

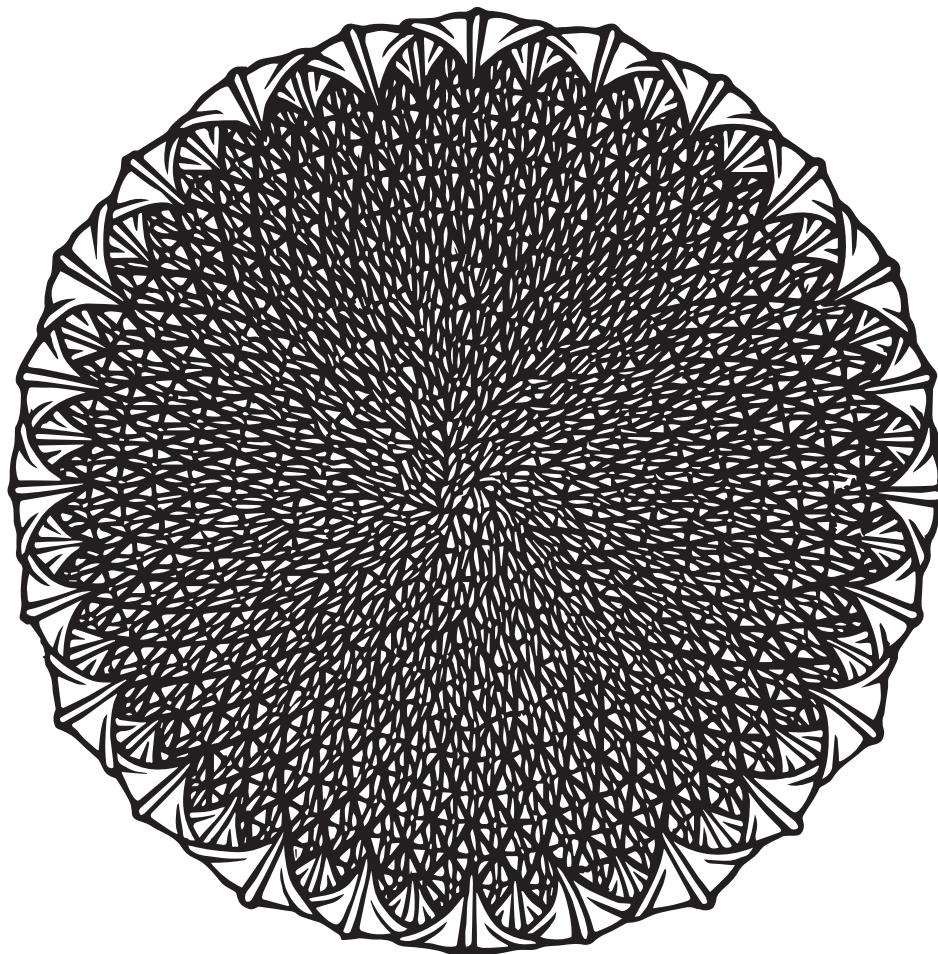
ДУКАТ
А У К Ц І О Н Н И Й Д І М

А У К Ц І О Н

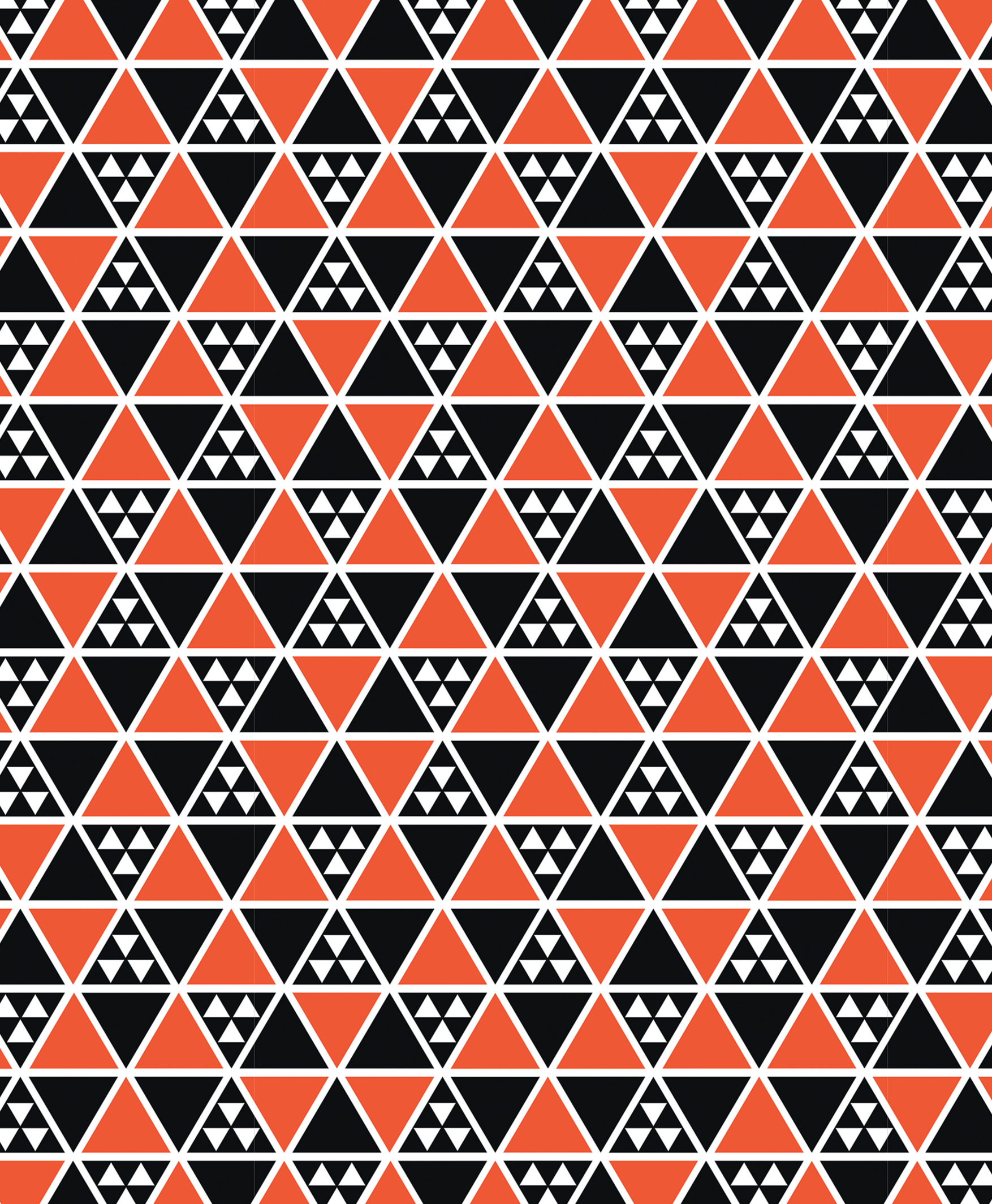
ВІКРАЇНСЬКА

КНИГА

*старовинні та рідкісні видання,
карти, графіка*

20.05.2017

ДУКАТ
А У К Ц І О Н Н И Й Д І М

А У К Ц І О Н
УКРАЇНСЬКА
КНИГА

*старовинні та рідкісні видання,
карти, графіка*

IV

20 травня 2017 р. Початок торгів о 14:00

Передаукціонна виставка: 17.05 — 19.05.2017

Реєстрація учасників аукціону — під час роботи виставки

**КНИЖКОВИЙ
АРСЕНАЛ**

**МІСТЕЦЬКИЙ
АРСЕНАЛ
MYSTETSKYI
ARSENAL**

м. Київ, вул. Лаврська, 10–12
НКММК «МІСТЕЦЬКИЙ АРСЕНАЛ»
Телефон для довідок: (044) 279 09 03
e-mail: dykat@ukr.net
www.dykat.com.ua

Аукціонна добірка складається з трьох блоків:

- книги та журнали (лоти 1–115);
- документи, карти, плани міст, марки, листівки, фотографії (лоти 116–123);
- графіка (лоти 124–135)

Аукціонні лоти кожного блоку розміщено у зворотній хронологічній послідовності.

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ УЧАСНИКІВ ТОРГІВ

(витяг з правил аукціонної торгівлі)

1. Аукціонні лоти (предмети, що виставлено на торги) демонструються на передаукціонній виставці, терміни якої вказано на початку аукціонного каталогу.
2. Естимейт (передаукціонна оцінка), який зазначено в каталозі, є орієнтиром для учасників торгів. Стартова ціна лота може виявитися нижчою за естимейт.
3. Особи, які бажають взяти участь у торгах, повинні зареєструватися як учасники аукціону (на передаукціонній виставці або безпосередньо в день проведення торгів) та отримати номери учасника аукціону. Особи, які не пройшли реєстрацію, до участі у торгах не допускаються.
4. Під час реєстрації учасник подає: заяву на участь в аукціоні; документ, що засвідчує фізичну особу або представника юридичної особи (та його повноваження).
5. Якщо зареєстрований учасник аукціону не може бути присутнім на торгах особисто, він має можливість зробити попередні пропозиції щодо придбання лотів на аукціоні (письмові заявки) або взяти участь у торгах по телефону. У випадку внесення попередніх пропозицій, організатори аукціону зобов'язуються придбати вказані в аукціонних заявках лоти за найнижчою можливою ціною, але при цьому беручи до уваги стартові ціни та пропозиції, зроблені іншими учасниками торгів. У разі, якщо ціни, запропоновані різними зареєстрованими учасниками аукціону в письмових заявках, будуть однаковими, право придбання лота має той учасник, чия пропозиція надійшла раніше.
6. Організатори аукціону залишають за собою право зняти з торгів будь-який лот, заявлений до продажу та зазначений в аукціонному каталозі, без пояснення причин. Зняття з торгів може відбутися як до початку аукціонних торгів, так і безпосередньо під час них.
7. Якщо ведучим аукціону не запропоновано інше, крок збільшення вартості лота під час торгів дорівнює приблизно 10 %.
8. Ціни в каталозі вказано в умовних одиницях (доларах США). Всі розрахунки проводяться згідно чинного законодавства України в національній валюті (гривня) за середньокомерційним курсом в день розрахунку.
9. Розрахунки за придбані на аукціоні лоти здійснюються протягом 7 (семи) днів від дати проведення аукціону, не враховуючи вихідні та святкові дні. У разі несвоечасної сплати, результат аукціону по лоту анулюється. Організатори аукціону залишають за собою право відмовити в реєстрації на наступних аукціонах особі, яка не викупила придбані лоти.
10. Придбані на аукціоні речі поверненню не підлягають.
11. Суперечки між учасниками та організаторами аукціону вирішуються шляхом переговорів, в іншому випадку — шляхом передачі справи на розгляд постійно діючого третейського суду при Асоціації «Третейське судочинство України».
12. Винагорода організаторам аукціону складає 10 %.

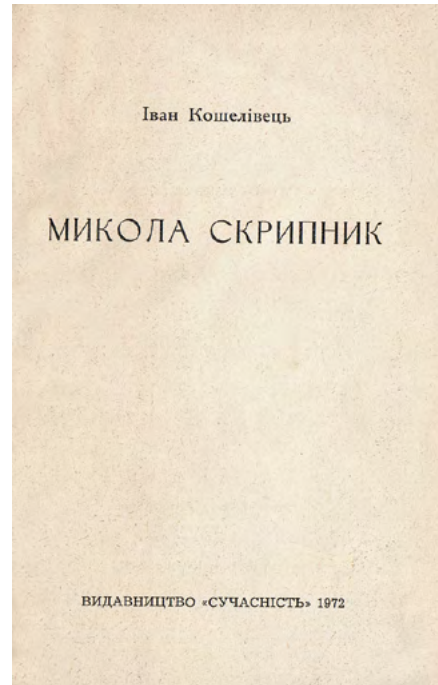
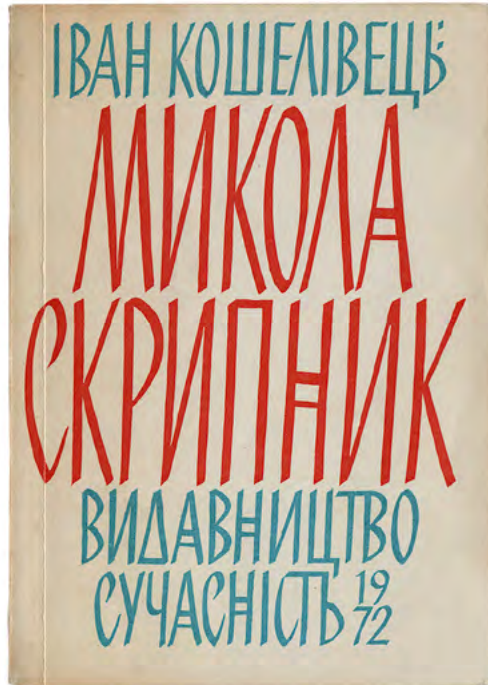
Вітаємо Вас на четвертому аукціоні «Українська книга»!

Минув рік, відколи розпочалася наша аукціонна діяльність в царині антикварної книги. За цей час ми набули неабиякого досвіду, а унікальний на теренах України проект «Українська книга» став відомим і авторитетним серед колекціонерів.

Ми пильно вивчаємо не лише світовий букіністичний ринок, а й Ваші смаки та вподобання, аби довести наші аукціонні добірки й каталоги до найвищого рівня. Тут Ви не зустрінете випадкових лотів, — всі вони є пам'ятками нашої історії та культури, серед яких кращі взірці творчості українських класиків літератури та образотворчого мистецтва, визначні праці вітчизняних науковців тощо. І як завжди, ми пропонуємо предмети з бездоганним провенансом і в доброму стані.

Отже запрошуємо Вас ознайомитися з колекцією четвертого аукціону «Українська книга», взяти участь у торгах і стати власниками найкращих екземплярів.

Ігор Глоба, історик, букініст.
Рідкісні книги «Antikvarium», м. Київ

1. КОШЕЛІВЕЦЬ І. МИКОЛА СКРИПНИК.

Мюнхен: Сучасність, 1972. — 343 с.: іл., [4] с. — 17 × 12 × 1 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Художнє оформлення обкладинки Якова Гніздовського. Репродукція портрету Миколи Скрипника у виконанні Анатолія Петрицького. Примірник у доброму стані.

**Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **200 — 300**
Стартова ціна — 100

Перша і ґрунтовна політична біографія відомого радянського партійного і державного діяча М. Скрипника. За словами історика Ю. Шаповала, автор «зробив усе, щоб максимально „заземлити“ образ одного з найяскравіших представників українського націонал-комунізму, здерти з нього фальшиво-романтизований ореол начебто ортодоксального лєнінця, про якого в СРСР і УРСР згадували вкрай рідко».

КОШЕЛІВЕЦЬ Іван Максимович (*справжнє прізвище: Ярешко; 1907–1999*)

Український літературознавець, літературний критик, публіцист, редактор, перекладач, мемуарист, громадський діяч. Почесний доктор філософії Українського вільного університету в Мюнхені, член Наукового товариства ім. Шевченка, дійсний член Української вільної академії наук.

СКРИПНИК Микола Олексійович (1872–1933)

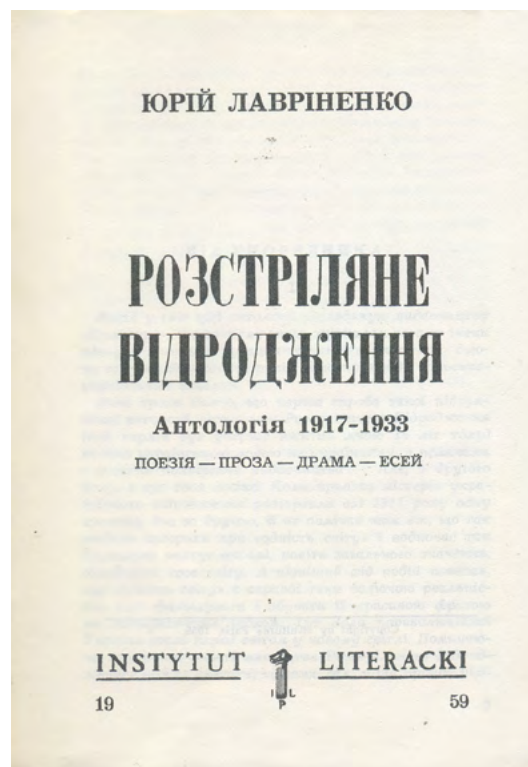
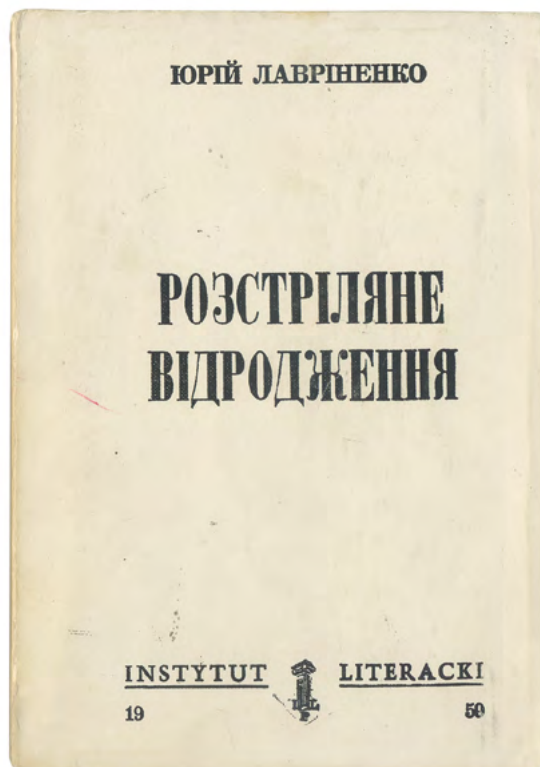
Український радянський партійний і державний діяч. Один із організаторів КП(б)У. Боровся за встановлення радянської влади в Україні. Активно здійснював політику українізації в УСРР.

ГНІЗДОВСЬКИЙ Яків Якович (1915–1985)

Видатний український та американський художник, графік, кераміст, мистецтвознавець. Його спадщина складає сотні картин і понад 300 гравюр. У свій час дві його роботи — «Зимовий пейзаж» і «Соняшник» — прикрашали кабінет президента США Джона Кеннеді у Білому домі. Твори зберігаються у численних музейних і приватних зібраннях світу, зокрема в Бібліотеці Конгресу (Вашингтон), Музеї витончених мистецтв (Бостон), Музеї мистецтв Філадельфії, колекції Нельсона Рокфеллера та ін.

ПЕТРИЦЬКИЙ Анатоль Галактіонович (1895–1964)

Видатний український живописець, графік, сценограф, ілюстратор, педагог. Яскравий представник українського авангарду. Народний художник СРСР. Професор Київського державного художнього інституту.

2. ЛАВРІНЕНКО Ю.

РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ: АНТОЛОГІЯ 1917–1933: ПОЕЗІЯ — ПРОЗА — ДРАМА — ЕСЕЙ.

Париж — Мюнхен: *Kultura*; Друк. «Biblos», 1959. — *Instytut Literacki*; *Biblioteka «Kultury»*,
Т. XXXVII — 992 с. — 14,5 × 10,2 × 3,8 см.

В оригінальній обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
Примірник у доброму стані.

*Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.*

Естимейт **200 — 300**
Стартова ціна — 100

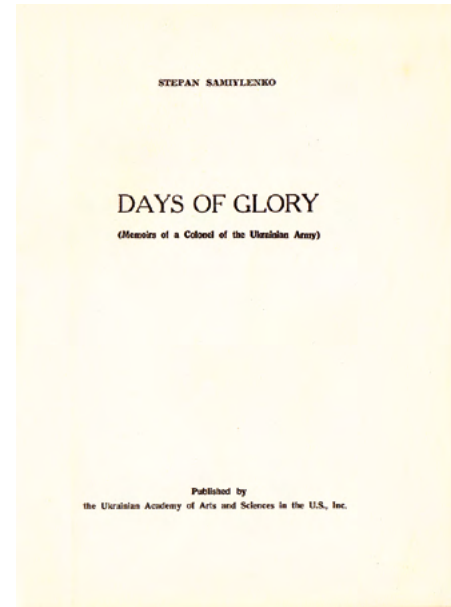
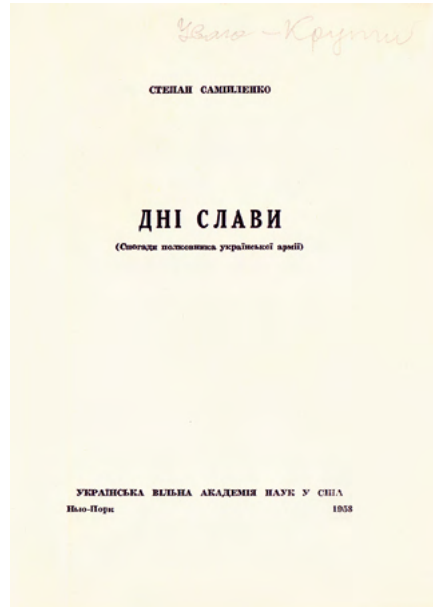
«Розстріляне відродження: Антологія 1917–1933: Поезія — проза — драма — есей» — антологія творів українських поетів та прозаїків 1920–1930-х років. Матеріали для книги Ю. Лавріненко зібрав з тогочасних періодичних видань, рукописних копій, розшукав у бібліотеках, архівах і приватних збірках (Архіві-Музеї Української вільної академії наук у США, архіви А. Любченка, славістичному відділі Нью-Йоркської публічної бібліотеки, зібраннях С. Гординського, Г. Костюка, О. Буревій та інших). Допомогли упоряднику в цьому вчені-літературознавці, письменники Ю. Шевельов, І. Кошелівець, В. Барка та інші. У передмові до видання Ю. Лавріненко написав про механізм підбору текстів: «До збірки добиралося тільки з того матеріалу, що був друкований (зрідка — тільки писаний) на Україні — головню в УРСР — за період 1917–1933 і що після 1933 року був заборонений і знищений наслідком нового курсу Москви на розгром і колоніяльну провінціалізацію України». Отже, основним принципом було «давати тільки те, що після терористично-голодового удару Москви по Україні 1933 року було вилучене із вжитку». Антологія складається із чотирьох розділів: поезія, проза, драма та есей. Імена авторів розташовані «за датою появи їх першої після 1917 року книжки».

ЛАВРІНЕНКО Юрій Андріянович

(псевдоніми: *Юрій Дивнич, Юрій Гайдар, Д. Коларгонець Ю. Ясен*; криптонім: *Ю. А.*; 1905–1987)

Український літературознавець, публіцист, есеїст, критик, редактор, дослідник «Розстріляного відродження». Член літературної організації «Плуг».

Instytut Literacki (Літературний Інститут) — одне з найвизначніших польських емігрантських видавництв, яке випускало щомісячник «Культура» (1947–2000), щоквартальник «Історичні зошити» (1962–2010), а також книжки (зокрема, в серії «Бібліотека культури» до 2000 року було опубліковано 512 томів польської та зарубіжної літератури).

3. САМІЙЛЕНКО С. ДНІ СЛАВИ: СПОГАДИ ПОЛКОВНИКА УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ. / ЛІТ. РЕД. Л. ДРАЖЕВСЬКОЇ.

Нью-Йорк: Українська вільна академія наук у США; Друк. Свободи, 1958. — 132 с., [2] с., фронтиспіс. — 21,2 × 15,5 × 1,3 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення. Художнє оформлення обкладинки Петра Холодного. Позначки в тексті графітним олівцем та кульковою ручкою. На авантитуллі дарчий напис автора. Титул двошпальтовий українською та англійською мовами. Фронтиспіс на вкладеному аркуші.

**Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **300 — 400**
Стартова ціна — 100

Оповідання безпосереднього учасника подій 1917–1920 років. Степан Самійленко, старшина Армії Української Народної Республіки змалював події, які особисто бачив і пережив. У книзі згадуються бій під Крутами, обстріл Арсеналу та інші бойові сутички під час національно-визвольної боротьби українського народу.

САМІЙЛЕНКО Степан Сергійович (1896–1990)

Підполковник Армії УНР. Старшина 1-го Українського панцерного дивізіону військ Центральної Ради. Командир різних військових формувань, зокрема кулеметної сотні 1-го Кінного полку Чорних запорожців Армії УНР. Учасник Першого Зимового походу (1919–1920).

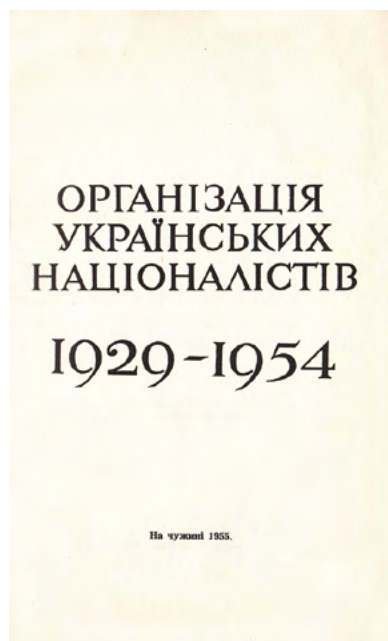
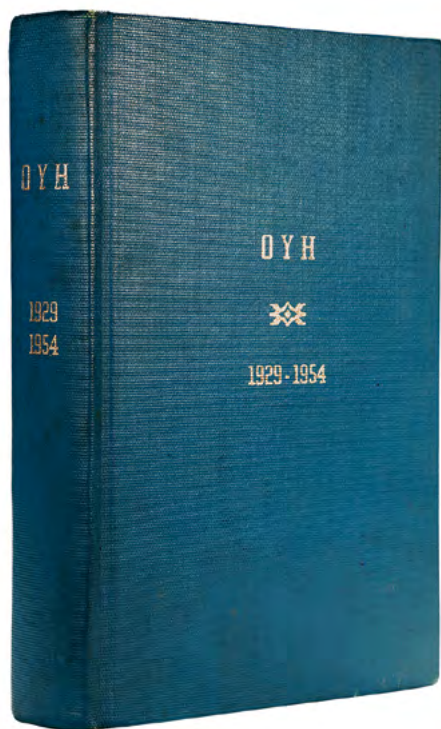
ХОЛОДНИЙ Петро Петрович (молодший; 1902–1990)

Один із найвизначніших українських митців ХХ століття. Працював у галузях живопису, графіки, іконопису, монументально-декоративного мистецтва. Член українського мистецького гуртка «Спокій» (Варшава), Асоціації незалежних українських митців (Львів), Об'єднання митців українців в Америці. Учасник численних виставок у Львові, Варшаві, Берліні, Будапешті, Брюсселі, Нью-Йорку та ін. Довголітній ілюстратор журналу для дітей «Веселка».

ДРАЖЕВСЬКА Любов Артемівна (псевдонім: Любов Слобожанка; 1910–2006)

Літературознавець, редактор, журналіст, громадський діяч. Дійсний член Української вільної академії наук, почесний член Союзу українок Америки.

Провенанс: дарчий напис автора: «Одному з наймолодших побратимів — Пану М. Кушніренку на спомин про спільно пережите під час Визвольної Боротьби в рр. 1917–1920 від автора Ст. Самійленко». Додаток: лист та поштова картка за 1958 рік, адресовані М. Кушніренку, та вирізки з газет — «Дух Крутів», некролог про С. С. Самійленка.

4. ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ. 1929–1954: ЗБІРНИК СТАТТЕЙ У 25-ЛІТТЯ ОУН.

[Париж]: Перша Українська Друкарня у Франції, 1955. — 448 с., LIV арк.: іл. — 23,5 × 15,4 × 3,7 см. — 2 000 прим.

В індивідуальній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Власницькі позначки та маргіналії. Незначні потертості. Обкладинка і графічне оформлення Юрія Кульчицького.

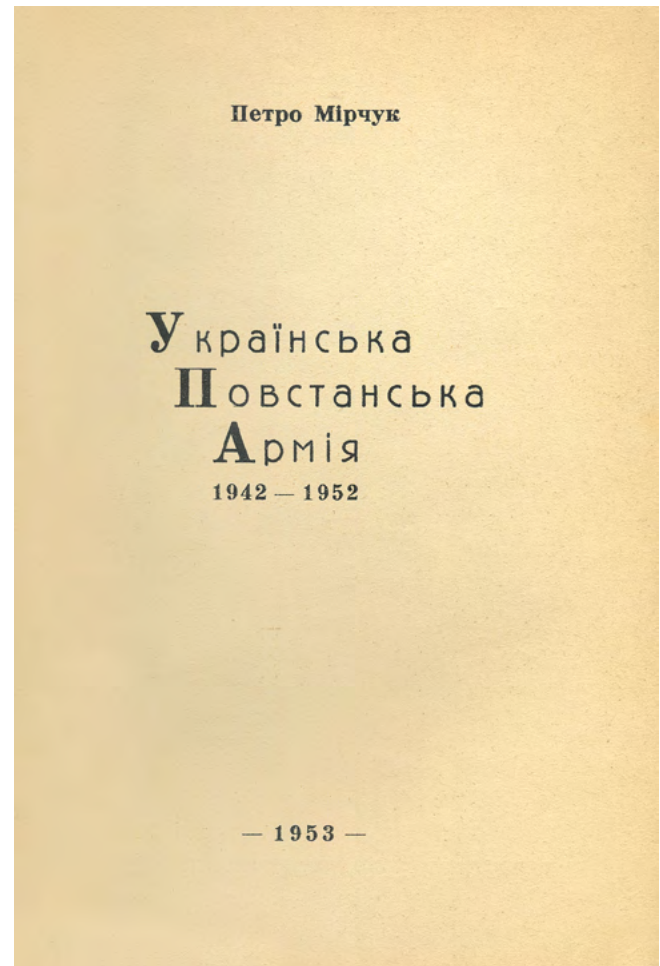
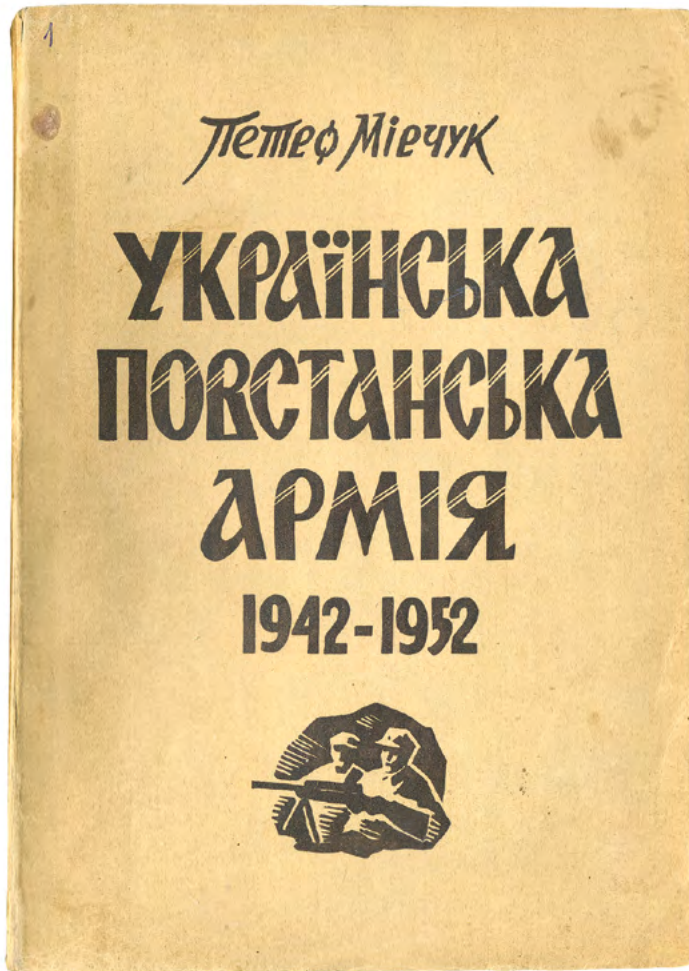
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт 300 — 400
Стартова ціна — 150

«ОУН. 1929–1954» є першою спробою підсумку діяльності та боротьби організації за 25 років. Збірка містить 25 статей, присвячених різним аспектам ідеології, історії та діяльності ОУН, 26 аркушів з документальними світлинами та нотний додаток з націоналістичною піснею, написаною спеціально до 25-річчя ОУН. До 1988 року видання було забороненим до ввозу й реалізації в СРСР.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Юрій Петрович (1912–1993)

Український графік, живописець і кераміст. Член мистецького об'єднання «Зарево» у Кракові, член Української спілки образотворчих мистців у Львові.

5. **МІРЧУК П.
УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЯ. 1942-1952.**

Мюнхен: «Cicero», 1953. — 320 с.: іл. — 21,7 × 14,7 × 2,3 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.

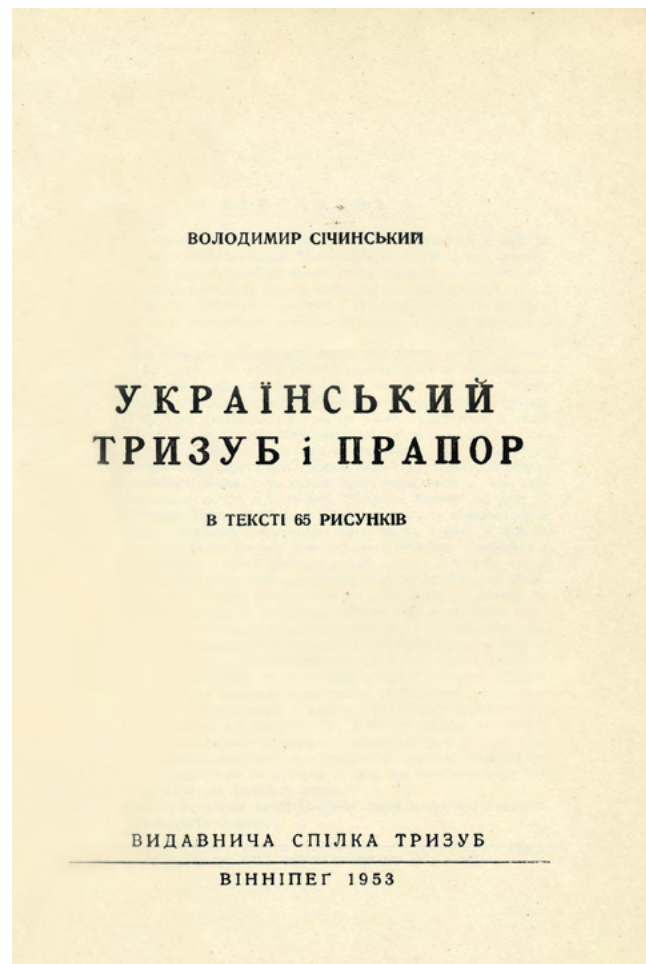
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **300 — 400**
Стартова ціна — 200

Представлений нарис історії УПА 1942–1952 рр. — це перша спроба дати систематичний огляд побудови УПА та її діяльності за перших десять років існування. Складність полягає в тому, що УПА — це армія безіменних, і той, хто пише її історію має не лише фіксувати й перевіряти факти, але і розшифровувати псевдоніми бійців, які в умовах боротьби вони змушені були неодноразово змінювати. Крім того, з конспіративних причин численні документи УПА зникли у війсьній хуртовині, тож багато подій залишилося поза реєстром. Але попри всі труднощі, автор, спираючись на опубліковані документи та додаткову інформацію від деяких очевидців, закінчив і опублікував свою працю.

МІРЧУК Петро (псевдонім: Залізник; 1913–1999)

Відомий український політичний діяч, історик, журналіст. Визначна постать українського національно-визвольного руху. Член ОУН (з 1932). Був шість разів арештований польською поліцією за участь у національному русі. Політв'язень німецьких тюрем і концтаборів (1941–1945). Після звільнення очолював Центральний еміграційний союз українського студентства у Мюнхені, Союз українських політв'язнів у США. Член Крайової управи Організації оборони чотирьох свобод України, Українського конгресового комітету Америки та Проводу закордонних частин ОУН, співредактор націоналістичних часописів «Визвольний шлях», «Український самостійник», «Українська трибуна», «Гомін України» та інших. З 1952 р. жив у США. У 1969 р. здобув звання доктора філософії у галузі історії в Українському вільному університеті (Мюнхен). Автор понад двадцяти праць.

6. СІЧИНСЬКИЙ В. УКРАЇНСЬКИЙ ТРИЗУБ І ПРАПОР.

Вінніпег: Вид. спілка Тризуб, 1953. — 72 с.: іл. — 22,9 × 15,5 × 0,6 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення. В тексті 65 рисунків. Обкладинка художника ВС [В. Січинського]. «Англійський зміст» — 6 сторінок англійською мовою.

Книга має художню, наукову цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт **400 — 500**
Стартова ціна — 150

Праця В. Січинського є значним внеском у дослідження питань походження, значення, символіки українських герба та прапора. Тризуб — символ сучасного українця, що легітимізує його в світі та свідчить про цілий його світогляд. Тож йому в дослідженні приділено особливу увагу. Свого часу ця книга зустріла немало перешкод на шляху свого існування як на українській території, так і поза її межами.

СІЧИНСЬКИЙ Володимир Юхимович (1894–1962)

Український архітектор, графік, мистецтвознавець і бібліограф. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (з 1930), член Літературно-художнього товариства у Харкові, Історико-археологічного товариства у Кам'янці-Подільському. Один із засновників Архітектурного інституту в Києві, Асоціації незалежних українських митців у Львові. За проектами В. Січинського побудовано народні доми, житлові будинки та вілли в Галичині, на Закарпатті та у Чехії, а також українські церкви у США, Канаді та Бразилії. У 1920-і роки вважався реформатором книжкового оформлення. Спроекував і виконав численні обкладинки, друкарські та фірмові знаки, марки, плакати, виконав кілька десятків карбонів з гербами українських земель, мапами України тощо.

Видавнича спілка «Тризуб» є правонаступницею одного з перших українських видавництв піонерської доби — Української видавничої спілки. Сучасну назву видавництво отримало 1948 року, відповідно до нового Статуту. Діяльність спілки пов'язана передусім із випуском найстарішого в Канаді україномовного часопису «Український Голос».

7. ГРАФІКА В БУНК[Е]РАХ УПА.

АЛЬБОМ ДЕРЕВОРИТІВ ВИКОНАНИХ В УКРАЇНІ В РОКАХ 1947–1950 МИСТЦЯ УКРАЇНСЬКОГО ПІДПІЛЛЯ НІЛА ХАСЕВИЧА — «БЕЙ-ЗОТА» ТА ЙОГО УЧНІВ.

Філадельфія: Видавництво «Пролог», 1952. — 72 с.: іл. — 32 × 23,5 × 1,4 см.

В оригінальній коленкоровій палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці та боковинках. Незначні потертості корінця та оправы. Весь текст дубльовано англійською мовою.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Оправу та видавничий знак спроектував Петро Андрусів.

Естимейт **800 — 1 000**
Стартова ціна — 400

ХАСЕВИЧ Ніл Антонович

(псевдоніми: Бей-Зот, Левко, Рибалка, 333, Старий, Джміль; 1905–1952)

Видатний український художник-графік, суспільний і політичний діяч. Член Української головної визвольної ради (з 1949). Ілюстратор багатьох видань ОУН і УПА.

Підпільна творчість Н. Хасевича розпочалась у 1943 році, коли він вступив до УПА. В умовах постійної небезпеки, працюючи в бункерах, землянках і криївках з примітивною підпільною друкарською технікою, без належних засобів для життя і необхідних матеріалів, він створив близько 250 графічних творів і композицій. Художник оформлював антирадянські листівки-афіші, летючки, бофони (квитки на бойовий фонд) і видання УПА, створював ілюстрації, логотипи, карикатури, меморіальні портрети загиблих провідників, виготовляв печатки, штампи та кліше, проектував хрести-ордени, медалі та відзнаки УПА й ОУН. Також Н. Хасевич виконав серію дереворитів «Волинь в боротьбі», ряд цікавих портретів та ескізів з життя повстанців.

За особливий внесок у справу визвольного руху Ніла Хасевича було нагороджено Срібним Хрестом Заслуги та медаллю «За боротьбу в особливо важких умовах». Однак оприлюднення його підпільних творів на Заході фактично стало для митця смертельним вироком. У 1951 р. роботи Хасевича потрапили до рук делегатів Генеральної Асамблеї ООН та іноземних дипломатів, і їх було надруковано в альбомі «Графіка в бункерах УПА». Саме після цього за розпорядженням з Москви було створено спеціальну міжобласну оперативну групу для його розшуку, на що було витрачено чимало зусиль. Було розшифровано документи, знайдені в одній із викритих на Рівненщині криївок. В одному з них йшлося про заготівлю для роботи художника необхідних матеріалів. Там же було названо місце знаходження однієї з останніх на Волині криївок, де й переховувався Хасевич. Живим він не здався, — застрелився з особистої зброї разом із двома своїми охоронцями, спаливши перед тим усі важливі документи.

АНДРУСІВ Петро Стефанович (1906–1981)

Український живописець, графік, ілюстратор, іконописець, автор історичних полотен, громадський діяч, педагог. Член Наукового товариства ім. Шевченка, Член управи Об'єднання Мистців Українців в Америці.

8. БРОДИ: ЗБІРНИК СТАТТЕЙ І НАРИСІВ. / ЗА РЕД. О. ЛИСЯКА.

Мюнхен: Видання Братства кол. вояків Першої УД УНА; Друк. Апостольської Візитатури, 1951. — 164 с., [1] арк. мапа: іл. — 20,8 × 15,2 × 0,7 см.

В оригінальній обкладинці. Корінець проклеєний коленкоровою стрічкою. Незначні потертості та забруднення. Мистецьке оформлення Мирона Левицького.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **300 — 400**
Стартова ціна — 100

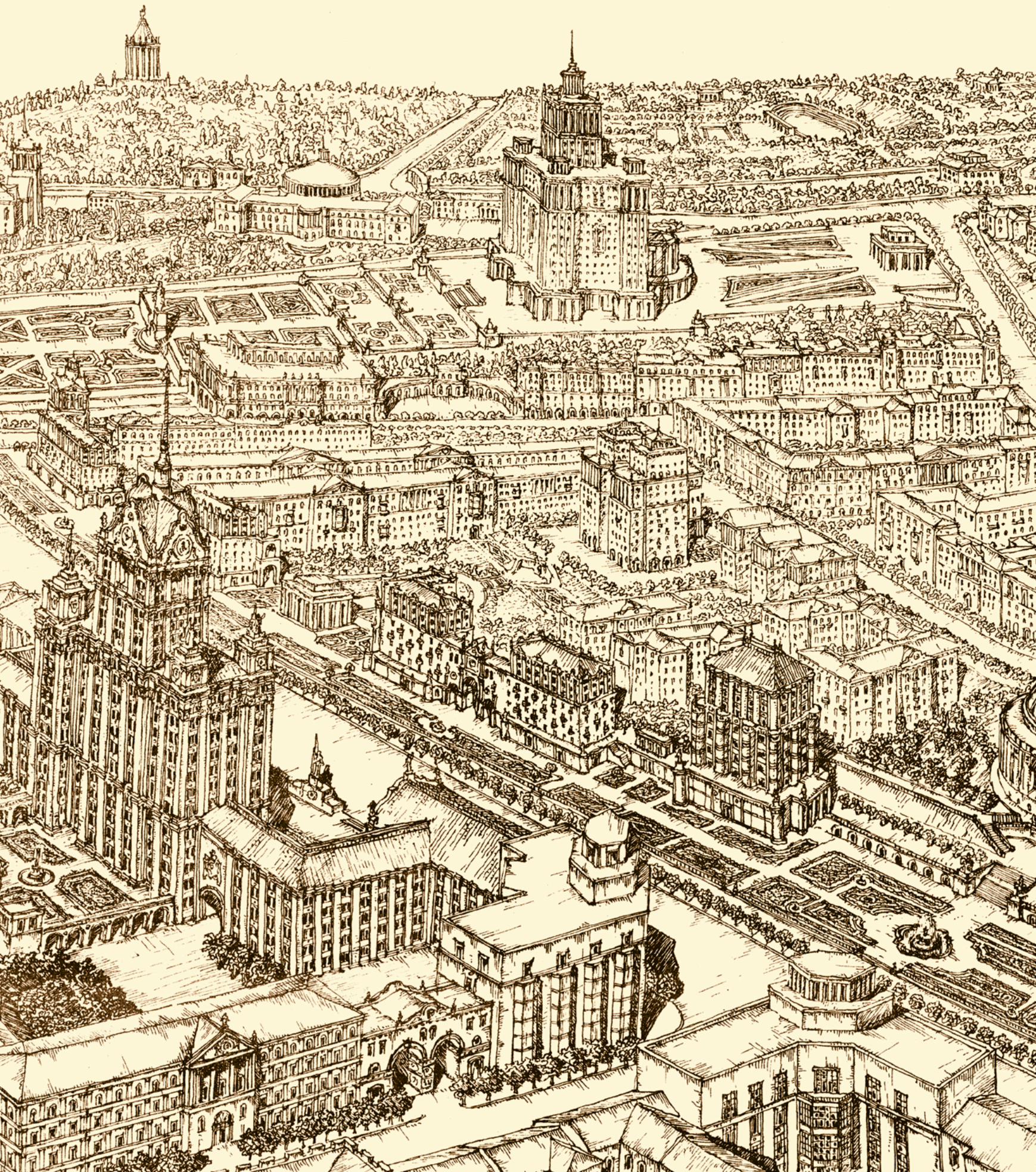
Одне з перших видань, присвячених знаменитій битві під Бродами. Книга містить спогади колишніх вояків дивізії СС «Галичина», очевидців тих подій. Бій під Бродами, який називають також «бродівський котел», відбувся 13–22 липня 1944 р. біля міста Броди Львівської області. Він зіграв неоціненну роль у збереженні самого Львова, сконцентрувавши на собі німецькі частини, тому в місті боїв майже не було. 14-а гренадерська дивізія Ваффен СС «Галичина» була підрозділом у складі військ Ваффен-СС Німеччини, що існував у 1943–1945 роках і був укомплектований з українців. З 19 квітня 1945 року підрозділ отримав нову назву — 1-а українська дивізія УНА. Після Бродівської битви чимала частина бійців «Галичини» поповнила ряди УПА, яка вела бойові дії на два фронти — проти німецьких і проти радянських військ.

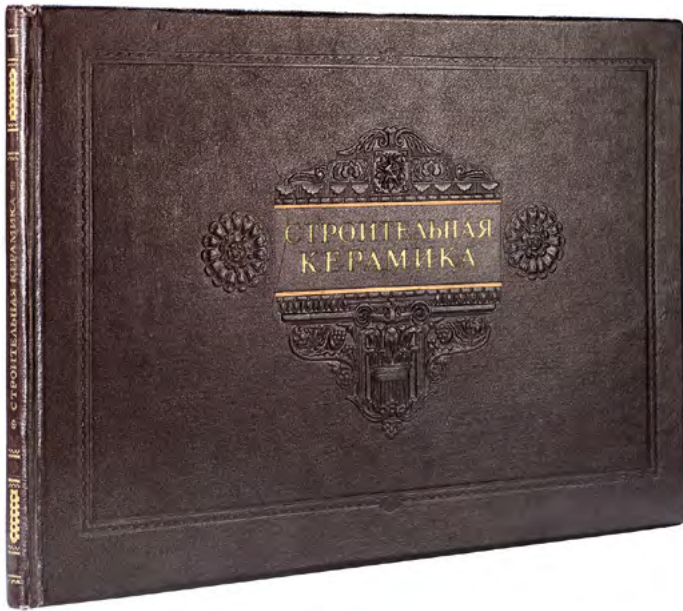
ЛИСЯК Олег Олександрович (1912–1998)

Український письменник, журналіст і редактор. Співпрацював із газетами та журналами «Українська трибуна», «Український самостійник» (Мюнхен), «Америка», «Свобода» (США), «Гомін України» (Канада).

ЛЕВИЦЬКИЙ Мирон Миколайович (псевдоніми: LEV, Лев; 1913–1993)

Український письменник, маляр, графік. Член Об'єднання українських письменників «Слово». Оформив обкладинки усіх томів «Літопису УПА», що виходили за його життя.

9. СТРОИТЕЛЬНАЯ КЕРАМИКА: КАТАЛОГ-СПРАВОЧНИК. / ПОД РЕД. А. ВЛАСОВА.

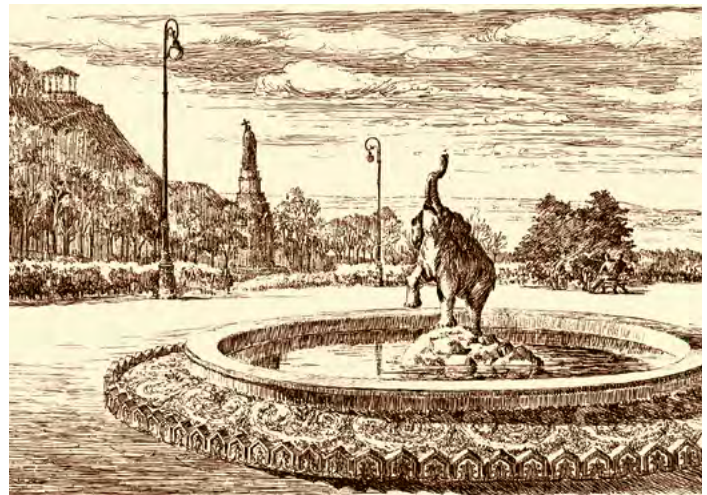
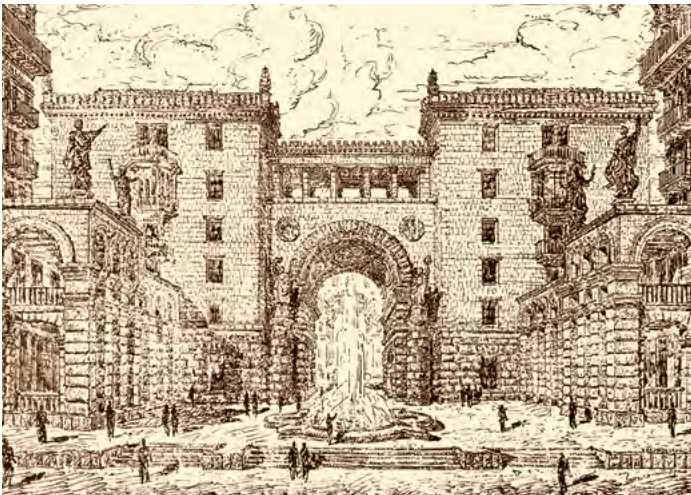
Киев: Гос. изд-во технической лит-ры Украины; Киевская ф-ка цветной печати, 1950. — 124 с.: илл. — 28,5 × 41,7 × 1,2 с. — 2 200 экз.

В оригінальній ледериновій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням. Незначні потертості. Наявні печатка та позначки невідомої бібліотеки.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

У каталозі представлено проекти зведення та відновлення будівель із застосуванням будівельної кераміки, як дуже рентабельного матеріалу, завдяки якому можливо значно скоротити використання таких дефіцитних матеріалів, як, наприклад, ліси. Наведено детальні прорахунки екстер'єрного оздоблення кахлями нових будинків у Києві (в основному, по вул. Хрещатик та Червоноармійській). Планувалося широко застосовувати керамічні вироби та елементи як в інтер'єрах квартир, ресторанів, вокзалів, так і при благоустрої міста — для встановлення огорож, доріжок, бортів, садових ваз тощо. Видання містить також каталог кольорів керамічних виробів і глин. Довідник випущено під редакцією відомого архітектора Олександра Васильовича Власова (1900–1962).

10. СІЧИНСЬКИЙ В. ЮРІЙ НАРБУТ. 1886–1920. / РЕД. С. ГОРДИНСЬКОГО.

Краків — Львів: Українське видавництво; Друк. Української Академії Наук, 1943. — Серія «Українське мистецтво». — Вип. 2. — 64 с.: іл. — 20,8 × 14,7 × 0,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці.
Незначні забруднення та надриви корінця.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

У книзі описано життєвий і творчий шлях видатного графіка нової доби Юрія (Георгія) Нарбути та проаналізовано його внесок у розвиток українського мистецтва. Видання містить перелік літератури, присвяченої Ю. Нарбути та його творчості. Текст ілюстровано репродукціями робіт художника.

СІЧИНСЬКИЙ Володимир Юхимович (1894–1962)

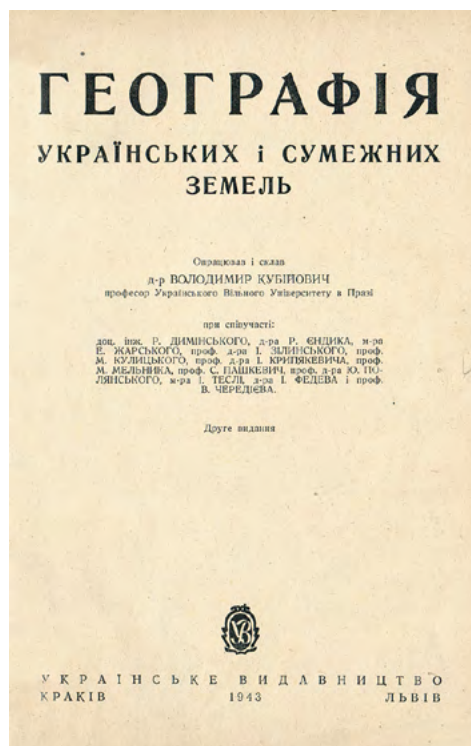
Український архітектор, графік, мистецтвознавець і бібліограф. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (з 1930), член Літературно-художнього товариства у Харкові, Історико-археологічного товариства у Кам'янці-Подільському. Один із засновників Архітектурного інституту в Києві, Асоціації незалежних українських митців у Львові. За проектами В. Січинського побудовано народні доми, житлові будинки та вілли в Галичині, на Закарпатті та у Чехії, а також українські церкви у США, Канаді та Бразилії. У 1920-і роки вважався реформатором книжкового оформлення. Спроекував і виконав численні обкладинки, друкарські та фірмові знаки, марки, плакати, виконав кілька десятків карбонів з гербами українських земель, мапами України тощо.

НАРБУТ Георгій (Юрій) Іванович (1886–1920)

Видатний український художник-графік, ілюстратор, автор оформлення перших українських державних знаків (банкнот номіналом 10, 100 і 500 гривень і поштових марок), проектів малої Державної печатки та Герба Української держави. Один із засновників і перших професорів, згодом ректор Української академії мистецтва (нині НАОМА). Член мистецького об'єднання «Мир искусства». Найвищим творчим злетом митця стала графічна серія «Українська абетка». Створив численні обкладинки й заставки до книг.

ГОРДИНСЬКИЙ Святослав Ярославович (1906–1993)

Український художник, графік, мистецтвознавець, поет, перекладач, журналіст. Засновник Асоціації незалежних українських митців, Об'єднання Мистців Українців в Америці.

11. **КУБІЙОВИЧ В.
ГЕОГРАФІЯ УКРАЇНСЬКИХ
І СУМЕЖНИХ ЗЕМЕЛЬ. — ВИД. 2.**

Краків — Львів: Українське Видавництво, 1943. — [4] с.,
520 с.: іл. — 24,5 × 17 × 2,8 см. — 5 000 прим.

В оригінальній видавничій палітурі. Незначні потертості та забруднення. Мапи та діаграми Миколи Кулицького. Художнє оформлення палітури Володимира Баляса.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

«Географія українських і сумежних земель» — колективна монографія енциклопедичного характеру, в якій наведено географічні знання про Україну (в межах української етнічної території) станом на другу половину 1930-х рр. Особливість книги полягає у тому, що матеріал в ній подано доступно й зрозуміло широкому колу читачів. Опрацював і відредагував монографію Володимир Кубійович, автор дев'яти її розділів. Решту текстів підготували Ростислав Єндик, Едвард Жарський, Іван Крип'якевич, Стефанія Пашкевич, Іван Тесля та інші. Книга є видатною пам'яткою вітчизняних науки, історії та культури.

КУБІЙОВИЧ Володимир Михайлович (1900–1985)

Відомий український історик, географ, енциклопедист, видавець, громадсько-політичний діяч, організатор видання та головний редактор «Енциклопедії українознавства», автор понад 80 наукових праць з географії України. Голова Українського центрального комітету (1939–1945).

КУЛИЦЬКИЙ Микола (1903–1970)

Картограф, географ. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Під час Другої світової війни був картографом в Українському центральному комітеті (Краків, Львів). Здобув ступінь доктора географії в Українському вільному університеті у Мюнхені (1946). Згодом емігрував до США, працював у картографічній фірмі в Чикаго.

БАЛЯС Володимир Олексійович (1906–1980)

Український художник, графік, ілюстратор, скульптор. Наприкінці Другої світової війни змушений був емігрувати. Останні роки життя прожив у США, працював над оформленням багатьох українських книжок.

**12. УКРАЇНСЬКИЙ ЗАСІВ:
ЛІТЕРАТУРНИЙ ЧАСОПИС. / РЕД. В. ПЕТРОВА.**

Харків: Сумська друкарня, 1942. — Ч. I: Жовтень. — 78 с., [2] с. — 20,6 × 16 × 0,3 см. — 10 000 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості, забруднення та надриви обкладинки. Відсутні сторінки 51–62, 67–78. Сторінки 7–14, 19–30, 34–46 не прошиті. Декоративний елемент на обкладинці розфарбовано кольоровими олівцями. Перша стаття українською та німецькою мовами.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **300 — 400**
Стартова ціна — 150

Літературний часопис «Український засів» — зразок періодичної преси на окупованій території України в роки Другої світової війни, видання Відділу пропаганди німецької армії в Україні. Виходив у 1942–1943 роках у Харкові, згодом у Кіровограді. Головним редактором був В. Петров. Німці розуміли, що в багатотисячному цивілізованому місті, де є значний прошарок інтелігенції, потрібен якийсь вихід підконтрольної інформації. До того ж, інформаційний вакуум міг розпалити незадоволення, що загострило б доволі складні існуючі проблеми, зігравши таким чином на користь опозиційних сил і підпілля. Щоб загасити ці настрої, німці дали дозвіл на створення журналу «Український засів». Назва була не випадковою, адже в перспективі Україна бачилася окупантам саме як сільсько-господарська країна. Проблем з наявністю авторів у керівництва журналу не виникло, — багато письменників запропонували свої послуги.

ПЕТРОВ Віктор Платонович

(псевдоніми: Віктор Домонтович, Віктор Бер, Віктор Петренко, Борис Веріго; 1894–1969)

Український письменник, філософ, соціальний антрополог, літературний критик, археолог, історик і культуролог; доктор історичних та філологічних наук. Один із засновників жанрів українського інтелектуального роману та романізованої біографії.

13. **КОВАЛЬ П.**
УКРАЇНА ЯКОЮ БУЛА ЯКОЮ Є, ЯКОЮ БУДЕ.

Київ: [ОУН], 1942. — 32 с. — 15,8 × 11,5 × 0,2 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення, обкладинка не подрізана. Художнє оформлення обкладинки: [Блак.].

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **300 — 400**
 Стартова ціна — 150

Рідкісне видання Організації українських націоналістів.

Зміст:

Україна якою була якою є, якою буде;

З чого виходимо ми;

Якою буде велика соборна самостійна Україна;

Що ж дасть самостійна Україна нашому селянству;

Українське робітництво в червоному московському раю і яким воно буде за самостійної України;

Що ж матиме робітник у самостійній Україні;

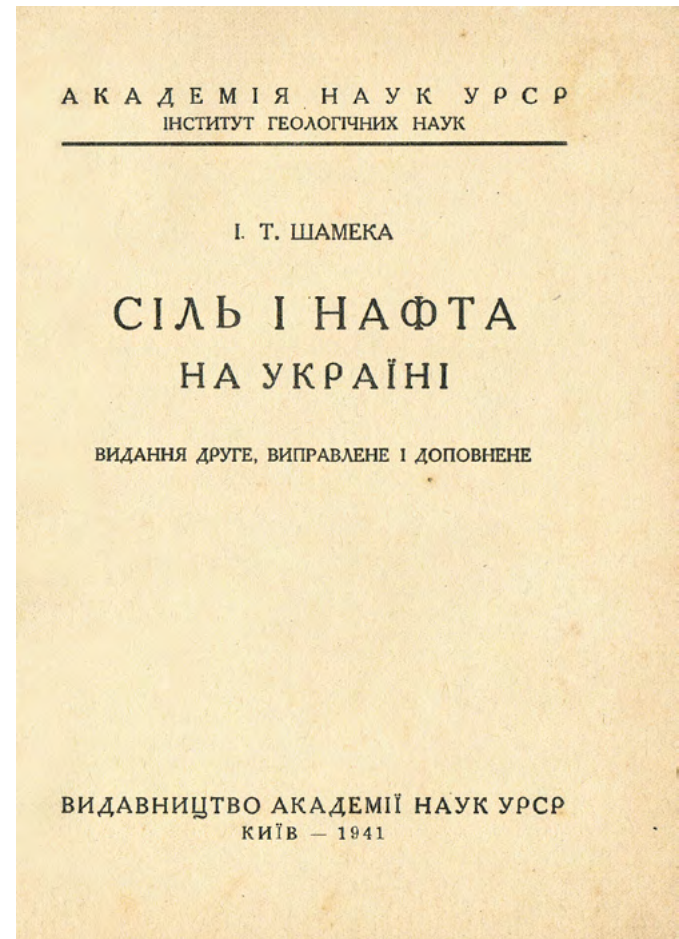
Українська інтелігенція в червоній московській неволі й якою вона буде в самостійній Україні;

Якою ж хочемо бачити інтелігенцію за самостійної України;

Яка ж мусить бути наша політика сьогодні.

САК Пантелеймон (псевдоніми: *Коваль, Могила, Всеволод, Сила*; 1905–1943)

Діяч українського підпілля, провідник ОУН Київщини і суміжних областей, член КП(б)У. Редактор підпільного видання «За самостійну Україну», автор брошур, статей, відозв. Шефствував над друкарнею бандерівського Крайового Проводу на осередньо-східних Землях у Вінниці. Арештований і розстріляний гестапо навесні 1943 р.

14. ШАМЕКА І. Т.

СІЛЬ І НАФТА НА УКРАЇНІ. — ВИД. 2, ВИПРАВЛЕНЕ І ДОПОВНЕНО.

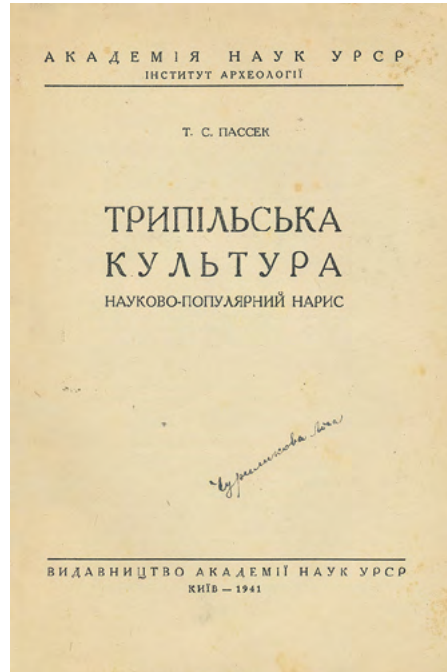
Київ: Вид. Академії наук УРСР, 1941. — 58 с., [6] с. — 16,7 × 12,4 × 0,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Напис на поститульному аркуші «АН 5703». Примірник у доброму стані, сторінки блоку не розрізані.

*Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.*

Естимейт **300 — 350**
Стартова ціна — 150

Автор поставив собі завдання: розповісти в популярній формі про походження та використання кам'яної солі й нафти, про зв'язок між родовищами цих корисних копалин, про те, як провадять розшуки і розвідки нафти, про перспективи знаходження її на території УРСР і про те, яку допомогу при розшуках можуть надати геологові широкі кола трудящих. Виявлення нафти на Лівобережжі України викликало широкий резонанс як в країні, так і за її межами, і стало поштовхом до інтенсивних досліджень Дніпровсько-Донецької западини. 1937 року роботи по розвідці нафти на Роменській структурі очолив І. Шапека, під керівництвом якого було відкрито нафтогазоносну провінцію України, що нині забезпечує основний видобуток нафти і газу в нашій державі. Того ж року розпочалася хвиля репресій в СРСР. Було засуджено до розстрілу наставника І. Шапеки, професора Ф. Лисенка. Самого ж геолога відсторонили від подальших робіт по розвідці нафти на Роменській структурі, йому було заборонено захищати вже підготовлену докторську дисертацію, а згодом виключено з Інституту геології АН УРСР.

**15. ПАССЕК Т. С.
ТРИПІЛЬСЬКА КУЛЬТУРА. / ВІДП. РЕД. Л. М. СЛАВІН.**

Київ: Вид. Академії наук УРСР, 1941. — 84 с.: іл. — 22 × 14,8 × 0,6 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
Власницький підпис на титулі «Чуриликівська Ліна».

**Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

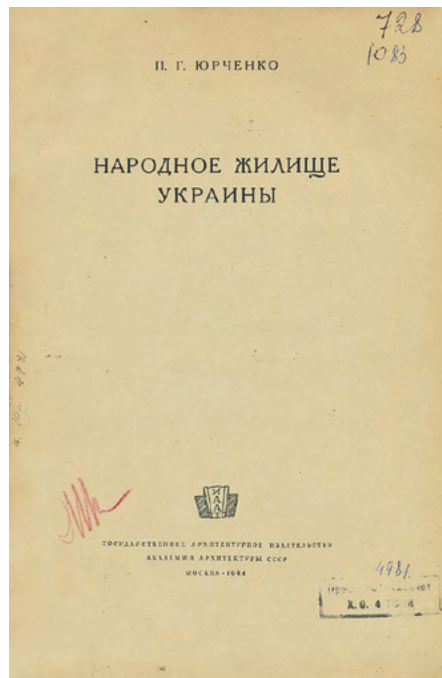
Науково-популярний нарис, яким дослідниця підвела підсумки передвоєнного вивчення трипільської культури — важливого надбання української археології. Значне місце в книзі відведено результатам нових археологічних досліджень Трипільської експедиції. Також у ній викладено нове бачення періодизації трипільських пам'яток, нові підходи до реконструкції будинків, економіки, суспільного ладу Трипілля. Власне, це був майже завершений портрет трипільської культури, який пізніше стане лейтмотивом наукової діяльності Т. Пассек.

ПАССЕК Тетяна Сергіївна (1903–1968)

Відомий радянський археолог, дослідник трипільської культури. Старший науковий співробітник Інституту археології Академії наук СРСР, доктор історичних наук. Лауреат Сталінської премії (1950).

СЛАВІН Лазар Мойсейович (1906–1971)

Український радянський археолог, кандидат історичних наук, доцент, член-кореспондент Академії наук УРСР.

**16. ЮРЧЕНКО П. Г.
НАРОДНОЕ ЖИЛИЩЕ УКРАИНЫ. / РЕД. М. П. ЦАПЕНКО.**

Москва: Гос. архитектурное изд. Академии архитектуры СССР, 1941. — 85 с.: илл.; [3] с., [4] л. илл. — 25,5 × 17,5 × 0,8 см. — 3 000 экз.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення, надрив корінця у нижній частині. Розрив книжкового блоку між 80 та 81 стор. Написи на обкладинці «728», «Ю 83», «W», «Н/Ц 1-00». Маргіналії на титульному аркуші. Штампи.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **300 — 350**
Стартова ціна — 100

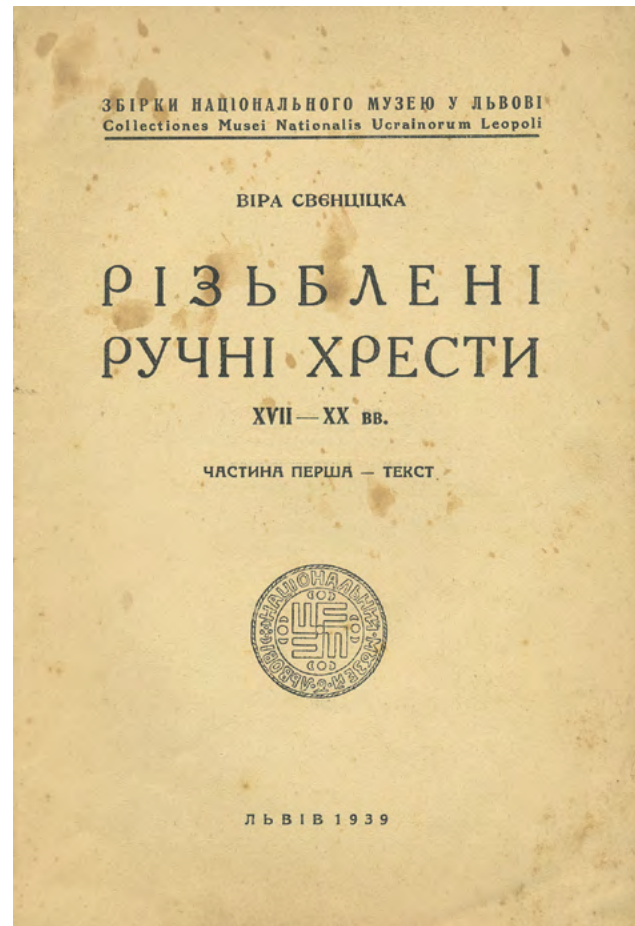
Ця монографія є спробою систематизації матеріалів, що стосуються народного житла України. Тут у стислій формі подано загальну характеристику української хати та розглянуто особливості планування, конструктивні прийоми і способи художньої обробки елементів споруди. У цій книзі розглянуто лише селянські помешкання XIX і XX ст., а увагу зосереджено на основних і типових архітектурних особливостях української народної оселі. Текст доповнено 117 ілюстраціями.

ЮРЧЕНКО Петро Григорович (1900–1972)

Український архітектор, мистецтвознавець, кандидат архітектури. Автор праць, присвячених архітектурі та мистецтву України. Займався реконструкцією дерев'яних споруд у Києві.

ЦАПЕНКО Михайло Павлович (1907–1977)

Український мистецтвознавець. Очолював Інститут теорії і історії архітектури у Києві (1951–1959). Редактор журналу «Строительство и архитектура» (1953–1958).

17. СВЕНЦІЦКА В. РІЗЬБЛЕНІ РУЧНІ ХРЕСТИ XVII–XX ВВ.

Львів: Друк. Вид. спілки «Діло», 1939. — Збірки Національного музею у Львові.

Ч. I (текст). — [4] с., 32 с., 8 с., 8 с. — 24 × 16 × 0,5 см;

Ч. II (ілюстрації). — 76 с.: іл. — 24 × 16 × 0,7 см.

В оригінальних видавничих обкладинках. Потертості та забруднення.
Подекуди відсутні невеликі фрагменти паперу.

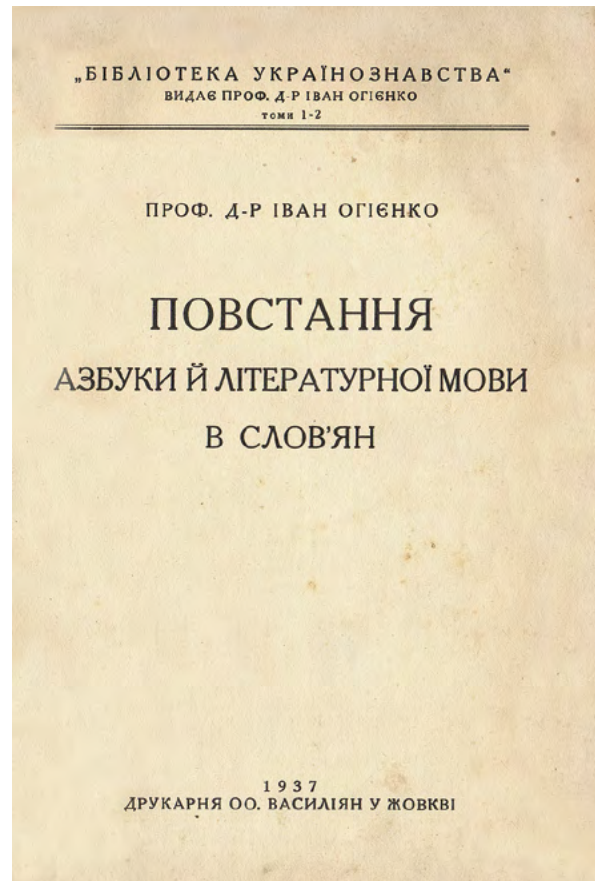
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

Вивчати й систематизувати дерев'яні ручні різьблені хрести XVII–XX ст. Віра Свенціцька почала в Національному музеї у Львові, де працювала з 1932 р. В літописі музею в 1937 р. було надруковано її першу наукову працю — «Спроба систематизації ручних різьблених хрестів XVII–XX ст.», яка згодом лягла в основу її магістерської роботи «Українські різьблені ручні хрести XVII–XX ст.» (1939). Завданням цього дослідження було дати загальну характеристику музейної колекції різьблених дерев'яних ручних хрестів, які було зібрано здебільшого перед війною з різних місцевостей Галичини. Автор розглядає будову хрестів, типи різьблення, розшифровує дати й написи на них тощо. Анотації подано німецькою та польською мовами. Після виходу цієї праці В. Свенціцька стала членом Наукового товариства ім. Шевченка.

СВЕНЦІЦЬКА Віра Іларіонівна (1913–1991)

Український мистецтвознавець, дослідник давнього українського мистецтва. Діяч Української військової організації та Організації українських націоналістів. Донька відомого українського філолога та етнографа Іларіона Свенціцького. Жертва сталінського терору.

18. **ОГІЄНКО І.
ПОВСТАННЯ АЗБУКИ
Й ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ В СЛОВ'ЯН.**

Жовква: Друкарня ОО. Василян, 1937. — Бібліотека українознавства. — Т. 1-2 (з 12-и). — 300 с.: іл. — 23,4 × 15,5 × 2,7 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаці, каптал. Незначні забруднення. Містить 75 ілюстрацій, взятих зі стародавніх пам'яток рукописної і друкованої слов'янської книги.

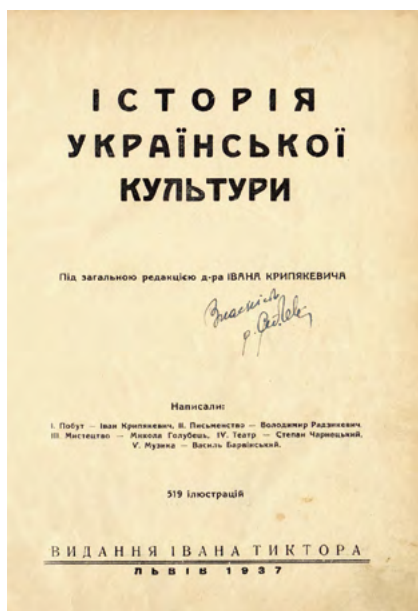
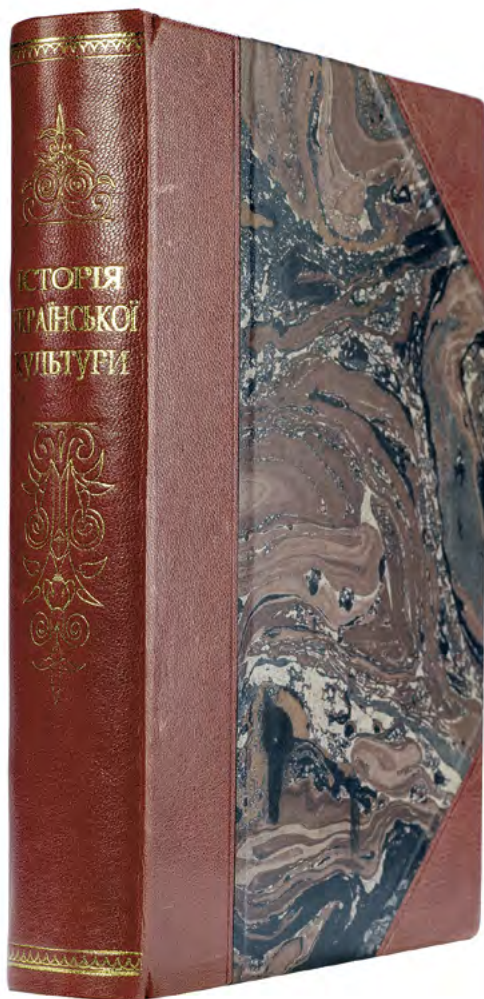
Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

Це друге видання книги І. Огієнка. Перше було віддруковано літографським способом у 1927 р. накладом в сто примірників. Невдовзі після виходу цієї праці ряд вчених-мовознавців зарахували її до найвагоміших досліджень автора. Серед багатьох проблем слов'янської філології, питання про походження азбуки та літературної мови того чи іншого народу є чи не найважливішим. Ним займалися у різний час мало не всі провідні славісти світу. Книга І. Огієнка про виникнення азбуки та літературної мови у слов'ян поділяється на кілька частин: історія алфавіту давніх народів, історія глаголиці, історія кирилиці, оповідання ченця Хороброго про письмена слов'янські, виникнення слов'янської літературної мови. Докладно розглянувши історію алфавітів давніх народів (китайського, єгипетського, фінікійського, грецького), автор зупиняється на розвиткові слов'янського письма, пояснює старослов'янську термінологію, знайомить читача з «руськими» перекладами до Костянтина та його праці над слов'янською азбукою.

МИТРОПОЛИТ ПЛАРІОН (світське ім'я: Огієнко Іван Іванович; 1882–1972)

Український вчений, митрополит УАПЦ, політичний, громадський і церковний діяч, міністр освіти та віросповідань Української Народної Республіки, мовознавець, лексикограф, історик церкви, педагог. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Перший ректор Кам'янець-Подільського державного українського університету.

19. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. / ЗАГ. РЕД. І. КРИП'ЯКЕВИЧА.

Львів: Вид. Івана Тиктора; Друк. Медицький — Тиктор, 1937. — [10] с., 720 с.: іл. — 24,5 × 17 × 4,1 см. — 10 000 прим.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Каптал, ляссе. Незначні потертості та забруднення. На титулі напис: «Власність [нерозбірливо]». Обкладинка в оформленні Павла Ковжуна не збереглася. Багато ілюстроване видання.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

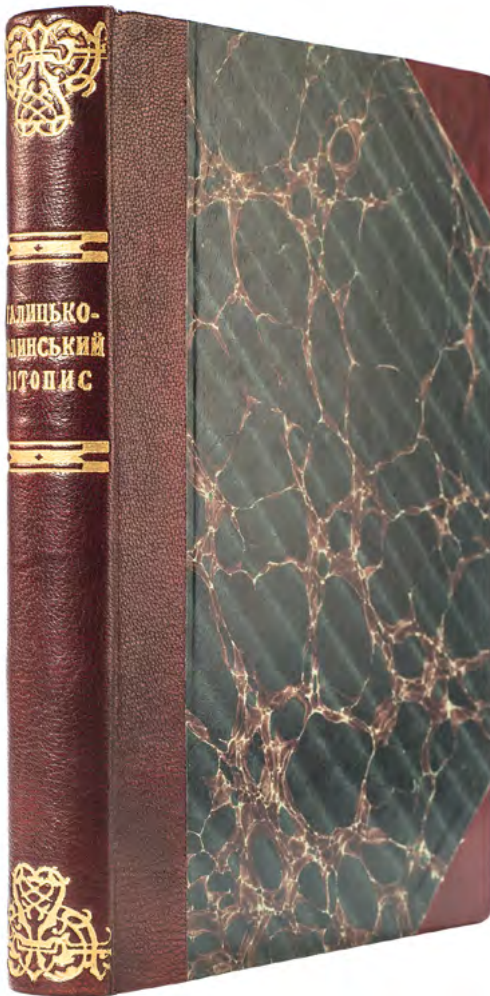
Естимейт **900 — 1 000**
Стартова ціна — 500

«Історія української культури» є ґрунтовним дослідженням, над яким працювали видатні українські вчені й мистецтвознавці: Іван Крип'якевич (розділ «Побут»), Володимир Радзикеви́ч («Письменство»), Микола Голубець («Мистецтво»), Степан Чарнецький («Театр») та Василь Барвінський («Музика»). В цікавій і доступній формі автори подають основні відомості про розвиток українського письменства, образотворчого мистецтва, театру та музики від княжої доби до першої третини ХХ століття. Розглядаються особливості українського побуту (помешкання, сільське господарство, сімейний устрій), освіта (різноманітні освітні заклади), духовне життя українців (свята, обряди, звичаї), окрему увагу приділено мистецтву.

КРИП'ЯКЕВИЧ Іван Петрович

(псевдоніми: Іван Горишівський, Іван Петренко, Іван Холмський; 1886–1967)

Історик, автор численних наукових досліджень, присвячених українській козацькій державності та Б. Хмельницькому, а також ряду підручників з історії України. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, професор Львівського університету, директор Інституту суспільних наук Академії наук України.

20. ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКИЙ ЛІТОПИС. / ПЕРЕКЛАВ І ПОЯСНИВ ТЕОФІЛЬ КОСТРУБА.

Львів: Вид. Іван Тиктор; Друк. Медицький — Тиктор, 1936. — «Українська бібліотека», Ч. 43 (липень), Ч. 44 (серпень). — 128 с., 128 с. — 17,7 × 12,5 × 2,3 см. — 5 000 прим. (кожна частина).

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Збережено оригінальну видавничу верхню боковинку обкладинки. Незначні потертості та забруднення. Обгортка в оформленні Едварда Козака.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

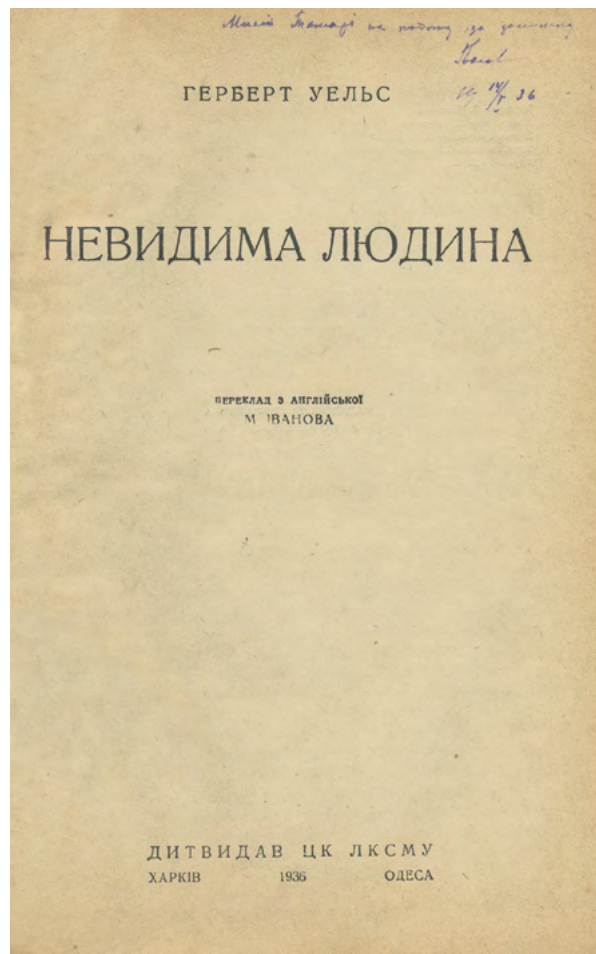
«У цій книжці подаємо читачеві, що любить минуле Рідного Краю, одну з найкращих книжок, яку залишила нам наша Княжа Держава. Є це Галицько-волинський літопис, що описує Галичину й Волинь у XIII столітті, себто перед 700 літами. Перед цим літописом побачуть читачі виїмки з інших українських (і одного неукраїнського) літописів, що описують наші західні землі й їх історію. Пояснення імен князів і міст, рік, тощо, подано буде в кінці 2-го тому. Слова, що менше зрозумілі, пояснені на тій самій сторінці, де вони приходять, на долині — читач легко їх знайде».

КОСТРУБА о. Теодосій (у світі: *Теофіль Петрович Коструба*; 1907–1943)

Священик УГКЦ, український церковний історик, перекладач, журналіст, монах-василіянин у Львові. Член Наукового товариства ім. Шевченка. Автор праць з історії України княжої доби. Перший перекладач Четвертої книги Геродота «Скіфія».

КОЗАК Едвард Теодорович (псевдоніми: *Еко, Мамай, Майк Чічка*; 1902–1992)

Український художник, письменник, іконописець, редактор, видавець, карикатурист. Член Асоціації незалежних українських митців. Ілюстратор усіх видань Івана Тиктора у Львові (1933–1939).

21. УЕЛЬС Г.

НЕВИДИМА ЛЮДИНА. / ПЕРЕКЛ. М. ІВАНОВА; ХУДОЖ. А. ГОРОХОВЕЦЬ.

Харків — Одеса: Дитвидав ЦК ЛКСМУ; Друк. ім. Леніна, 1936. — 140 с., [3] арк., іл. — 22,3 × 15,5 × 1 см. — 20 000 прим.

В індивідуальній складеній палітурі. Незначні забруднення та потертості обкладинки по периметру, стор. 67–70 з надривами у верхній частині. На титулі дарчий напис від перекладача книги: «Милій Тамарі на подяку за допомогу (підпис) ... 14/І 36».

Книга має художню, історико-культурну цінність. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **400 — 450**
Стартова ціна — 250

В романі, написаному в 1897 р., автор виступає проти популярних у ті часи ідей надлюдини, яка нібито має право управляти більш слабкими або дурними людьми, та навіть знищувати їх. Перекладаючи текст твору, Микола Іванов прибрав із нього майже всі релігійні терміни та й самі згадки про релігію.

УЕЛЛС (Веллс) Герберт Джордж (1866–1946)

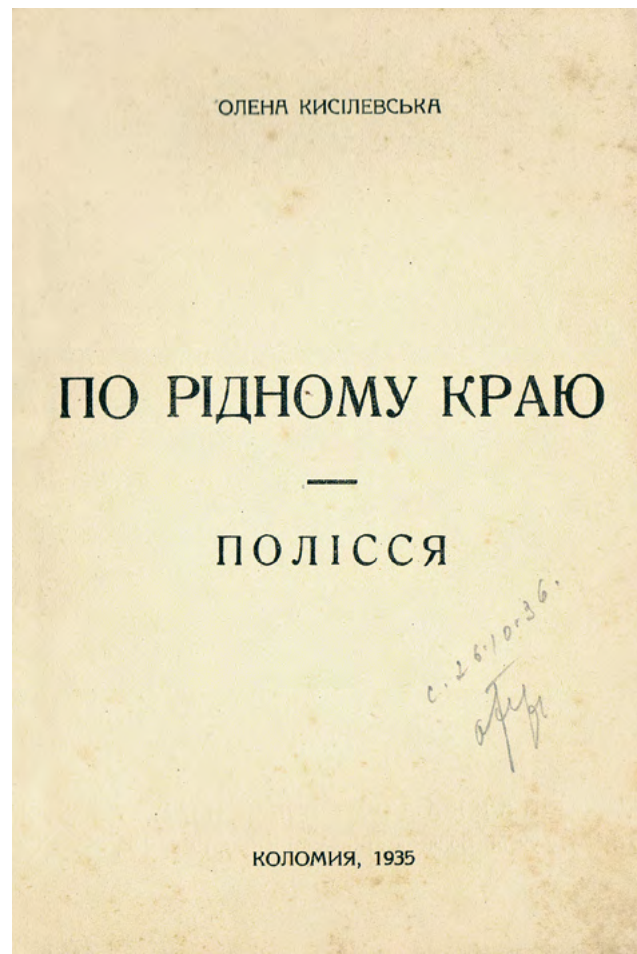
Англійський письменник і публіцист. Один із засновників ранньої наукової фантастики. Окрім того, має значний доробок праць на історичну та політичну тематику.

ІВАНОВ Микола Олексійович (1890-і — ?)

Український перекладач з англійської, французької, іспанської та німецької мов. Старший брат знаного літератора, книгознавця та бібліографа Юрія Меженка.

ГОРОХОВЕЦЬ Анатолій Григорович (псевдонім: Ant; 1902–1980)

Живописець, графік, книжковий ілюстратор, карикатурист. У 1951 р. емігрував у США, працював у галузі станкового живопису. 1982 року відбулася посмертна виставка творів художника в Музеї Миколи Реріха в Нью-Йорку.

22. **КИСІЛЕВСЬКА О.
ПО РІДНОМУ КРАЮ. ПОЛІССЯ.**

Коломия: Друк. М. Бойчука, 1935. — 128 с.: іл. — 18 × 12 × 1 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості, забруднення та надриви. Власницький підпис олівцем на титульному аркуші. Художнє оформлення обкладинки В. Д. (Василя Дядинюка).

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 200

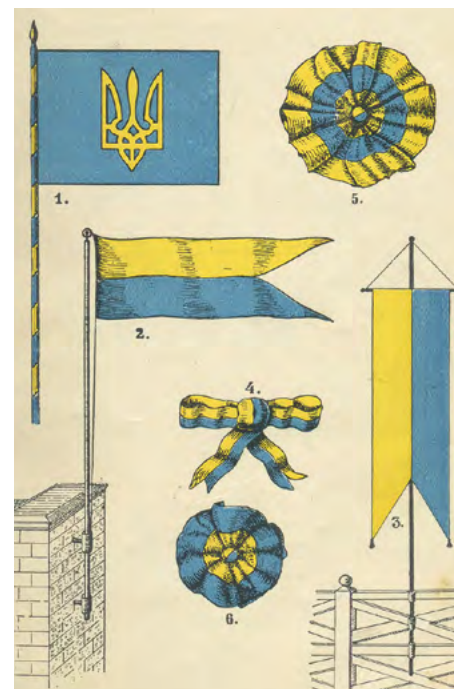
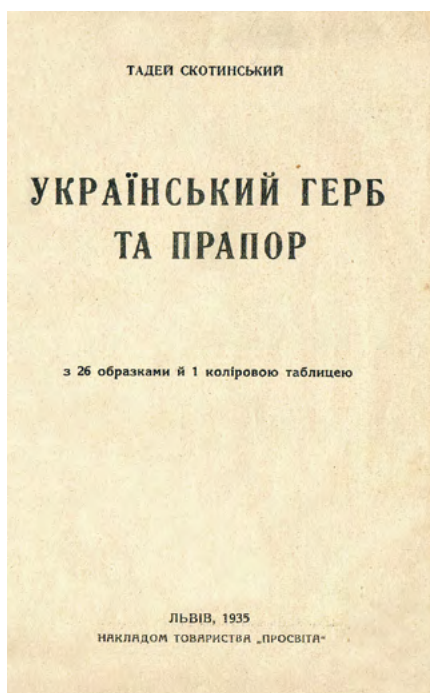
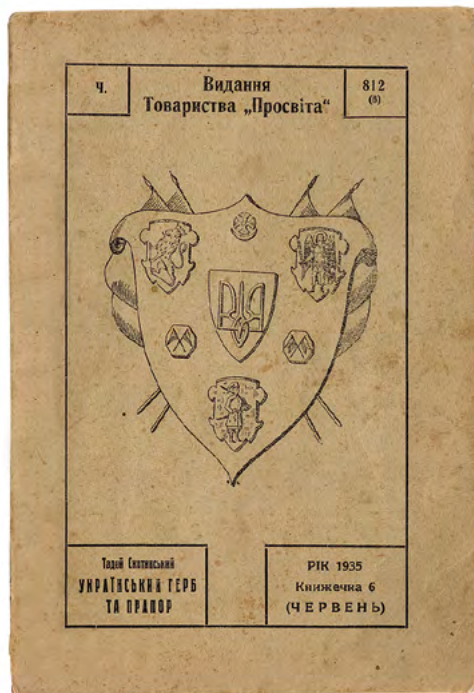
Одна з найбільш ґрунтовних праць міжвоєнного періоду з мандрівного краєзнавства. Письменниця із захопленням і любов'ю змалювала українські землі та їх мешканців.

КИСІЛЕВСЬКА Олена Львівна (псевдоніми: *О. Галичанка, Калина, Незнана*; 1896–1956)

Українська письменниця, журналіст, редактор і видавець, громадсько-політичний та культурно-освітній діяч. Під час Першої світової війни працювала в Жіночому допомоговому комітеті для січових стрільців та інших вояків, за самовіддану роботу була нагороджена Срібним хрестом від австрійського уряду. О. Кисілевській належить ініціатива відзначення в Галичині Дня матері, який вперше відсвяткували у 1929 р.

ДЯДИНЮК Василь Андрійович (1900–1944)

Український художник, майстер сакрального мистецтва, графік, педагог. Учень видатного українського митця Олекси Новаківського. Брав участь у виставках у Львові, Парижі, Варшаві.

23. СКОТИНСЬКИЙ Т. УКРАЇНСЬКИЙ ГЕРБ ТА ПРАПОР.

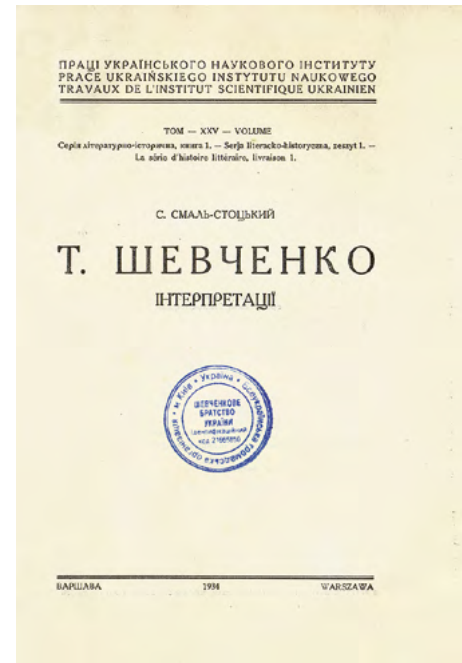
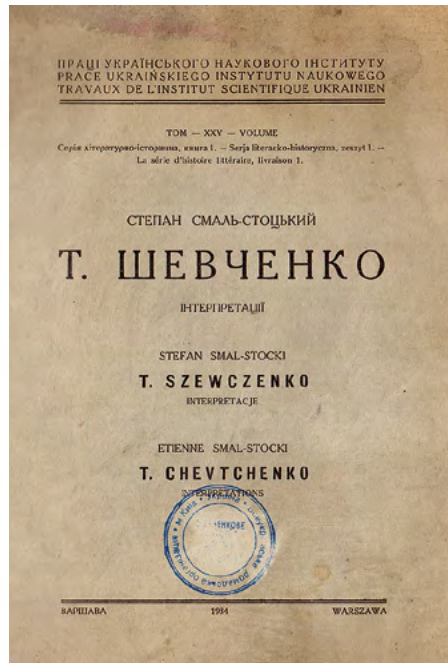
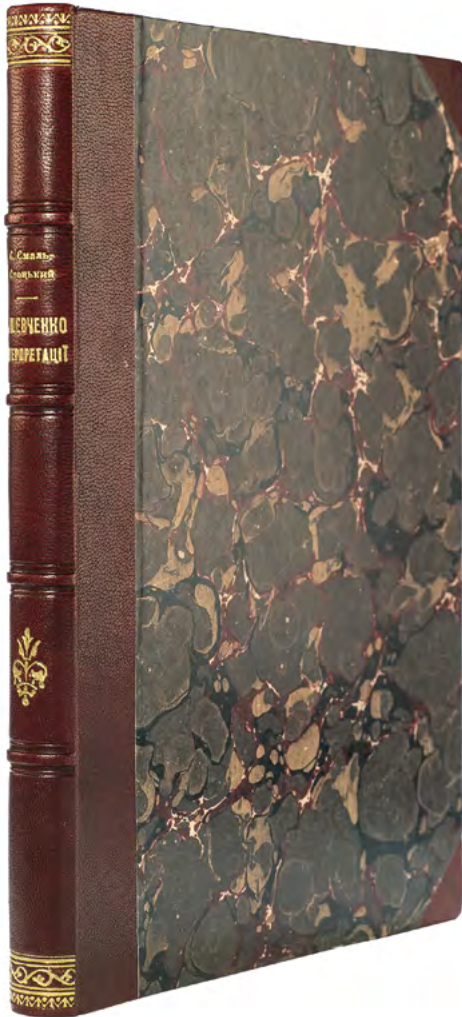
Львів: Тов. «Просвіта»; Друк. Вид. спілки «Діло», 1935. — кн. 6 (червень). — 37 с.: іл., [5] с. — 19,9 × 13,5 × 0,2 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення. В тексті 26 малюнків і одна кольорова таблиця. Обкладинка художника [О (Ф). Д.].

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

Історична розвідка відомого дослідника української символіки Тадея Скотинського, в якій доводиться глибоке історичне коріння українських державних символів — тризуба та синьо-жовтого прапора. Вексилологія та геральдика в Україні, з огляду на історичні обставини, формувалися під різними сторонніми впливами й не мали єдиних усталених правил. Працю видано накладом товариства «Просвіта», яке не могло лишатися осторонь таких важливих питань. Текст написано простою й доступною мовою, слова автора підтверджено ілюстраціями. У книзі розглянуто ознаки національності, давні українські герби, подано пояснення терміну «тризуб» тощо.

24. СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ С. Т. ШЕВЧЕНКО: ІНТЕРПРЕТАЦІЇ.

Варшава: Друк. Наук. тов. ім. Шевченка у Львові, 1934. — Український науковий інститут. — Т. XXV: Серія літературно-історична, кн. 1. — 240 с., [1] арк. фронт. — 25 × 17,4 × 2,2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Тонований обріз. Збережено оригінальну видавничу обкладинку. Печатка «Шевченкове братство України». Титул і зміст українською, польською та французькою мовами.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

Книгу видано Науковим товариством ім. Шевченка з нагоди 70-річчя від дня народження одного зі своїх членів і автора представленого дослідження — С. Смаль-Стоцького. Автор аналізує Шевченкові поезії, ритміку його творів і місце, що посідає особистість і творчість Кобзаря в житті українського народу.

СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Степан Йосипович (1859–1938)

Український мовознавець, педагог, літературознавець (один із перших теоретиків українського віршування); визначний громадсько-політичний, культурний, економічний діяч Буковини. Член правління Української академії наук. Один із засновників Музею визвольної боротьби України у Празі.

АКТА

НАРВУТОРVM

ПРАВА, ДНІВЕРСАЛИ І КРІП
СПИ СЛДЖАУІЕ ІХ МЛСПІМ
ПНАМ НАРЕДПАМ НА ВЛАС
НИ ІХ ПОКДПЛЕННИЕ СРД
ПА И УИНИ ЗРОНИХ ДРАДО
ВИХ І СДДОВИХ МІСІП ВИД
НИ ОНИМ СДПТЬ. ВІК СІМЬ
НА ДЦАПІЙ І ВІСІМЬ
Д ЦАПІЙ. Д ГАДОВ І
І БАПДРИНІ.

25. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО: АЛЬМАНАХ. / ВІДП. РЕД. Є. ХОЛОСТЕНКО.

- Т. I: Харків — Київ: Мистецтво, 1934. — 308 с., [16] арк.: іл. — 28,5 × 18,8 × 3 см. — 1 500 прим;
 Т. II: Київ — Харків: Мистецтво, 1934. — 320 с., [22] арк.: іл. — 28,5 × 19,2 × 3 см. — 1 000 прим;
 Т. III: Київ: Мистецтво, 1936. — 314 с., [13] арк.: іл. — 26,8 × 17,7 × 3 см. — 1 000 прим.

В оригінальних комплектних коленкорівих палітурах. Шрифтове тиснення сріблом. Незначні потертості та забруднення. Т. III: на титулі наліпка «Центральний дитячий [нерозбірливо]» (заклеєна печатка Бібліотеки-читальні Кінотеатру ім. [нерозбірливо]) та примітки нині неіснуючої бібліотеки.

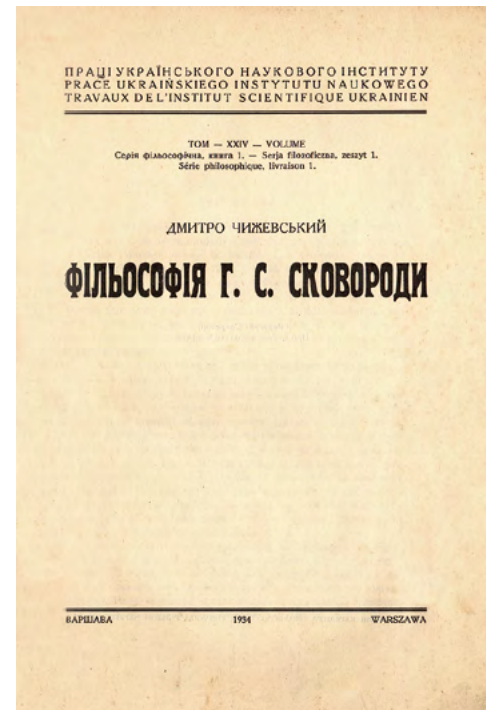
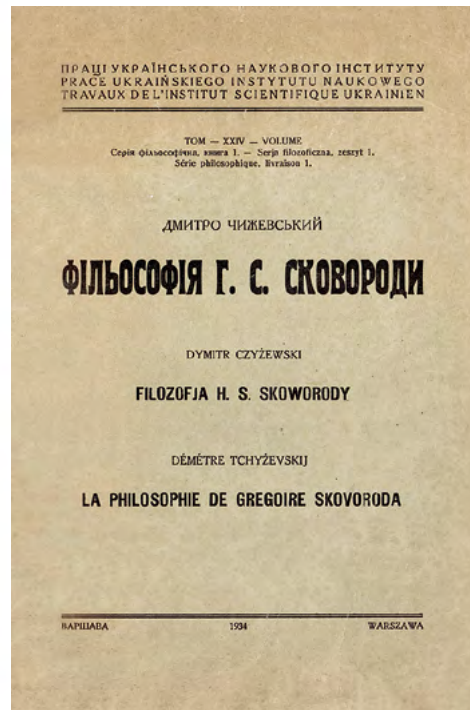
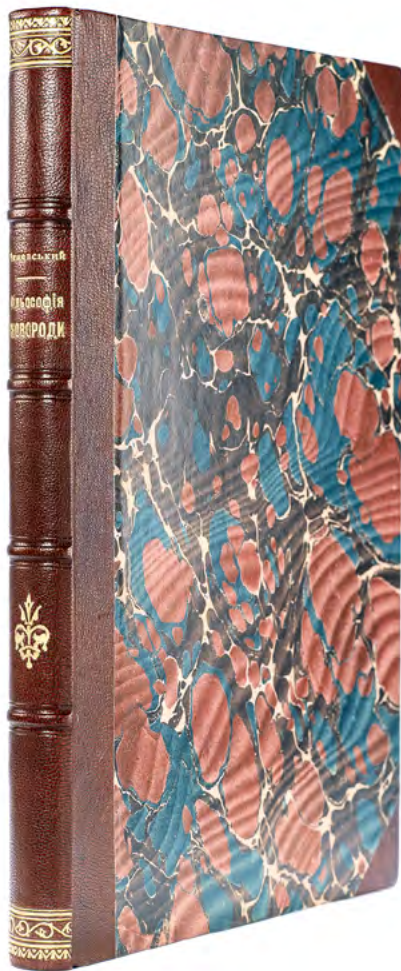
Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **1 800 — 2 000**
 Стартова ціна — 1 300

«Образотворче мистецтво» є офіційним друкованим органом Спілки радянських художників і скульпторів УСРР. У наукових статтях альманаху розглянуто активізацію художнього життя Радянського Союзу, визначено основні завдання образотворчого мистецтва, проаналізовано причини занедбаності музейної справи в Україні тощо. Авторами видання були відомі вчені-мистецтвознавці А. Хвиля, С. Гіляров та інші, серед редакторів — видатні українські художники В. Седляр та А. Петрицький.

ХОЛОСТЕНКО Євген В'ячеславович (1904–1945)

Український мистецтвознавець і художник-монументаліст. Учень видатного українського митця М. Бойчука. Член Асоціації революційного мистецтва України.

26. ЧИЖЕВСЬКИЙ Д. ФІЛЬСОФІЯ Г. С. СКОВОРОДИ. / РЕД. Р. СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО.

Варшава: Друк. Наукового товариства ім. Шевченка, 1934. — Український науковий інститут. — Т. XXIV: Серія філософська, кн. 1. — 224 с.: [4] арк. іл. — 25 × 16,7 × 1,9 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Збережено оригінальну обкладинку. Тонований обріз. Незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

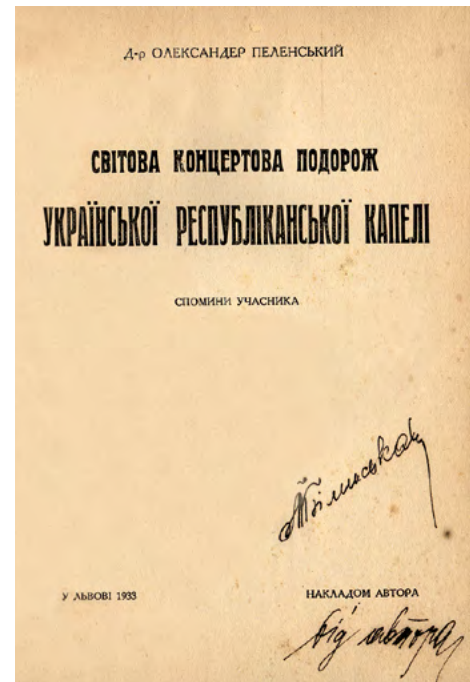
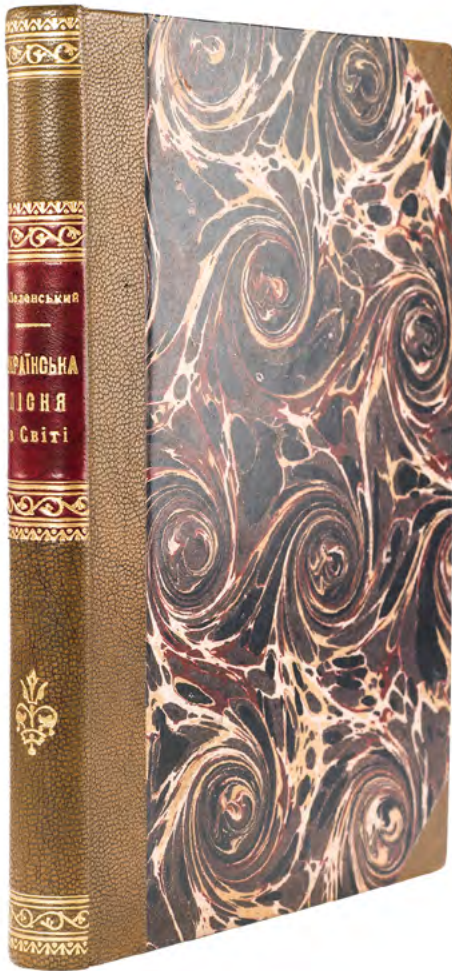
Одна з найвідоміших праць автора, який розглядає філософію Сковороди як основу української інтелектуальної традиції. Чижевський досліджує засади сквородинських метафізики, антропології, гносеології й етики. Універсалії та образи, створені українським філософом, яскраво визначаються на тлі античного платонізму й неоплатонізму, патристики, середньовічної та новочасної (передусім німецької) містики. Деякі висунуті й обґрунтовані Чижевським тези з часом перетворилися на усталені сюжети академічної сквородіани. Наприклад, думки про те, що творчість Сковороди є «коментарем» до Святого Письма, що вона тісно пов'язана з містичною традицією, що антитетичність і символізм є найвиразнішими прикметами його «барокового стилю».

ЧИЖЕВСЬКИЙ Дмитро Іванович (1894–1977)

Український вчений-енциклопедист; культуролог-славист, філософ, літературознавець, релігієзнавець, лінгвіст, дослідник української та слов'янської літератури, історії культури, філософії, релігійної думки й слов'янської духовності, німецької славістики.

СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Роман Степанович (1893–1969)

Український мовознавець і політичний діяч, дипломат. Доктор філології, професор Варшавського університету. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Надзвичайний посол УНР в Берліні (1921–1923).

**27. ПЕЛЕНСЬКИЙ О.
УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ В СВІТІ. СВІТОВА КОНЦЕРТОВА ПОДОРОЖ
УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ КАПЕЛІ: СПОМИНИ УЧАСНИКА.**

Львів: Друк. Наукового товариства ім. Шевченка, 1933. — 168 с.: [9] арк. іл. — 21 × 14,5 × 2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Збережено оригінальну видавничу обкладинка в оформленні В. Січинського. На титулі авторський дарчий напис.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

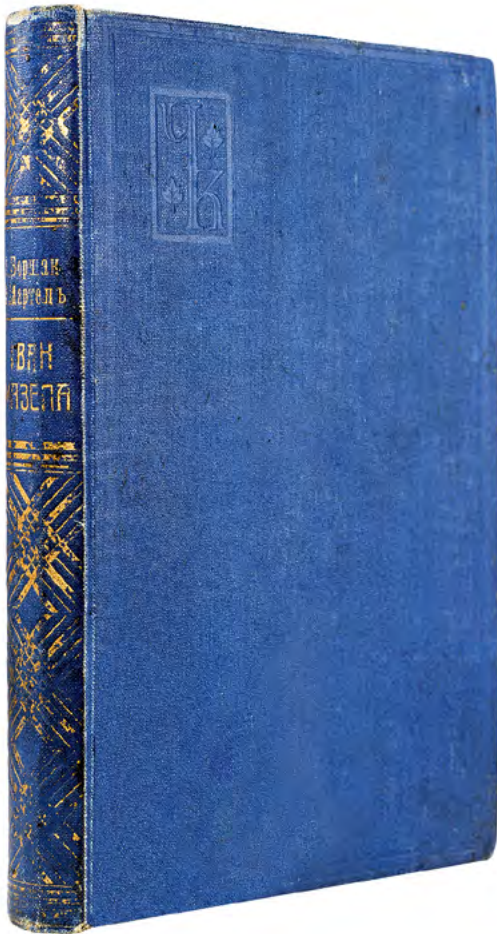
«Українська пісня в світі» — найбільша у свій час за обсягом книга про світове турне Української республіканської капели. Капела була заснована в 1919 р. у Києві для популяризації української музичної культури за кордоном. Керівники — К. Стеценко і О. Кошиць. Головним спонсором капели був Симон Петлюра.

Олександр Пеленський, колишній член I Українського національного хору в Києві, був кур'єром капели. Найціннішими у його книзі є фактичні описи подорожі капели та численні відгуки закордонної преси.

СІЧИНСЬКИЙ Володимир Юхимович (1894–1962)

Український архітектор, графік, мистецтвознавець і бібліограф. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (з 1930), член Літературно-художнього товариства у Харкові, Історико-археологічного товариства у Кам'янці-Подільському. Один із засновників Архітектурного інституту в Києві, Асоціації незалежних українських митців у Львові. У 1920-і роки вважався реформатором книжкового оформлення.

**28. БОРЩАК І., МАРТЕЛЬ Р.
ІВАН МАЗЕПА. ЖИТТЯ Й ПОРИВИ
ВЕЛИКОГО ГЕТЬМАНА. / ПЕР. З ФР.,
ПЕРЕДМ. М. РУДНИЦЬКОГО.**

Львів: «Червона калина»; Друк. Наукового товариства ім. Шевченка, 1933. — XII с., 180 с. — 20 × 14,5 × 2 см.

В індивідуальній коленкоревій палітурі. Блінтове тиснення на кришках та орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці книги. Збережено верхню боковинку видавничої обкладинки в оформленні В. Дядинюка.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 350

Життєпис і політичний портрет гетьмана Івана Мазепи (1639–1709) — однієї з найдраматичніших і найзагадковіших постатей в історії України, видатного полководця та громадського діяча. Неоднозначність оцінок та їх політична заангажованість зробили з Мазепи водночас і героя, і зрадника. Книга поділяється на розділи: Щаблі кар'єри; Гетьман; Мотря Кочубеївна; Мазепа і Карло; Розгром; Примітки. До видання увійшли також відомі поеми В. Гюго і Дж. Байрона, присвячені українському гетьманові.

БОРЩАК Ілля Львович

(справжнє прізвище Баршак, підписувався Ілько Борщак; 1892–1959)

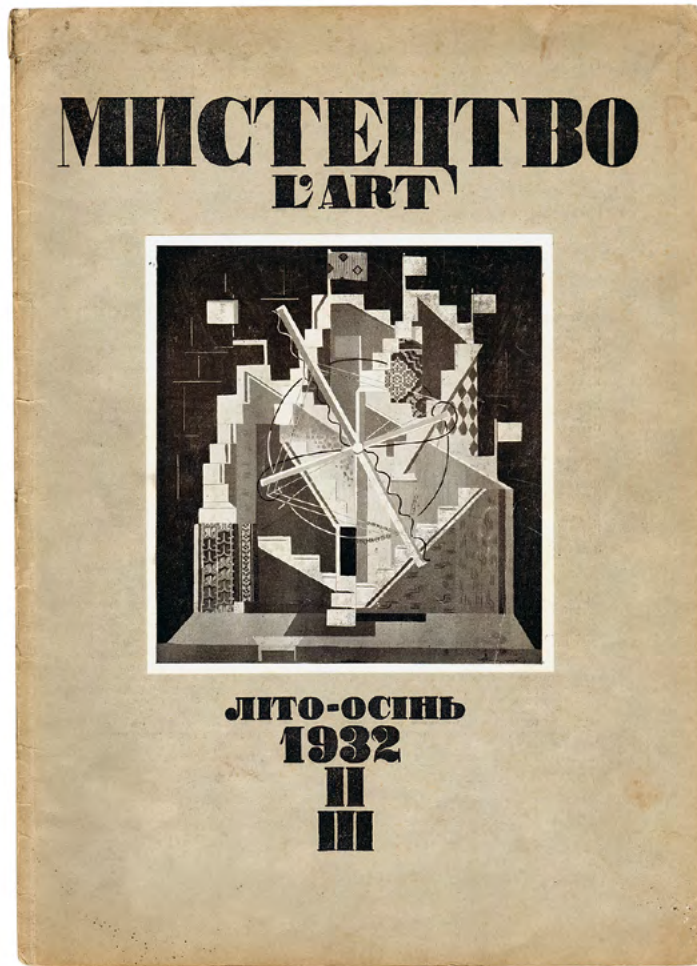
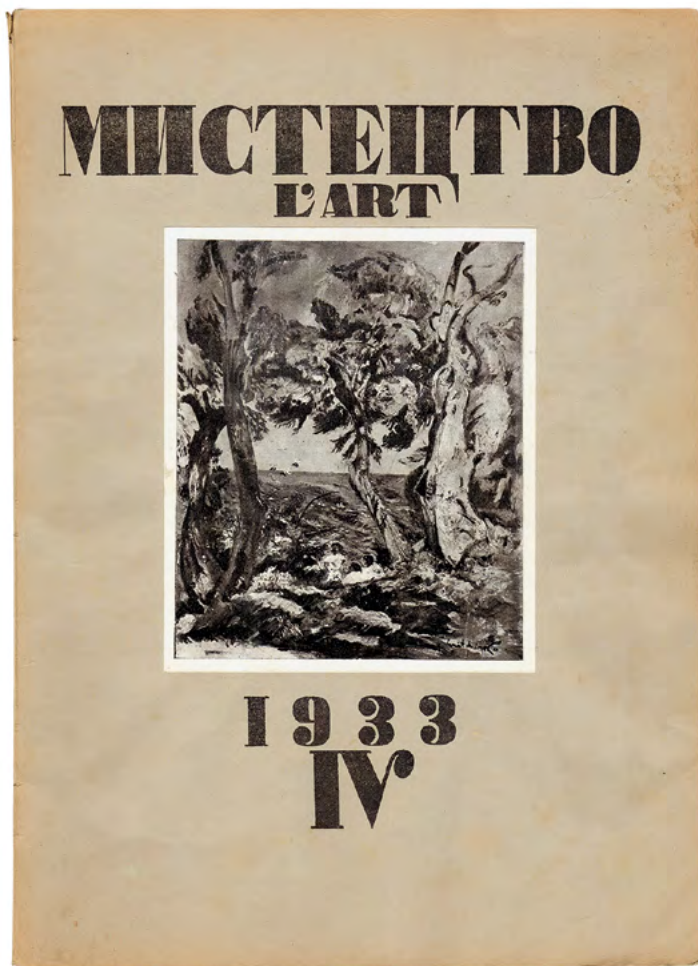
Український історик, публіцист і літературознавець. На шляху вивчення архівних матеріалів з історії мазепинців зробив епохальні відкриття. Зокрема, знайшов і опрацював папери Григора Орлика, щоденник його батька гетьмана Пилипа Орлика «Вивід прав України», конституцію 1710 року, нотатки Вольтера. Його спадщина складає близько 400 наукових і публіцистичних праць українською та французькою мовами.

МАРТЕЛЬ Рене (1893–1976)

Французький славіст, історик, публіцист і перекладач. Автор низки праць, присвячених історії та культурі України та інших європейських країн, — «Українське питання» (1927), «Франція й Польща» (1931), «Підкарпатська Русь» (1935), «Німецька політика в Україні» (1939). Спільно із Софією Борщак переклав французькою мовою Шевченкову поему «Єретик» («Ян Гус», 1930).

ДЯДИНЮК Василь Андрійович (1900–1944)

Український художник, майстер сакрального мистецтва, графік, педагог. Учень видатного українського митця Олекси Новаківського. Брав участь у виставках у Львові, Парижі, Варшаві.

29. МИСТЕЦТВО = L'ART: ІЛЮСТРОВАННИЙ МИСТЕЦЬКИЙ ЖУРНАЛ.

Львів: Асоціація незалежних українських митців,

1932. — Річник I, зошит II-III., літо-осінь. — [3] арк., с. 33-76: іл. — 34,1 × 24,5 × 0,5 см;

1933. — Річник I, зошит IV, зима 1932/33. — [2] арк., с. 75-114: іл. — 34,1 × 24,5 × 0,3 см.

В оригінальних видавничих обкладинках. Незначні потертості та забруднення.

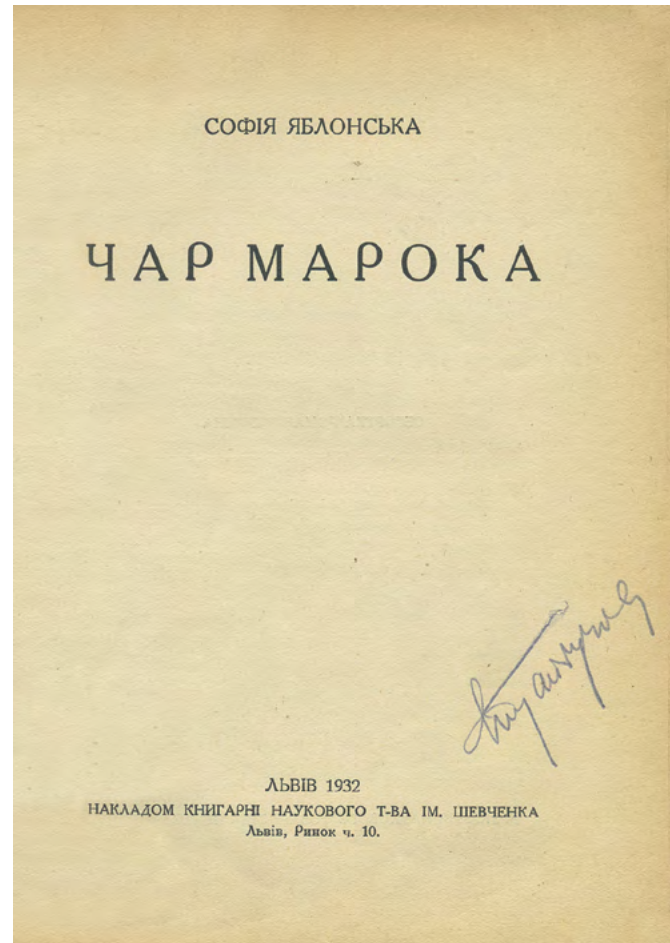
Видання має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **250 — 300**
Стартова ціна — 150

«Мистецтво = L'Art» — друкований орган Асоціації незалежних українських митців, який виходив у Львові в 1932–1936 рр. за редакцією Павла Ковжуна. Видання містить матеріали до історії Асоціації, бібліографічні джерела про її фундаторів і членів. Часопис публікував різножанрові статті про українське та закордонне малярство, графіку, різьблення, будівництво, прикладні мистецтва, хатню культуру, мистецькі технології, реставрування, музейництво, а також праці з теорії мистецтва, монографії про окремих митців і художні напрямки. Також висвітлювалося мистецьке життя на українських землях і на Заході, подавалися огляди, оцінки та рецензії мистецьких видань, вистав і т. д. У представлених випусках містяться статті В. Січинського, П. Ковжуна, Л. Лілле та ін.

КОВЖУН Павло Максимович (1896–1939)

Український художник, графік і мистецтвознавець, творив у царині футуризму, а у 1920-х — конструктивізму з використанням елементів українського бароко. Редактор журналів «Митуса» та «Мистецтво».

30. ЯБЛОНСЬКА С. ЧАР МАРОКА.

Львів: Накладом Книгарні Наукового т-ва ім. Шевченка, 1932. — 84 с.: [8] с. іл. — 21,5 × 14,8 × 0,7 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
На титулі нерозбірливий підпис. Оформлення обкладинки Романа Турина.

**Книга має історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **250 — 300**
Стартова ціна — 100

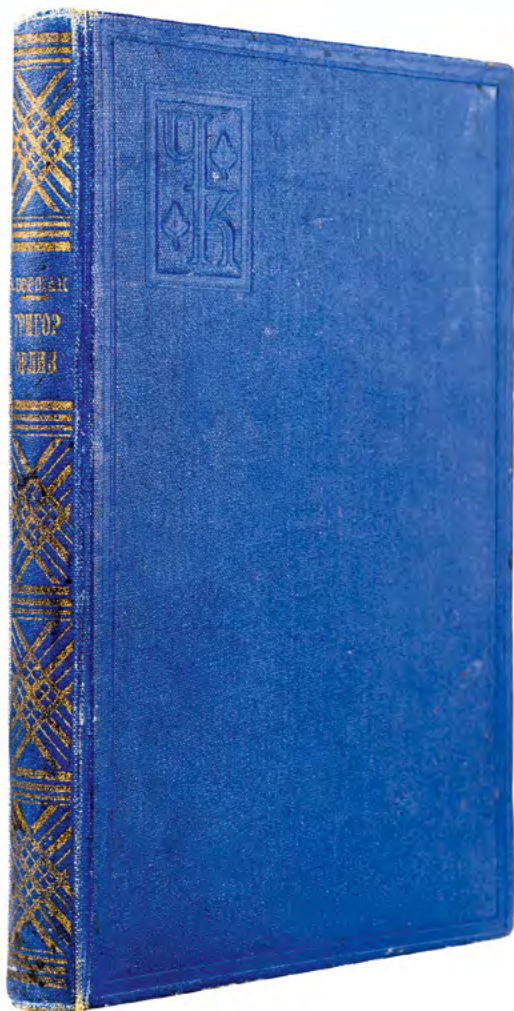
Твори С. Яблонської стали знаменним явищем загальноукраїнського масштабу. Її нариси належали до улюбленої літератури молодих читачів, спраглих екзотики та незвичайних пригод. Відверта, смілива, розкута й щира проза справляла скандальний вплив на тогочасну інтелігенцію. Зокрема, подібний ефект мала перша книга нарисів — «Чар Марока», видана у Львові 1932 року. Михайло Рудницький, рецензуючи цю книгу, хвалив письменницю за бистре око, життєвий оптимізм та вільний і впевнений стиль оповіді.

ЯБЛОНСЬКА-УДЕН Софія (1907–1971)

Письменниця, журналістка та мандрівниця родом з України. У 1927 р. поїхала у Париж опанувати техніку зйомки документального кіно. З Франції почалися її кругосвітні мандри: спершу вирушила до Марокко, потім через Порт-Саїд, Джибуті, Цейлон — у французький Індокитай, відвідала Лаос, Камбоджу, китайську провінцію Юньнань, Сіам, Малайські острови, Яву і Балі, острів Таїті, Австралію й Нову Зеландію, США та Канаду.

ТУРИН Роман Миколайович (1900–1979)

Український живописець, портретист, громадський діяч.

31. **БОРЩАК І.**
ВЕЛИКИЙ МАЗЕПИНЕЦЬ
ГРИГОР ОРЛИК: ГЕНЕРАЛ-ПОРУЧНИК
ЛЮДОВИКА XV-ГО (1742–1759).

Львів: «Червона Калина»; Друк. Штука, 1932. — 208 с.,
 [4] арк.: іл. — 20,4 × 13,6 × 2 см.

В індивідуальній коленкоровій палітурі. Блінтове тиснення на кришках та орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **400 — 500**
 Стартова ціна — 250

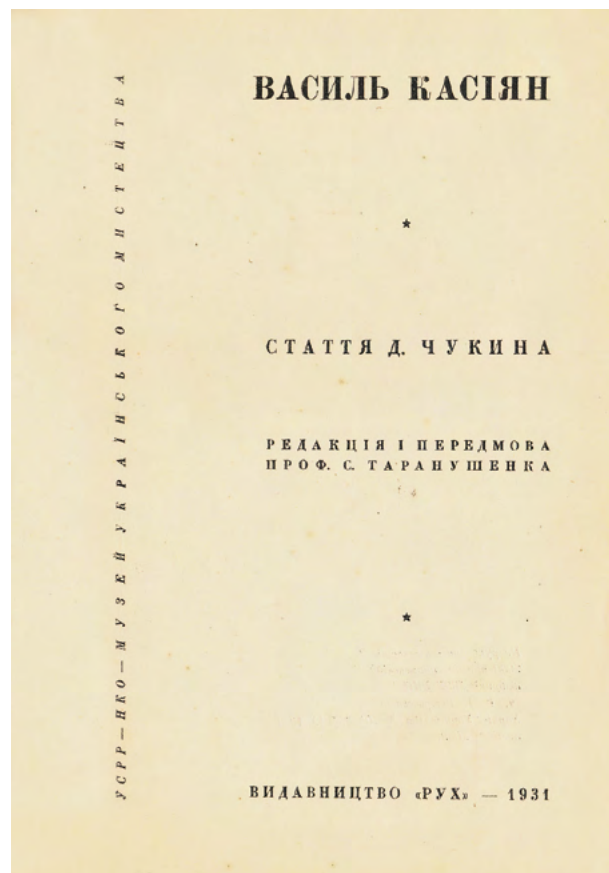
«Ця книга є четвертою частиною широкої праці, приготовленої до друку, під назвою „Франція й Україна“, якої змістом має бути аналіз української справи у Франції протягом тисячеліття. Аж після такої аналізи у відношенні до головних європейських країн, можна буде зробити загальну синтезу зносин Європи з Україною в минулому. Питання це досі зовсім не студіоване в нашій історіографії, а причиною цього тяжкі умовини нашої нації за останніх два століття... Ця книга присвячена Григорові Орликові, первакові й головному співробітникові гетьмана. Діяльність його досі залишилася зовсім невідомою в історії... Після десяти літ розшуків, писанини й надуми, подаємо тут уперше громадянству справді дивовижне життя й діяльність Григора Орлика, що народився в Батурині Мазепи, а скінчив життя на Рейні, під французькими прапорами. Метода цієї праці — документальна. Ми свідомо — хоч як велика була спокуса! — обмежили до мінімум свої коментарі, даючи скрізь слово документам. Там, де документу бракує, ставимо просто крапку, а де її замало, висловлюємо гіпотезу».

БОРЩАК Ілля Львович
(справжнє прізвище Баршак, підписувався Ілько Борщак; 1892–1959)

Український історик, публіцист і літературознавець. На шляху вивчення архівних матеріалів з історії мазепинців зробив епохальні відкриття. Зокрема, знайшов і опрацював папери Григора Орлика, щоденник його батька гетьмана Пилипа Орлика «Вивід прав України», конституцію 1710 року, нотатки Вольтера. Його спадщина складає близько 400 наукових і публіцистичних праць українською та французькою мовами.

ОРЛИК Григорій (Григір) Пилипович (1702–1759)

Граф, генерал-поручик французької армії, маршал Франції, дипломат, розвідник. Син Пилипа Орлика.

32. **ЧУКИН Д.**
ВАСИЛЬ КАСІЯН. / РЕД. І ПЕРЕДМ. С. ТАРАНУШЕНКА

Харків: Вид. «Рух», 1931. — УСРР — НКО — Музей українського мистецтва. — 77 с.: іл. — 20 × 15 × 0,5 см. — 2 000 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Потертості та незначні забруднення.
 На титулі підпис «[Веоллертинский] 26/V — 1932 г.».

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **150 — 200**
 Стартова ціна — 100

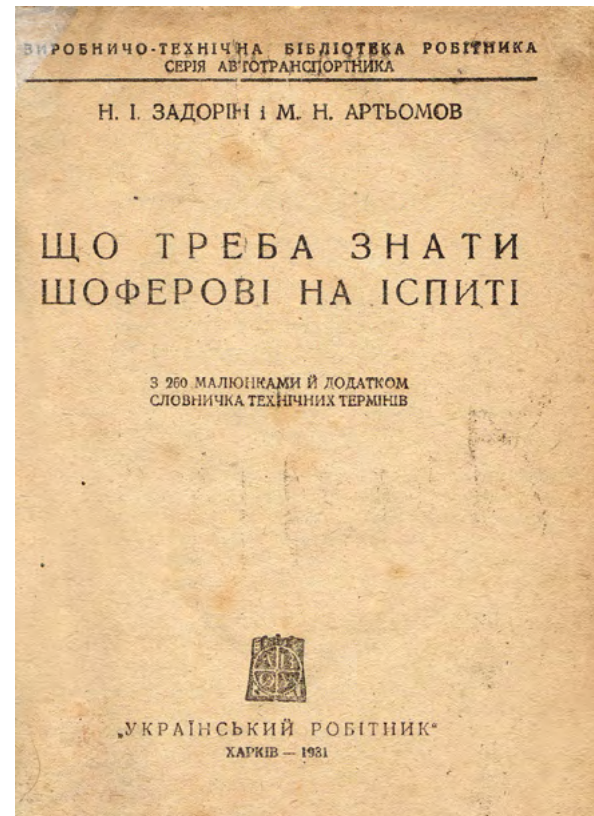
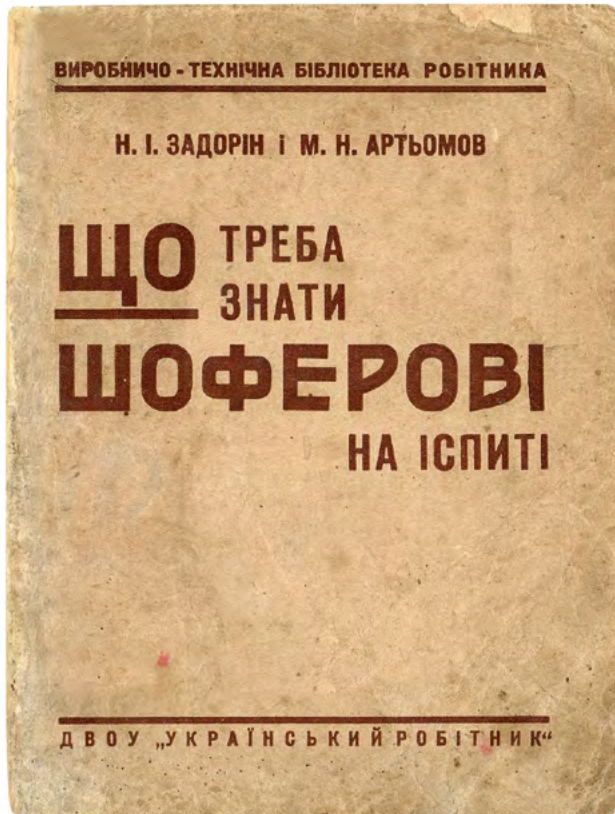
Публікація статті українського мистецтвознавця Дмитра Чукина, присвяченої українському графіку Василю Касіян. Автор надає біографію митця, розглядає умови його творчого становлення, дає огляд творчості з детальним мистецтво-знавчим аналізом деяких робіт. Текст дубльовано німецькою мовою.

КАСІЯН Василь Ілліч (1896–1976)

Український художник, графік, народний художник СРСР, професор Київського державного художнього інституту. У його доробку близько 10 тисяч робіт — гравюр, офортів, ілюстрацій літературної класики. Твори В. Касіяна зберігаються у Національному художньому музеї та інших музейних зібраннях України.

ТАРАНУШЕНКО Стефан Андрійович (1889–1976)

Мистецтвознавець, історик архітектури, музейний діяч. Один із перших науковців в Україні здобув ступінь доктора мистецтвознавства і звання професора. Досліджував народне будівництво (зокрема на Харківщині), дерев'яні храми, кам'яну архітектуру, народне прикладне мистецтво, творчість українських митців.

33. ЗАДОРІН Н. І., АРТЬОМОВ М. Н. ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ШОФЕРОВІ НА ІСПИТІ.

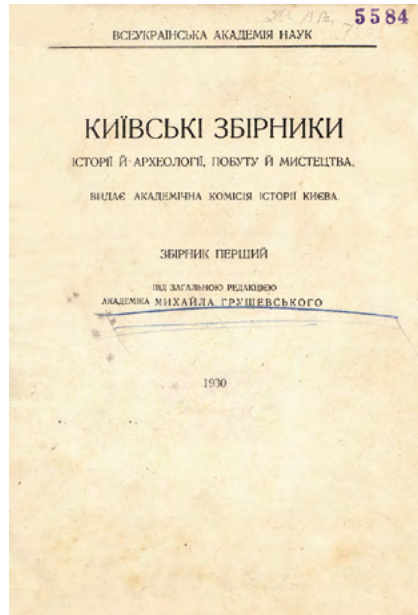
Харків: ДВОУ «Український робітник», 1931. — Виробничо-технічна бібліотека робітника; Серія автотранспортника. — Вид. друге. — 288 с.: іл. — 177 × 13,5 × 15 см. — 20 000 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
На стор. 31–32 втрачено фрагмент паперу. Сліди реставрації.

*Книга має історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.*

Естимейт **250 — 300**
Стартова ціна — 150

Перше видання побачило світ за часів «золотого десятиліття» українізації — у 1928 році. Книга містить 260 малюнків та словник технічних термінів. Це одне з останніх видань технічного спрямування, випущене Державним видавничим об'єднанням України. Саме на 1925–1933 рр. припадає кипучий розвиток української технічної термінології. Автори впровадили до практики низку оригінальних фахових термінів і фразеологізмів, здатних цілком замінити кальковані з російської.

34. **КИЇВСЬКІ ЗБІРНИКИ
ІСТОРІЇ Й АРХЕОЛОГІЇ,
ПОБУТУ Й МИСТЕЦТВА. /
ЗАГ. РЕД. М. ГРУШЕВСЬКОГО.**

Київ: Академічна комісія історії Києва; П'ята друкарня УПП-ДВОУ, 1930. — Всеукраїнська академія наук. — Київські збірники історії й археології, побуту й мистецтва. — Зб. 1 (єдиний). — [6] с., II с., 402 с.: іл., [33] арк. іл. — 24,6 × 17 × 3,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Каптал, ляссе. Незначні потертості та забруднення. Примітки олівцями. Печатки: «Бібліотека Українського Наукового Інституту в Варшаві» (нині не існує) та інвентарний номер. Титул, зміст та висновки до статей дубльовано французькою мовою.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 400

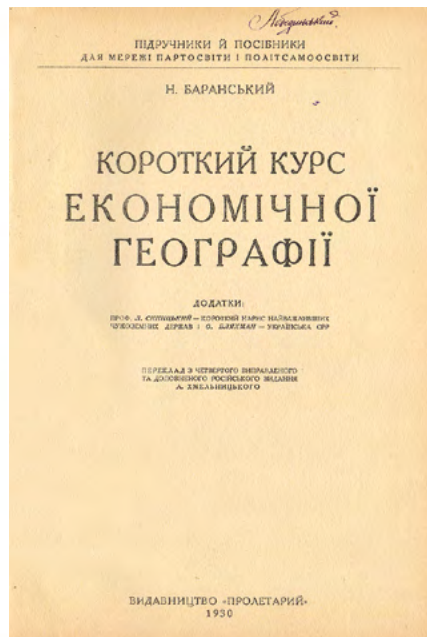
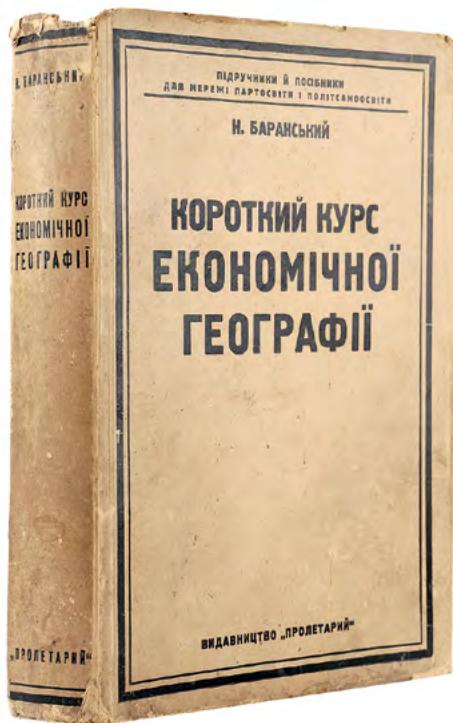
Одним із основних завдань Всеукраїнської академії наук було поглиблене дослідження історії Києва. До першого ювілею установи академічна комісія історії Києва здійснила давню ідею запровадження щорічної збірки, присвяченої передісторії та історії побуту, господарства, культури, мистецтва, освіти й творчості міста. У випуску опубліковано статті М. Грушевського, М. Макаренка, Л. Добровольського та ін. Видання багато проілюстроване.

ГРУШЕВСЬКИЙ Михайло Сергійович (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2 000 наукових праць.

Всеукраїнська академія наук (ВУАН) — вища наукова установа УРСР у 1921–1936 рр., нині — Національна Академія наук України.

Український науковий інститут у Варшаві — автономна українська наукова установа, заснована у 1930 р. (фактично у 1928) силами екзильного уряду УНР при польському Міністерстві віровизнань та освіти. Діяльність інституту було майже цілком присвячено українознавству, зокрема тим його галузям, які не могли вільно розвиватися в УРСР. Було опубліковано серію праць з історії України давніх часів і нової доби. По окупації Варшави німцями у 1939 р. Український науковий інститут у Варшаві припинив існування, а його бібліотека і архіви загинули.

35. БАРАНСЬКИЙ Н. КОРОТКИЙ КУРС ЕКОНОМІЧНОЇ ГЕОГРАФІЇ. / ПЕР. З РОС. А. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

Харків: Вид. «Пролетарий», 1930. — Підручники й посібники для мережі партосвіти і політсамоосвіти. — Вид. IV. — 516 с.: іл., [2] арк. мап; 24,5 × 17,3 × 3,5 см. — 10 000 прим.

В оригінальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення.
На титулі напис кульковою ручкою «Лебединський».

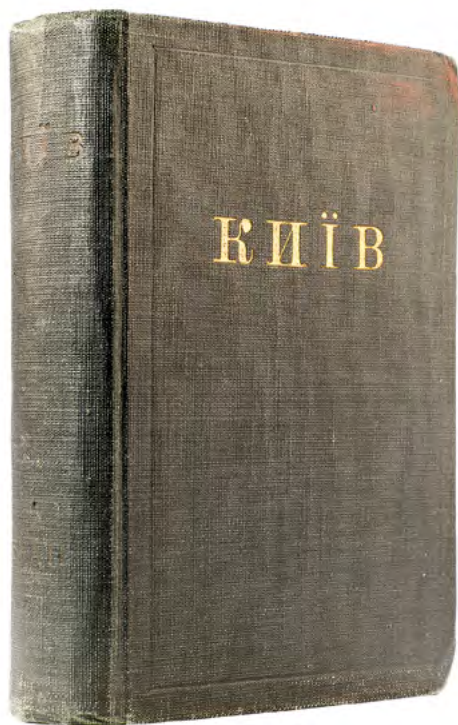
Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

Праці М. Баранського охоплюють як географічну науку в цілому, так і окремі її галузі — економічну географію окремих країн (СРСР, США та ін.), країнознавство, історію географії, економічне районування, географію міст, економічну картографію, методику викладання географії у вищій і середній школі тощо. Особливе значення мають ідеї вченого про економічне районування як синтетичне вчення в економічній і соціальній географії, про єдність економічного і соціального процесів розвитку районів, міст, територіальних комплексів. М. Баранський першим почав ґрунтовну наукову підготовку економіко-географів. Саме він виокремив економічну географію і картографію в самостійні наукові дисципліни. У посібнику «**Короткий курс економічної географії**» роз'яснюються основні поняття галузі, розглядається світове господарство в цілому, а також на прикладі окремих іноземних держав (Англія, Франція, Німеччина, США та ін.), аналізується господарство СРСР в цілому та по економічних районах. Видання містить численні мапи й таблиці.

БАРАНСЬКИЙ Микола Миколайович (1881–1963)

Радянський економіко-географ, засновник радянської економічної географії як наукової галузі, заслужений діяч РРФСР, член-кореспондент Академії наук СРСР.

36. КИЇВ: ПРОВІДНИК. / ЗА РЕД. Ф. ЕРНСТА.

Київ: Держтрест «К.-Д.», 2-га Друкарня, 1930. — Всеукраїнська академія наук. — 808 с.: іл. — 17,7 × 12 × 4,2 см. — 5 000 прим.

В оригінальній палітурі з тисненням золотом та блінтовим тисненням. Незначні потертості та забруднення. Тонований верхній обріз.

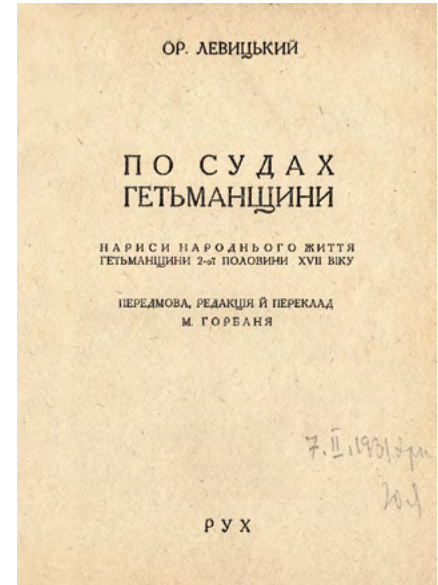
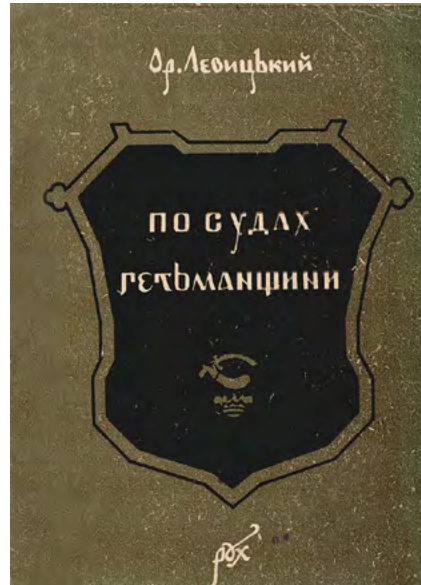
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

Найкращий путівник Києвом довоєнного часу. Містить унікальний фактологічний та ілюстративний матеріал. У написанні текстів і оформленні книги взяли участь близько трьох десятків співробітників ВУАН та інших наукових закладів. Провідну роль у створенні «Провідника» відіграв його редактор Федір Ернст, який написав 243 із 340 статей збірки (частково у співавторстві). Видання, в якому скоординовано зусилля провідних фахівців свого часу, створювалося й існувало в умовах прицільного терору, — його забороняли, вилучали з обігу та знищували. Редакторська колегія «Провідника» прагнула показати культурні скарби міста на тлі загальних історично-економічних, соціальних та політичних процесів. Уперше зроблено спробу наукової оцінки багатьох пам'яток матеріальної культури, перелічено нові великі промислові підприємства та ін. Матеріали, що потребують систематичного викладу, подано у вигляді окремих нарисів у першій частині книги. Відомості про природні й культурні пам'ятки, культурно-освітні заклади, найбільші промислові підприємства тощо згруповано по районах і розміщено по лініях певних маршрутів.

ЕРНСТ Федір (Теодор Ріхард) Людвігович (1891–1942)

Український історик, мистецтвознавець, музеєзнавець. Член Київського товариства охорони пам'яток старовини та мистецтва, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, член Історичного товариства ім. Нестора-Літописця, член Товариства діячів українського пластичного мистецтва, дійсний член Всеукраїнського археологічного комітету ВУАН. Ф. Ернст зробив вагомий внесок у створення Київської картинної галереї, Києво-Печерського, Кирилівського та Чернігівського заповідників. Він мріяв про створення заповідника «Київський акрополь», до якого мали увійти Софійський собор, Десятинна, Георгіївська та Андріївська церкви, Михайлівський монастир. Більшість праць Ернста не втратила наукової цінності й донині. Він справедливо посідає місце одного з фундаторів українського мистецтвознавства. 1942 року його було розстріляно. Посмертно реабілітовано.

37. **ЛЕВИЦЬКИЙ О.
ПО СУДАХ ГЕТЬМАНЩИНИ.
НАРИСИ НАРОДНОГО ЖИТТЯ
ГЕТЬМАНЩИНИ
2-ОЇ ПОЛОВИНИ XVII ВІКУ. /
ПЕРЕДМ., РЕД., ПЕР. М. ГОРБАНЯ.**

[Харків]: Рух; Укрполіграфоб'єднання; 1-ша школа ФЗУ ім. А. В. Багинського, [1930].— 254 с. — 18 × 13 × 2,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці, кольоровий форзац, каптал, ляссе. Збережено видавничу обкладинку. Незначні потертості оригінальної обкладинки, пожовтіння паперу, у тексті наявні підкреслення червоним олівцем. На титулі напис олівцем «7. II. 1931 [...]».

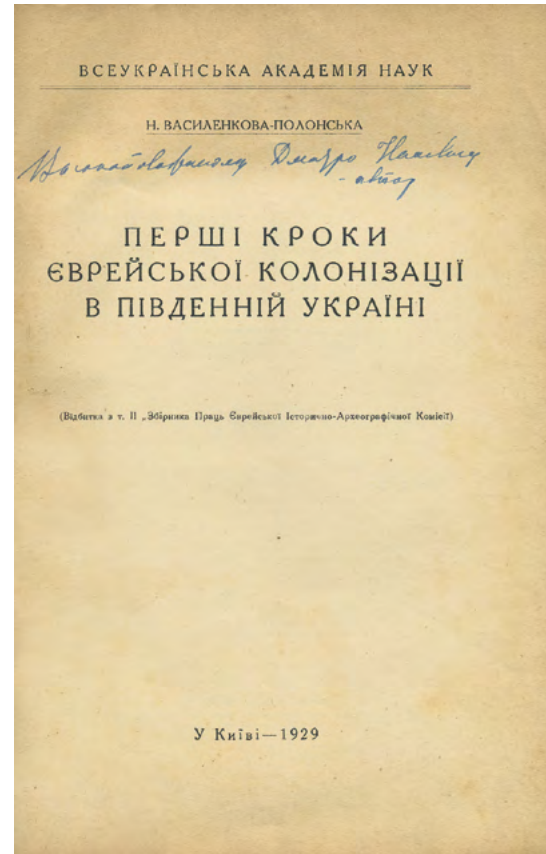
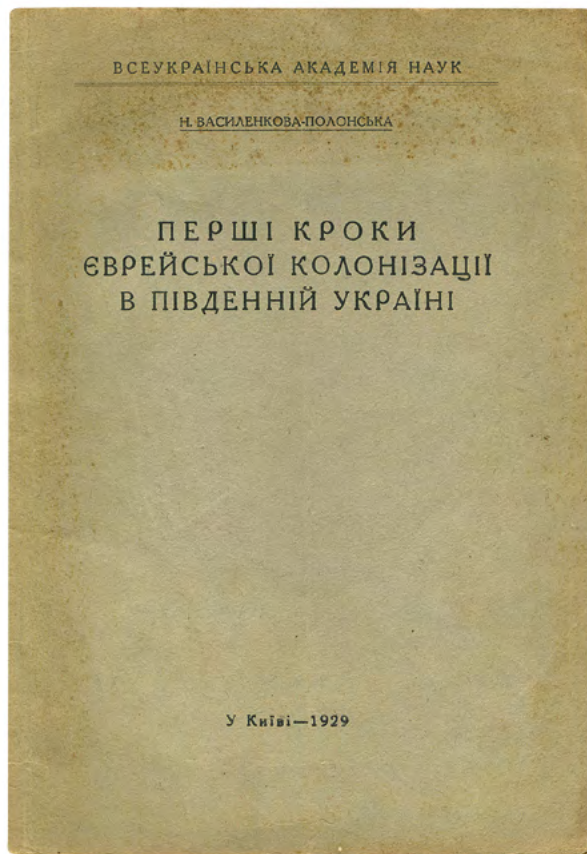
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 350

У книзі подано вибрані матеріали з праці О. Левицького «Очерки народной жизни в Малороссии во второй половине XVII столетия» у перекладі українською мовою. За основу для нарисів автор узяв актові книги Полтавського та декількох інших судів. В таких актових книгах детально відображалось тогочасне життя, тож вони становлять дорогоцінний матеріал для дослідника, що відзначає й сам О. Левицький.

ЛЕВИЦЬКИЙ Орест Іванович (1848–1922)

Український історик, етнограф, письменник. Член Історичного товариства ім. Нестора-Літописця, Київського товариства старожитностей і мистецтв, академік Української академії наук (з 1918). У 1919–1922 роках — Президент Української (Всеукраїнської) академії наук.

**38. ВАСИЛЕНКОВА-ПОЛОНСЬКА Н.
ПЕРШІ КРОКИ ЄВРЕЙСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ В ПІВДЕННІЙ УКРАЇНІ.**

Київ: Всеукраїнська академія наук, 1929. — 34 с. — 25,7 × 17,5 × 0,3 см. — 55 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
На титулі авторський дарчий напис.

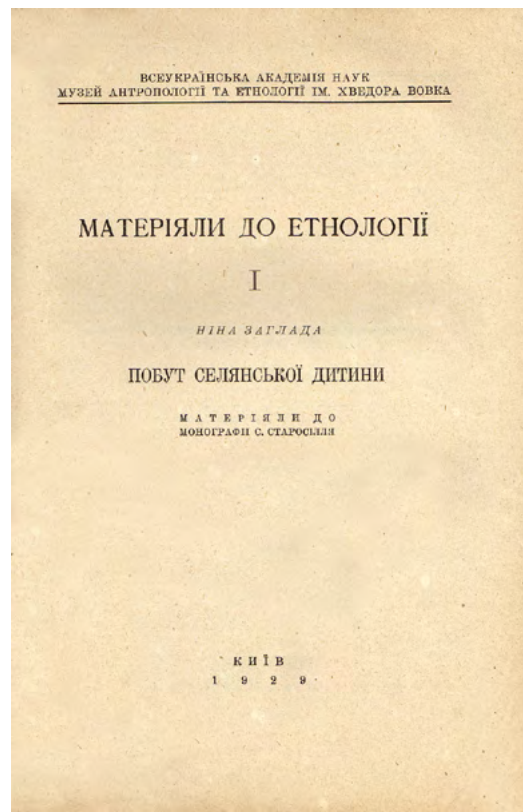
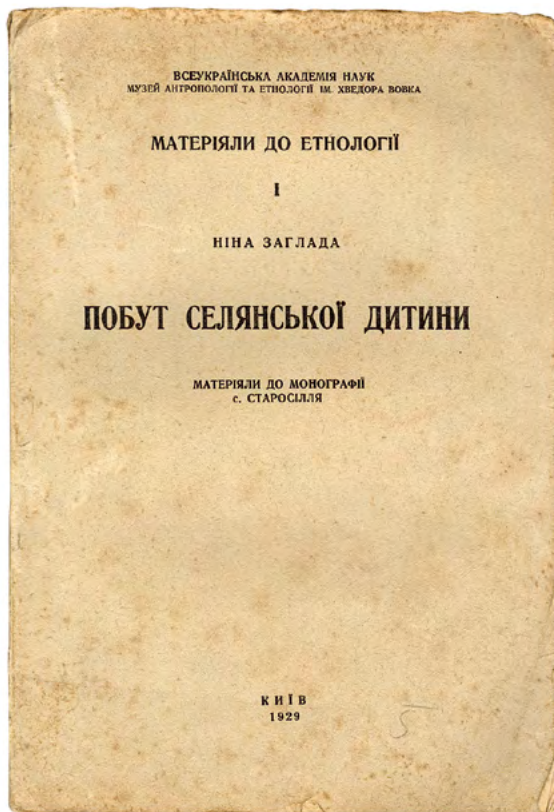
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора. Рідкісне малотиражне видання.

Естимейт **300 — 350**
Стартова ціна — 200

Книга є цінним джерелом знань з історії єврейської громади на півдні України.

ПОЛОНСЬКА-ВАСИЛЕНКО Наталія Дмитрівна (уродж. Меньшова; 1884–1973)

Історик, автор близько 200 наукових праць, що складають золотий фонд української науки в царині історії Запоріжжя та Південної України XVIII ст. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, академік Української вільної академії наук.

39. ЗАГЛАДА Н. ПОБУТ СЕЛЯНСЬКОЇ ДИТИНИ. МАТЕРІАЛИ ДО МОНОГРАФІЇ С. СТАРОСІЛЛЯ.

Київ: Київ-Друк, 1929. — Матеріали до етнології, вип. I. — 182 с., [11] арк. іл., 12 с. — 26,2 × 17,7 × 1 см. — 1 250 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення, фоксинг. Деякі аркуші не розрізані.

**Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **300 — 350**
Стартова ціна — 200

«Побут селянської дитини» — перша і найбільш вдала спроба дослідження життя української дитини з однієї місцевості віком від 3 до 14 років. Матеріали було зібрано на першій в Україні етнографічній дослідницькій станції. Глибоке «занурення» до дитячого світу стало можливим завдяки стаціонарному методу дослідження, який дозволяє максимально наблизитися до об'єкту вивчення. Головне завдання автора — якомога ширше висвітлити матеріальну та духовну культуру дитини, її роль і місце в родині, у громадській структурі та господарстві досліджуваного села.

ЗАГЛАДА Леоніла (Ніна) Борисівна (1896–1938)

Український етнолог, дослідник народної культури. Н. Заглада збрала багатий матеріал про народну культуру Чернігівщини, Київщини, Полтавщини, Волині; виконала ряд стаціонарних досліджень у селах Жукин на Чернігівщині, Замисловичі на Волині, Пекарі, Старосілля на Київщині. У 1938 р. її було розстріляно, а її книгу заборонено.

40. **АСКЕТИЧНІ ТВОРИ
СВ. ОТЦЯ НАШОГО ВАСИЛІЯ ВЕЛ. /
ПЕР. З ГР. А. ШЕПТИЦЬКОГО.**

Львів: Друк. ОО. Василян у Жовкві, 1929. — Праці Богословського наукового товариства і Гр. кат. богослов. академії у Львові. — Т. IV-V. — [1] арк., XIV с., 490 с. — 24,9 × 17,2 × 4,8 см.

В індивідуальній палітурі. Збережено оригінальну верхню боковинку обкладинки. Орнаментальні форзаці. Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 250

Твори св. Василя Великого мали великий вплив на розвиток богословської думки в світі. Його доробок було долучено до літургічної традиції Церкви. Перший переклад творів св. Василя українською мовою зробив митрополит Андрей Шептицький у 1929 році.

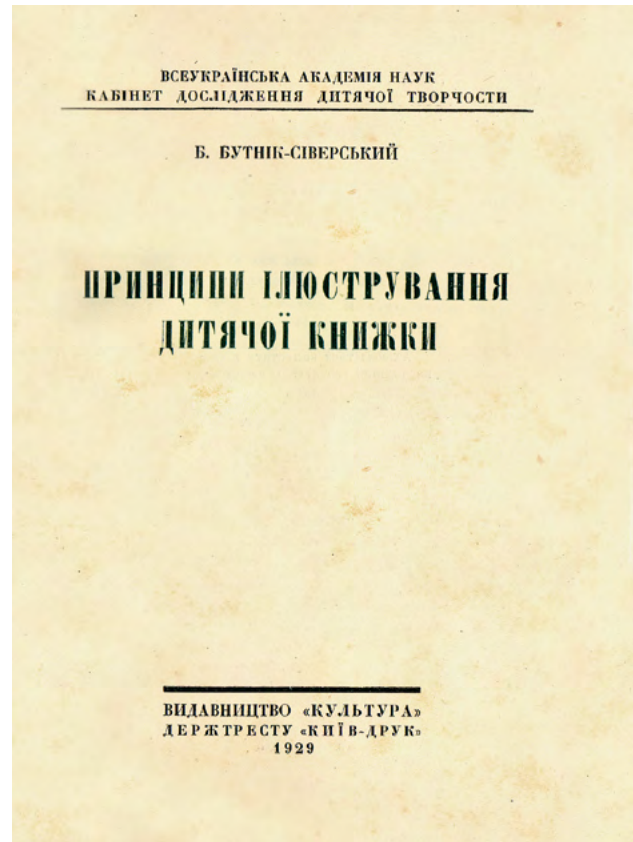
ШЕПТИЦЬКИЙ Андрей

(світське ім'я: Роман Марія Александер Шептицький; 1865–1944)

Український релігійний діяч. Митрополит Галицький та Архієпископ Львівський, предстоятель Української греко-католицької церкви. Депутат Галицького сейму та Австрійської палати панів. Належав до знатного галицького роду Шептицьких, мав титул графа. Доктор права. За мудрі настанови й великі труди отримав в народі імена Український Мойсей, Духовний будівничий, Провідник української нації, Великий митрополит. За час свого служіння значно розбудував греко-католицьку церкву як в Україні, так і за кордоном. Щедро жертвував кошти на користь українських культурно-просвітницьких товариств, надавав стипендії молодим митцям. У 1905 р. заснував Національний музей у Львові та придбав для нього велику кількість експонатів. Передав 4 тисячі книг із власного зібрання для першої Єпархіальної бібліотеки в Станіславові. Підтримував українську економічну діяльність, сприяв відкриттю Академічного дому, Народної лікарні (лікарні), гімназій та кооперативів.

ВАСИЛІЙ Великий (329–379)

Святитель, архієпископ Кесарії Каппадокійської, церковний письменник і богослов. Отець Церкви, творець Божественної Літургії. Один із найшанованіших на Русі святих. Залишив велику духову спадщину: догматичні, моральні, аскетичні та полемічні твори, бесіди та пояснення Святого Письма, понад 300 листів.

41. **БУТНІК-СІВЕРСЬКИЙ Б.
ПРИНЦИПИ ІЛЮСТРУВАННЯ ДИТЯЧОЇ КНИЖКИ.**

Київ: Вид. «Культура»; Держтрест «Київ-Друк», 1929. — Всеукраїнська академія наук: Кабінет дослідження дитячої творчості. — 68 с., 12 арк. іл. — 18,5 × 14 × 0,7 см.

В оригінальній видавничій обкладинці.
Потертості та незначні забруднення.

*Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.*

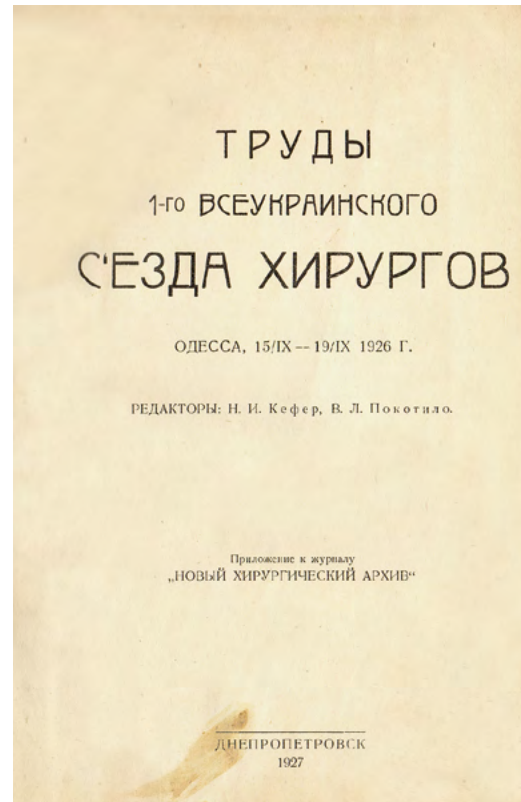
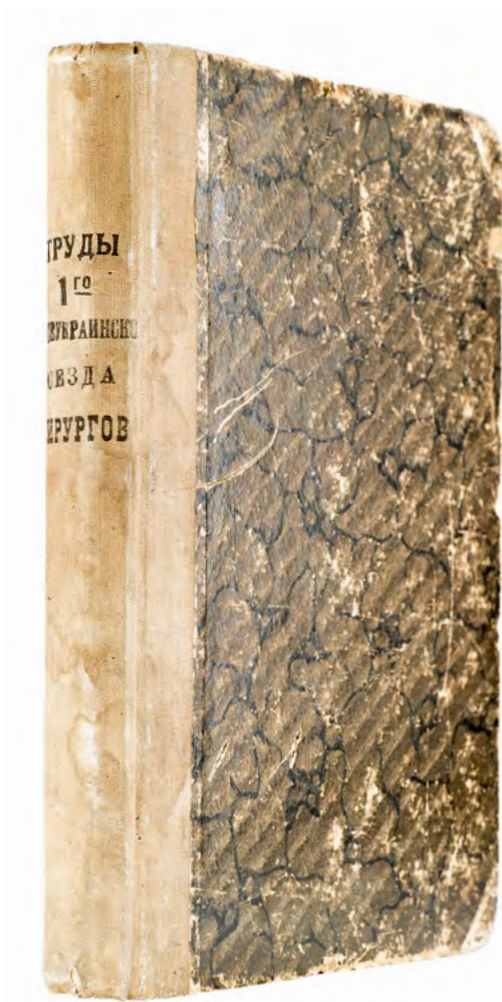
Естимейт **250 — 300**
Стартова ціна — 150

Над дослідженням «Принципи ілюстрування дитячої книжки» Б. Бутнік-Сіверський працював п'ять років, упродовж яких йому довелося декілька разів змінювати методику роботи. Розпочавши зі студювання історії розвитку дитячої ілюстрації, він згодом зосередився на з'ясуванні того, як ілюстрували б книги самі діти, та на питаннях розвитку оптичного сприйняття у дітей різного віку. Розмірковуючи про функції книжкової ілюстрації, дослідник дотримувався думки, що малюнок має бути супровідним елементом, а користь від ілюстрування є лише тоді, коли воно «допомагає сприймати окремі (умисно вибрані) акустичні образи, себто поширює обсяг сприймання».

БУТНІК-СІВЕРСЬКИЙ Борис Степанович (1901–1983)

Український мистецтвознавець, історик, етнограф. Досліджував історію українського образотворчого мистецтва (зокрема, творчість Т. Шевченка), народне декоративне мистецтво, дитячу творчість тощо. Склав бібліографічний покажчик літератури, присвяченої художньому вихованню дитини.

**42. ТРУДЫ 1-ГО ВСЕУКРАИНСКОГО С'ЄЗДА ХИРУРГОВ:
ОДЕССА, 15/ІХ — 19/ІХ 1926 Г. / РЕД. Н. КЕФЕРА, В. ПОКОТИЛО.**

Днепропетровск, 1927. — 382 с. — 24,7 × 16,5 × 2,3 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Шрифтове тиснення чорною фарбою на корінці. Потертості та незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність.

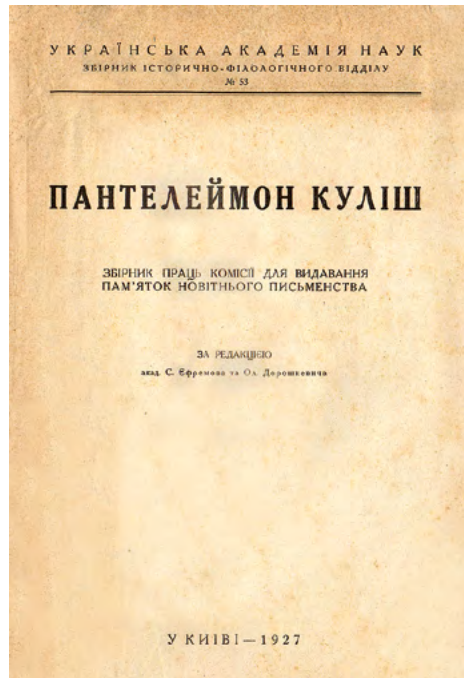
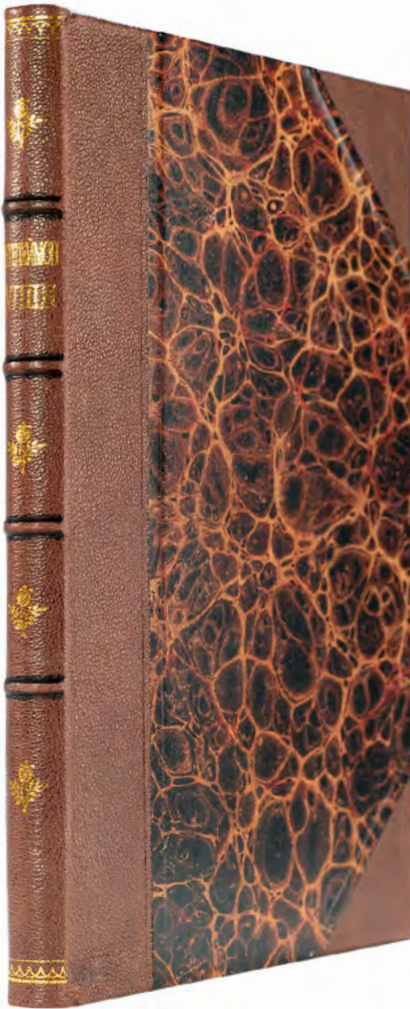
Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 250

Збірка текстів доповідей провідних медичних спеціалістів 1920-х років (І. Грекова, В. Оппея, М. Юкельсона, П. Бабицького та інших) на першому Всеукраїнському з'їзді хірургів в Одесі. Протягом п'яти днів хірурги різних галузей ділилися досвідом повсякденної роботи для спільного вирішення важливих питань загальної хірургії, онкології, ортопедії тощо. Видання є додатком до журналу «Новый хирургический архив».

«Новий хірургічний архів» — перший радянський медичний журнал, присвячений питанням хірургії. В ньому публікувалися статті про новітні наукові розробки в різних галузях хірургії, особлива увага приділялася практичним аспектам хірургічної справи. Журнал одразу ж отримав схвальні відгуки лікарів, тому заплановану періодичність виходу 6 номерів на рік незабаром збільшили до 7–12 номерів об'ємом по 12–13 друкованих аркушів.

КЕФЕР Микола Іванович (1864–1944)

Визначний медик, один із перших ортопедів Російської імперії, травматолог, професор хірургії.

43. **ПАНТЕЛЕЙМОН КУЛІШ.
ЗБІРНИК ПРАЦЬ КОМІСІЇ ДЛЯ ВИДАВАННЯ
ПАМ'ЯТОК НОВІТНЬОГО ПИСЬМЕНСТВА. /
ЗА РЕД С. ЄФРЕМОВА, О. ДОРОШКЕВИЧА.**

Київ: Друк. Київської Філії Книгоспілки, 1927. — Українська Академія Наук. — Збірник історично-філологічного відділу № 53. — [2] с., 200 с. — 24,8 × 17 × 1,8 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзац, каптал, ляссе. Тонований обріз.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **400 — 450**
Стартова ціна — 250

Видана Українською академією наук збірка заслуговує на особливу увагу серед великої кількості наукових праць про П. Куліша. Видання містить статті різних науковців, присвячені окремим періодам життя митця, його стосункам з видатними письменниками Т. Шевченком та В. Скоттом. Наприкінці книги подано першу частину Кулішевого віршованого роману «Евгеній Онегин нашого времени».

КУЛІШ Пантелеймон Олександрович (1819–1897)

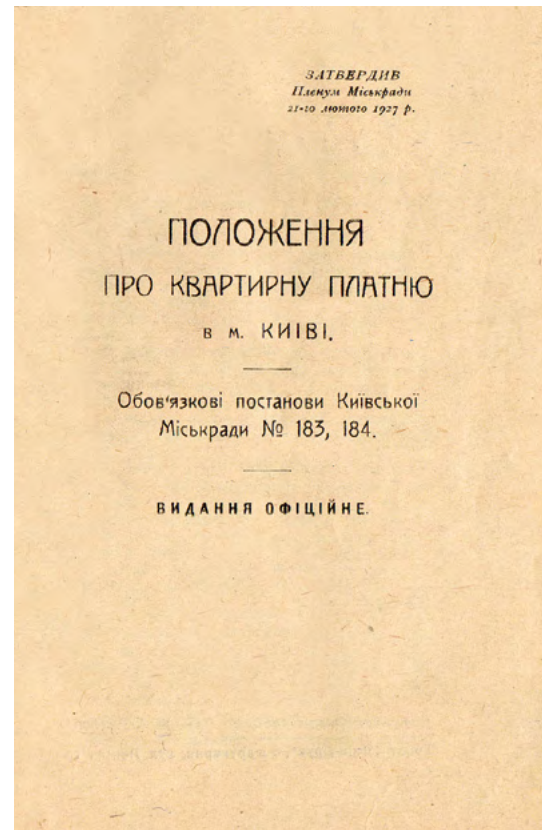
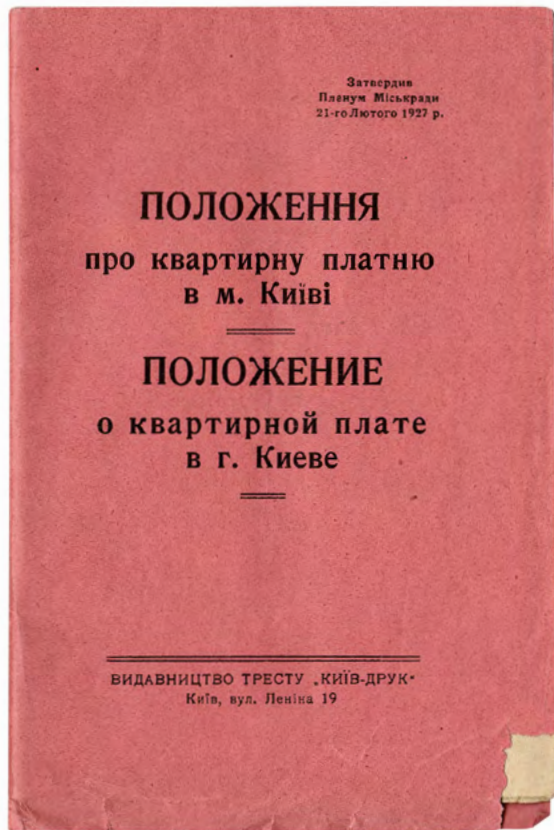
Видатний український письменник, фольклорист, етнограф, мовознавець, перекладач, критик, редактор, видавець. Творець «кулішівки» — однієї з перших версій українського фонетичного правопису. Автор першого україномовного історичного роману «Чорна рада», співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з І. Пулюєм та І. Нечуєм-Левицьким). І. Франко назвав П. Куліша «перворядною зіркою» в українському письменстві, «одним із корифеїв нашої літератури».

ЄФРЕМОВ Сергій Олександрович (1876–1939)

Український громадсько-політичний і державний діяч, літературний критик, історик літератури, публіцист, один із фундаторів української журналістики. Академік Української академії наук (з 1919), віце-президент Всеукраїнської академії наук (з 1922), дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка.

ДОРОШКЕВИЧ Олександр Костянтинович (псевдонім: С. Дорош; 1889–1946)

Український літературознавець, один з провідних літературних критиків 1920-х рр., педагог, професор, доктор філологічних наук, автор підручників з історії української літератури. Співробітник Всеукраїнської академії наук. Завідуючий відділом української літератури XIX ст. Інституту літератури ім. Т. Шевченка. Жертва сталінського терору.

**44. ПОЛОЖЕННЯ ПРО КВАРТИРНУ ПЛАТНЮ В М. КИЇВІ. =
ПОЛОЖЕНИЕ О КВАРТИРНОЙ ПЛАТЕ В Г. КИЕВЕ:
ОБОВ'ЯЗКОВІ ПОСТАНОВИ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКРАДИ № 183, 184.**

Київ: Трест «Київ-друк», [1927]. — 42 с., [6] с., [1] арк. — 16,2 × 10,8 × 0,2 см. — 10 000 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення, незначна втрата нижнього кутика обкладинки, обкладинка не підрізана. Позначки в тексті графітним олівцем. Текст подано українською і російською мовами.

Видання має історико-культурну цінність.

Естимейт **400 — 450**
Стартова ціна — 200

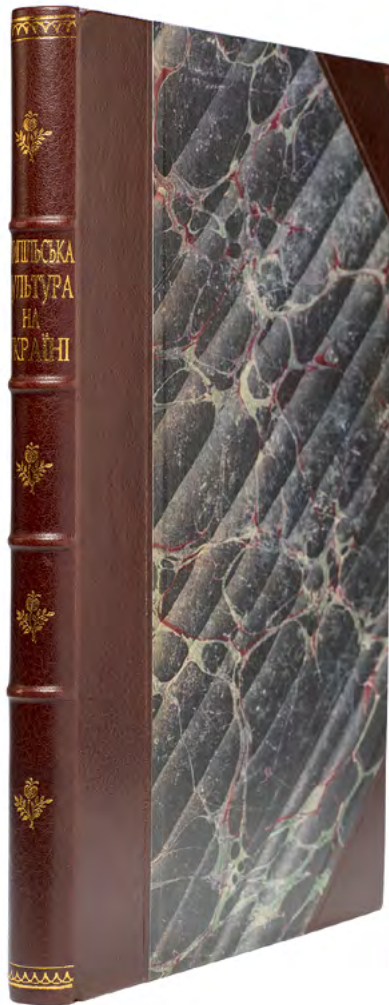
Зміст:

Положення про квартирну платню в м. Києві:

- I. Для всіх наймачів крім нетрудових категорій;
- II. Для робітників, службовців та осіб, що до них дорівнюється.
А також кустарів, що їх не обкладається прибутковим податком;
- III. Пільга для робітників, службовців та осіб, що до них дорівнюється.

Обов'язкова постанова Київської міськради ч. 184. затверджена пленумом міськради 21/II — 1927 р.:
Про норми оплати помешкань, що їх зайнято не під житло.

Додаток до Обов'язкової постанови:
Розподіл вулиць за розрядами.

45. ТРИПІЛЬСЬКА КУЛЬТУРА НА УКРАЇНІ. / ПІД РЕД. В. КОЗЛОВСЬКОЇ, П. КУРІННОГО.

Київ: Друк. Української Академії Наук, 1926. — Вип. I. — X с., 212 с., [27] арк. іл.: іл. — 25,3 × 17 × 2 см. — 1 200 прим.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаці, каптал, ляссе. Тонований обріз. Печатки та інвентарні позначки нині неіснуючої бібліотеки. Титул дубльовано французькою мовою.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **400 — 450**
Стартова ціна — 200

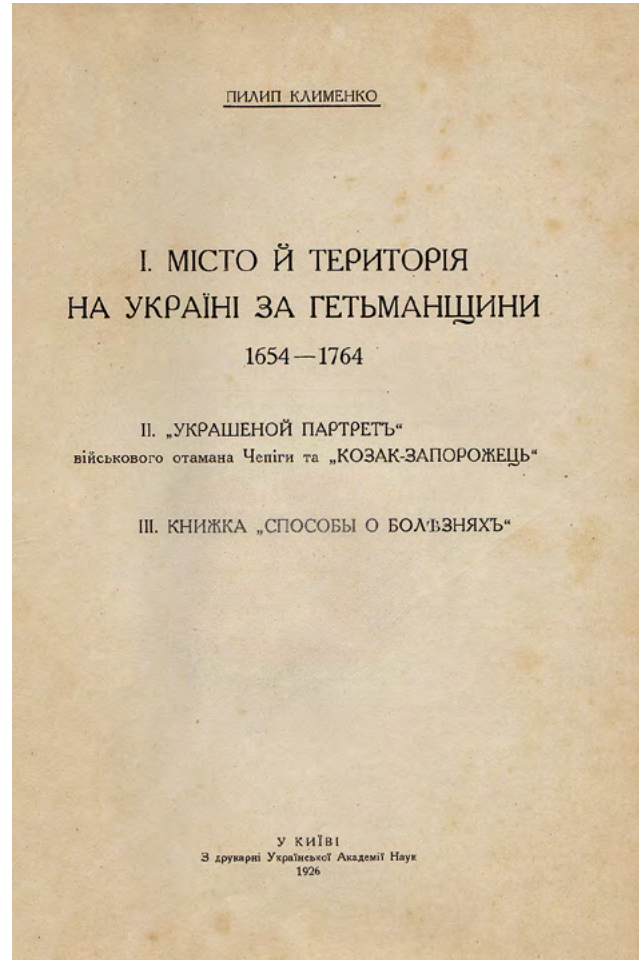
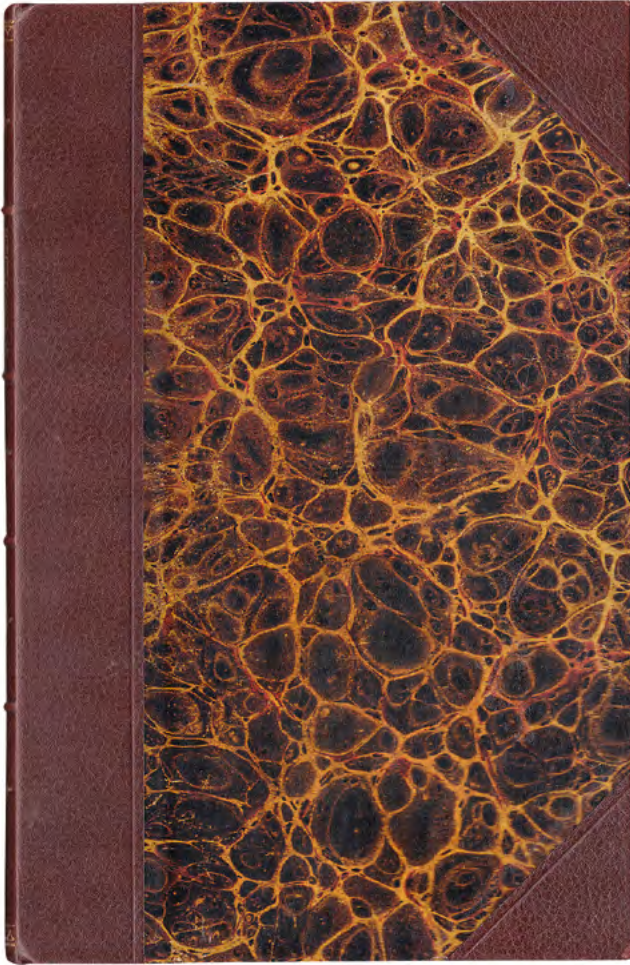
Перший випуск збірника «Трипільська культура на Україні» (другий і останній побачив світ у 1940 р.) є підсумком досліджень Трипільської комісії Всеукраїнського археологічного комітету. Завдяки створенню Комітету та Комісії, з'явилася можливість науково оцінювати знахідки. Тим самим було відновлено вивчення трипільської культури, розпочате В. Хвойкою у 1896 р. До кожної статті подано докладне резюме французькою мовою. Видання містить багато ілюстрацій.

КОЗЛОВСЬКА Валерія Євгенівна (1889–1956)

Український археолог і музеєзнавець, член Археологічної секції Наукового товариства ім. Шевченка. Науковий секретар Трипільської комісії Всеукраїнського археологічного комітету при Всеукраїнській академії наук. Брала участь у дослідженнях археологічних пам'яток різних епох.

КУРІННИЙ Петро Петрович (1894–1972)

Історик, археолог, етнограф, музеєзнавець, організатор пам'ятоохоронної справи в Україні. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка та Української вільної академії наук.

**46. КЛИМЕНКО П.
МІСТО Й ТЕРИТОРІЯ НА УКРАЇНІ ЗА ГЕТЬМАНЩИНИ 1654–1764.**

Київ: Українська Академія Наук, 1926. — 50 с., [1] арк., с. 47–62, продубльовані с. 55–62, с. 63–72: іл. — 25,9 × 16,7 × 1,4 см. — 150 прим.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі.
Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Каптал, ляссе.

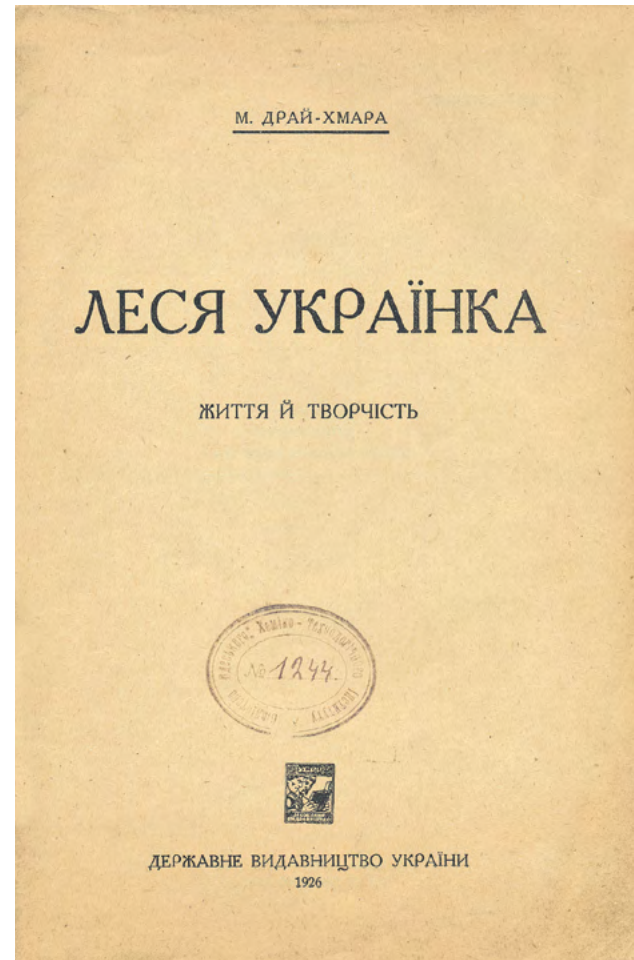
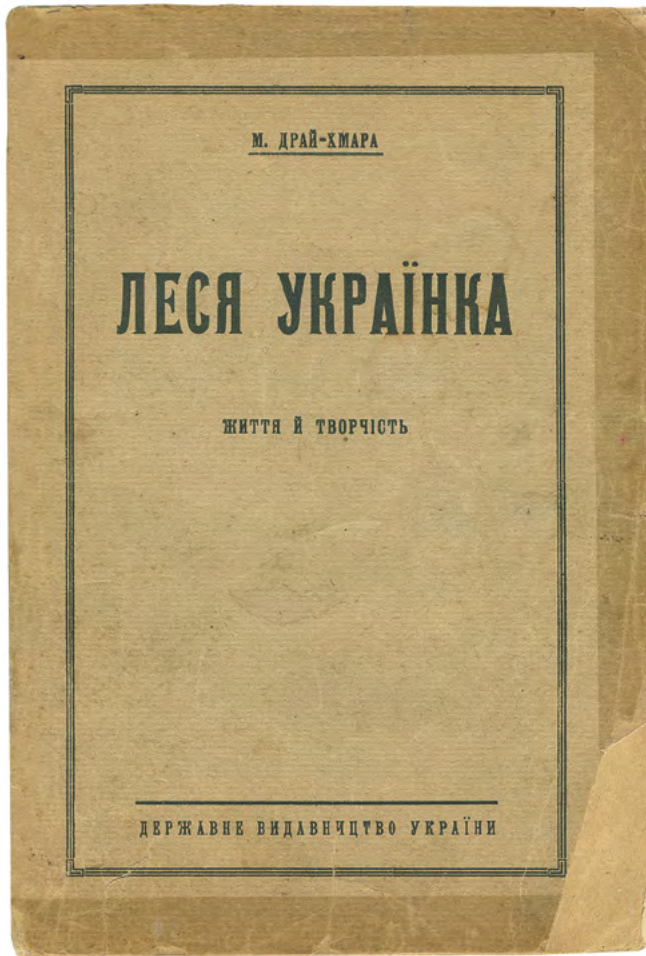
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.
Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **450 — 600**
Стартова ціна — 250

«Місто й територія на Україні за гетьманщини 1654–1764» — перша спроба дослідити роль і функцію міст по відношенню до всієї території України за часів Гетьманщини. «Проблема стосунку міста до території на Україні поділяється на кілька відрубних питань, а саме виділення міста із території економічне і правничо-політичне, формування міського ладу й права, торговельно-виробнича роля міста, фінансовість міста та його господарства, рух і склад людности та класова боротьба в місті, державно-творча роля міста. Жадне з цих відрубних питань української історії не досліджено й не з'ясовано цілком. Це через те, що на українську історично-дослідчу роботу вплинула російська або польська історіографія, що не віддавала великої уваги історії свого міста, ба більше цікавилися містами Західньої Європи, як власними».

КЛИМЕНКО Пилип Васильович (1887–1955)

Історик, джерелознавець, архівознавець. Досліджував історію цехів в Україні та історію українських міст. Автор близько 50 праць.

47. **ДРАЙ-ХМАРА М.**
ЛЕСЯ УКРАЇНКА: ЖИТТЯ Й ТВОРЧИСТЬ.

[Київ]: Державне видавництво України, 1926. — 156 с.: фронт. — 22,7 × 15,2 × 0,8 см. — 3 000 прим.

В оригінальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення. Втрачено нижній кут верхньої боковинки та верхній кут задньої, втрати фрагментів корінця. Краї обкладинки та корінець обклеєні прозорим скотчем. Власницькі позначки олівцем. Наявна печатка бібліотеки Одеського хеміко-технологічного інституту.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 250

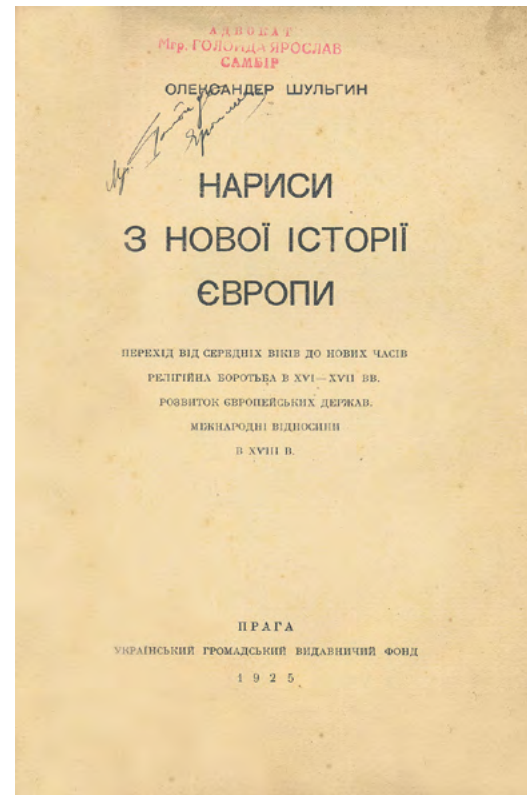
Монографію присвячено життю й творчості видатної поетеси. Використовуючи дослідження інших літературознавців, Михайло Драй-Хмара презентував також нові факти з біографії Лесі Українки, проаналізував вплив дядька письменниці Михайла Драгоманова на становлення її світогляду. Книга стала об'єктом пильної уваги органів безпеки, автора було звинувачено в акцентуванні національних мотивів у творчості українських письменників.

ДРАЙ-ХМАРА Михайло Опанасович (1889–1939)

Український поет, літературознавець, перекладач. Жертва сталінського терору.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА (справжнє ім'я: Лариса Петрівна Косач-Квітка; 1871–1913)

Українська письменниця, перекладач, культурний діяч. Її творчість охоплює різноманітні жанри — поезію, епос, драму, прозу, публіцистику. Працювала у сфері фольклористики (220 народних мелодій записано з її голосу), брала активну участь в українському національному русі.

48. ШУЛЬГІН О. НАРИСИ З НОВОЇ ІСТОРІЇ ЄВРОПИ.

Прага: Український громадський видавничий фонд; Друк. «Легіографія», 1925. — 216 с. — 25 × 17,7 × 1,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Потертості, незначні забруднення.
На титулі нерозбірливий підпис.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

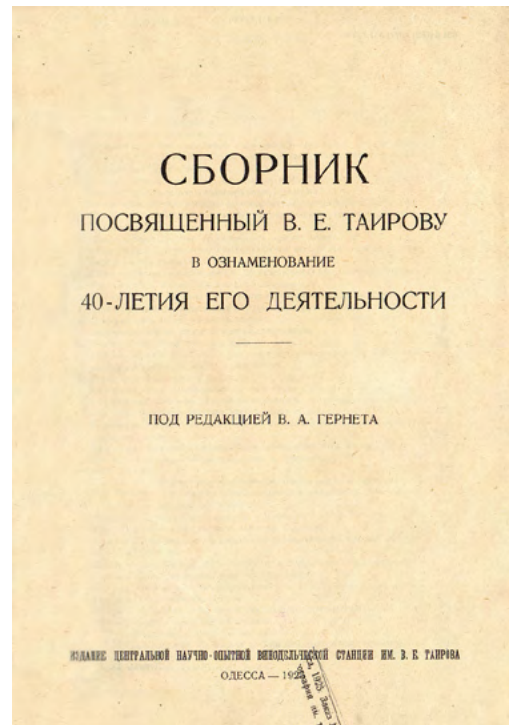
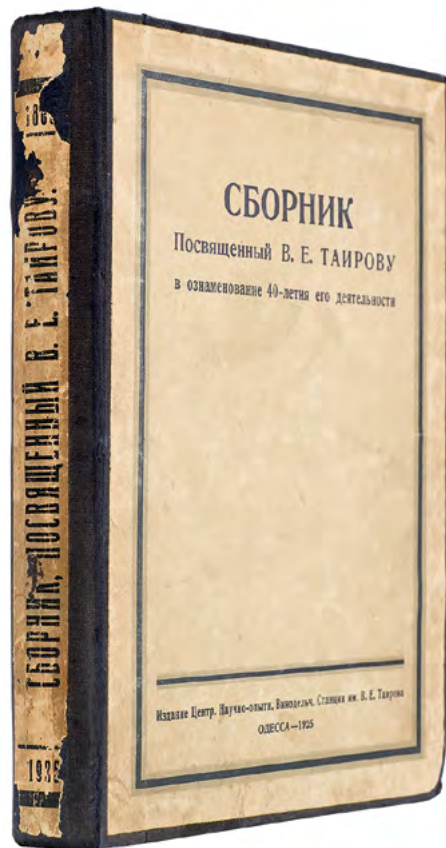
Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

«Нариси з нової історії Європи» — узагальнений лекційний курс автора який він читав в Українському вільному університеті в Празі. Книга стала незамінним підручником для багатьох поколінь українських слухачів і студентів. За словами О. Шульгіна, його нариси були «однією з перших спроб, з одного боку, вставити українську історію в рамки всесвітньої, — так, щоб Україна займала там відповідне їй місце, — з другого ж боку, дати коротке, але по можливості наукове освітлення тих подій і явищ Європейської історії, які з погляду загальнолюдського і нашого національного повинні цікавити українського читача».

ШУЛЬГІН Олександр Якович (1889–1960)

Український політичний, громадський, культурний і науковий діяч, історик, соціолог. Член Товариства українських поступовців, згодом Української партії соціалістів-федералістів, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Член Української Центральної Ради, генеральний секретар міжнаціональних справ (1917), посол УНР в Болгарії (1918). Член делегації України на Паризькій мирній конференції 1919–1920 рр. З 1920-х років перебував в еміграції. Учасник емігрантських урядів УНР. Професор Українського вільного університету в Празі.

Провенанс: штамп «Адвокат Мгр. Голыйда Ярослав Самбір».

49. СБОРНИК. ПОСВЯЩЕННЫЙ В. Е. ТАИРОВУ В ОЗНАМЕНОВАНИЕ 40-ЛЕТИЯ ЕГО ДЕЯТЕЛЬНОСТИ. / ПОД РЕД. В. ГЕРНЕТА.

Одесса: Изд. Центральной научно-опытной винодельческой станции им. В. Е. Таирова, 1925. — XXXII с., 562 с.: илл. — 24,3 × 17,4 × 3 см. — 2 000 экз.

Оригинальну обкладинку (втрачено невеликі фрагменти) наклеєно на коленкорову палітуру. Незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 400

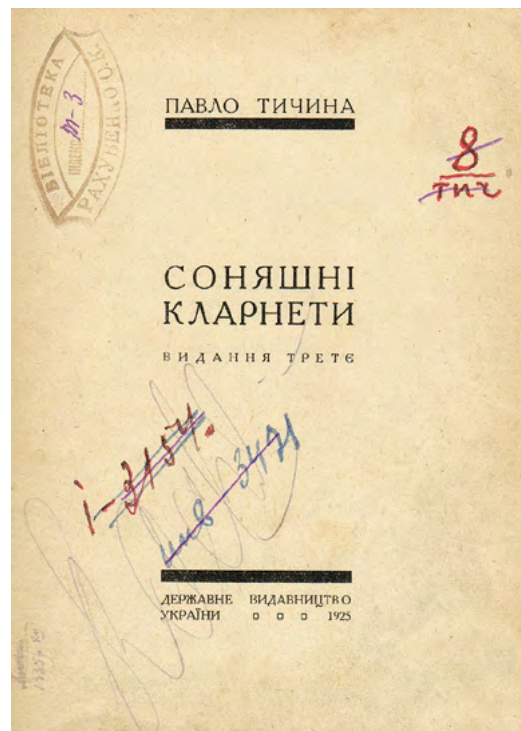
Збірку було підготовлено на честь 40-річчя діяльності провідного вірменського винороба В. Таїрова, який з 1895 р. жив і працював в Одесі. Видання містить понад 70 статей, написаних працівниками виноробства з усього СРСР на замовлення Центральної науково-дослідної виноробної станції ім. В. Є. Таїрова. Свій внесок зробили також французькі корифеї виноробства — Віала, Раваз та ін.

ТАЇРОВ Василь Єгорович (Таїрянц, Василь Георгійович або Геворкович; 1859–1938)

Відомий вірменський вчений-винороб, доктор сільськогосподарських наук, професор, засновник першої в Російській імперії науково-дослідної установи у галузі виноградарства і виноробства, фундатор наукової школи виноградарства і виноробства в Російській імперії. Нарівні з князем Л. Голіциним вважається засновником виробництва шампанських вин в Російській імперії. Автор 520 наукових і науково-популярних праць, зокрема про впровадження виноградної культури в Росії, обробіток і вирощування винограду на піщаному ґрунті, боротьбу з філоксерою, грибові хвороби виноградної лози, фальсифікацію вина тощо.

ГЕРНЕТ Володимир Олександрович (1870–1929)

Директор Інституту виноградарства і виноробства ім. В. О. Таїрова (1913–1929), почесний громадянин Одеси, один із перших знавців і популяризаторів есперанто в світі.

50. ТИЧИНА П. СОНЯШНІ КЛАРНЕТИ.

Харків: Державне видавництво України, 1925. — Вид. 3. — 68 с. — 14 × 11 × 0,5 см. — 5 000 прим.

В оригінальній видавничій палітурі. Художнє оформлення палітури [Леся Лозовського]. Незначні потертості та забруднення, позначки в тексті кольоровими олівцями. Маргіналії чорнилами на титулі. Печатка «Бібліотека Рахубенко С. К.».

Книга має історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 250

«Сонячні кларнети» — найкращий зі здобутків Павла Тичини на шляху його творчої реалізації. Збірка відобразила експерименти зі словом, із піснею, із розмірами та стилями. Тут сповна розкрилося те, чого поет навчився у народу, що він створив сам, і з народом поділився. За словами Д. Павличко, «цією книгою розпочався ренесанс української поезії». Художнє оформлення представленого харківського видання є реплікою київського видання 1920 року з обкладинкою роботи художника Л. Лозовського.

ТИЧИНА Павло Григорович (1891–1967)

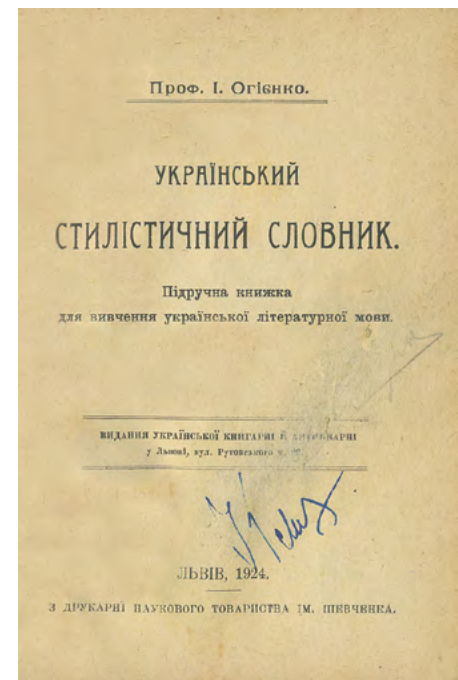
Український поет, перекладач, публіцист, громадський діяч. Новатор поетичної форми. Директор Інституту літератури Академії наук УРСР (1936–1939, 1941–1943). Голова Верховної Ради УРСР двох скликань (1953–1959), депутат Верховної Ради УРСР 1–7 скликань. Міністр освіти УРСР (1943–1948). Академік Академії наук УРСР (1929). Член-кореспондент Болгарської академії наук (1947). Лауреат Сталінської премії (1941). Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка (1962). Автор слів гімну Української РСР.

ЛОЗОВСЬКИЙ Лесь (Олександр Кирилович; 1900–1922)

Художник-графік, учень В. Кричевського, Г. Нарбута, М. Бойчука, В. Меллера. Вважався одним із найобдарованіших послідовників Г. Нарбута, розробив особливий шрифт, пристосований до умов зруйнованої поліграфії. Твори експонувалися посмертно на виставках у Празі (1924, 1933) й Берліні (1933), зберігаються у Національному художньому музеї України та інших музейних і приватних зібраннях.

Провенанс: печатка «Бібліотека Рахубенко С. К.»

Рахубенко Сергій Кирилович — історик і краєзнавець, літописець рідного с. Ясеново. Матеріали з історії села зберігаються в Ясенівському народному історико-краєзнавчому музеї, який нині носить ім'я свого засновника Сергія Рахубенка.

51. **ОГІЄНКО І.**
**УКРАЇНСЬКИЙ СТИЛІСТИЧНИЙ СЛОВНИК: ПІДРУЧНА КНИЖКА
 ДЛЯ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ.**

Львів: Вид. Української книгарні й антикварні; Друк. Наукового товариства ім. Шевченка, 1924. — 496 с. — 17,2 × 12 × 2,8 см.

В оригінальній коленкоровій палітурі. Шрифтове тиснення золотом. Незначні потертості та забруднення. На титулі нерозбірливий підпис.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **400 — 450**
 Стартова ціна — 250

Метою автора було укласти книгу, яка б навчила читачів літературної української мови і тим самим привчила б любити і шанувати свою рідну мову. Словник створено на основі таких джерел: давня українська мова; тогочасна жива народна мова; українська літературна мова за творами письменників; мова всіх слов'янських народів. В деяких випадках надається етимологія слова, його тлумачення або правопис.

МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН (світське ім'я: *Огієнко Іван Іванович*; 1882–1972)

Український вчений, митрополит УАПЦ, політичний, громадський і церковний діяч, міністр освіти та віросповідань Української Народної Республіки, мовознавець, лексикограф, історик церкви, педагог. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Перший ректор Кам'янець-Подільського державного українського університету, де згодом читав курс лекцій «Українська культура».

**52. ПРО МОРСЬКОГО ЦАРЯ Й ЙОГО ДОЧОК:
НАРОДНА КАЗКА. /
ХУД. Ю. ВОВК.**

*Київ — Відень — Львів: Вид. «Чайка», Друк. Христофа Рейсера Синів у Відні, [1924]. —
Серія «Українській дитині»: Ч. 8. — 20 с., іл. — 22,3 × 17,8 × 0,3 см. — 9 930 + 70 прим.*

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.

*Видання має історико-культурну, художню цінність
і становить колекційний інтерес.*

Естимейт **300 — 350**
Стартова ціна — 150

ВОВК Юрій Володимирович (1899–1961)

Художник-графік, портретист, книжковий ілюстратор. Член міжнародного ідеологічно-мистецького товариства «Скіфи» у Празі (1929–1932). Автор знака видавництва М. Таранька у Львові (1925). Твори зберігаються в музейних і приватних зібраннях світу.

Видавництво «Чайка» було засноване А. Крушельницьким, який після падіння УНР емігрував до Відня, осередку екзильного уряду ЗУНР. В рамках проекту видання перекладної літератури, навколо видавництва об'єдналося чимало політичних емігрантів з українських земель. Особливо активною була діяльність організації на початку 1920-х років. Тут уперше вийшли українською мовою твори видатних французьких, американських, шотландських авторів. Топонім «Київ» у реквізитах видавництва відігравав суто символічне значення, а не зазначав реальне місце його розташування.

53. **ТУТКОВСЬКИЙ П.
КРАЄВИДИ УКРАЇНИ В ЗВ'ЯЗКУ З ЇЇ ПРИРОДОЮ
І ЛЮДНІСТЮ.**

Київ: Червоний шлях: Друк. Української академії наук, 1924. — 136 с., [6] арк. іл. — 23,2 × 15,2 × 1,8 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі.
Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці, каптал, ляссе.
Сліди реставрації.

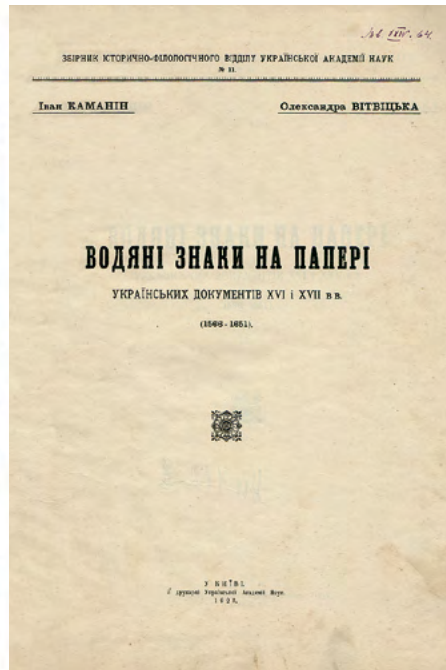
**Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить
колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

Вчений-енциклопедист П. Тутковський залишив величезну наукову спадщину — понад 1350 праць. Значна кількість його наукових досліджень і досі залишається актуальною. У науково-популярній праці «**Краєвиди України в зв'язку з її природою і людністю**» проаналізовано вплив рельєфу, ґрунтів, клімату, гідрографії на розвиток і поширення флори і фауни, описано основні риси тогочасних ландшафтів України, акцентовано увагу на необхідності збереження природних комплексів.

ТУТКОВСЬКИЙ Павло Аполлонович (1858–1930)

Український вчений-геолог, географ, педагог, палеонтолог і землезнавець. Засновник і перший директор Українського науково-дослідного геологічного інституту та Національного геологічного музею, один з фундаторів Української академії наук і бібліотеки Української академії наук (нині бібліотека ім. В. І. Вернадського). Академік Білоруської академії наук. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Жертва сталінського терору.

54. **КАМАНІН І., ВІТВИЦЬКА О.
ВОДЯНІ ЗНАКИ НА ПАПЕРІ УКРАЇНСЬКИХ ДОКУМЕНТІВ
XVI І XVII В. В. (1566–1651).**

Київ: Друк. Всеукраїнської Академії Наук, 1923. — Збірник історично-філологічного відділу Української академії наук, № 11. — [2] с., 30 с, 144 с. іл. — 30,7 × 22,7 × 1,3 см. — 1 000 прим.

В індивідуальній оправі. Тонований обріз. Інвентарні позначки чорнилами.
Незначні потертості та забруднення.

*Книга має наукову, історико-культурну,
художню цінність і становить колекційний інтерес.*

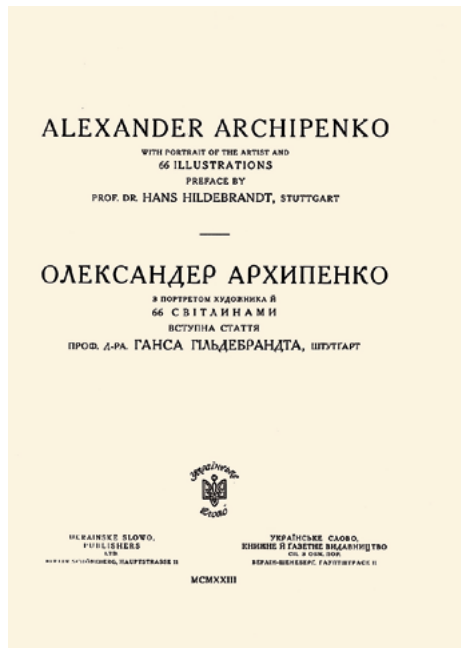
Естимейт **800 — 900**
Стартова ціна — 400

В альбомі подано зображення водяних знаків з українських книг другої половини XVI — першої половини XVII ст. Автори досліджують зібрання датованих документів, яке знаходилося у Київському центральному архіві. Знаки розташовані в систематичному порядку, кожен тип представлений рядом варіантів, що дає можливість судити про його еволюцію.

КАМАНІН Іван Михайлович (1850–1921)

Український історик, архівіст, дослідник пам'яток культури, палеограф. Брав участь у виданні збірки «Архив Юго-Западной России». Працював у Київському центральному архіві давніх актів. Член Історичного товариства ім. Нестора-Літописця, Київського товариства старожитностей і мистецтв, Київського товариства охорони пам'яток старовини та мистецтва.

55. ОЛЕКСАНДЕР АРХИПЕНКО: З ПОРТРЕТОМ ХУДОЖНИКА Й 66 СВІТЛИНАМИ. / ВСТ. СТ. Г. ГІЛЬДЕБРАНДТА.

Берлін: «Українське слово»; Друк. Отто Ельснер, 1923. — [4] с., фронт., 28 с., [26] арк. іл. — 31,1 × 23 × 1 см.

В оригінальній палітурі (папір, шрифтове тиснення золотом та чорною фарбою). Незначні потертості та забруднення. На форзаці екслібрис «Firmitas in coelo St George». Власницькі позначки. Текст подано паралельно українською та англійською мовами.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 400

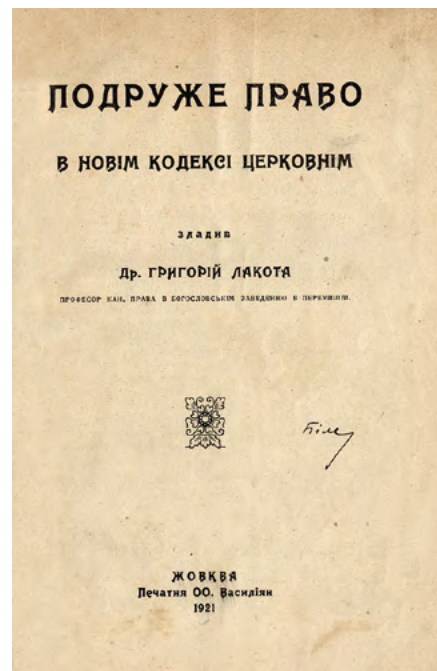
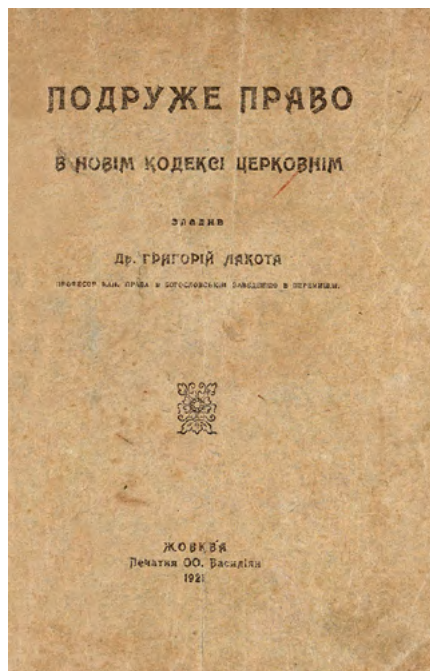
Унікальна двомовна ілюстрована монографія про видатного українського художника і скульптора Олександра Архипенка, що вийшла за життя митця.

АРХИПЕНКО Олександр Порфирівич (1887–1964)

Видатний український та американський скульптор і художник, один з основоположників кубізму в скульптурі. Заснував власну Школу мистецтв у Берліні. Почесний член Об'єднання митців-українців в Америці, дійсний член Американської академії мистецтв і літератури. За життя Архипенка відбулося 130 його персональних виставок.

Провенанс: екслібрис «Firmitas in coelo St George».

56. **ЛАКОТА Г.
ПОДРУЖЕ ПРАВО
В НОВІМ КОДЕКСІ ЦЕРКОВНІМ.**

*Жовква: Печатня ОО. Василян, 1921. — 144 с. —
23,7 × 15,5 × 1,5 см.*

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі.
Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці.
Незначні потертості та забруднення.

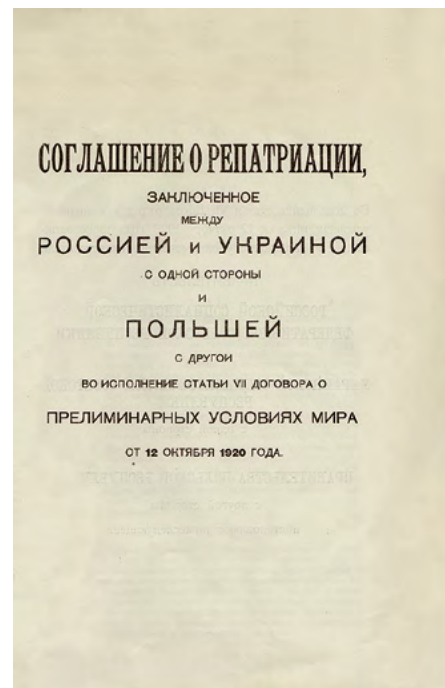
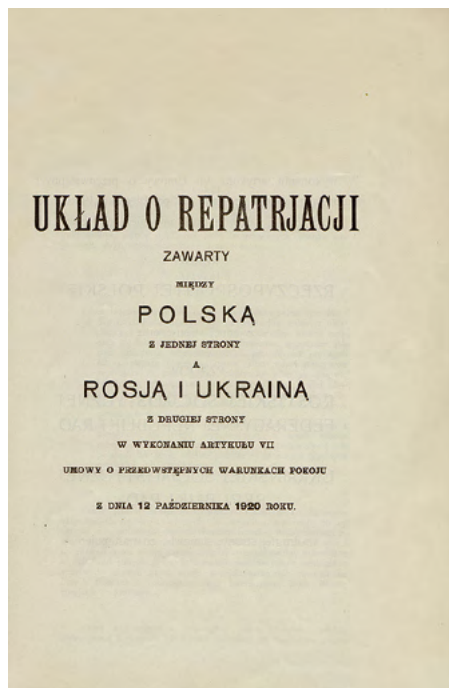
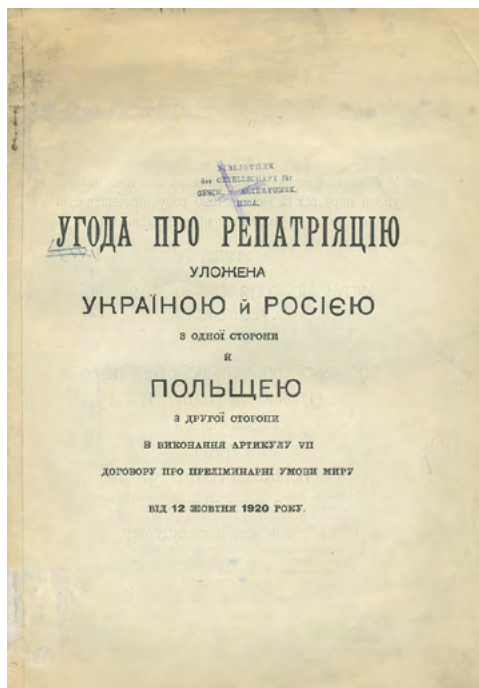
*Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.*

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

Цю книгу о. Григорій Лакота підготував, викладаючи канонічне право у Перемишльській семінарії. В ній автор зібрав, переклав та прокоментував всі канони подружнього права з першого кодексу Латинського церковного права (Кодекс канонічного права, 1917), а також пристосував їх до тогочасного законодавства Української греко-католицької церкви.

ЛАКОТА Григорій Іванович (1883–1950)

Український релігійний діяч, єпископ Перемишльської єпархії УГКЦ, Ректор Перемишльської духовної семінарії. Засновник історично-правничої секції Богословського наукового товариства у Львові. Шанується греко-католицькою церквою як блаженний священномученик.

57. УГОДА ПРО РЕПАТРІАЦІЮ УЛОЖЕНА УКРАЇНОЮ Й РОСІЄЮ З ОДНОЇ СТОРОНИ Й ПОЛЬЩЕЮ З ДРУГОЇ СТОРОНИ В ВИКОНАННЯ АРТИКУЛУ VII ДОГОВОРУ ПРО ПРЕЛІМІНАРНІ УМОВИ МИРУ ВІД 12 ЖОВТНЯ 1920 РОКУ.

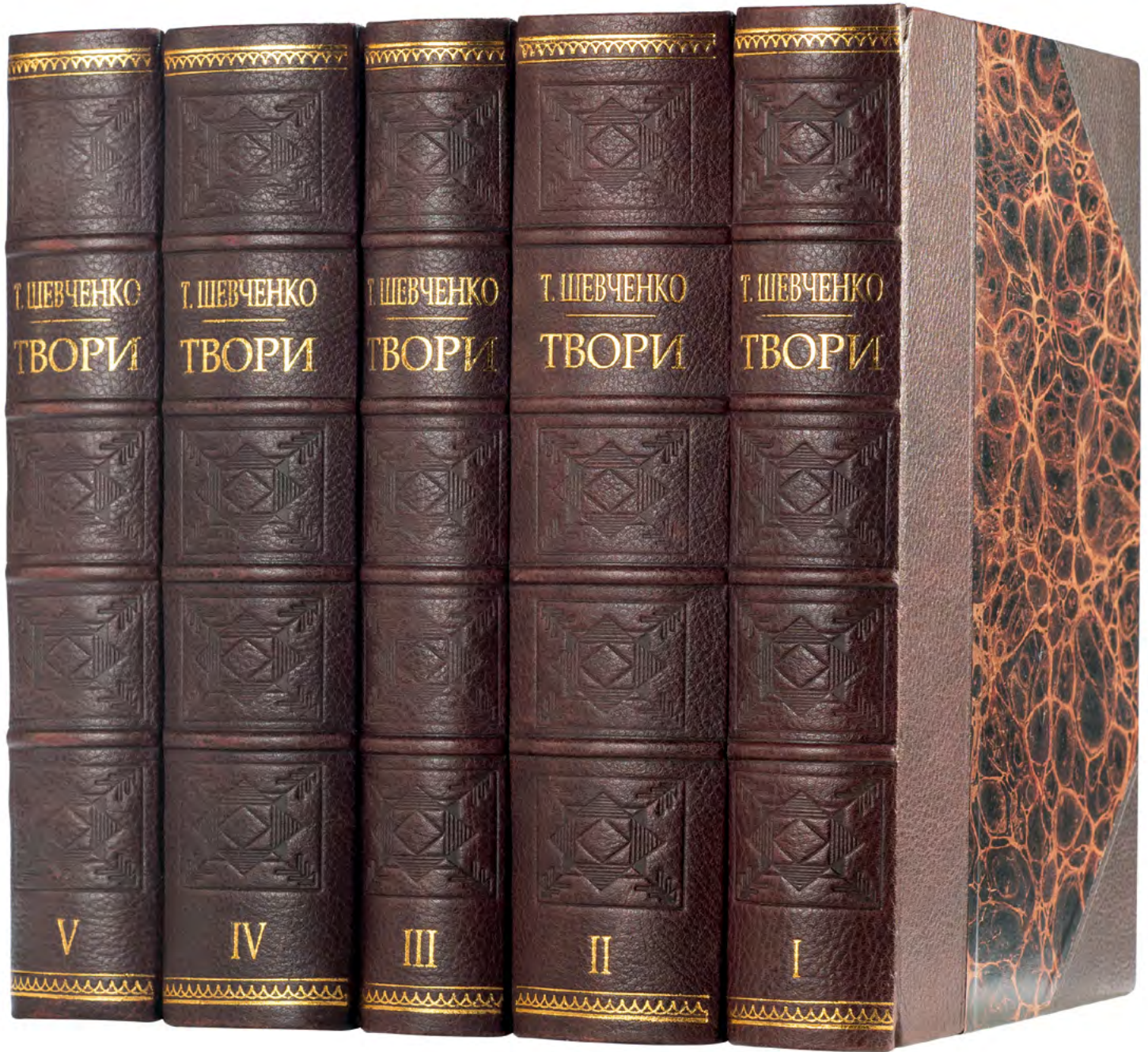
[Рига, 1921]. — 18 с., 18 с. — 30,5 × 21 × 0,4 см.

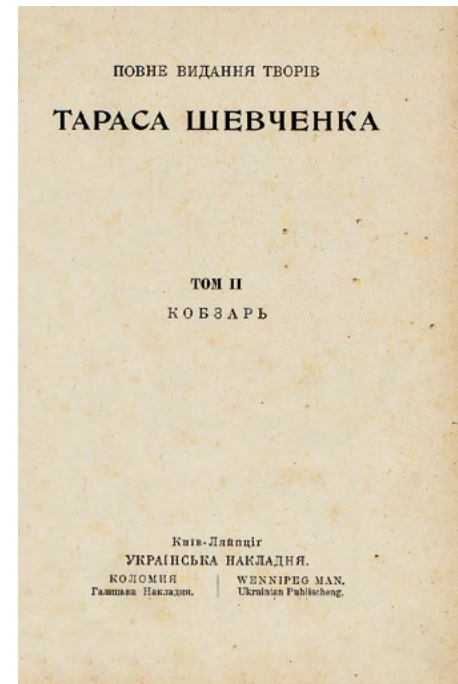
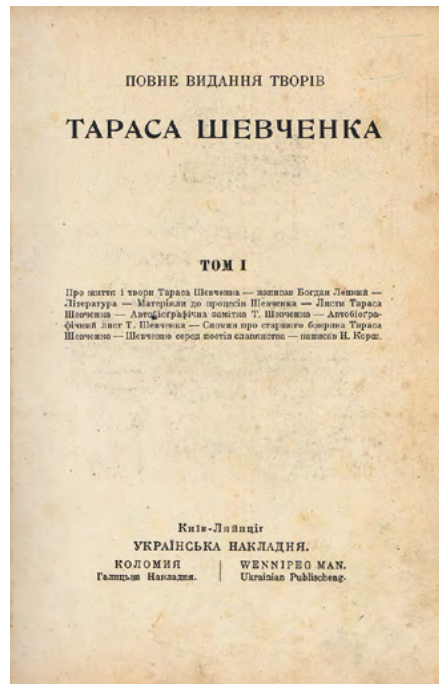
Обкладинка не збереглася. Незначні потертості та забруднення. Печатки (закреслені) нині неіснуючих латвійських бібліотек.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

Угода про репатріацію регулювала питання добровільного повернення військовополонених, переміщених осіб, біженців та емігрантів, які під час радянсько-польської війни перебували на інших територіях. Текст угоди подано українською, російською та польською мовами.

58. ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. [У 5 Т.] / [ПІД РЕД. Б. ЛЕПКОГО].

Київ — Ляйпціг — Коломия — Winnipeg: Галицька накладня, Ukrainian Publ., [1919–1920].

Т. I: XVIII с., 514 с.: іл. — 22,7 × 14,7 × 4 см;

Т. II: [1] арк. фронт., XVI с., 708 с. — 22,7 × 14,7 × 5,1 см;

Т. III: [4] с., 452 с. — 22,7 × 14,8 × 3,5 см;

Т. IV: [4] с.: фронт., 604 с. — 22,7 × 14,7 × 4,7 см;

Т. V: [4] с., 514 с. — 22,7 × 14,7 × 4 см.

В індивідуальних складених («мармуровий» папір, шкіра) комплектних палітурах. Орнаментально-шрифтове тиснення — блінтове та золотом на корінці. Каптал, ляссе, потрійні тоновані обрізи. Збережено оригінальні верхні боковинки обкладинок (Т. III — обидві). Незначні потертості та забруднення, фоксинг. Сліди реставрації. Т. I: наявні печатки (в т. ч. закреслені) нині неіснуючої бібліотеки.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **1 800 — 2 000**
Стартова ціна — 800

Перше повне видання творів Тараса Шевченка у п'яти томах вийшло за редакцією Богдана Лепкого. Воно містить літературну спадщину письменника — поетичні, драматичні та прозові твори; щоденник, автобіографію, статті, листи та ін. Також тут опубліковано статті Б. Лепкого, Н. Корша, М. Лазаревського, П. Куліша, присвячені Т. Шевченку.

ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович (1814–1861)

Видатний український поет, драматург, прозаїк, живописець, графік, громадський і політичний діяч. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860). Літературна спадщина Шевченка — це велика збірка поетичних творів («Кобзар»), драма «Назар Стодоля» і два уривки з інших п'єс, 9 повістей, щоденник та автобіографія (російською мовою), записки історично-археологічного характеру («Археологічні нотатки»), 4 статті та понад 250 листів. З мистецького доробку Шевченка збереглося 835 творів живопису і графіки, що дійшли до нас в оригіналах і частково у гравюрах та копіях. Ці відомості доповнюються даними про понад 270 втрачених художніх творів.

ЛЕПКИЙ Богдан (повне ім'я: Богдан Теодор Нестор Лепкий, 1872–1941)

Український поет, прозаїк, літературознавець, критик, перекладач, історик літератури, видавець, публіцист, громадсько-культурний діяч, художник.

59. ШЕВЧЕНКО Т. ГАЙДАМАКИ. / ІЛ. А. СЛАСТЬОНА.

Київ — Ляйпціг — Коломия — Wippireg: Укр. Накладня, Галицька накладня, Ukrainian Publ.; [Берлін: Друк. Sabo], [1919]. — 50 с.: іл., 14 табл., портр. — 45 × 33,5 × 1 см.

В оригінальній художній коленкорівій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням. Потертості та незначне забруднення оправи. Незначне пожовтіння паперу.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Портрет Т. Шевченка роботи Фотія Красицького та ілюстрації

Опанаса Сластіона. Художнє оформлення оправи Володимира Січинського.

Естимейт 1 500 — 2 000
Стартова ціна — 700

Поема Тараса Григоровича Шевченка «Гайдамаки» — перший український історичний роман у віршах, в якому відображено події народного повстання, оспівано непереможну волю народу в боротьбі проти соціального і національного гніту. Представлений екземпляр вирізняється високохудожніми ілюстраціями та віньетками видатного художника-графіка Опанаса Георгійовича Сластіона, виконаними для видання 1886 року. У передмові відзначено, що видання з ілюстраціями О. Сластіона було на той час єдиним, де «скрізь видно багато праці і найліпшої волі Шевченкову поезію перенести... в малярський образ».

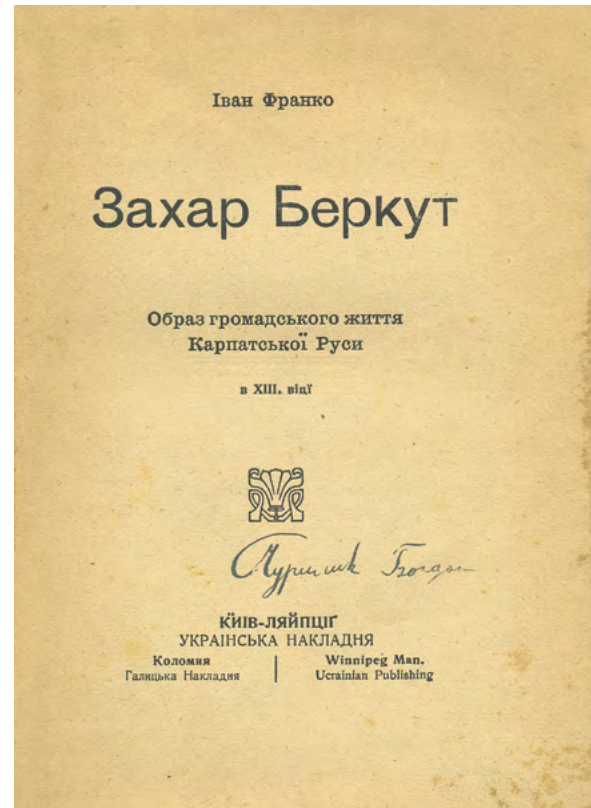
ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович (1814–1861)

Видатний український поет, драматург, прозаїк, живописець, графік, громадський і політичний діяч. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860). Літературна спадщина Шевченка — це велика збірка поетичних творів («Кобзар»), драма «Назар Стодоля» і два уривки з інших п'єс, 9 повістей, щоденник та автобіографія (російською мовою), записки історично-археологічного характеру («Археологічні нотатки»), 4 статті та понад 250 листів. З мистецького доробку Шевченка збереглося 835 творів живопису і графіки, що дійшли до нас в оригіналах і частково у гравюрах та копіях. Ці відомості доповнюються даними про понад 270 втрачених художніх творів.

СЛАСТІОН (Сластьон) Опанас Георгійович (1855–1933)

Відомий український художник, графік, архітектор, мистецтвознавець, педагог та етнограф. Особистість Опанаса Сластіона посідає визначне місце у дослідженні та ілюструванні літературної спадщини Тараса Шевченка, його художня Шевченкіана стала видатним явищем в українській культурі на межі XIX–XX ст. А почалося все з учнівської лави Академії мистецтв, коли О. Сластіон отримав від М. Лисенка в подарунок екземпляр «Кобзаря». Художник згадував, що тоді в Академії ще була жива пам'ять про Шевченка, і його зацікавило абсолютно все, що було пов'язано з поетом. Зокрема, він колекціонував рідкісні фото поета. Так художник став одним із перших ілюстраторів творів Шевченка. Ще в студентські роки з'явився рисунок до поеми «Невольник», згодом — ілюстрації до «Катерини», «Гамалії» та ін. Багато видань Шевченкових творів виходили саме з рисунками Сластіона, зокрема «Маленький Кобзар» 1911 року. Найвідомішим у творчості митця є цикл ілюстрацій до поеми «Гайдамаки», які з усією епічністю відображають сюжет поеми і події Коліївщини.

Бібліографія: Видання творів Тараса Шевченка та графічної Шевченкіани: каталог. / Музей книги і друкарства України. — К.: Унів. вид-во «Пульсари», 2011, № 51.

60. **ФРАНКО І.**
ЗАХАР БЕРКУТ: ОБРАЗ ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ
КАРПАТСЬКОЇ РУСИ В XIII ВІЦІ.

Київ — Ляйпціг — Коломия — Вінніпег: Галицька накладня, Українська накладня, Ukrainian publ.;
 Друк. Отта Древіца, [1919]. — 254 с. — 21,2 × 15 × 2,5 см.

В оригінальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення. Необрізаний екземпляр. Передмова українського мовознавця, філолога і культурного діяча В. Верніволі (справжнє ім'я — Сімович Василь Іванович). На титулі підпис «[Ч]ур[нерозбірливо] Богдан».

Книга має історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **250 — 300**
 Стартова ціна — 100

«Захар Беркут. Образ громадського життя Карпатської Русі в XIII віці» — історична повість Івана Франка про боротьбу давніх карпатських громад проти нашествия монголів та соціального гноблення. Твір було написано в період з 1 жовтня по 15 листопада 1882 року для конкурсу, оголошеного львівською газетою «Зоря», де його і було вперше опубліковано в 1883 році. Основна думка повісті: сила народу — в його єдності.

ФРАНКО Іван Якович (1856–1916)

Видатний український письменник, поет, публіцист, перекладач, учений, громадський і політичний діяч. Доктор філософії, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, почесний доктор Харківського університету. Його творчий доробок українською (здебільшого), польською, німецькою, російською, болгарською, чеською мовами налічує кілька тисяч творів загальним обсягом понад 100 томів. Усього за життя письменника вийшло понад 220 окремих книг і брошур його авторства, зокрема понад 60 збірок оригінальних і перекладних творів різних жанрів. І. Франко був одним із перших професійних українських письменників, який заробляв на життя літературною працею.

61. КОВАЛЕНКО Г. УКРАЇНСЬКА ІСТОРІЯ.

Київ: Вид. Книгарні Є. Череповського; Друк. «І. Чоколов», 1918. — Вид. четверте. — 212 с.: іл. — 17,5 × 12,6 × 1,7 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтові тиснення — блінтове та золотом на корінці. Незначні забруднення. Штampi «Особиста бібліотека Литвина І. М.».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

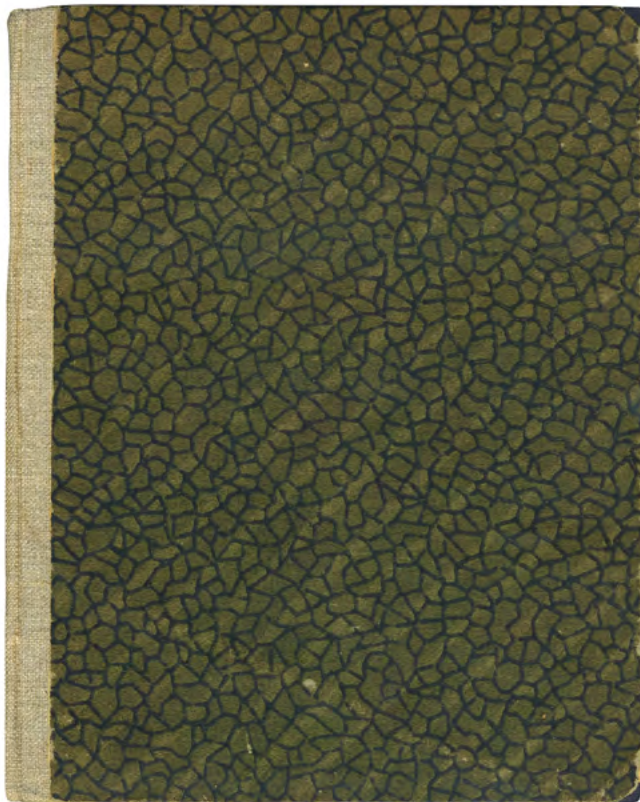
Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

Оповідання з історії України від найдавніших до наших часів, з вступним словом про Всесвітню історію, з портретами, картами й малюнками. Григорій Коваленко першим серед авторів навчальних книг з історії України подав у вступі короткий огляд всесвітньої історії. Автор книги уникає розгляду проблемних питань української історії, хоча в цілому в його роздумах помітні антиросійські тенденції. Так, на його думку, возз'єднання з Росією, що саме по собі було вимушеним кроком, призвело до значного погіршення становища основної маси населення та занепаду української культури. Значну частину книги присвячено питанням розвитку української культури, бо автор упевнений, що найціннішим з усіх скарбів, що залишився народу, є його слово. Україна втратила все — автономію, виборні уряди, суди, інтелігенцію, освіту... Але народ в усній творчості зберіг українську мову та надію на відродження. Григорій Коваленко володів чудовим даром — умінням надзвичайно просто й доступно розповідати про досить непрості проблеми. Не маючи спеціальної історичної освіти, він зробив значний внесок у популяризацію української історії серед широких верств населення.

КОВАЛЕНКО Григорій Олексійович (1868–1937)

Відомий український письменник, журналіст, історик, етнограф, художник, театрал і видавець. Автор першого в Наддніпрянській Україні підручника з історії нашої держави. Репресований у 1937 році.

Провенанс: штampi «Особиста бібліотека Литвина І. М.».

62. ТВОРИ ІВАНА КОТЛЯРЕВСЬКОГО. / ПІД РЕД., З ПЕРЕД. СЛОВОМ ТА ПРИМ. С. ЄФРЕМОВА.

Київ: Вид. «Вік»; Друк. Акад. Т-ва «Петро-Барський в Києві», 1918. — Вид. 2. — 172 с.: іл., [1] арк. авант., [7] арк. іл. — 20,7 × 16,2 × 1,6 см.

В індивідуальній палітурі. Незначні потертості та забруднення. Тонований обріз. Нерозбірливий підпис олівцем на титулі.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **400 — 450**
Стартова ціна — 200

У книзі опубліковано художні твори І. Котляревського: «Енеїда», «Ода до князя Куракіна», «Наталка-Полтавка» та «Москаль-Чарівник». Також тут подано біографічні та бібліографічні розвідки редактора: історія кожного твору, біографія І. Котляревського та короткі дописи про його будинок, пам'ятник і могилу у Полтаві. Видання проілюстроване відомими художниками В. Корнієнком, Л. Позеном, містить заставки І. Бурячка та ін.

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Іван Петрович (1769–1838)

Видатний український письменник, поет, драматург, основоположник сучасної української літератури, автор першого художнього твору, написаного розмовною українською мовою, — поеми «Енеїда».

ЄФРЕМОВ Сергій Олександрович (1876–1939)

Український громадсько-політичний і державний діяч, літературний критик, історик літератури, академік Української академії наук, віце-президент Всеукраїнської академії наук, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, публіцист, один із творців української журналістики. Загалом опубліковано близько десяти тисяч його публіцистичних і наукових статей. Автор монографічних нарисів, присвячених творчості Марка Вовчка, Тараса Шевченка, Івана Франка, Михайла Коцюбинського, Івана Нечуя-Левицького, Івана Карпенка-Карого, Панаса Мирного та ін. Редактор часописів «Громадська думка» та «Рада», співзасновник видавництва «Вік». Брав участь у розробці концепцій української державності, національної культури й освіти. Репресований за звинуваченням в організації Спілки визволення України. Посмертно реабілітований 1989 року.

63. САМІЙЛЕНКО В.

УКРАЇНІ: ЗБІРКА ПОЕЗІЙ 1884–1917 Р. — ВИД. 2. / ВСТ. СТ. І. ФРАНКА.

Київ — Сміла: Вид. «Промінь», 1918. — VII с., 147 с., III с., [3] с. — 24,3 × 16 × 1,8 см.

В індивідуальній складеній палітурі. Незначні потертості та забруднення. Написи «П/29» чорнилом на корінці та олівцем на форзаці, на титульному аркуші власницький напис олівцем «Петр Голубинский». На форзацах штампель князя Паскевича.

Книга має історико-культурну, цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

Перше видання поезій В. Самійленка побачило світ у 1906 році, завдяки зусиллям І. Франка та І. Мочульського, які зібрали друковані й недруковані вірші поета за 1884–1906 рр. і видали їх у Львові під назвою «Україні». Друге видання доповнене й хронологічно впорядковане самим автором. До збірки увійшли твори, написані під враженням від національно-визвольної боротьби українського народу 1917–1921 рр. Книгу прикрашають численні кінцівки-політипажі в стилі ар деко.

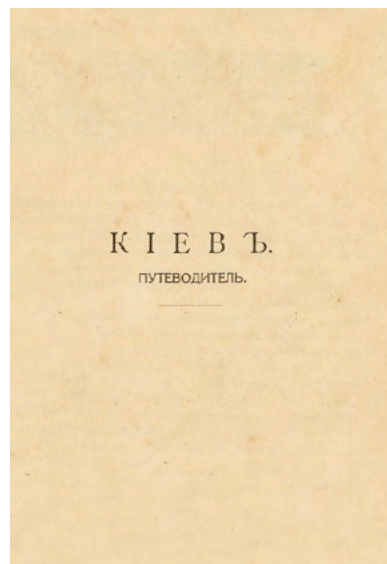
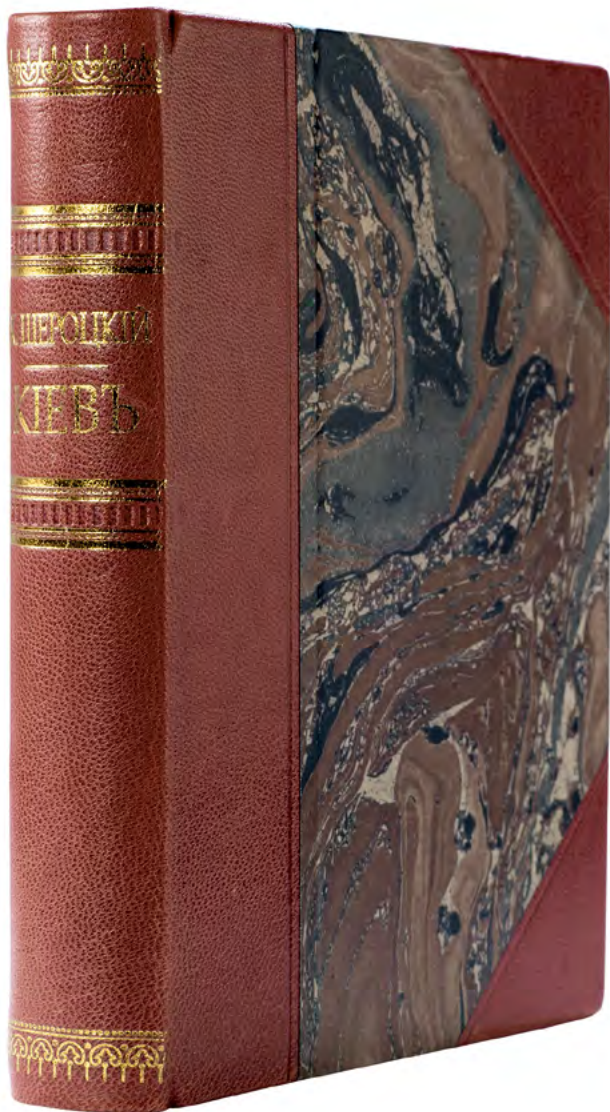
САМІЙЛЕНКО Володимир Іванович

(псевдоніми: Сивенький, Іваненко, Полтавець, Л. Сумний; 1864–1925)

Український поет-лірик, сатирик, драматург і перекладач.

ФРАНКО Іван Якович (1856–1916)

Видатний український письменник, поет, публіцист, перекладач, учений, громадський і політичний діяч. Доктор філософії, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, почесний доктор Харківського університету. У 1915 році І. Франка було висунуто на здобуття Нобелівської премії, але передчасна смерть поета завадила успішному завершенню справи.

64. **ШЕРОЦКИЙ К. В.
КИЕВЪ: ПУТЕВОДИТЕЛЬ. /
СЪ ПЛАНОМЪ Г. КІЕВА
И 58 ИЛЛЮСТРАЦІЯМИ.**

*Київ: Фото-лито-типографія «С. В. Кульженко»,
1917. — [8], 346, X, [18] с.: илл. — 18,1 × 13,5 × 3 см.*

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі, блінтове тиснення, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці, форзац, каптал, ляссе. Кілька аркушів відреставровані по краях. Власницькі підкреслення графітним олівцем. План відсутній.

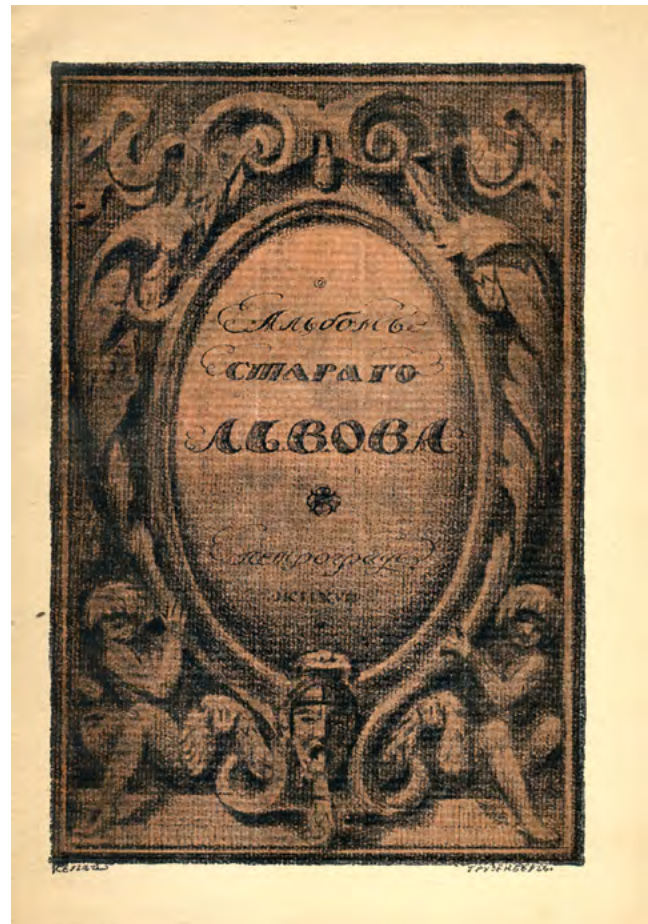
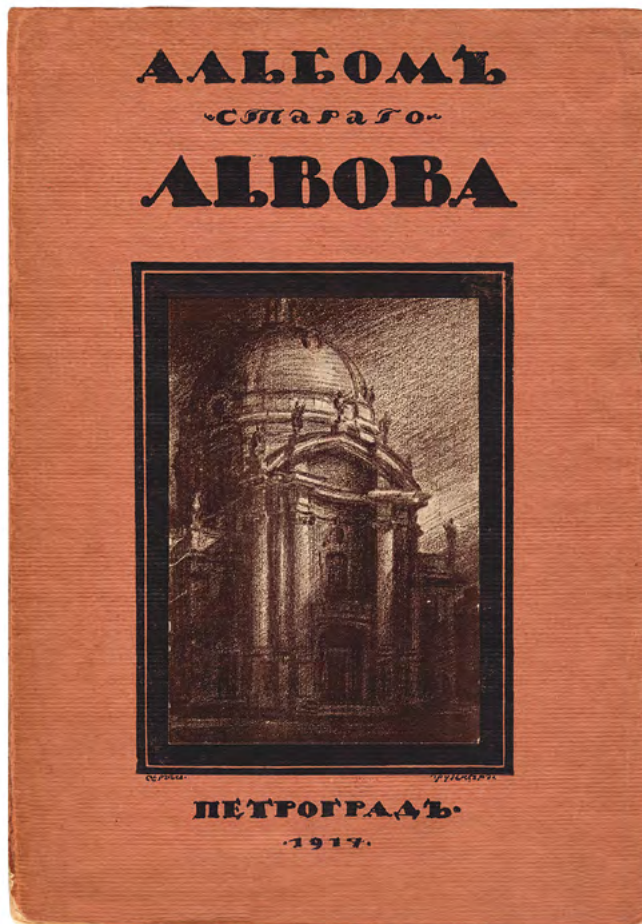
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 350

Путівник призначено для тих, хто хоче побачити в Києві все, що пов'язано з видатними явищами міського культурного життя минулого. Київ — місто кількох епох — великокнязівської, польсько-литовської, козацької та початку ХХ століття. На думку автора, саме в такій послідовності зручніше його вивчати. Таким чином і розташовано глави книги: Старе місто; Поділ; Плосььке, Щекавиця і Оболонь; Сади і Печерськ; Хрещатик, Липки, Нова Будова і околиці. За цим же маршрутом доцільним є огляд Києва як святині, а також економічного та культурно-просвітнього центру.

ШИРОЦЬКИЙ (Шероцький) Костянтин Віталійович
(псевдонім: Ладженко; 1886–1919)

Відомий український мистецтвознавець, етнограф, фольклорист, краєзнавець, громадський та політичний діяч.

65. **ВЕРЕЩАГИНЪ В.
АЛЬБОМЪ СТАРАГО ЛЬВОВА.**

Петроградъ: Типографія Сириусъ, 1917. — [8] с., [50] л. илл., [4] с. — 24,8 × 17 × 0,7 см.

В оригінальній видавничій обкладинці (папір «верже»). Потертості та незначні забруднення. Позначки книжкового магазину. Наліпка з емблемою садиби Кусково. Художнє оформлення обкладинки та титульного аркуша Сергія Грузенберга.

**Книга має наукову, історико-культурну та художню цінність.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

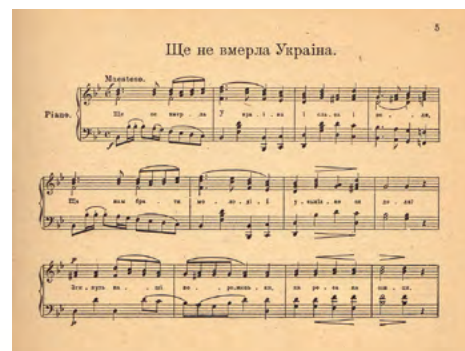
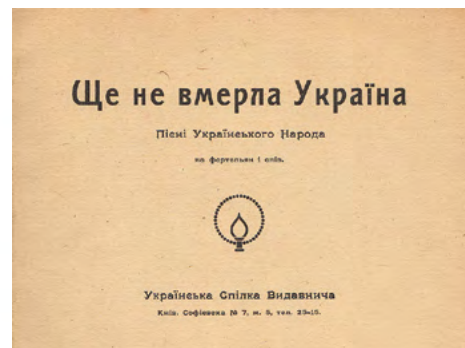
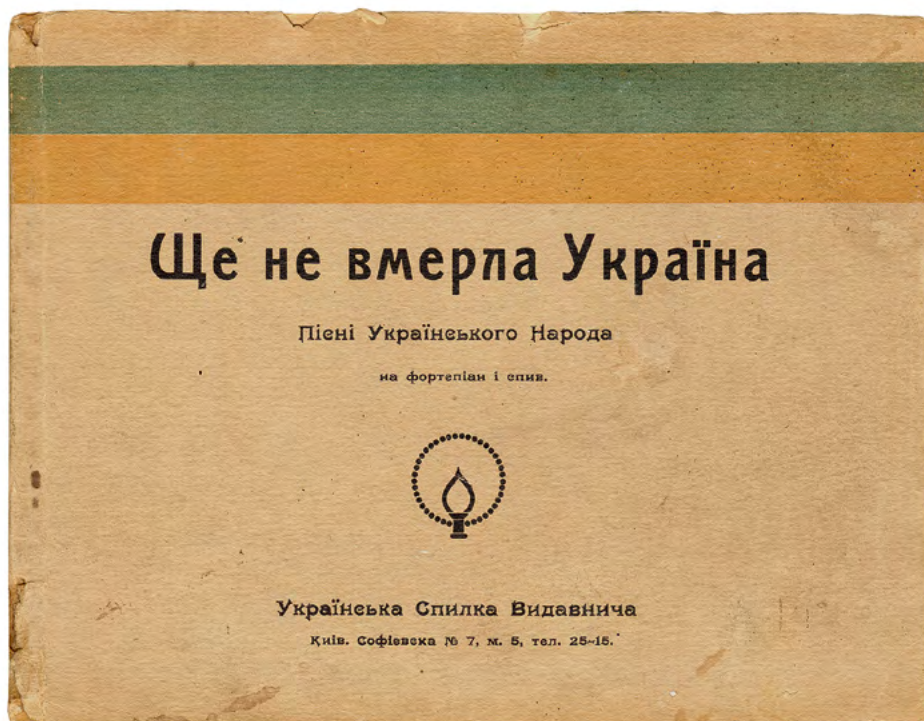
В альбомі зібрано знімки найбільших святинь міста (Католицький собор, Вірменський собор, церква Домініканців та ін.), зображення вулиць Львова XVIII ст., репродукції музейних експонатів, знімки деталей інтер'єру, елементів львівської архітектури (барельєфів тощо). Видання дарує чудову можливість відчутти дух старого міста та скласти уявлення про життя Львова декілька століть тому.

ВЕРЕЩАГІН Василь Андрійович (1859–1931)

Російський бібліофіл, бібліограф, історик мистецтва. Організатор і керівник першої в Російській імперії юридично оформленої бібліофільської організації «Гурток шанувальників російських витончених видань».

СЕРГІЙ Миколайович (Ноевич) Грузенберг (1888–1934)

Радянський архітектор, художник-графік. Член мистецького об'єднання «Мир искусства». Багато працював у сфері книжкової ілюстрації.

66. ШЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА. ПІСНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДА НА ФОРТЕП'ЯН І СПІВ.

Київ: Українська Спілка Видавнича; Druk. Polska w Kijowie, [1917]. — 56 с.: нот., іл. — 13,7 × 17,5 × 0,5 см.

Оригінальна кольорова обкладинка з жовто-блакитними смугами. Видавнича марка. Потертості обкладинки. На с. 53 написи червоним олівцем.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 350

У представленому виданні вміщено ноти й тексти 27 найпопулярніших українських пісень того часу: «Реве та стогне Дніпр широкий», «Ой не ходи Грицю!», «Козак коня наповав», «Одна гора високая», «Стоїть явір», «Рідна мова» тощо.

Збірка відкривається піснею «Ще не вмерла Україна». Автор музики — західноукраїнський композитор і диригент, один із організаторів культурного й духовного життя в Західній Україні Михайло Вербицький (1815–1870). Автор слів — Павло Чубинський (1839–1884). Точна дата написання тексту невідома, деякі джерела вказують на 1882 р. Твір почав своє нелегальне існування в межах царської Росії як патріотично-політичний вірш і пісня. 1863 року, завдяки учаснику польського повстання Павлину Свенціцькому, вірш було опубліковано у львівському журналі «Мета». Свого часу, російська влада твір забороняла, а П. Чубинського було вислано на проживання до Архангельської губернії «за шкідливий вплив на розум простолюду». Восени 1919 року денікінцями було знищено 60 друкованих примірників пісні «Ще не вмерла Україна», випущених Українською видавничою спілкою в 1917 році.

Широкого вжитку майбутній гімн нашої держави набув у роки встановлення влади УНР і ЗУНР: він публікувався у численних виданнях в Україні та за кордоном (українською, англійською, німецькою та іншими мовами), виконувався різними хоровими колективами та духовими оркестрами тощо.

67. **ВАСИЛЕНКО Н. П.**
ОЧЕРКИ ПО ИСТОРИИ ЗАПАДНОЙ РУСИ
И УКРАИНЫ.

К.: Изд. кн. магазина Н. Я. Оглоблина, [1915–1916]. — [2],
 XII, 590, [2] с.; 23 × 15 × 2,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі.
 Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці, форзац, каптал.
 Незначне пожовтіння паперу.

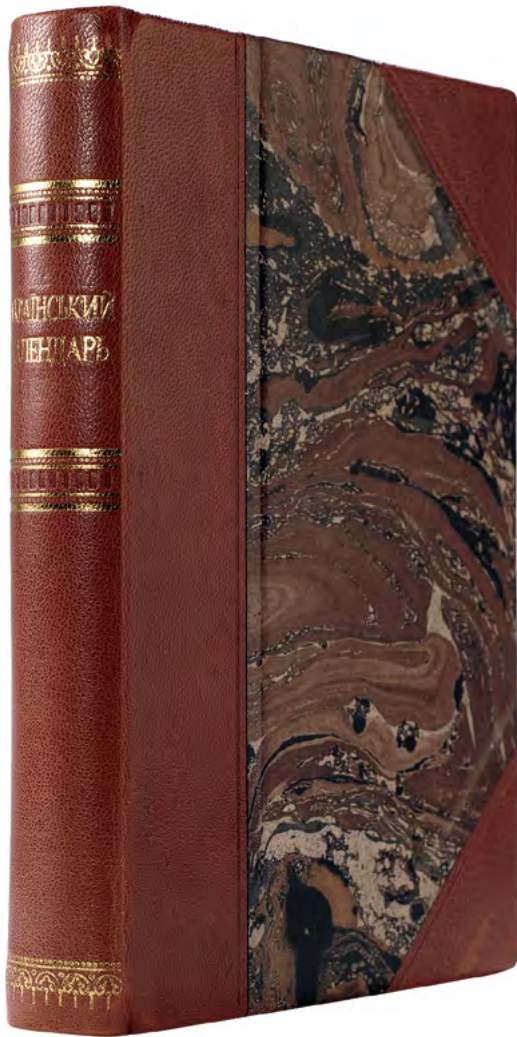
Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **1 500 — 1 800**
 Стартова ціна — 800

Історичні нариси відомого українського історика М. Василенка змальовують події XV–XVII століть на територіях, де формувалася українська народність. Великий розділ книги присвячено історії українського козацтва та національно-визвольній боротьбі з Польською державою. Загалом охоплено період до 1654 р., коли українські землі стали частиною Московської держави.

ВАСИЛЕНКО Микола Прокопович (1866–1935)

Український вчений-історик, громадський та політичний діяч. Член Товариства українських поступовців, Київського товариства старожитностей і мистецтв, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Член Української Центральної Ради (1917). Виконував обов'язків отамана Ради міністрів, міністр освіти, голова Державного Сенату (1918). Брав участь заснуванні українських університетів у Києві та Кам'янці-Подільському. Академік Української академії наук, у 1921–1922 р. її голова.

68. УКРАЇНСЬКИЙ КАЛЕНДАРЬ НА 1916 РІК. (ВИСОКОСНИЙ).

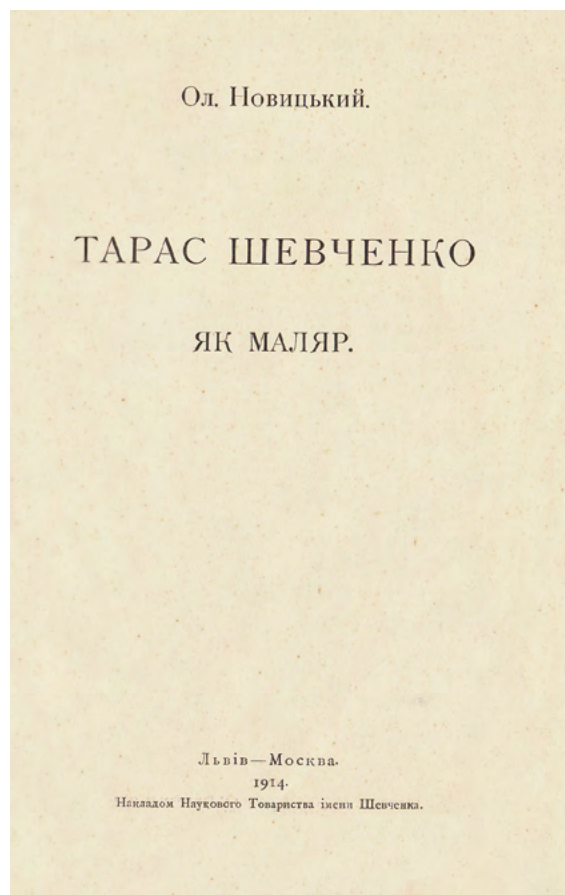
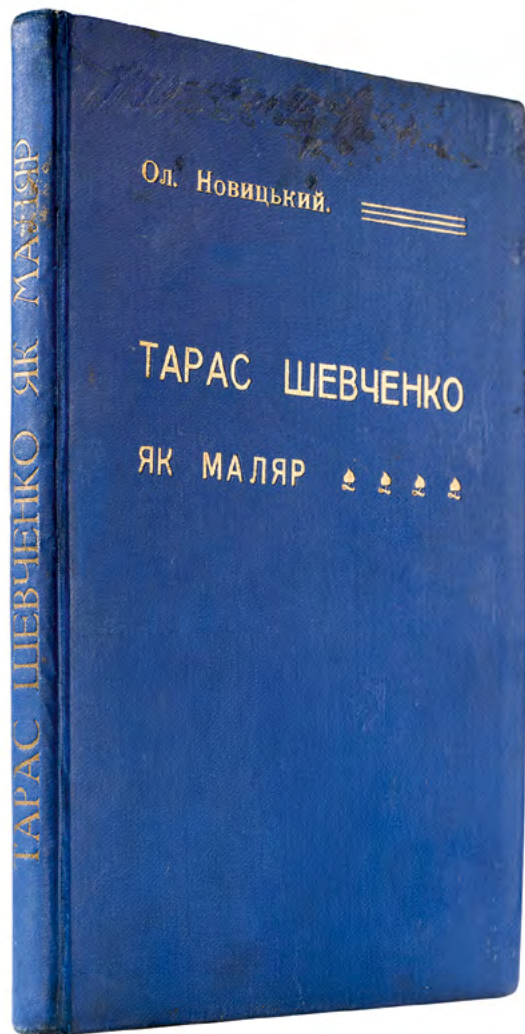
Катеринослав: Друк. буш. «Прогрессъ» М. Г. Вейсмана,
1915. — 72 с. — 16,8 × 11,2 × 0,3 см;
габарити футляру: 19 × 13 × 2,8 см.

В індивідуальному складеному («мармуровий» папір, шкіра) футлярі з блінтовим тисненням та орнаментально-шрифтовим тисненням золотом на корінці. Каптал, ляссе. Збережено оригінальну обкладинку. Незначні потертості та забруднення. Сліди реставрації. На обкладинці та титулі напис чорнилом «Веніамину [Івановичу] Рівніченку». Численні власницькі маргіналії. Художнє оформлення обкладинки Миколи Погрібняка.

**Видання має історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.**

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

Окрім календаря церковних свят на 1916 рік, видання містить іншу корисну інформацію: правила роботи пошти, телеграфу та залізниці, співвідношення міри, ваги та грошей, покажчик книжок до самоосвіти по українознавству, статті на різну тематику М. Новицького, В. Винниченка та ін.

69. НОВИЦЬКИЙ О. ТАРАС ШЕВЧЕНКО ЯК МАЛЯР.

Львів — Москва: Наукове Товариство ім. Шевченка; Типо-літогр. Т-ва І. Н. Кушнерев и К°, 1914. — 90 с., 84 с. іл. — 25,7 × 17,5 × 1,2 см.

В індивідуальній оправі. Шрифтове тиснення золотом, каптал.
Незначні потертості та забруднення.

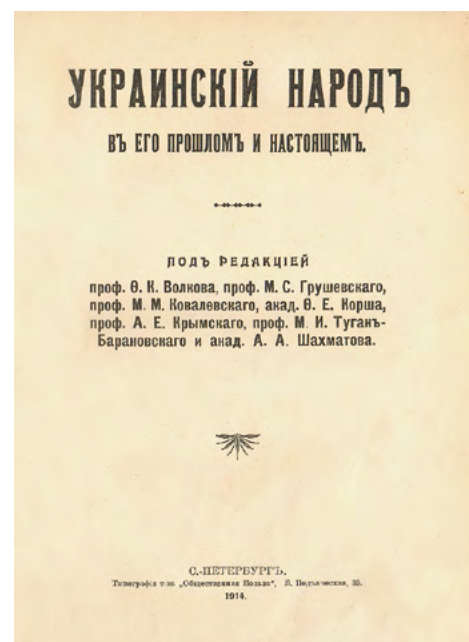
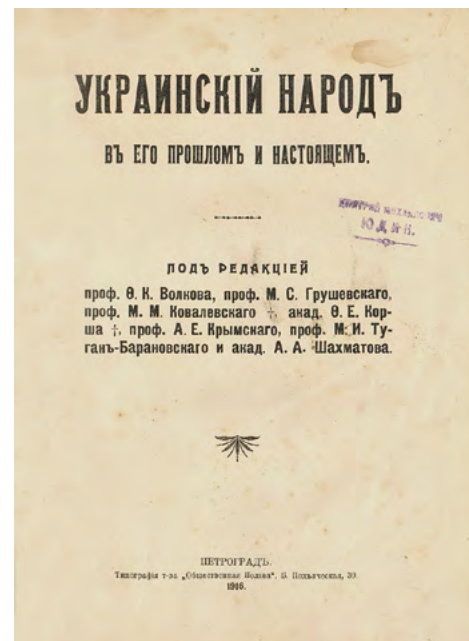
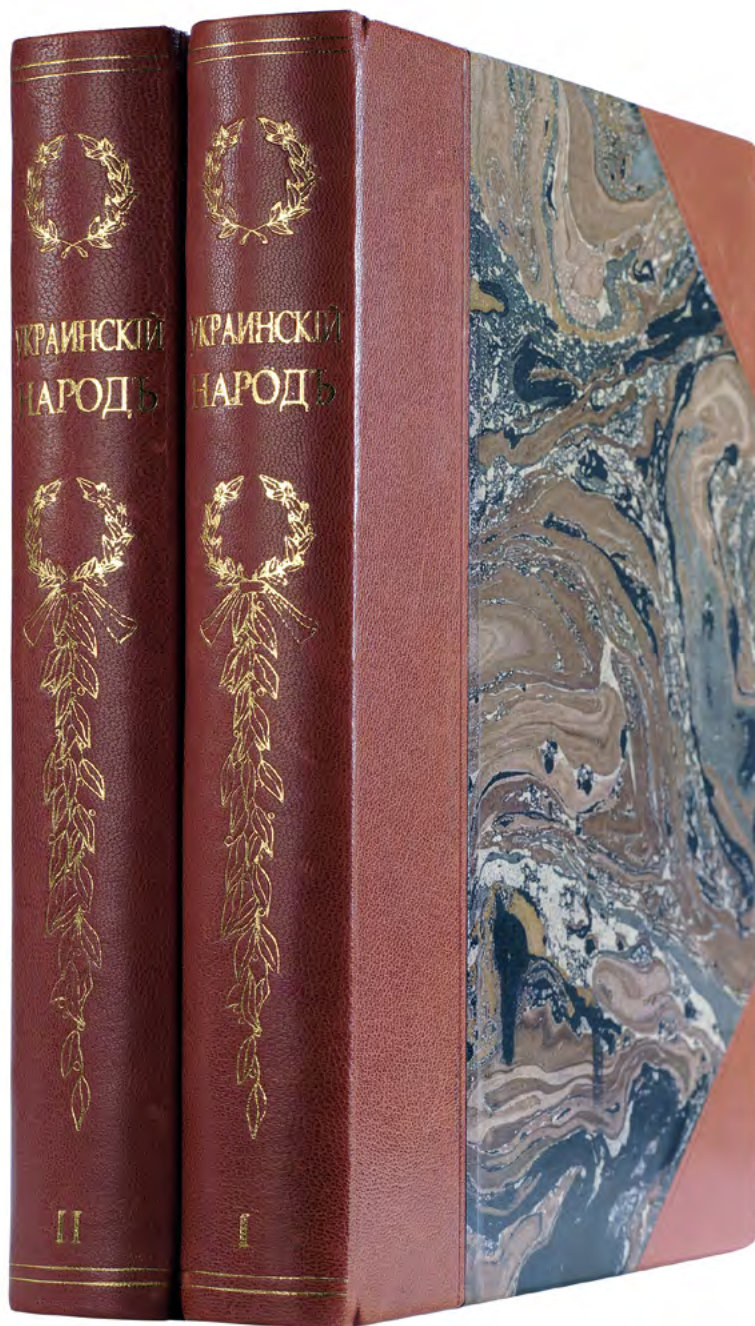
Книга має наукову та художню цінність.
Прижиттєве видання автора.

Естимейт **600 — 700**
Стартова ціна — 350

Одне з досліджень історика мистецтва і академіка Олексія Новицького, присвячених особистості Тараса Григоровича Шевченка, а саме його художньому таланту. У нарисі хронологічно описано творчий шлях і розвиток художнього обдарування Шевченка, названо імена людей, які сприяли становленню його як митця. Книга складається з трьох частин: стаття про Шевченка як художника; реєстр праць Шевченка, що дійшли до нас, або про які маємо звістки; фоторепродукції його живописних і графічних творів.

НОВИЦЬКИЙ Олексій Петрович (1862–1934)

Історик мистецтва, бібліограф, почесний член Київського товариства старожитностей і мистецтв (1917), академік Академії наук УРСР (з 1922). За дорученням Наукового товариства ім. Шевченка у Львові вивчав український рукописний орнамент. Займався упорядкуванням мистецької спадщини великого Кобзаря. Так з'явилась одна з головних праць вченого — «Тарас Шевченко як маляр», що побачила світ у 1914 році.

70. УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЪ В ЕГО ПРОШЛОМЪ И НАСТОЯЩЕМЪ: В 2 Т. / ПОД РЕД. Ф. К. ВОЛКОВА, М. С. ГРУШЕВСКОГО [И ДР. РЕД.]

СПб: Тип. т-ва «Общественная польза»:

Т. 1: Издание М. А. Славинского, 1914. — [8], 1–360 с., [17] с.: илл. — 25,7 × 18,7 × 3,8 см;

Т. 2: Книгоиздательство «Жизнь и Знание», 1916. — [4], 361–708 с.; [25] л.: илл. — 25,7 × 18,7 × 3,8 см.

В індивідуальних складених («мармуровий» папір, шкіра) комплектних оправах. Каптали, ляссе, тоновані обрізи. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Ілюстрації вкриті калькою (Т. 1). В 1-му томі наявні печатки та бібліографічні позначки (в т. ч. закреслені), в 2-му — печатки приватної бібліотеки «Дмитрий Михайлович Юдин» та напис чорнилами «втб 14.VI.34 г. К[ъб]» на останній сторінці. Примірники у доброму стані.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Ілюстроване видання.

Естимейт **3 000 — 3 500**
Стартова ціна — 1 800

Двотомник «Український народ в его прошлом и настоящем» синтезує тогочасні знання з українознавства. Тут опубліковано наукові статті, спрямовані на всебічне дослідження історії, етнографії, географії та антропології українського народу. Ініціатором видання цієї енциклопедії був М. Грушевський, а її авторами — відомі українські та російські вчені. Видання ілюстроване чорно-білими і кольоровими знімками з картин і портретів А. Куїнджі, В. Штернберга та інших відомих художників. Випуск наступних томів було припинено у зв'язку з початком Першої світової війни.

ГРУШЕВСЬКИЙ Михайло Сергійович (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2 000 наукових праць.

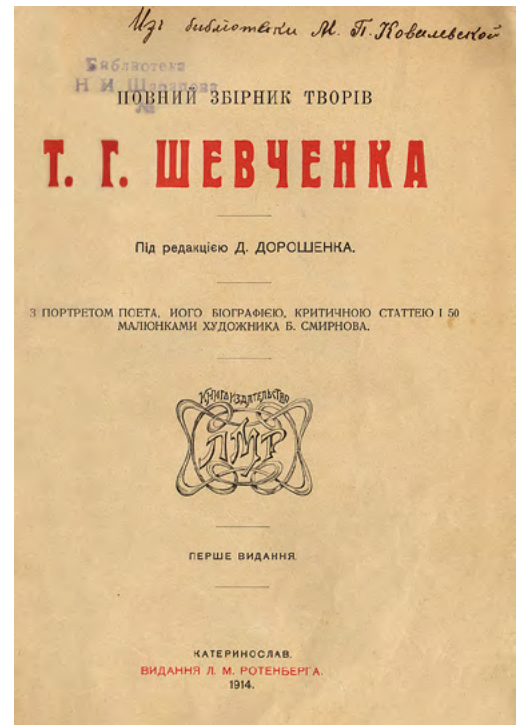
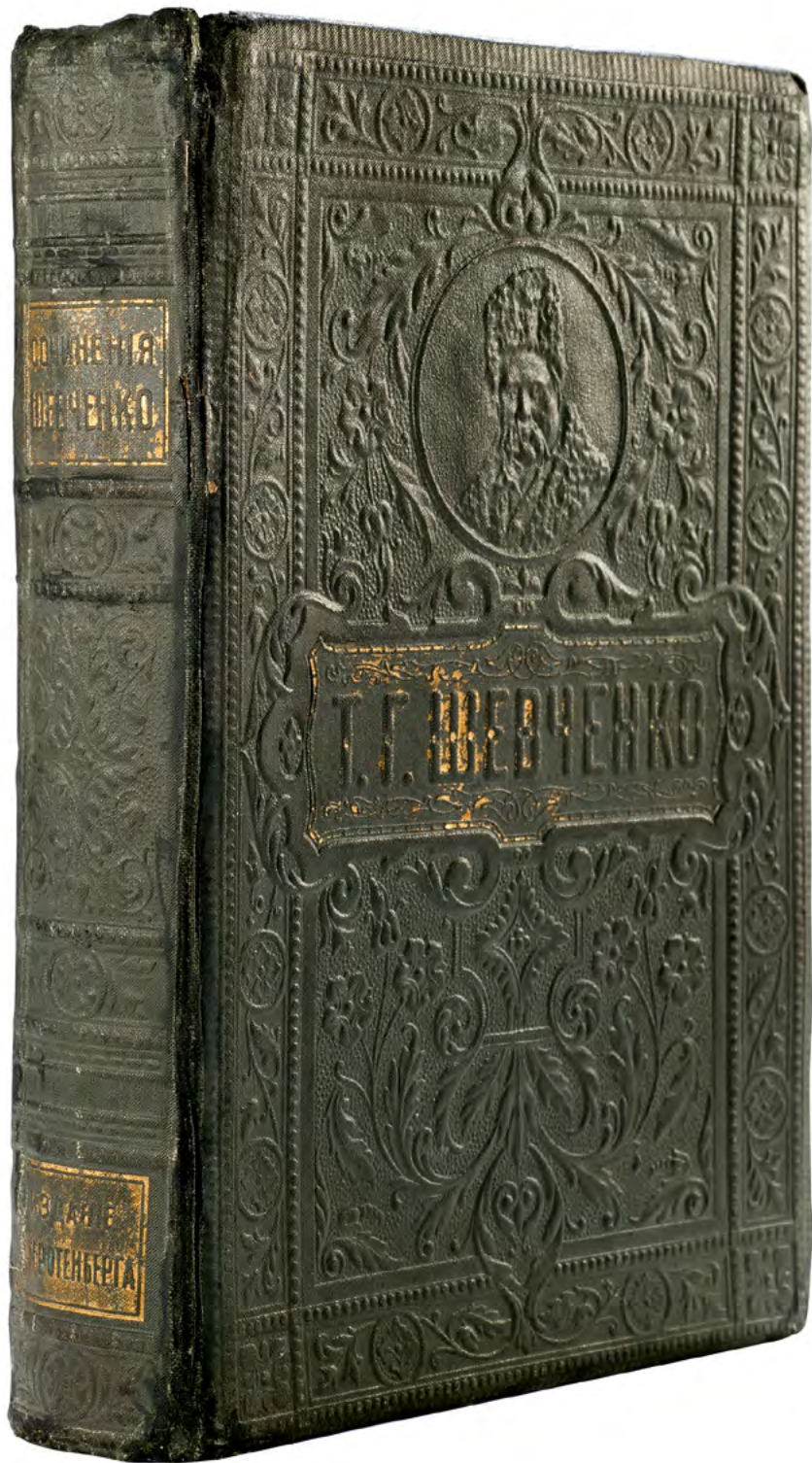
ШАХМАТОВ Олексій Олександрович (1864–1920)

Філолог-славіст, мовознавець, історик давньоруських літописання та літератури. Академік Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук.

ВОЛКОВ (Вовк) Федір Кіндратович (1847–1918)

Антрополог, етнограф, археолог, громадський діяч. Доктор Сорбонського університету, професор Санкт-Петербурзького Імператорського університету. Першовідкривач Мізинської стоянки, ініціатор передаткування Кирилівської стоянки. Автор понад 450 наукових праць.

Провенанс: печатка приватної бібліотеки «Дмитрий Михайлович Юдин».

71. ПОВНИЙ ЗБІРНИК ТВОРІВ Т. Г. ШЕВЧЕНКА. / ПІД РЕД. Д. ДОРОШЕНКА.

Катеринослав: Вид. Л. М. Ротенберга, 1914. — Вид. перше. — [1] арк. фронт., XXIV с., 702 с., II с., [46] арк. іл. — 27 × 18,3 × 4,5 см.

В оригінальній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням. Тонований обріз. Незначні потертості та забруднення. Художнє оформлення Бориса Смирнова.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 400

Представлена збірка творів Тараса Шевченка 1914 р. є однією з найповніших на той час. Укладачі намагалися представити творчість поета в повному обсязі, тому до книги увійшли не лише вірші та поеми, а й повісті, уривки драматичних творів російською та українською мовами, автобіографічні та інші матеріали. Видання доповнене біографією поета, критичною статтею редактора видання Дмитра Дорошенка та ілюстраціями художника Бориса Смирнова.

ДОРОШЕНКО Дмитро Іванович (1882–1951)

Український політичний діяч, дипломат, історик, публіцист, літературознавець, бібліограф. Засновник товариства «Просвіта» на Катеринославщині. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв. Крайовий комісар Галичини й Буковини (з 1917). Член Української партії соціалістів-федералістів, член Української Центральної Ради, Чернігівський губернський комісар. Міністр закордонних справ Української Держави (1918). З 1919 р. перебував в еміграції, де був організатором і співробітником різних українських наукових установ. Співзасновник Музею визвольної боротьби України в Празі.

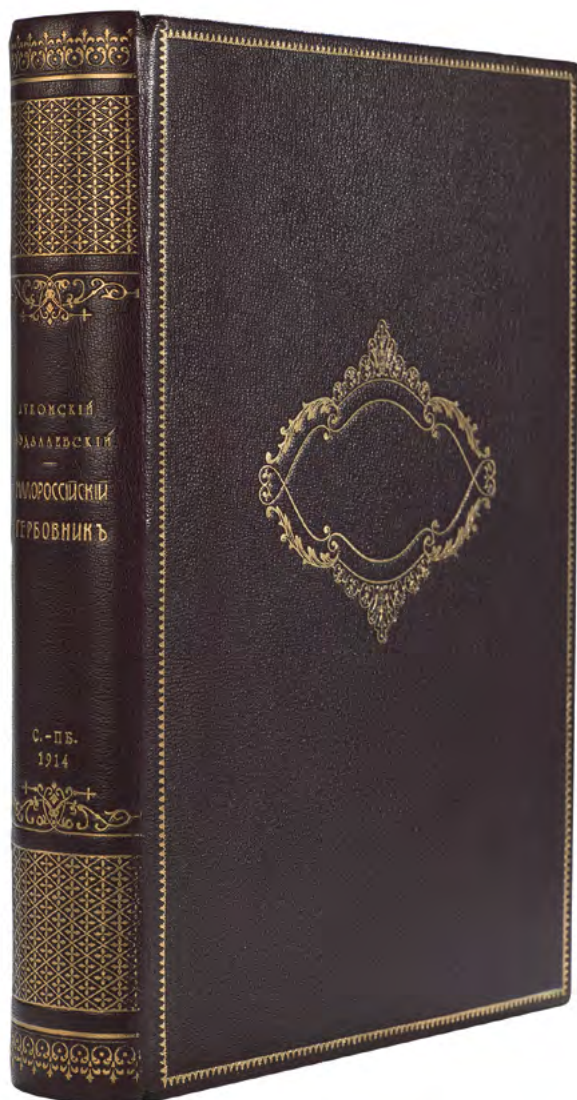
ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович (1814–1861)

Видатний український поет, драматург, прозаїк, живописець, графік, громадський і політичний діяч. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860). Літературна спадщина Шевченка — це велика збірка поетичних творів («Кобзар»), драма «Назар Стодоля» і два уривки з інших п'єс, 9 повістей, щоденник та автобіографія (російською мовою), записки історично-археологічного характеру («Археологічні нотатки»), 4 статті та понад 250 листів. З мистецького доробку Шевченка збереглося 835 творів живопису і графіки, що дійшли до нас в оригіналах і частково у гравюрах та копіях. Ці відомості доповнюються даними про понад 270 втрачених художніх творів.

СМИРНОВ Борис Васильович (1881–1954)

Російський і радянський живописець, портретист і пейзажист. Член Товариства пересувних художніх виставок, Об'єднання художників-реалістів, Союзу художників СРСР.

Провенанс: штампи «Библиотека Н. И. Шаранова», «Особиста бібліотека Я. К. Музики»; напис на титулі чорнилами «Изъ библиотеки М. П. Ковалевской».

Князь Кочубей.

Крыжановскіе.

Лазаревичи.

72. ЛУКОМСКІЙ В. К. И МОДЗАЛЕВСКІЙ В. Л. МАЛОРОССІЙСКІЙ ГЕРБОВНИКЪ. / РИС. Е. НАРБУТА.

СПб.: Изд. Черниговскаго дворянства; Тип. Сиріусь, 1914. — XXVI с. (серед них [1] арк. вкл.), [3] арк. (серед них [1] арк. з гербом К. Розумовського), 214 с., [2] арк., LXVIII арк. іл., [1] арк., 16 с. — 27 × 18 × 5 см.

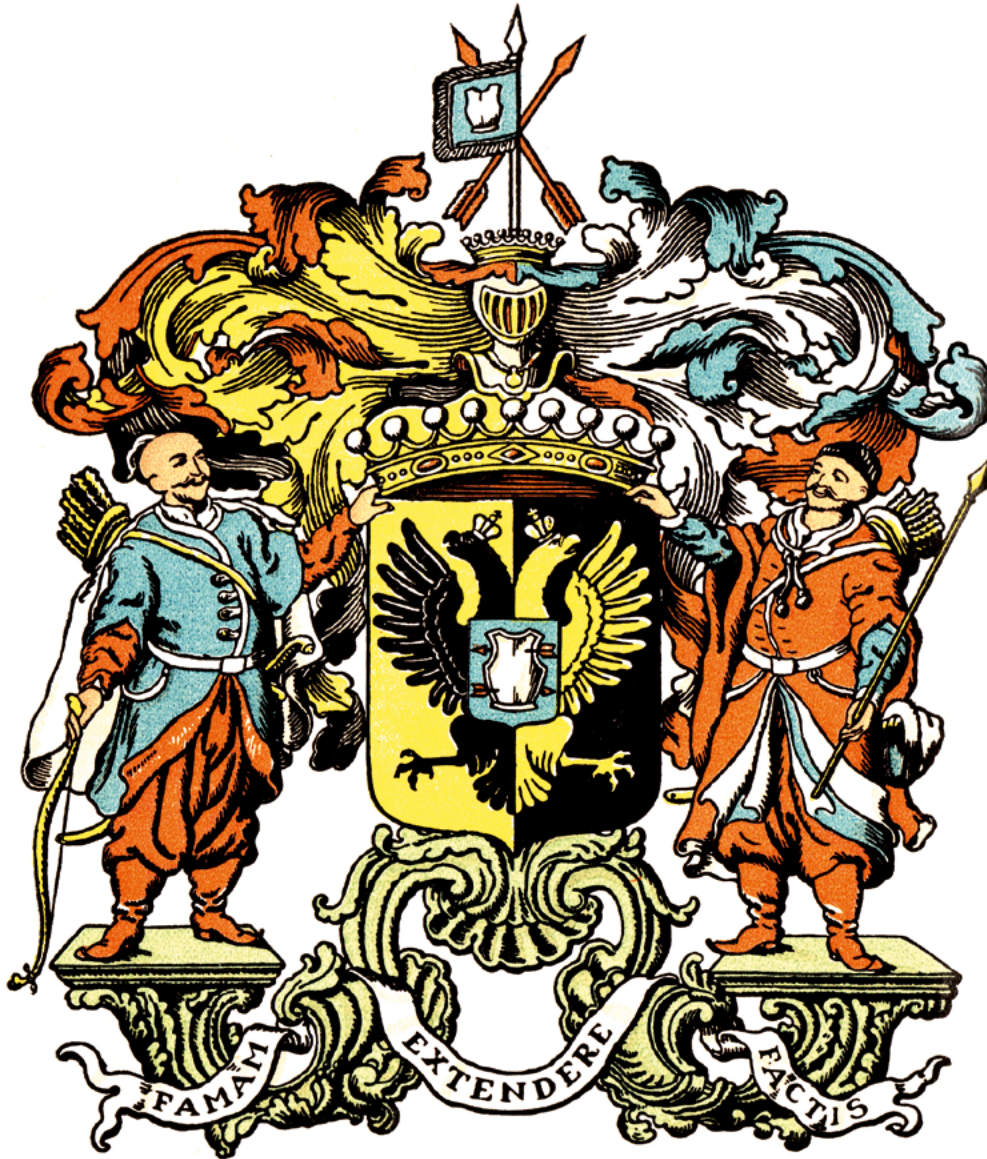
В індивідуальній високохудожній шкіряній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Торшонований обріз блоку. Муаровий форзац. Каптал. Футляр: «мармуровий» папір, шкіра.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естимейт **9 000 — 10 000**
Стартова ціна — 6 500

«Малоросійський гербовник» — унікальне видання, підготовлене істориками-генеалогами Владиславом Лукомським та Вадимом Модзалевським за постановою зборів депутатів дворянства Чернігівської губернії. Містить описи гербів 609 родів козацької старшини і української шляхти та їхніх нащадків; таблиці гербів 108 родів, яким герби було надано російськими імператорами, 156 інших українських дворянських родів і 133 родів польського походження. Наприкінці розміщено покажчики українських («малоросійських») родів і польських гербів. Вишукане оздоблення книги виконав видатний український художник-графік Георгій Нарбут.

При складанні гербовника було використано зображення й описи гербів українських дворянських родів, які свого часу увійшли до загальноросійського гербовника та Збірника гербів малоросійського дворянства, складеного істориком Г. Мілорадовичем наприкінці XIX століття. Матеріали було взято, насамперед, із приватних колекцій П. Дорошенка і В. Модзалевського, зібрання Музею українських старожитностей ім. В. Тарновського Чернігівського губернського земства, Чернігівської губернської вченої архівної комісії та деяких інших архівних сховищ.

ЛУКОМСЬКИЙ Владислав Крискентійович (1882–1946)

Відомий український і російський історик, геральдист і генеалог. Брат художника Г. Лукомського. Керуючий Гербовим відділенням сенатського Департаменту Герольдії (з 1915 р. до скасування Сенату). Один з найкрупніших фахівців у галузях гербознавства і геральдики, член Російського генеалогічного товариства в Санкт-Петербурзі, професор Імператорського Санкт-Петербурзького археологічного інституту.

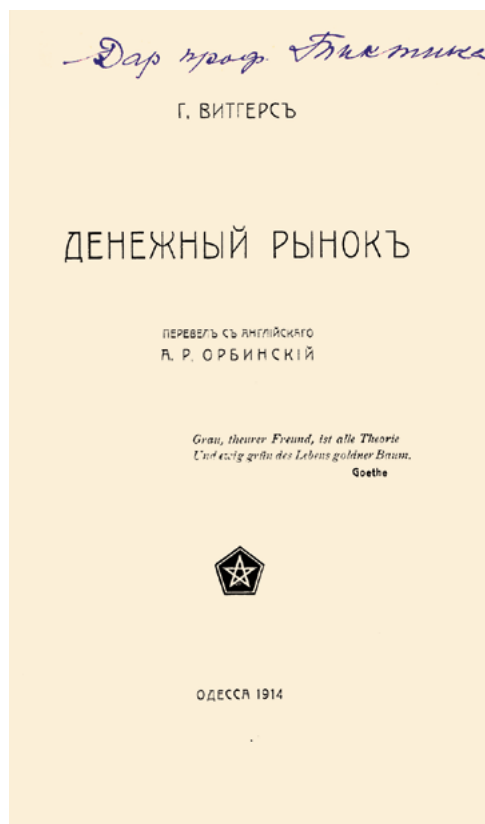
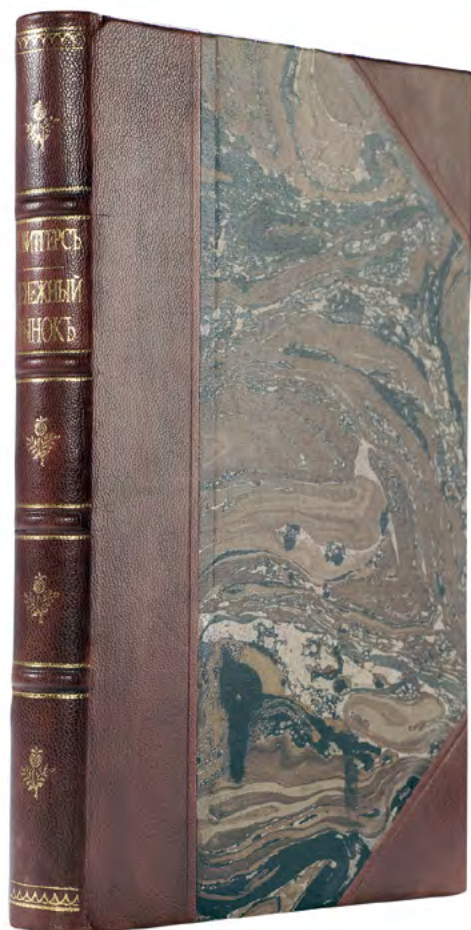
МОДЗАЛЕВСЬКИЙ Вадим Львович (1882–1920)

Український історик, археограф, архівіст і генеалог, автор численних наукових праць. Член Чернігівської та Полтавської архівних комісій, Історичного товариства ім. Нестора-Літописця. Опублікував низку статей в історичних часописах, зокрема в журналі «Киевская старина». За словами сучасників, його захоплення історією не обмежилось науковою сферою, а перетворилося на спосіб життя.

НАРБУТ Георгій (Юрій) Іванович (1886–1920)

Видатний український художник-графік, ілюстратор, автор оформлення перших українських державних знаків (банкнот номіналом 10, 100 і 500 гривень і поштових марок), проєктів малої Державної печатки та Герба Української держави. Один із засновників і перших професорів, згодом ректор Української академії мистецтва (нині НАОМА). Член мистецького об'єднання «Мир искусства». Автор численних книжкових обкладинок, заставок та ілюстрацій, зокрема до «Антології римської поезії» М. Зерова, «Енеїди» І. Котляревського, журналів «Наше минуле» та «Мистецтво», та ін. Найвищим творчим злетом митця стала графічна серія «Українська абетка». У більшості державних документів України дотепер використовується нарбутівський шрифт.

Бібліографія: Библиотека Д. В. Ульянинского. Библиографическое описание. — Т. III: История российского дворянства. Генеалогия. Геральдика. — М., 1915. — № 3741.

73. ВИТГЕРСЪ Г. ДЕНЕЖНЫЙ РЫНОКЪ. / ПЕР. С АНГЛ. А. ОРБИНСКОГО.

Одесса: Тип. Акціонернаго Южно-Русскаго Общества Печатного Дѣла, 1914. — [10] с., 278 с. — 23 × 13,5 × 2,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Каптал, ляссе, золотий тонований верхній обріз. Власницькі позначки олівцем. Незначні потертості, сліди реставрації. На передтитолі напис «Георгію Исааковичу Тиктину в знак искренняго уважені[я] и глубокой признательности от сердечно благодарнаго [ар. арбинск]», на титулі — «Дар проф. Тиктина».

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.

Естимейт **600 — 700**
Стартова ціна — 350

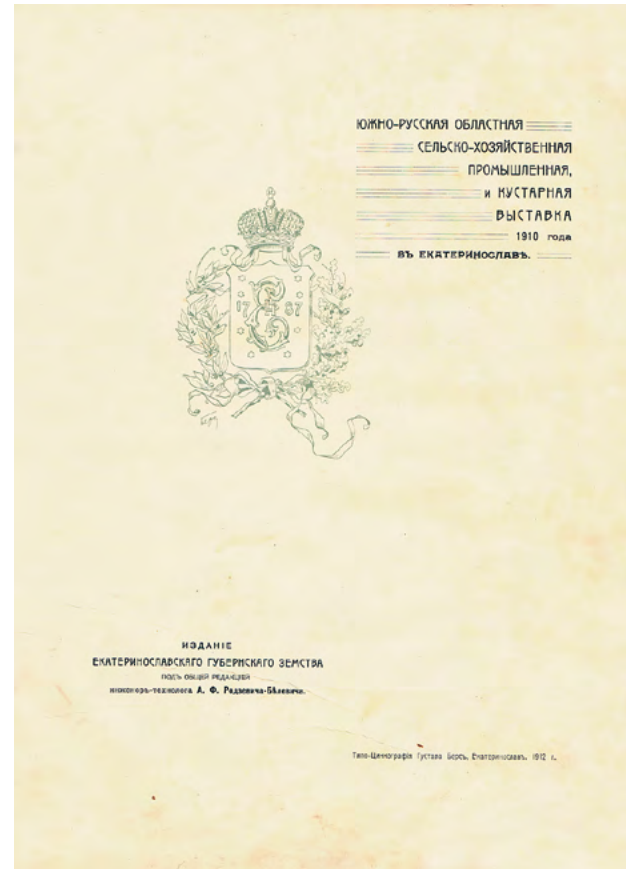
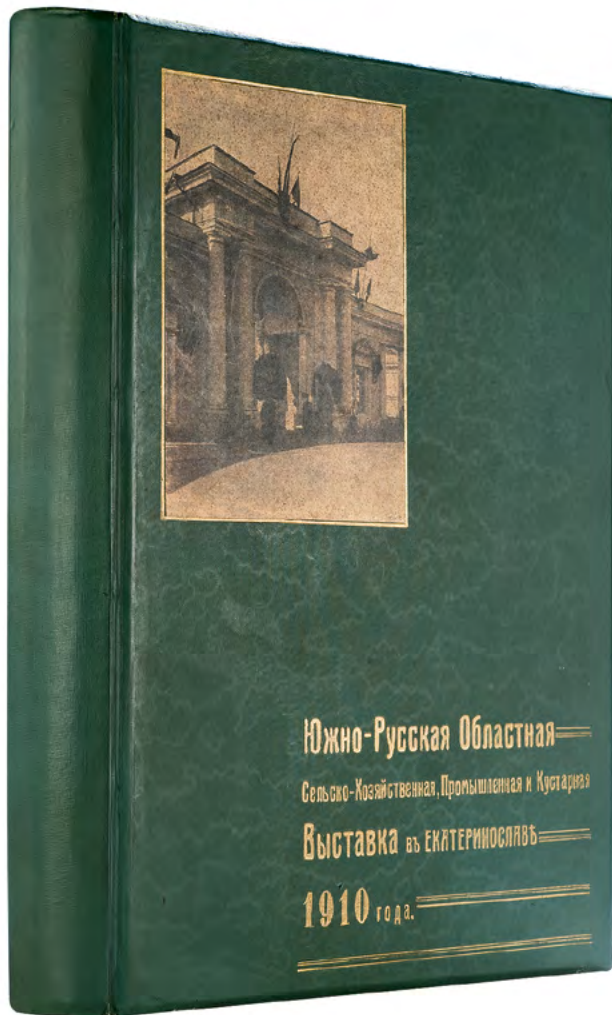
Метою цього дослідження було полегшити труднощі в розумінні інформації про грошовий ринок, максимально ясно виклавши його загальний устрій та діяльність. Автор намагався якомога менше посилатися на інші джерела, використовуючи інформацію, зібрану в людей-практиків, що безпосередньо працювали всередині системи. У книзі йдеться про англійський грошовий ринок, до перекладу внесено деякі доповнення та примітки.

ВИТГЕРС Гартлей (1867–1950)

Міжнародний спеціаліст з фінансових питань, автор понад десятка книг, присвячених фінансовій справі.

Провенанс: дарчий напис перекладача Г. Тиктіну; власницький підпис професора Г. Тиктіна.

Тіктін Георгій Ісаакович (1880–1945) — відомий вчений, фахівець з фінансово-економічних та правових питань, педагог, автор підручників з теорії фінансів, фінансового права тощо. Майже все життя займався педагогічною діяльністю, зокрема, викладав на юридичному факультеті Одеських вищих жіночих курсів. Брав активну участь в реорганізації вищої школи в Україні. Один із фундаторів, професор і декан економічного факультету Одеського інституту народного господарства (нині Одеський національний економічний університет). Науково-педагогічну роботу поєднував із практичною діяльністю. Автор понад 30 наукових праць, доповнень до 5 видання «Підручника фінансового права» професора С. Іловайського. Перекладач представленого видання відзначив цінний внесок Г. Тиктіна в роботу над перекладом книги.

**74. ЮЖНО-РУССКАЯ ОБЛАСТНАЯ СЕЛЬСКО-ХОЗЯЙСТВЕННАЯ,
ПРОМЫШЛЕННАЯ И КУСТАРНАЯ ВЫСТАВКА 1910 ГОДА
ВЪ ЕКАТЕРИНОСЛАВЪ. / ПОД РЕД. А. РОДЕВИЧА-БЕЛЕВИЧА.**

Екатеринославъ: Изд. Екатеринославскаго губернскаго земства: Типо-Цинкографія Густава Берса, 1912. — 152 с., 334 с.: илл. — 36 × 26 × 3,3 см.

В оригінальній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом та ілюстрацією. Незначні потертості та забруднення. Сліди реставрації.

Книга має наукову, художню та історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **1 500 — 1 700**
Стартова ціна — 850

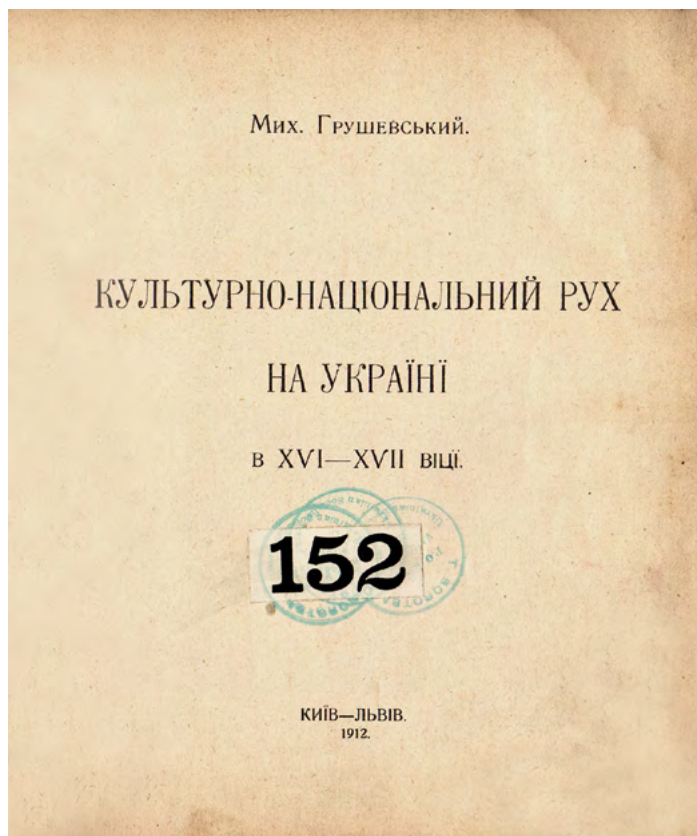
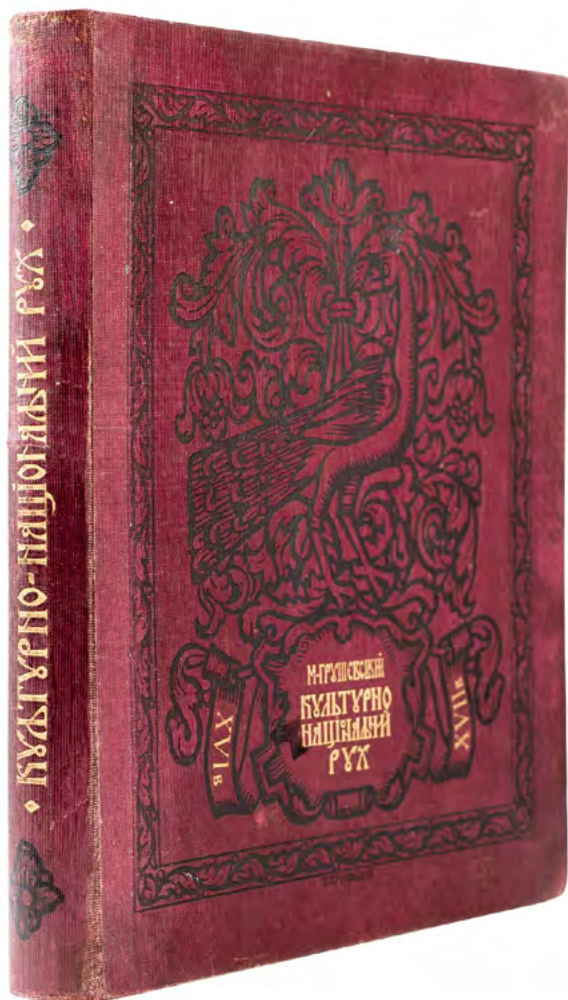
Влітку 1910 року в міському саду Катеринослава (нині Дніпро) відбулася грандіозна подія — відкриття Південноросійської обласної сільськогосподарської, промислової і кустарної виставки, яка тривала з 1 липня по 30 вересня. В ній взяли участь сільські господарства Катеринославської, Полтавської, Харківської, Таврійської, Херсонської губерній, Кубанської області, Облaсті Війська Донського, а також було виставлено експонати з інших регіонів і навіть з-за кордону. Працювало 14 відділів та 10 підвідділів: рільництво, тваринництво, рибний промисел і полювання, машинобудування, хімічна промисловість тощо. Загальна площа виставкової території склала 175 тис. м². Підготовка до заходу тривала кілька місяців, значну увагу було приділено рекламі, для чого було залучено газети й журнали, налагоджено випуск рекламних марок, плакатів, листівок і буклетів, а потенційним учасникам розсилалися спеціальні запрошення. Представлене видання є звітом про цю значну подію, метою якого було надати доступну й цікаву для широкої публіки інформацію із залученням ілюстрацій та креслень найбільш цікавих експонатів і споруд.

М. ГРУШЕВСЬКИЙ
КУЛЬТУРНО
НАЦІОНАЛЬНИЙ
РУХ

XVI

XVII

75. ГРУШЕВСЬКИЙ М. КУЛЬТУРНО-НАЦІОНАЛЬНИЙ РУХ НА УКРАЇНІ В XVI—XVII ВІЦІ.

Київ — Львів: Друк. «С. В. Кульженко», 1912. — [2] арк., 248 с.: іл. — 19,7 × 17,5 × 1,9 см.

В оригінальній коленкоревій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом та чорною фарбою. Кольорові форзаці з рослинним орнаментом. Художнє оформлення обкладинки Василя Кричевського. Незначні потертості та забруднення. Печатки «Т. Borotba P. O. Box 482 Vancouver B. O. Ukrainian Socialist Local» та наліпка з номером «152».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **600 — 700**
Стартова ціна — 350

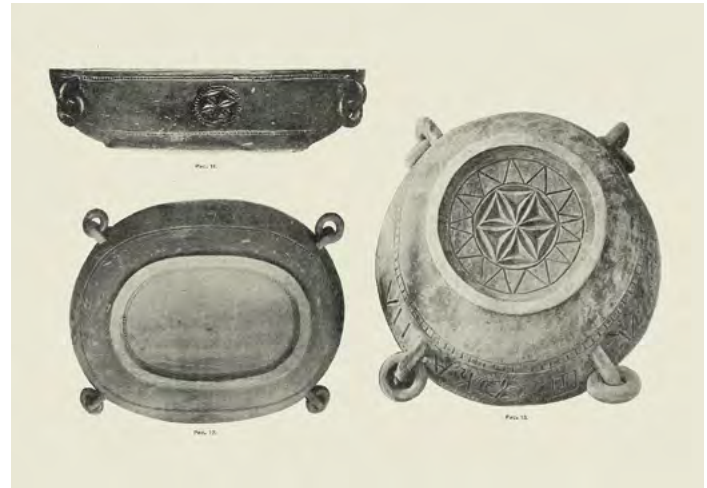
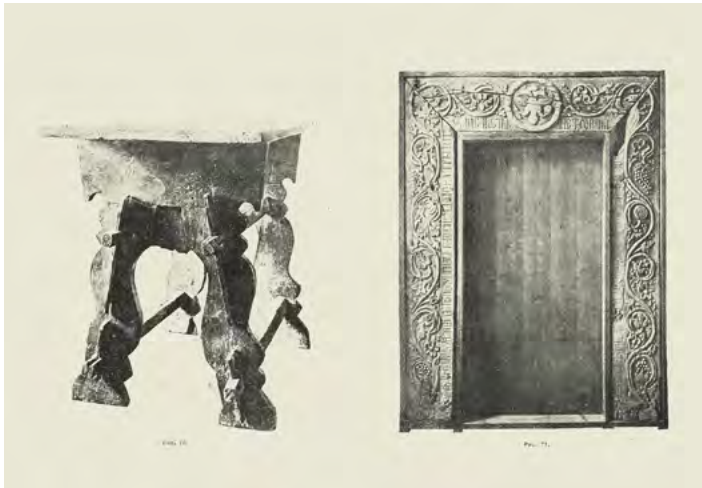
Дослідження висвітлює українсько-польські відносини в період з XVI по XVII ст. та їх вплив на становлення Української держави. Автор порушує питання занепаду українського світського та церковного життя у XV–XVI ст., поступового розквіту польської культури та її розповсюдження на території України. Також описано події часів Реформації, зокрема, розвиток найголовніших наукових центрів України (Острозької академії та інших).

ГРУШЕВСЬКИЙ Михайло Сергійович (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2000 наукових праць.

КРИЧЕВСЬКИЙ Василь Григорович (1872/1873–1952)

Видатний український художник, архітектор, графік. Творець українського стилю в архітектурі, автор Великого і Малого Герба УНР (1918), відродженого нині як Герб (Малий) незалежної України. Створив ескізи українських державних печаток та купюри номіналом у дві гривні (1918).

76. УКРАИНСКОЕ НАРОДНОЕ ТВОРЧЕСТВО. СЕРИЯ IV: РЪЗЬБА ПО ДЕРЕВУ. ВЫП. 2-ОЙ: ПРЕДМЕТЫ ДОМАШНЯГО И ХОЗЯЙСТВЕННОГО ОБИХОДА.

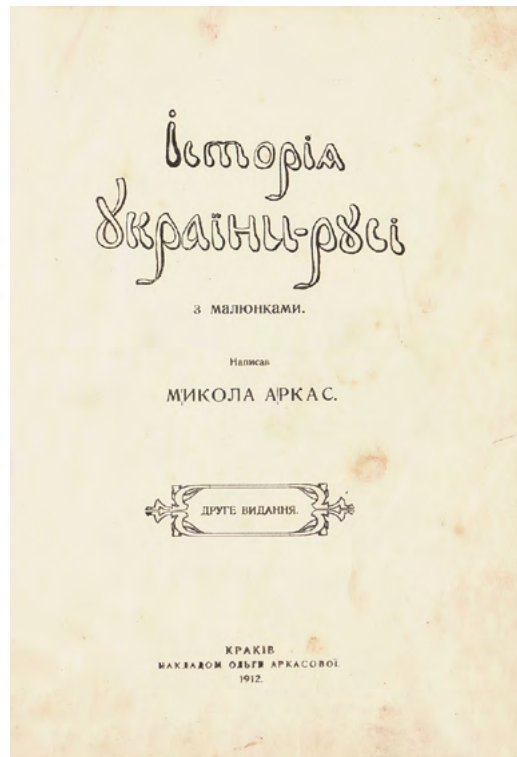
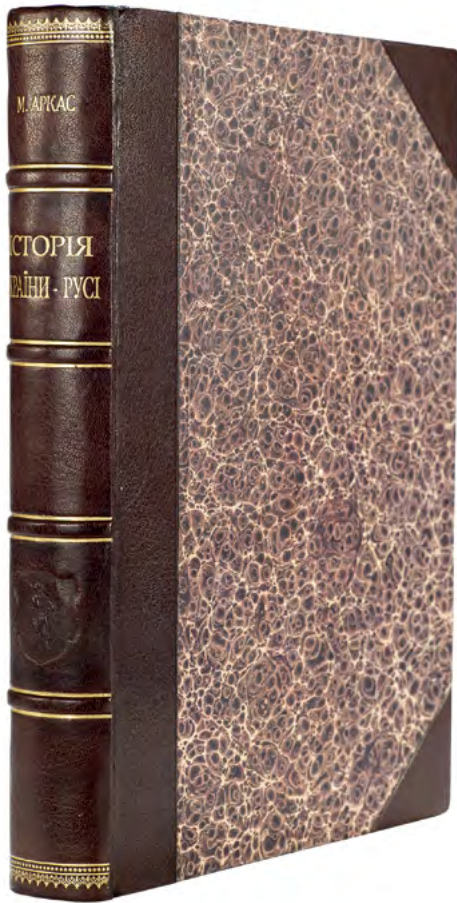
[Полтава — Москва]: Изд. Кустарного склада Полтавскаго губернскаго земства; Т-во А. А. Левенсонъ, 1912. — 28 л.: илл. — 20,3 × 30,7 × 0,3 см.

В оригінальній обкладинці.
Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, художню та історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 200

«Украинское народное творчество» — серія альбомів про народні ремесла (килимарство, ткацтво, жіноче рукоділля, гончарство, кошикоплетіння, різьблення по дереву, ковальська і слюсарна справа), випущених у 1912–1913 рр. на допомогу кустарям Полтавської губернії. Кожна серія виходила окремими випусками (по 20 таблиць у кожному), присвячені певній галузі обраного ремесла. Альбоми містять зображення сотень найкращих зразків народної творчості, що збереглися в музеях того часу. Фотографії, опубліковані в представленому випуску, відтворено за рідкісними зразками місцевої творчості з Полтавського земського музею, що мали стати зразками нових дерев'яних виробів.

77. АРКАС М. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ-РУСІ З МАЛЮНКАМИ.

Краків: Накладом Ольги Аркасової, 1912. — Вид. друге. — XVI с., 424 с., [15] арк. іл.: іл. — 27,2 × 18,7 × 3,8 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі та комплектному футлярі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Тонований обріз. Незначні потертості та забруднення, власницькі позначки. Печатки «Мороз Ілько уч. вис. Гімн. в Бережанах». Відсутні мапи («Україна в XVII столітті» та «Україна поділена на полки»).

Книга має наукову, художню та історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **1 500 — 1 600**
Стартова ціна — 1 100

«Історія України-Русі» — популярний нарис з історії України, який автор спершу задумав як матеріал для навчання свого сина. Однак проведена дослідницька робота, відгуки рецензентів і потреби того часу (зростання українського руху після 1905 року) переконали М. Аркаса у необхідності видати книгу. Перше видання було випущено 1908 року в Санкт-Петербурзі під редакцією В. Доманицького, який опрацював рукопис і особисто наглядав за процесом друку. Тираж було розпродано всього за місяць, праця отримала чимало схвальних відгуків як доступний простому читачеві посібник з історії України. Друге видання готували до друку Б. Лепкий, В. Липинський та М. Левитський уже після смерті М. Аркаса та В. Доманицького. «Історія України-Русі», на думку визначного громадського діяча, мецената і видавця Є. Чикаленка, є найкориснішою книгою після «Кобзаря».

АРКАС Микола Миколайович (1852–1909)

Український культурно-освітній діяч, письменник, композитор, історик. Один із засновників і незмінний голова Миколаївського обласного об'єднання товариства «Просвіта» в Миколаєві.

ЛЕПКИЙ Богдан (повне ім'я: Богдан Теодор Нестор Лепкий; 1872–1941)

Український поет, прозаїк, літературознавець, критик, перекладач, історик літератури, видавець, публіцист, громадсько-культурний діяч, художник.

78. [САМОКИШ Н.]
МОТИВЫ УКРАИНСКАГО ОРНАМЕНТА.

[Харьковъ — СПб.], [1912]. — 40 арк. іл. в папці; 17,5 × 27,5 × 1,5 см.

В оригінальній папці, яку оформив художник Микола Самокиш.
Незначні потертості.

*Видання має художню, наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.*

Естимейт 1 000 — 1 200
Стартова ціна — 500

З усього розмаїття проявів духовної та матеріальної культури етносу одним із найяскравіших зразків є орнамент. Свого часу М. Самокиш зробив чимало замальовок українського орнаменту з вишивок, тканин тощо. Виставка народного українського мистецтва у Харкові 1902 року, яка викликала великий інтерес прогресивної громадськості, стала для художника стимулом до систематичного збирання орнаментів. Невдовзі він видав надзвичайно цікавий альбом кольорових репродукцій «Мотиви українського орнаменту», що складався з 40 таблиць — зарисовок з оригінальних старовинних вишивок і тканин, найдавніші з яких належать до XVII століття. Матеріали М. Самокиш збирав на харківській виставці, в музеях Києва й Полтави, у приватних зібраннях, а також в селах та селищах України, насамперед Полтавської, Київської та Чернігівської губерній. Альбом, що віддзеркалює велику любов М. Самокиша до українського мистецтва, вперше дав можливість широким колам суспільства познайомитися з кращими взірцями українського орнаменту.

САМОКИШ Микола Семенович (1860–1944)

Видатний український художник-баталіст, майстер анімалістичного жанру і графік. У роки навчання у Санкт-Петербурзькій академії мистецтв належав до гуртка українських митців, які мали на меті історично правильно відтворювати у творчості події та особливості життя й побуту українського народу. Спільно з С. Васильківським працював над альбомом «Из украинской старины», ретельно збираючи та вивчаючи матеріали. Близько сотні зображень предметів військового спорядження, одягу, побуту є результатом зарисовок зі старовинних експонатів в музеях і приватних збірках України, Росії, Польщі, Франції. Мистецька спадщина М. Самокиша складає понад 10 000 малюнків і гравюр, що зберігаються в українських і російських музеях, а також у приватних колекціях.

**79. ЧАРНОТА Я. К.
ВЕГЕТАРИАНСКАЯ КУХНЯ. / ПЕР. П. КЛИБАУТСКОГО-ГРИБОВСКОГО.**

Кієвъ: Книгоизд. Атласъ; Тип. І. І. Чоколова, 1911. — 2 изд. — 215 с. — 23,7 × 16,5 × 2 см.

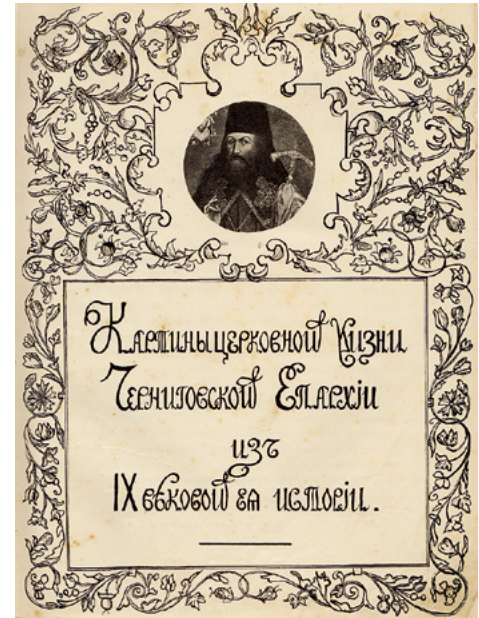
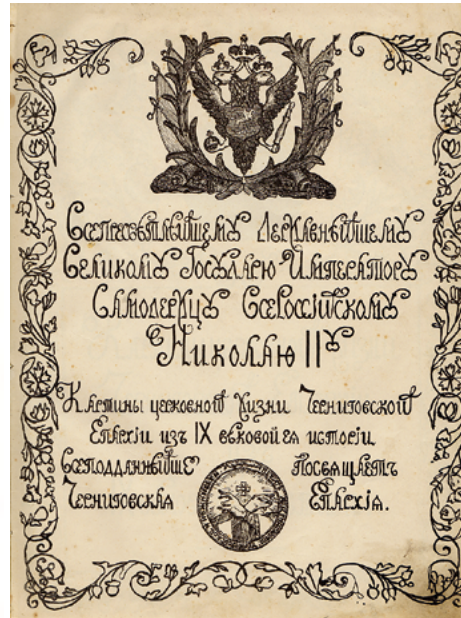
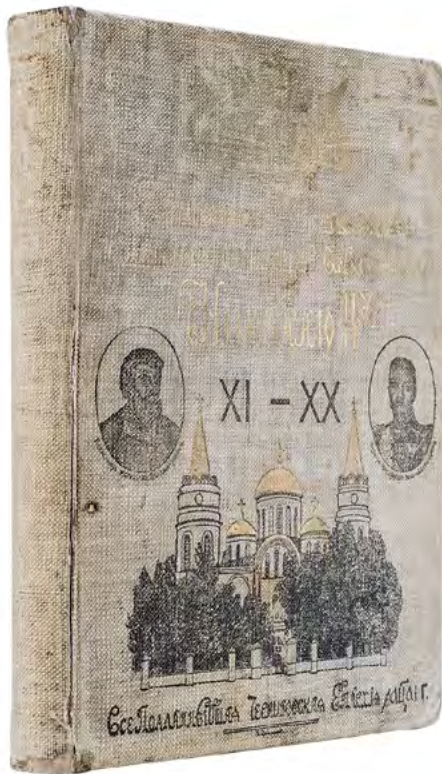
В оригінальній видавничій палітурі. Незначні забруднення, сліди реставрації.
Позначки в тексті графічним олівцем та власницька печатка
«Антоній Валентинович Селезневъ».

**Книга має історико-культурну, художню цінність.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **350 — 450**
Стартова ціна — 200

Самостійна наукова праця відомого польського дієтолога-гурмана Яна Казимира Чарноти, що пройшла випробування багаторічною практикою вегетаріанства. Містить велику кількість різноманітних рецептів, спростовуючи звинувачення вегетаріанських обідів в їх неповноцінності й одноманітності. На початку ХХ ст. вегетаріанство стало популярним, але книгою користувалися не лише послідовники практики, але й м'ясоїди, що бажали урізноманітнити свій раціон. Друге видання значно доповнене новими рецептами, а також містить окремий розділ з варіантами комбінованих обідів і сніданків, що відповідають певним порам року. Книга складається з 12 розділів, в додатку наведено таблицю міри ваги.

Провенанс: печатка «Антоній Валентинович Селезневъ».

80. [ВАСИЛІЙ, ЕПИСКОПЪ ЧЕРНИГОВСКІЙ И НѢЖИНСКІЙ].
КАРТИНЫ ЦЕРКОВНОЙ ЖИЗНИ ЧЕРНИГОВСКОЙ ЕПАРХІИ ИЗЪ
ІХ ВѢКОВОЙ ЕЯ ИСТОРИИ. / ХУД. А. ПРОТОПОПОВ.

К.: Фото-лито-типографія «С. В. Кульженко», 1911. — [8] с., 208 с., [64] л. илл., [1] л. карта. — 34 × 25 × 3 см.

У видавничій художній коленкоровій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом та зображенням Борисоглібського собору. Кольоровий форзац. Каптал. Незначні потертості палітури, пожовтіння паперу. Фоксинг.

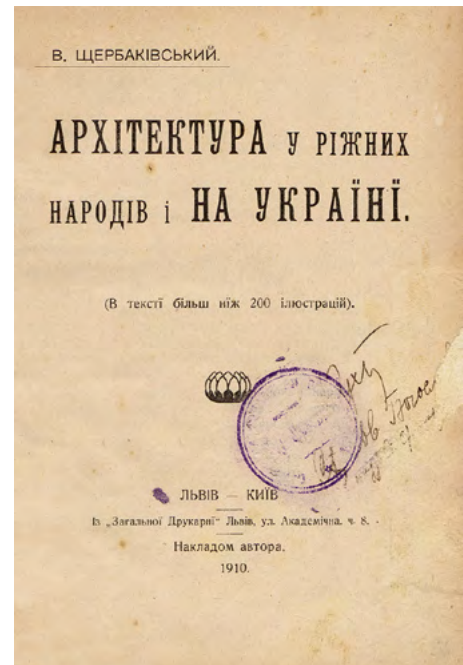
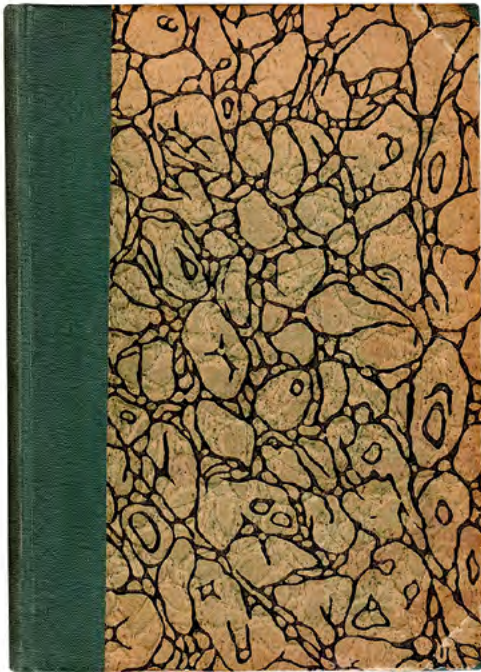
Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Ілюстроване видання.

Естимейт **5 000 — 5 500**
Стартова ціна — 3 300

Ця книга є важливим джерелом знань з української історії та краєзнавства. Автор живою мовою викладає історію Чернігівського краю від язичницьких часів, подає оповідання з життя святих великомучеників та чернігівських князів-полководців, описує архітектуру та оздоблення храмів і монастирів Чернігівщини тощо. Видання багато ілюстроване та містить широкий довідковий апарат. Автор — владика Василій (в миру Василь Дмитрович Богоявленський, 1867–1918), архієпископ Чернігівський і Ніжинський, зарахований до лику святих Російської православної церкви.

КУЛЬЖЕНКО Стефан Васильович (1837–1906)

Почавши свою роботу з підмайстра, незабаром орендував друкарню, яка стала однією з провідних у Києві. У 1879 році придбав ділянку на вулиці Ново-Єлизаветинській (з 1900 року — Пушкінська). Побудована там садиба з друкарськими приміщеннями, квартирою і внутрішнім садом стала знаковим місцем. Саме тут з 1886 року Кульженко починає широко застосовувати нову техніку фототипії і випускає книги, які його прославили як видавця: «Киев теперь и прежде», «История Киевского института благородных девиц» М. Захарченка та ін. Всі вони викликали гучний резонанс, їх було відзначено нагородами на Всеросійських виставках і ярмарках, а один із випусків «Древности Приднепровья» Богдан Ханенко підніс у дар царю Миколі II. Справжнім видавничим тріумфом став альбом «Собор св. князя Владимира в Киеве» (1898), названий мистецтвознавцями «незвичайним явищем у нашій художній літературі». Кульженко дуже любив своє місто і першим почав масово продукувати пам'ятки і визначні місця Києва методом фототипії в різних форматах — від парадних подарункових альбомів до масових видань, доступних усім верствам населення, а також кишенькові путівники для туристів і листівки з київськими видами. Все життя Кульженко ставився до книги як до витвору мистецтва, і показав, якою вона має бути, зробивши з книговидавництва прибуткову справу.

81. ЩЕРБАКІВСЬКИЙ В. АРХІТЕКТУРА У РІЗНИХ НАРОДІВ І НА УКРАЇНІ.

Львів — Київ: Накладом автора; «Загальна Друкарня», 1910. — 256 с.: іл. — 20,3 × 14 × 1,2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Збережено оригінальну обкладинку. Залишки підписів та печатки на титулі. Незначні потертості та забруднення.

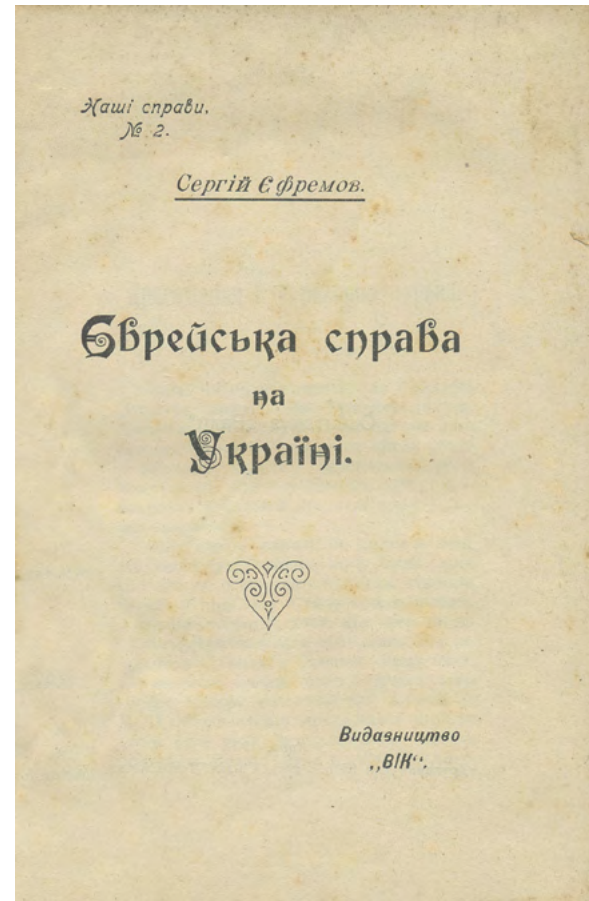
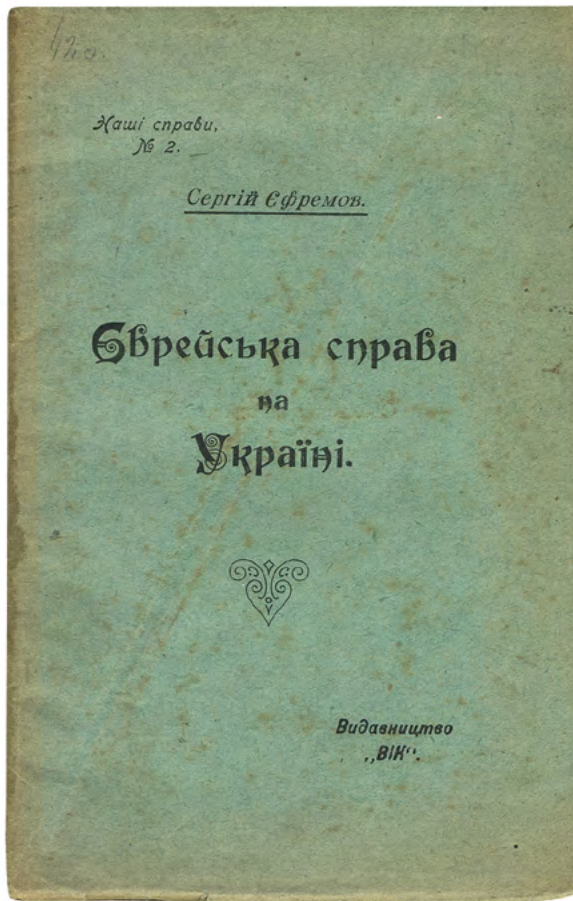
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.
Прижиттєве видання автора.

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 250

У книзі автор розглядає особливості архітектури різних народів світу, простежуючи взаємозв'язок усталених форм певної національної архітектури з соціокультурними, етнопсихологічними, географічно-кліматичними, економічними явищами. Автор аналізує закономірності формування та історичного розвитку архітектури слов'янських земель в цілому та України зокрема в світовому контексті (Єгипет, Месопотамія, Мала Азія, Мікени тощо). Видання містить понад 200 ілюстрацій.

ЩЕРБАКІВСЬКИЙ Вадим Михайлович (1876–1957)

Український історик, археолог, етнограф, мистецтвознавець, педагог, професор, академік. Доцент Українського вільного університету в Празі. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, Української Академії наук, Чеської академії імператора Франца Йосифа.

82. ЄФРЕМОВ С. ЄВРЕЙСЬКА СПРАВА НА УКРАЇНІ.

Київ: Вид. «Вік»; Друк. 1-ої Київської друкарської Спілки, 1909. — *Наші справи* № 2;
Одбиток з «Ради». — 96 с. — 18 × 11,5 × 0,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
Аркуші частково не розрізані.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **250 — 400**
Стартова ціна — 150

Брошура «Єврейська справа на Україні» містить чотири статті С. Єфремова, присвячені єврейському питанню: «Драгоманов і єврейська справа», «Українство і єврейська справа», «Хистка позиція» та «Скарби темних людей». Одним із завдань збірки було розв'язання піднятого ще М. Костомаровим такого болючого питання міжетнічних відносин, як уживання слова «жид». «До речі, скажу, — пише С. Єфремов, — що, не вбачаючи особисто ніякої образи в слові „жид“, вважаю, проте, за нетактовність і некоректність уживати його, скоро, євреї мають його за образливе. Це все одно, якби хтось у серйозній розмові вперто йменував українців „хохлами“, — можна думати, що проти цього протестували б і ті українці, які обстоюють „жид“, наперекір самим заінтересованим людям». Таким чином автор намагався залучити до підтримки українського національного руху якомога ширші кола євреїв, котрі проживали на території України.

ЄФРЕМОВ Сергій Олександрович (1876–1939)

Український громадсько-політичний і державний діяч, літературний критик, історик літератури, академік Української академії наук, віце-президент Всеукраїнської академії наук, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, публіцист, один із творців української журналістики. Загалом опубліковано близько десяти тисяч його публіцистичних і наукових статей. Автор монографічних нарисів, присвячених творчості Марка Вовчка, Тараса Шевченка, Івана Франка, Михайла Коцюбинського, Івана Нечуя-Левицького, Івана Карпенка-Карого, Панаса Мирного та ін. Редактор часописів «Громадська думка» та «Рада», співзасновник видавництва «Вік». Брав участь у розробці концепцій української державності, національної культури й освіти. Репресований за звинуваченням в організації Спілки визволення України. Посмертно реабілітований 1989 року.

83. **КРИМСЬКИЙ А.**
МУСУЛМАНСТВО І ЙОГО БУДУЧНІСТЬ: МИНУЛА ДОЛЯ ІСЛЯМУ,
ТЕПЕРІШНЄ СТАНОВИЩЕ ІСЛЯМСЬКИХ НАРОДІВ, ЇХ ІНТЕЛІГЕНТНІСТЬ,
ЇХ ВІДНОСИНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ.

Львів: Друк. Наук. Тов. ім. Шевченка, 1904. — Нове перероблене видання. —

Літературно-наукова бібліотека. — Ч. 88-90. — [2] с., VI с., 296 с. — 14,1 × 9,8 × 1,9 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, коленкор) палітурі з блінтовим орнаментально-шрифтовим тисненням на корінці. Збережено оригінальну видавничу обкладинку. Незначні потертості та забруднення. Інвентарні позначки невідомого зібрання. Нерозбірливі штампи.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

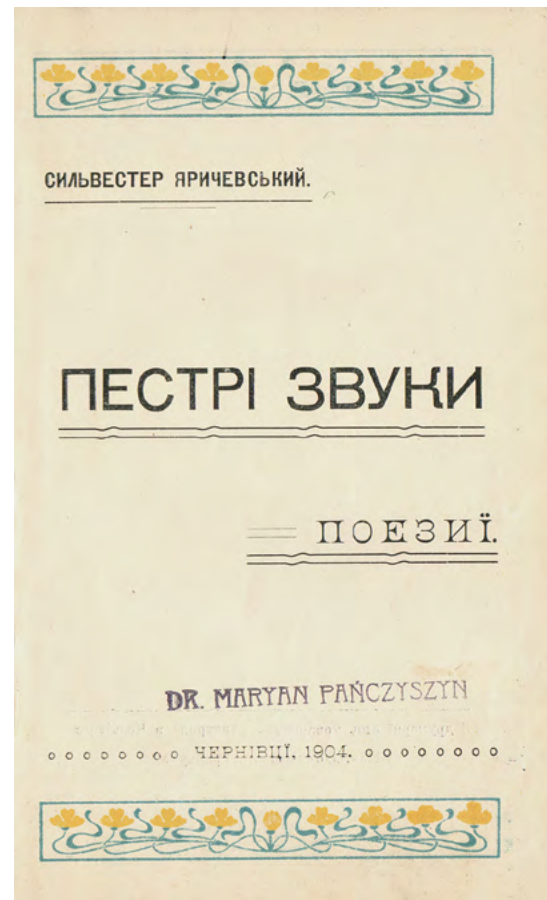
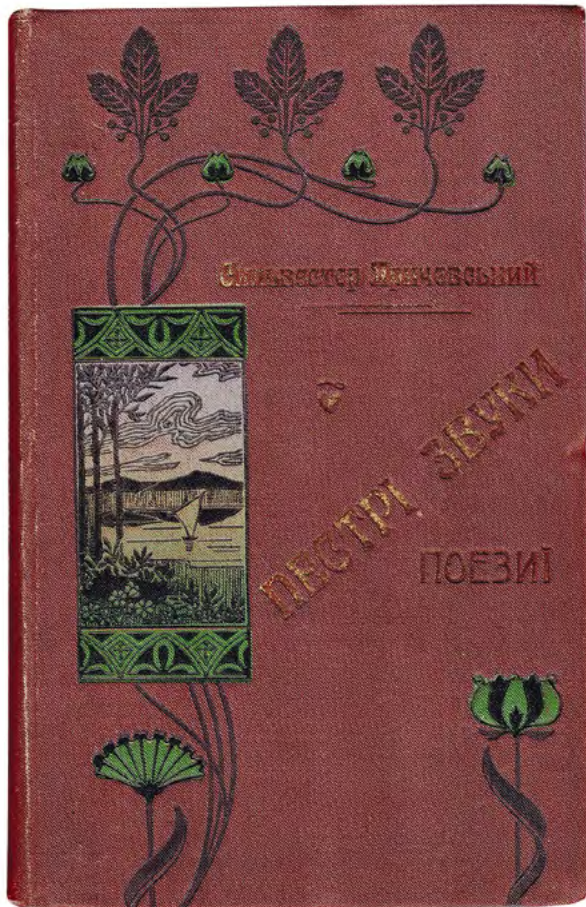
Естимейт **500 — 550**
 Стартова ціна — 300

«Мусульманство і його будучність» — одна з ранніх праць академіка А. Кримського, написана під час перебування у Лівані. Автор висловлює думку, що іслам як релігія має великий потенціал для розповсюдження (особливо в країнах Африканського континенту), а заходи християнських місіонерів, які протистоять цьому, «бувають негідні і зовсім безрезультатні». Вражає кількість зібраної, проаналізованої і систематизованої автором інформації. Дослідження вийшло у третій серії видань Українсько-руської видавничої спілки — «Літературно-науковій бібліотеці».

Українсько-руська видавнича спілка — громадська видавнича організація, заснована 1898 року у Львові, основними завданнями якої були популяризація кращих творів світової літератури та поширення передових суспільних і наукових поглядів. Головними редакторами Спілки до 1912 р. були В. Гнатюк та І. Франко. Перша серія видань організації мала назву «Белетристична бібліотека», друга — «Наукова бібліотека».

КРИМСЬКИЙ Агатангел Юхимович
 (літературний псевдонім: А. Хванько; 1871–1942)

Видатний український історик, сходознавець, славіст, письменник, перекладач, поліглот (знав понад 60 мов), один із фундаторів Академії наук України (1918). Жертва сталінського терору.

84. ЯРИЧЕВСЬКИЙ С. ПЕСТРИ ЗВУКИ: ПОЕЗИЇ.

Чернівці: Накладом М. Грабчука; Друк. акц. т-ва «Австрія», 1904. — 160 с. — 17 × 11 × 1 см.

В оригінальній видавничій палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення фарбами та золотом. Художні форзаци та заставки. Незначні потертості. Примірник у доброму стані. На титулі штамп власника «DR. MARYAN PAŃCZYSZYN».

*Книга має історико-культурну, художню цінність.
Прижиттєве видання автора.*

Естимейт **400 — 450**
Стартова ціна — 200

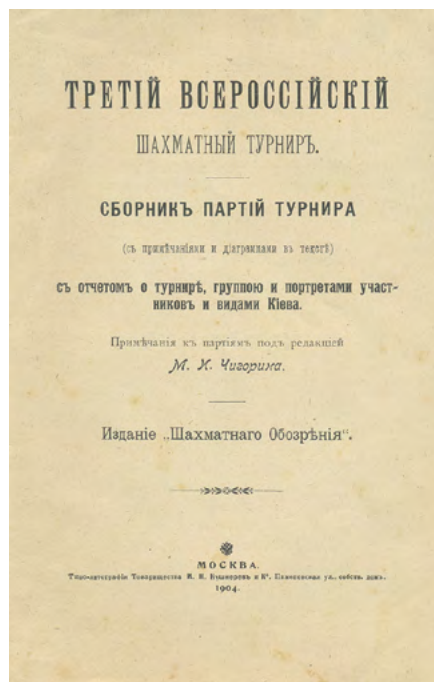
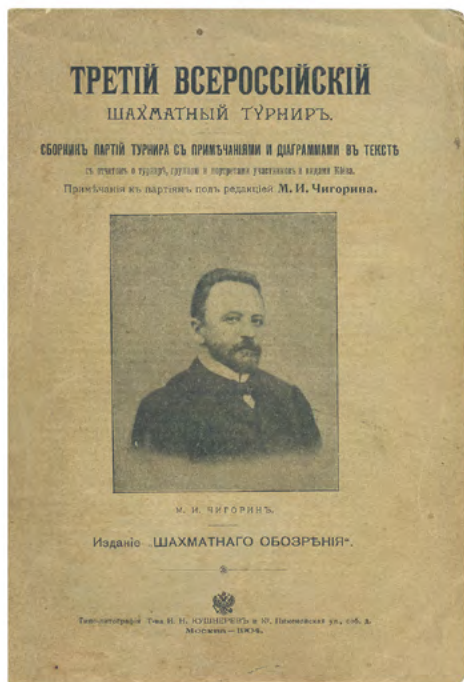
Це друга збірка поезій С. Яричевського, яка узагальнює у символічних образах контрасти тогочасної дійсності. Ліричний герой автора постає як багатогранна особистість, що прагне гармонії з навколишнім світом. Серед новаторських рис поезії С. Яричевського — увага до символічної образності (що дає підстави вважати його представником передсимволізму в українській поезії), оспівування міських мотивів у віршах про Відень (чим започатковуються урбаністичні мотиви в українській ліриці). Ці особливості української поезії рубежу століть зближували її з пошуками європейських модерністів.

ЯРИЧЕВСЬКИЙ Сильвестр Гнатович (1871–1918)

Український письменник, перекладач, літературознавець, педагог і громадський діяч Буковини. Залишив низку яскравих художніх творів та світле ім'я культурного діяча-патріота. Автор поетичних і прозових творів, літературознавчих праць. Знавець іноземних мов.

Провенанс: на титулі штамп «DR. MARYAN PAŃCZYSZYN».

Панчишин Мар'ян Іванович (1882–1943) — український лікар і громадський діяч. Організатор і довголітній голова Українського лікарського товариства, ректор Львівського таємного українського університету. Першопроходець у галузі охорони здоров'я в Західній Україні. Особистий лікар А. Шептицького.

85. ТРЕТІЙ ВСЕРОССІЙСКІЙ ШАХМАТНЫЙ ТУРНИРЪ: СБОРНИКЪ ПАРТІЙ ТУРНИРА СЪ ПРИМѢЧАНІЯМИ И ДІАГРАММАМИ ВЪ ТЕКСТѢ. СЪ ОТЧЕТОМЪ О ТУРНИРѢ, ГРУППОЮ И ПОРТРЕТАМИ УЧАСТНИКОВЪ И ВИДАМИ КІЕВА. / РЕД. М. И. ЧИГОРИНА.

Москва: Изданіе «Шахматнаго Обозрѣнія», Типо-литографія Т-ва И. Н. Кушнеревъ и К°, 1904. — XII с., 152 с., илл., [1] л., илл. — 21,3 × 14,8 × 1,1 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.

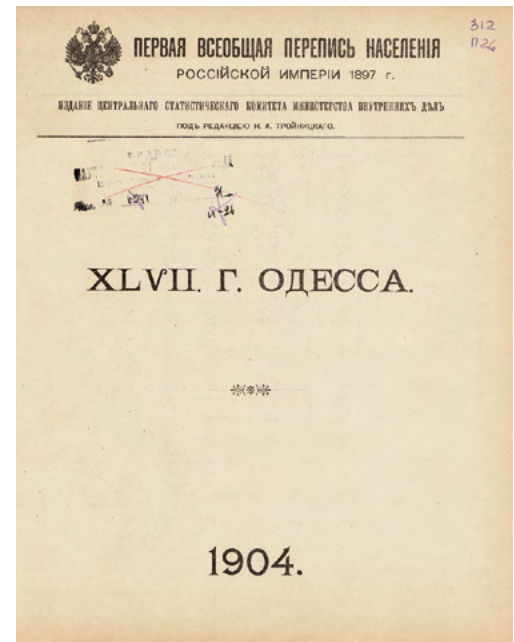
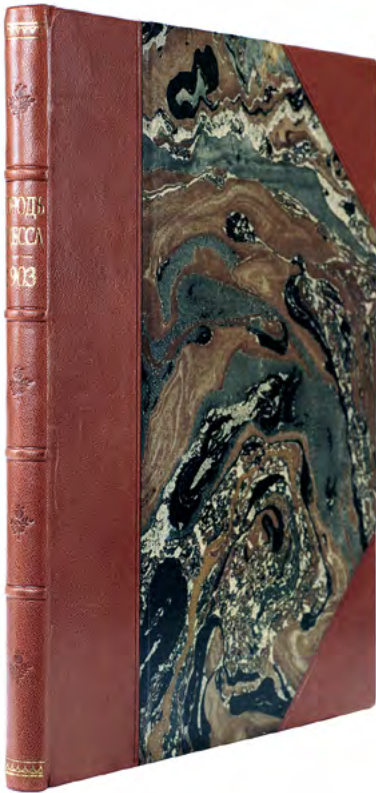
Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

У книзі описано змагання дев'ятнадцяти провідних шахістів Російської імперії у Києві 1–23 вересня 1903 р. Ідея проведення шахового турніру в Києві виникла ще в 1901 р., основну підготовчу роботу взяло на себе місцеве шахово товариство. Турнір проходив у будівлі київського велотовариства на розі вулиць Лютеранської та Хрещатик, поруч з кафе «Варшава», де київські шахісти зазвичай проводили свій час. І хоч виступ шести учасників-киян був не надто вдалим, ця подія мала велике значення для розвитку шахів в Україні. На честь переможця змагань М. Чигоріна в післявоєнному Києві було названо вулицю.

ЧИГОРІН Михайло Іванович (1850–1908)

Російський шахіст, шаховий теоретик і публіцист. Один із провідних європейських шахістів кінця ХІХ ст. Програв два матчі за титул чемпіона світу В. Стейніцу в 1889 і 1892 рр.

86. ПЕРВАЯ ВСЕОБЩАЯ ПЕРЕПИСЬ НАСЕЛЕНИЯ РОССИЙСКОЙ ИМПЕРИИ 1897 Г. XLVII: ГОРОДЪ ОДЕССА. / ПОД РЕД. Н. А. ТРОЙНИЦКАГО.

СПб.: Изд. Центрального статистического комитета МВД; Тип. Э. Л. Пороховицкой, 1903 (на обкладинці; на титулі 1904). — [4] с., XX с., 168 с. — 28,4 × 22,5 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтові тиснення блінтові та золотом на корінці. Каптал, ляссе. Збережено оригінальну обкладинку. Наявні печатки (закреслені) нині неіснуючої бібліотеки (бібл. в Бурятії). Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 400

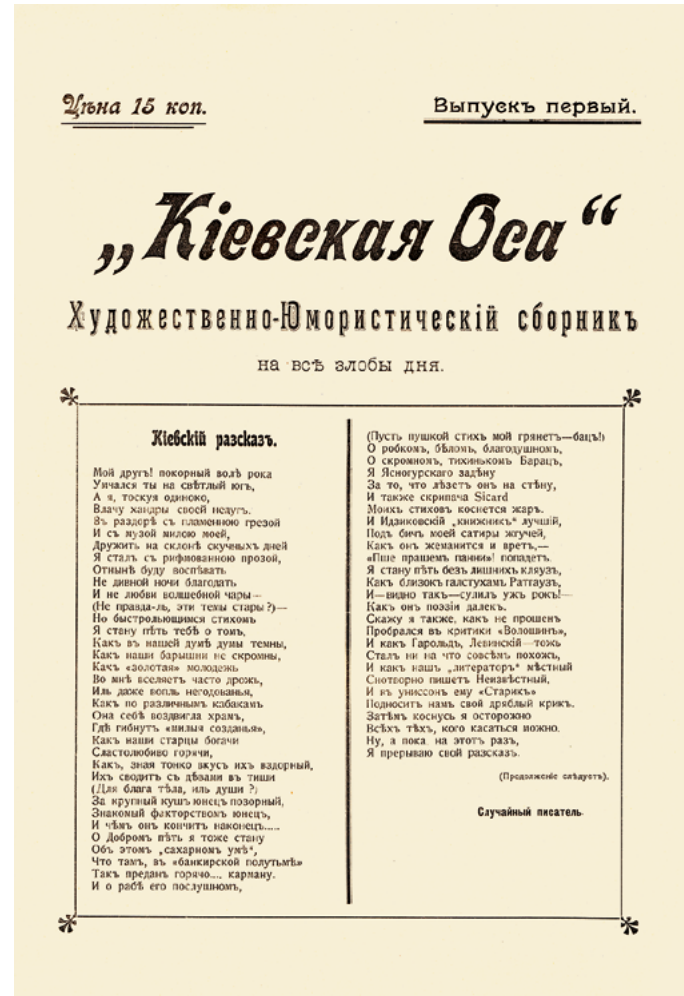
Загальний перепис населення Російської імперії (без Великого князівства Фінляндського за межами Гельсінґфорса) був проведений 28 січня (9 лютого) 1897 р. шляхом безпосереднього опитування всього населення в одну й ту саму дату, відповідно до затвердженого в 1895 році «Положення про Перший загальний перепис населення Російської Імперії». Результати було опубліковано в 89 томах (119 книгах), систематизованих по губерніях і областях, кожен з яких містив передмову, короткий огляд цифрових даних і основний статистичний матеріал. Перепис 1897 р. виявився першим і єдиним загальним переписом населення Російської імперії. Він обійшовся державі в 7 млн. рублів.

ТРОЙНИЦЬКИЙ Микола Олександрович (1842–1913)

Російський державний діяч і статистик, дійсний таємний радник, рязанський і в'ятський губернатор.

КЛЕВКАЯ ОСА

**87. КІЕВСКАЯ ОСА:
ХУДОЖЕСТВЕННО-ЮМОРИСТИЧЕСКІЙ СБОРНИКЪ
НА ВСѢ ЗЛОБЫ ДНЯ. — ВЫП. 1.**

К.: Изд. Л. К. С-кого, Типо-Литографія «Прогрессъ», 1903. — [2], 14 с.: илл. — 37,5 × 26 × 0,2 см.

Оригінальна кольорова видавничка обкладинка.
Потертості та надриви кутиків обкладинки. Потертості кутиків сторінок.

**Видання має історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.
Рідкісний зразок сатиричної періодики Києва.**

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 350

Загальне пожвавлення культурного і політичного життя на початку ХХ ст. викликало піднесення інтересу до гумористично-сатиричної преси. Але в той час влада усіляко боролася з сатиричними журналами, усі причетні до них особи зазнавали репресій. Тому автори публікували свої гострі сатири та малюнки на злободенні теми під псевдонімами. Через політичні обставини існування київських гумористичних періодичних видань було недовгим.

88. **ВИКЪ. (1798-1898).**
[АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ТРЬОХ ТОМАХ].

К.: Друк. Петра Барського, 1902.

Т. I: Українська поезія від Котляревського до останніх часів. —

Вид. друге, зь одминами й додатками. — 494, XII с. : іл. — 22,5 × 15,5 × 3,4 см;

Т. II: Українська проза видъ Квитки до 80-хъ рокивъ XIX в. — 584, IV с.: іл. — 22,5 × 15,5 × 3,5 см;

Т. III: Українська проза зь 80-хъ рокивъ XIX в. до останнихъ часівъ. — 566, IV с.: іл. — 22,5 × 15,5 × 3,7 см.

В індивідуальних складених палітурах (коленкор, шкіра, форзац, каптал). Орнаментально-шрифтове тиснення золотом та блінтове тиснення. Незначні потертості корінця та оправы. Фоксинг. Збережено оригінальні обкладинки. У Т. I сторінки 68–78 вплетені у зворотній послідовності; Т. II — тонований обріз блоку; Т. III — потрійний золотий обріз блоку.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

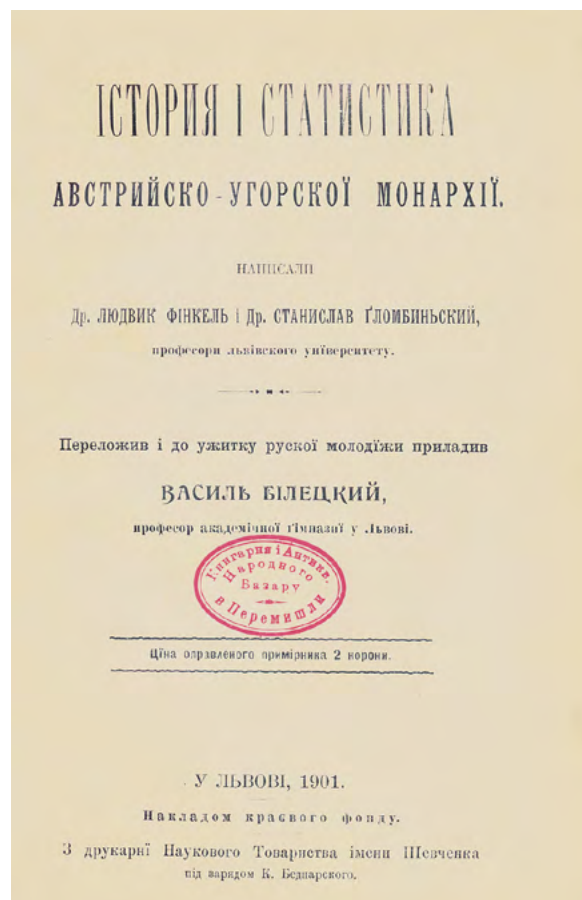
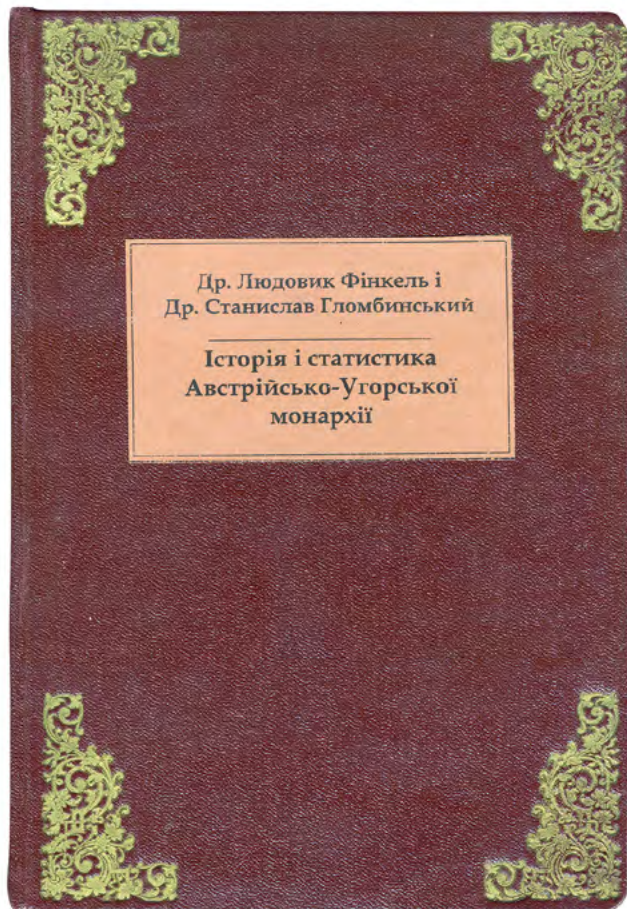
Естимейт **2 000 — 2 500**
Стартова ціна — 1 300

«Викъ. (1798–1898)» — перша велика антологія творів українського письменства. Вихід унікальної збірки української літератури було приурочено до відзначення 100-ліття виходу поеми І. Котляревського «Енеїда». Ідея належала видатному перекладачеві, письменникові, видавцеві, громадському діячеві О. Кониському. Над реалізацією проекту впродовж року працював видавничий гурток у складі С. Єфремова, О. Лотоцького, В. Доманицького, В. Бачинського та ін. Кожен з них відбирав кращі зразки української поезії, які затверджувалися на щоденних редакційних зборах.

Одним із найскладніших питань могло стати отримання цензурного дозволу на друк. Наприкінці 1898 року С. Єфремов надіслав «Вік» до Санкт-Петербургу, звідки вже за три місяці повідомили, що збірку, а також друк окремих портретів дозволено.

Не менш важливою проблемою була фінансова. Угоду з одним із найсолідніших київських підприємств — друкарнею С. В. Кульженка було укладено на 2 000 рублів, тоді як у розпорядженні було приблизно 200 руб. Щоб зібрати необхідну суму, було прийнято рішення надрукувати та розіслати 20 тисяч оповісток для авторів та оголошень для передплатників. Кошти на рекламу в сумі 300 руб. виділив В. Смиренко, вишукане оформлення було запозичене з обкладинки каталогу музею В. Тарновського. У листівках пропонувалися вигідні умови для передплатників: звичайне видання коштувало 1 ½ руб. замість 2 руб.; на веленовому папері — 2 руб. замість 3 руб., на папері слоновому (товстий шорсткий папір для малювання та креслення, який використовувався для складання атласів і карт для особливих персон) — 4 руб. замість 5 руб. Задумка з оповістками та оголошенням передплати мала неочікуваний успіх. Зокрема, у деяких осіб з'явилося бажання купити собі місце в антології. Так, відомий власник кондитерської на Хрещатику Рябошапка, бажаючи задовольнити свої літературні амбіції, звернувся до видавців із пропозицією: «Хоч сотню карбованців нате, аби тільки щось моє було у „Вікові“».

У Літературно-науковому віснику 1903 року «Вік» згадується як «явище епохальне на Україні — він уперше дав суцільний образ рідної літератури в її пам'ятках. У книзі є твори Шевченка, Гребінки, Костомарова, Куліша, Руданського — усього 47 письменників та поетів, з них 23 — прижиттєві публікації Михайла Старицького, Івана Франка, Олени Пчілки, Бориса Грінченка, Лесі Українки, Осипа Грабовського, Миколи Вороного, Юлії Шнайдер та багатьох інших».

89. **ФІНКЕЛЬ Л., ГЛОМБІНСЬКИЙ С.**
ІСТОРИЯ І СТАТИСТИКА АВСТРИЙСКО-УГОРСКОЇ МОНАРХІЇ. /
ПЕР. В. БІЛЕЦЬКОГО.

Львів: Наклад краювого фонду; Друк. Наукового Товариства ім. Шевченка, 1901. — [6] с., 88 с. — 21,3 × 14,4 × 1,5 см.

В індивідуальній палітурі з орнаментальним тисненням золотом. Сліди реставрації. Маргіналії олівцем, незначні потертості. Печатка книгарні в Перемишлі.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання авторів.

Естимейт **350 — 400**
 Стартова ціна — 200

Книга містить відомості про політичний устрій Австро-Угорської імперії, її культурні, економічні та політичні відносини із західноукраїнськими землями, а також деякі статистичні дані.

ФІНКЕЛЬ Людвік Міхал Емануель (1858–1930)

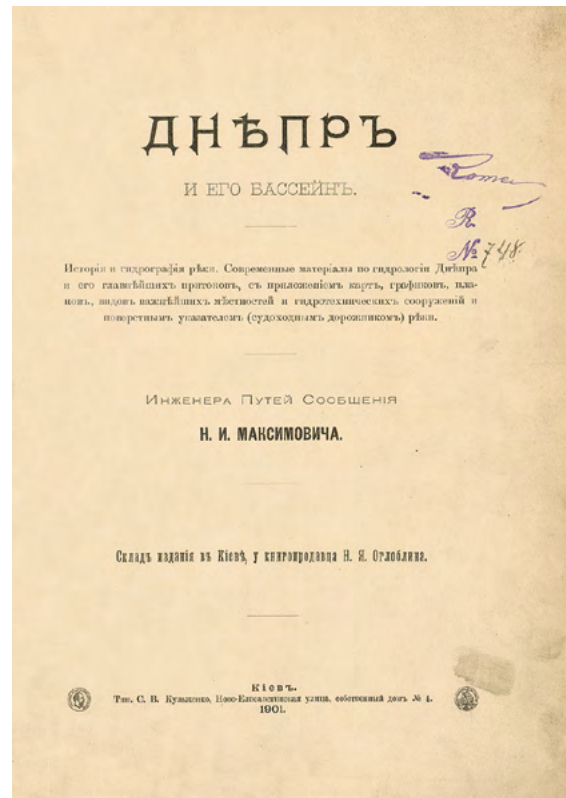
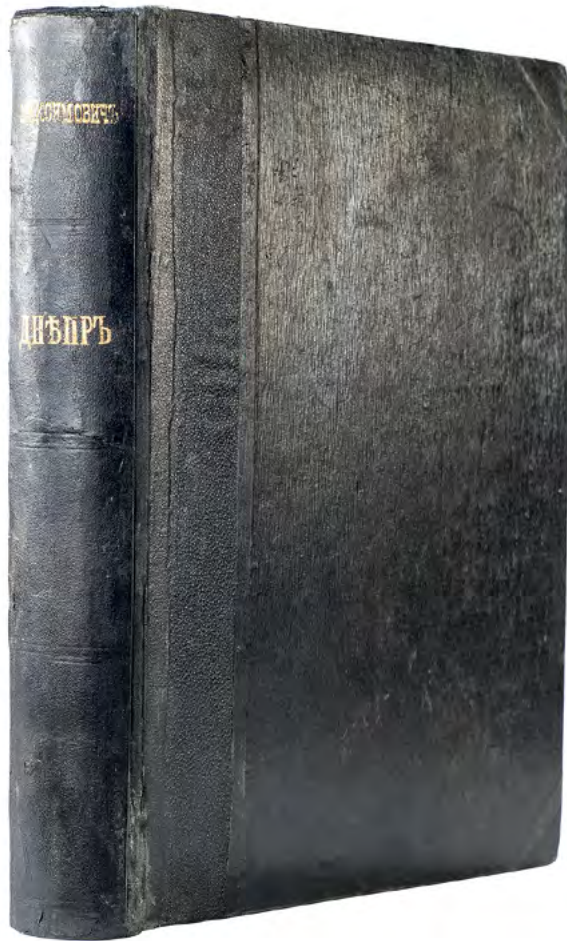
Представник львівської наукової школи польських істориків XIX ст., бібліограф, професор і ректор Львівського університету. Автор багатотомної бібліографії польської історії.

ГЛОМБІНСЬКИЙ Станіслав Янович (1862–1941)

Польський економіст, юрист, педагог, публіцист, громадський і державний діяч. Професор Львівського університету ім. Яна Казимира.

БІЛЕЦЬКИЙ Василь (1856(7)–1931)

Український історик, педагог, просвітянин. Активний діяч товариства «Просвіта». Редактор львівського ілюстрованого двотижневика для дітей і молоді «Дзвінок».

90. МАКСИМОВИЧЪ Н. И. ДНѢПРЪ И ЕГО БАССЕЙНЪ. ПРИЛОЖЕНІЕ КЪ СОЧИНЕНІЮ ДНѢПРЪ И ЕГО БАССЕЙНЪ. / В 2-Х ТОМАХ. Т. 1-2.

Київ: Тип. С. В. Кульженко (Складъ изданія въ Києвѣ, у книгопродавца Н. Я. Оглоблина), 1901.

Т. 1: VIII с., [6] с., 370 с.: илл., табл., [46] л.: илл., табл., карты. — 30,3 × 22 × 4 см;

Т. 2: [2] с., 112 с.: табл., [2] с., 92 с.: табл., 16 с., 30 с., [2] с., [9] л.: карты. — 30,3 × 22 × 2,5 см.

В індивідуальних складених палітурах. Шрифтове тиснення золотом на корінцях. Незначні потертості палітури, пожовтіння паперу, сліди реставрації. На титулах власницький напис чорнилами «Roma R. № 748». На сторінках першого тому написи олівцем.

Видання має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес.
Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **3 000 — 3 400**
Стартова ціна — 2 200

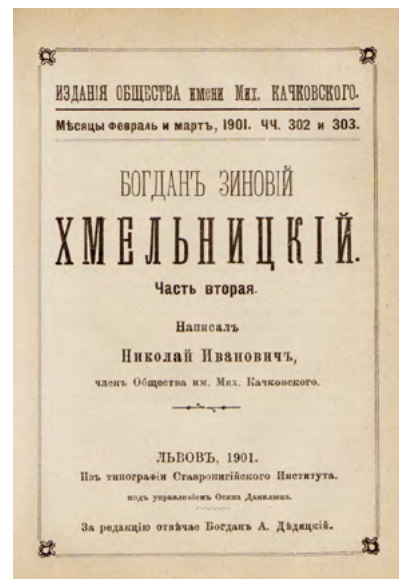
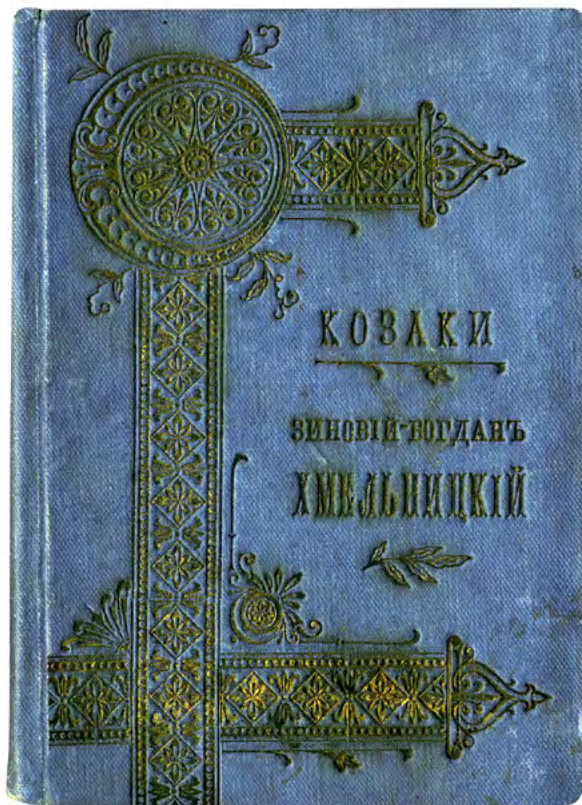
«Днепр и его бассейн» — фундаментальна праця М. Максимовича, одна з перших монографій про Дніпро. Багато ілюстрована книга містить унікальну інформацію з історії та гідрографії річки, а також численні додатки — карти, плани та краєвиди.

МАКСИМОВИЧ Микола Іванович (1855–1928)

Український вчений-гідролог, інженер шляхів сполучення, архітектор. Автор проекту Києво-Оболонської річкової гавані. Дослідник водного режиму Дніпра та його притоків. Здобув золоту медаль на Всесвітній виставці 1900 р. в Парижі, де презентував результати своїх наукових досліджень річки.

КУЛЬЖЕНКО Стефан Васильович (1837–1906)

Відомий український друкар, книговидавець, один з найуспішніших підприємців свого часу в Україні та Російській імперії. Батько видавця В. Кульженка. Одним з перших опанував випуск книг з кольоровими ілюстраціями. Завдяки передовій технічній базі, друкар випускав альбоми з краєвидами Києва та інших міст, ілюстровані журнали і газети, ділові бланки, блокноти, листівки, пакувальні тощо.

91. **КОЗАКИ. ИСТОРИЧНЫЙ ОЧЕРКЪ. / СОСТ. Н. ИВАНОВИЧЪ, РЕД. Б. ДЪДИЦКІЙ.**

Львовъ: Изд. общества им. Мих. Качковскаго; Тип. Ставропигійскаго Института. — 16 × 11,3 × 1,5 см.
Ч. I: 1900: Февраль, ч. 290. — 80 с.;

Ч. II: Зиновий Богдан Хмельницкий, ч. 1. — 1900: Май, ч. 293. — 64 с.: портр.;

Ч. II: Зиновий Богдан Хмельницкий, ч. 2. — 1901: Февраль, март, ч. 302, 303. — 64 с.

В індивідуальній коленкоровій обкладинці з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Незначні потертості та забруднення. На форзаці печатка «Переплетничное заведение Михаила Семератовича».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

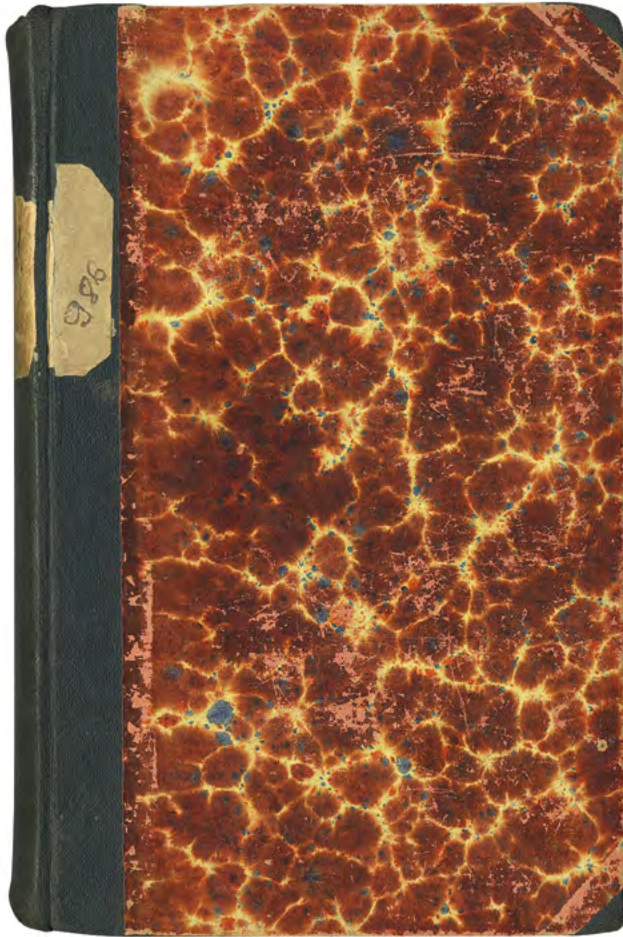
Естимейт **300 — 350**
Стартова ціна — 150

Історичний нарис, присвячений козацтву та Хмельниччині, складається з трьох частин. Перша частина містить розгорнуту довідку з історії козацтва від часів Русі і до початку Національно-визвольної війни. У двох наступних докладно йдеться власне про Козацько-польську війну під проводом Б. Хмельницького — від перших перемог до Переяславської Ради з її наслідками. Книгу надруковано на галицько-руському діалекті російським цивільним шрифтом.

ДІДИЦЬКИЙ Богдан Андрійович (1827–1909)

Український письменник, редактор, журналіст з Королівства Галичини та Володимерії, належав до москвофільського напрямку.

Товариство імені Михайла Качковського — галицько-руська освітня установа, організована в 1874 році І. Наумовичем. Метою товариства була освіта галицького селянства: навчання азам ветеринарії, садівництва, бджільництва, медицини тощо, боротьба проти неписьменності та пияцтва, вивчення історії та словесності, удосконалення методів господарювання та ін. Організація мала москвофільське спрямування й прагнула поширити свій вплив на галицьке селянство на протигагу українофільській «Просвіті». Свою назву товариство отримало на честь мецената М. Качковського, який пожертвував 60 тисяч австрійських гульденів на просвіту народу.

92. **ШЕКСПІР У.
КОРІОЛЯН. / ПЕР. П. КУЛІША, ПЕРЕДМ. І ПОЯСНЕННЯ І. ФРАНКА.**

Львів: Друк. Наукового Товариства імені Шевченка, 1900. — VIII с., 170 с. — 18,2 × 11,2 × 2,2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Незначні потертості та забруднення. Інвентарні позначки та печатки Стрийської приватної жіночої учительської семінарії.

*Книга має історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.*

Естимейт **300 — 350**
Стартова ціна — 150

ШЕКСПІР Вільям (≈1564–1616)

Англійський письменник і поет, визнаний найвидатнішим англійським драматургом у світі. Автор принаймні 17 комедій, 10 хронік, 11 трагедій, 5 поем, циклу зі 154 сонетів.

«**Коріолан**» — трагедія В. Шекспіра, написана в період між 1605–1608 рр. Сюжет ґрунтується на античних життєписах легендарного римського вождя Гнея Марція Коріолана.

КУЛІШ Пантелеймон Олександрович (1819–1897)

Видатний український письменник, фольклорист, етнограф, перекладач, критик, редактор, видавець. Наприкінці 1870-х рр. запланував перекласти двадцять сім драм Шекспіра. Але задум було здійснено не в повному обсязі: 1882 року у Львові Куліш підготував до друку Шекспірові твори «Отелло», «Король Лір», «Коріолан» та ін. До 1886 р. було перекладено «Юлія Цезаря», «Макбета», «Антонія і Клеопатру», «Гамлета», «Багато галасу з нічевля», «Міру за міру». Твори було видано не одразу, а лише після суттєвих правок.

ФРАНКО Іван Якович (1856–1916)

Український письменник, публіцист, перекладач, учений, громадський і політичний діяч. Доктор філософії, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, почесний доктор Харківського університету.

93. ВИДЫ КИЕВА. [АЛЬБОМ].

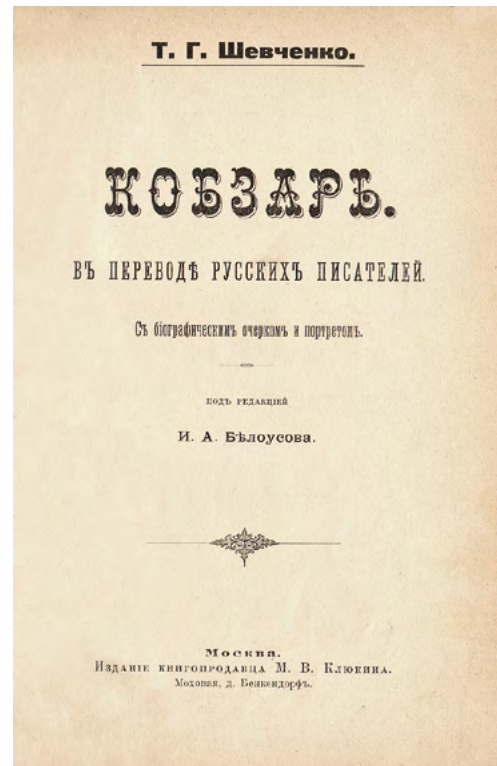
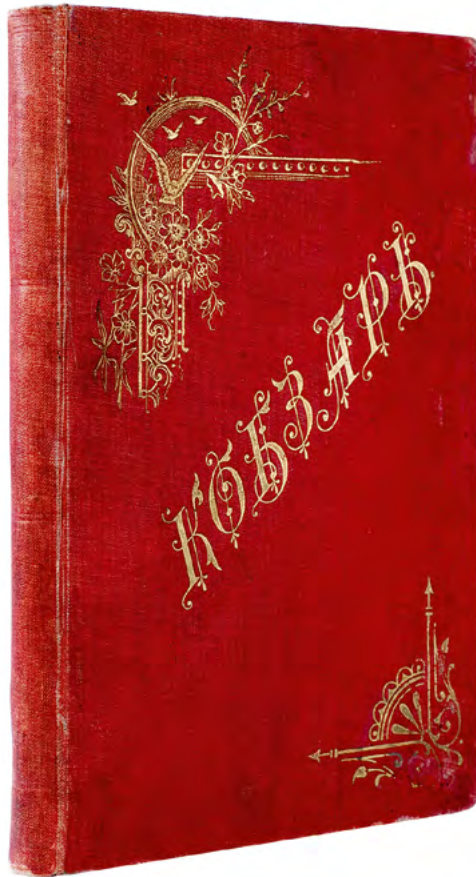
Київ: Святюпечатъ С. В. Кульженко, [1900-е]. — 20 л. — 16,5 × 24 × 1 см.

У видавничій коленкоровій папці з орнаментально-шифтовим тисненням. Клапани та внутрішні сторони папки обклеєно папером з рослинним орнаментом. Незначні забруднення та потертості папки.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 300

Представлене видання є цінним джерелом знань з історії Києва. Воно ілюструє життя міста та репрезентує найвизначніші архітектурні пам'ятки столиці, частина з яких до наших часів не збереглася. Альбом побачив світ на початку ХХ ст. в друкарні С. В. Кульженка (найкращій в Російській імперії на той час), яка розташовувалася на Ново-Єлизаветинській вулиці (сучасна Пушкінська). Ілюстровані видання були особливою гордістю С. Кульженко. Загалом він видав близько 1 000 книг і альбомів.

94. **ШЕВЧЕНКО Т. Г.**
КОБЗАРЬ: ВЪ ПЕРЕВОДЪ РУССКИХЪ ПИСАТЕЛЕЙ. /
ПОДЪ РЕД. И. БЪЛОУСОВА.

Москва: Изд. книгопродавца М. В. Клюкина; Т-во типо-литографіи Владимиръ Чичеринъ, 1900. — 365 с., III с., фронт. — 22 × 15,5 × 2 см.

В індивідуальній коленкоровій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Незначні потертості та забруднення палітури. На форзаці дарчий напис учениці Вологодської Маріїнської жіночої гімназії Макаровій Надії «...за благонравіе и отличные успѣхи в наукѣ» та печатка гімназії.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **700 — 800**
 Стартова ціна — 400

«Кобзар» — назва збірки поетичних творів Тараса Григоровича Шевченка, під якою в наш час розуміють усі його віршовані твори, хоча перші «Кобзарі» містили тільки деякі поезії. Представлене видання містить 19 пісень та дум, 44 балади та малих вірша, 9 поем та біографічний нарис І. Білоусова.

ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович (1814–1861)

Видатний український поет, драматург, прозаїк, живописець, графік, громадський і політичний діяч. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860). Літературна спадщина Шевченка — це велика збірка поетичних творів («Кобзар»), драма «Назар Стодоля» і два уривки з інших п'єс, 9 повістей, щоденник та автобіографія (російською мовою), записки історично-археологічного характеру («Археологічні нотатки»), 4 статті та понад 250 листів. З мистецького доробку Шевченка збереглося 835 творів живопису і графіки, що дійшли до нас в оригіналах і частково у гравюрах та копіях. Ці відомості доповнюються даними про понад 270 втрачених художніх творів.

БЕЛОУСОВ Іван Олексійович (1863–1930)

Російський письменник, перекладач, поет, драматург, літературознавець (мемуарист). Перекладач «Кобзаря» Т. Шевченка російською мовою, автор статей і нарисів про поета.

Провенанс: дарчий напис учениці Вологодської Маріїнської жіночої гімназії Макаровій Надії та печатка гімназії.

95. **ИЗЪ УКРАЙНСКОЙ СТАРИНЫ: [АЛЬБОМ]. / РИС. АКАД. С. И. ВАСИЛЬКОВСКАГО И Н. С. САМОКИША; ПОЯСН. ТЕКСТЪ ПРОФ. Д. И. ЭВАРНИЦКАГО.**

СПб.: Издание А. Ф. Маркса, [1900]. — [1] л., VIII с., 98 с., [1] л., 21 л. илл. — 41,7 × 33,2 см; 42,5 × 34 × 2,2 см (папка).

В оригінальній видавничій папці. Титульний аркуш та пояснювальний текст подано паралельно російською та французькою мовами. Незначні потертості та сліди реставрації папки. Пожовтіння паперу. Примірник повний.

Видання має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєва публікація творів художників.

Естимейт **2 500 — 3 000**
Стартова ціна — 1 400

У 1898 році М. Самокиш та С. Васильківський замислили видати альбом малюнків «З української старовини», який мав стати продовженням прекрасної збірки офортів видатного поета й художника Т. Г. Шевченка «Живописна Україна». Видання було задумано як розповідь про минуле України. Портрети в ньому доповнюються і своєрідно коментуються батальними, побутовими та пейзажними рисунками. Пояснювальний текст написано відомим українським археологом та істориком, другом І. Рєпіна, професором Д. Еварницьким (Яворницьким). Портрети для альбому виконав аквареллю С. Васильківський, а малюнки — М. Самокиш.

ЯВОРНИЦЬКИЙ (Еварницький) Дмитро Іванович (1855–1940)

Український історик, археолог, етнограф, фольклорист, лексикограф, письменник, один з найзначніших дослідників історії українського козацтва, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (1914) і Всеукраїнської академії наук (1929).

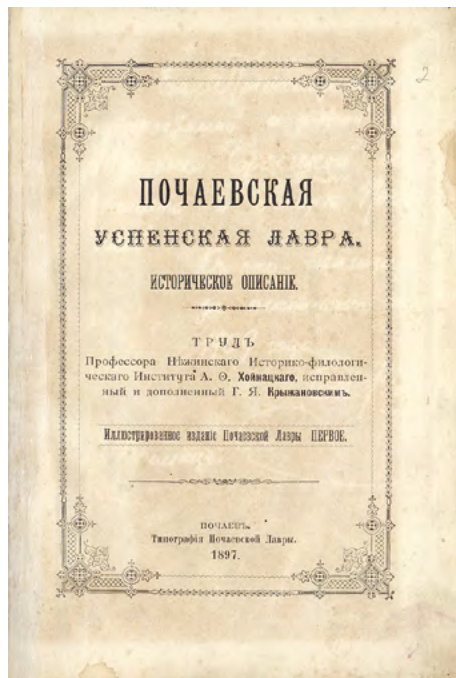
САМОКИШ Микола Семенович (1860–1944)

Видатний український художник-баталіст, майстер анімалістичного жанру і графік. У роки навчання в Санкт-Петербурзькій академії мистецтв належав до гуртка українських митців, які мали на меті історично правильно відтворити у творчості події та особливості життя й побуту українського народу. Спільно з С. Васильківським працював над альбомом «З української старовини», ретельно збираючи та вивчаючи матеріали. Близько сотні зображень предметів військового спорядження, одягу, побуту є результатом зарисовок зі старовинних експонатів в музеях і приватних збірках України, Росії, Польщі, Франції. Мистецька спадщина М. Самокиша складає понад 10 000 малюнків і гравюр, що зберігаються в українських і російських музеях, а також у приватних колекціях.

ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ Сергій Іванович (1854–1917)

Український живописець, пейзажист. Творчий спадок митця складає майже три тисячі робіт, з яких півтори тисячі він в останні дні життя передав Харківському художньому музею (більшість було втрачено в роки Другої світової війни). Наразі в музейних і приватних зібраннях нараховують близько 500 його творів.

96. **ХОЙНАЦКИЙ А. О.**
ПОЧАЕВСКАЯ УСПЕНСКАЯ ЛАВРА: ИСТОРИЧЕСКОЕ ОПИСАНИЕ. /
ИСПР. И ДОПОЛН. Г. Я. КРЫЖАНОВСКИМЪ.

Почаевъ: Тип. Почаевской Лавры, 1897. — Изд. 1. — 524 с., [25] л. илл.: илл. — 24,8 × 17,8 × 3,5 см.

В індивідуальній коленкоровій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням. Незначні потертості та забруднення, сліди реставрації. На передгітулі дарчий напис чорнилами «Ея превосходительству... Софии Юрьевне Троецкой...» від єпископа Нікона (1909).

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **1 500 — 1 600**
 Стартова ціна — 1 200

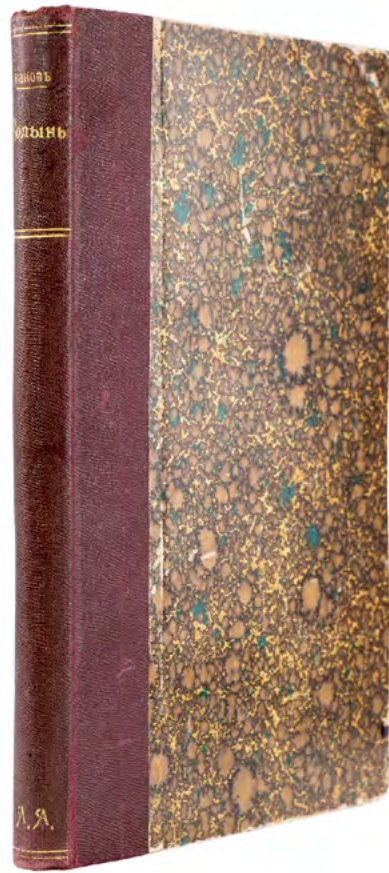
Дослідження А. Хойнацького ґрунтується на архівних документах та деяких історичних творах. У першій частині книги викладено три періоди історії монастиря: від часу заснування до захоплення уніатами (1240–1721); столітній уніатський період (1721–1831); від повернення в лоно православ'я до кінця ХІХ ст. (1831–1897). Автор висвітлює різні боки життєдіяльності монастиря — економічне становище, організацію управління, богослужбовий розпорядок, роботу знаменитої Почаївської друкарні тощо, розповідає про донаторів і настоятелів обителі, відтворює формування архітектурного вигляду монастиря. Друга частина книги змальовує Почаївську лавру кінця ХІХ ст. очима сучасника: тут представлено вигляд та внутрішнє оздоблення Успенської та Печерної церков, братського корпусу і архієрейського будинку, друкарні й готелю, подано тодішній розпорядок богослужінь. У додатку містяться зокрема тексти деяких документів, що мають пряме відношення до історії лаври (грамоти польських королів, заповіт від дворян та інші).

ХОЙНАЦЬКИЙ Андрій Федорович (1836–1888)

Український історик, богослов, краєзнавець, педагог. Протоієрей православної церкви. Професор Ніжинського історико-філологічного інституту. Головною темою його досліджень були уніатські богослужбові книги і спотворення, внесені унією в обряди православної церкви. Чимало праць присвятив історії православ'я на Волині та зокрема Почаївській лаврі, за що був названий «співцем гори Почаївської».

Провенанс: дарчий напис чорнилами «Ея превосходительству... Софии Юрьевне Троецкой...» від єпископа Нікона (1909).

Нікон (Микола Безсонов) — у 1909 р. єпископ Кременецький, перший вікарій Волинської єпархії.

97. **ИВАНОВЪ П. А.**
ИСТОРИЧЕСКІЯ СУДЬБЫ ВОЛЫНСКОЙ ЗЕМЛИ
СЪ ДРЕВНѢЙШИХЪ ВРЕМЕНЪ ДО КОНЦА XIV ВѢКА.

Одесса: «Экономическая» типографія, 1895. — [4] с., II с., 320 с., [2] 6 с. — 23,7 × 15,5 × 2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. На корінці орнаментально-шрифтове тиснення золотом та суперекслібрис «А. А.». Незначні потертості та забруднення. Власницькі позначки олівцем. На титулі печатка «А. М. Андріяшевъ».

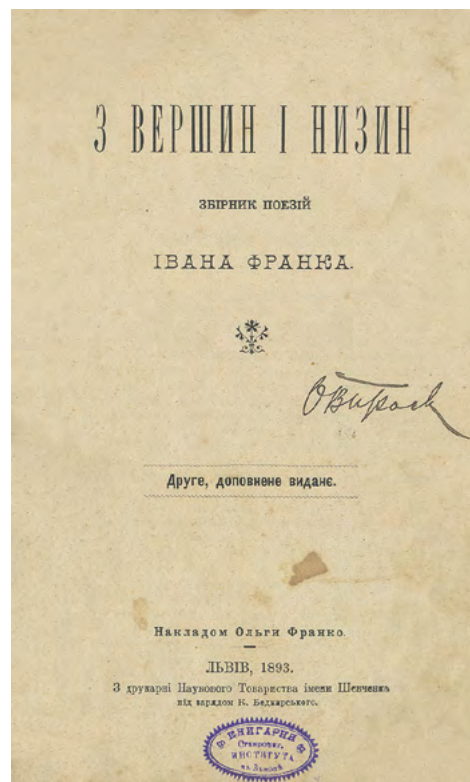
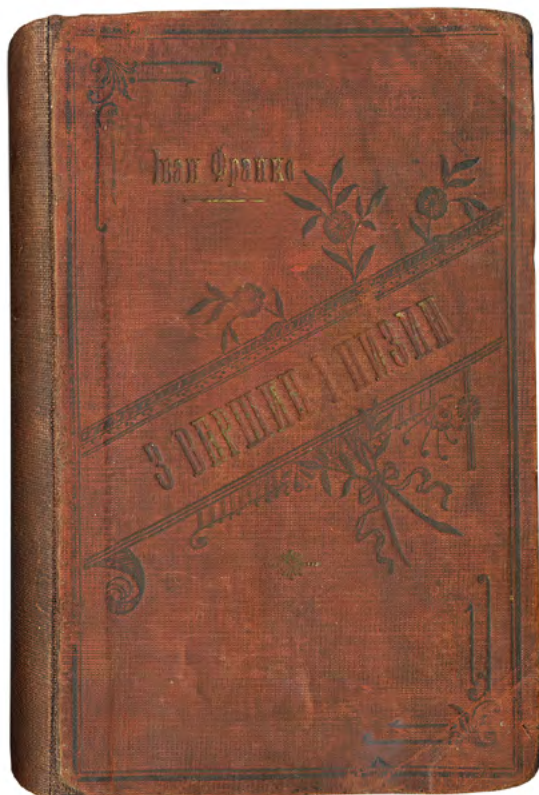
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **1 000 — 1 100**
 Стартова ціна — 650

Волинь — щедро обдарована природою південно-західна область Стародавньої Русі. У перших розділах своєї книги П. Иванов, аналізуючи різні доступні йому джерела та дані сучасної науки, докладно описує природу та географію краю, спосіб життя слов'ян на волинських землях тощо. Наприкінці книги вміщено рецензію на неї видатного українського історика та етнографа В. Антоновича.

Провенанс: печатка «А. М. Андріяшевъ», суперекслібрис «А. А.».

Андріяшев Олександр Михайлович (1863–1933) — вчений-архівіст, історик, дослідник історії Волині.

98. ФРАНКО І. З ВЕРШИН І НИЗИН: ЗБІРНИК ПОЕЗІЙ.

Львів: Друк. Наукового Товариства ім. Шевченка, 1893. — Вид. 2, доповнене. — 468 с., VI с. — 19,5 × 12,3 × 2,3 см.

У цільнотканинній оригінальній палітурі (коленкор). Орнаментально-шрифтове тиснення фарбами та золотом. Незначні забруднення та потертості, сліди реставрації. Власницький підпис на титулі та позначки в тексті олівцем. На титульному аркуші печатка «Книгарня Ставропіг. Інститута вь Львовѣ».

Книга має історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

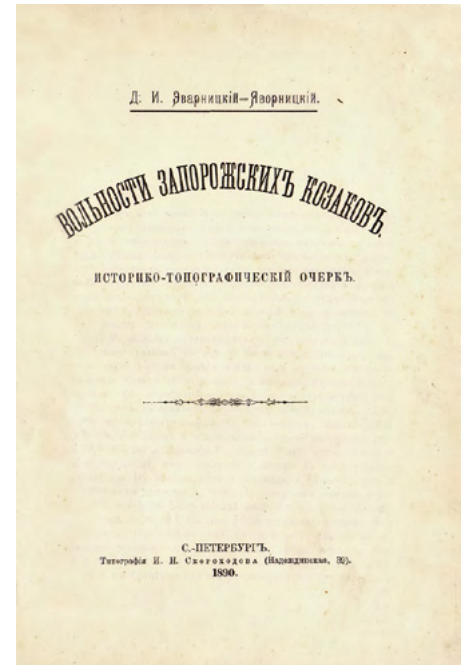
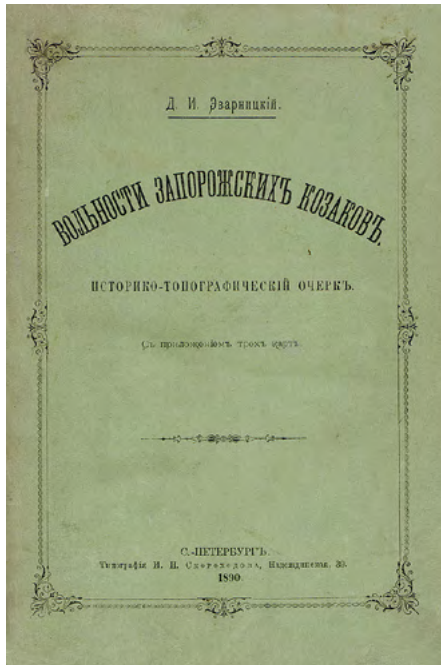
Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

Збірка «З вершин і низин» — це не звичайний збірник поезій, це поетичний архів, нагромаджений за 20 років творчості Франка-поета. Перше видання (Львів, 1887) стало своєрідним заступом до значно розширеного другого, яке автор оформлює як «книгу віршів», структуруючи її за розділами та добірками віршованих оповідань або легенд. Окрім творів з першого видання, сюди увійшли поезії, що друкувалися у журналах «Світ», «Зоря» (під псевдонімом Мирон), студентському журналі «Друг», ранні неопубліковані та більш пізні твори, написані після появи першого видання (1887–1893). Вважається, що на друк збірки пожертвувала свій посаг Ольга Франко, проте Б. Якимович доводить, що книга вийшла накладом Антона Хойнацького, управителя Ставропігійської книгарні.

ФРАНКО Іван Якович (1856–1916)

Видатний український письменник, поет, публіцист, перекладач, учений, громадський і політичний діяч. Доктор філософії, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, почесний доктор Харківського університету. Його творчий доробок українською (здебільшого), польською, німецькою, російською, болгарською, чеською мовами налічує кілька тисяч творів загальним обсягом понад 100 томів. Усього за життя письменника вийшло понад 220 окремих книг і брошур його авторства, зокрема понад 60 збірок оригінальних і перекладних творів різних жанрів. І. Франко був одним із перших професійних українських письменників, який заробляв на життя літературною працею. У 1915 році його було висунуто на здобуття Нобелівської премії, але передчасна смерть поета завадила успішному завершенню справи. На честь поета місто Станіслав 1962 року було перейменовано на Івано-Франківськ.

Книгарня Ставропігійського інституту в Львові — один із підрозділів галицької культурно-освітньої установи. Такі великі маєтки (друкарня, палітурня, книгарня) склали фінансову основу діяльності інституту. Таким чином, Ставропігійський інститут проводив діяльність не лише освітньо-педагогічну, але й науково-видавничу. Також при закладі було відкрито музей і архів.

99. **ЭВАРНИЦКІЙ-ЯВОРНИЦКІЙ Д. И.
ВОЛЬНОСТИ ЗАПОРОЖСКИХЪ КОЗАКОВЪ:
ИСТОРИКО-ТОПОГРАФИЧЕСКІЙ ОЧЕРКЪ.**

СПб.: Типографія И. Н. Скороходова, 1890. — 386 с., [3] л. карты. — 23,2 × 16 × 2,3 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Каптал, форзац, ляссе. Збережено оригінальну видавничу обкладинку. Тонований верхній обріз. Фоксинг.

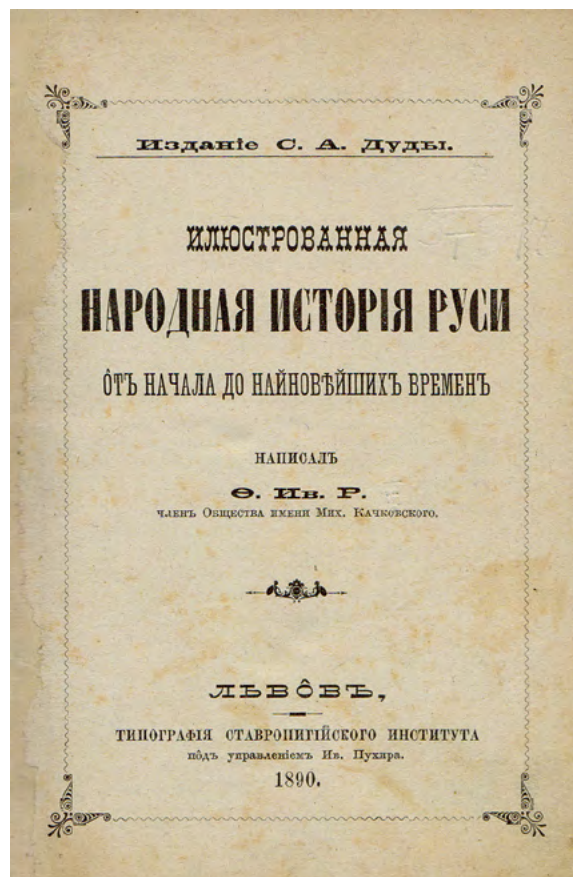
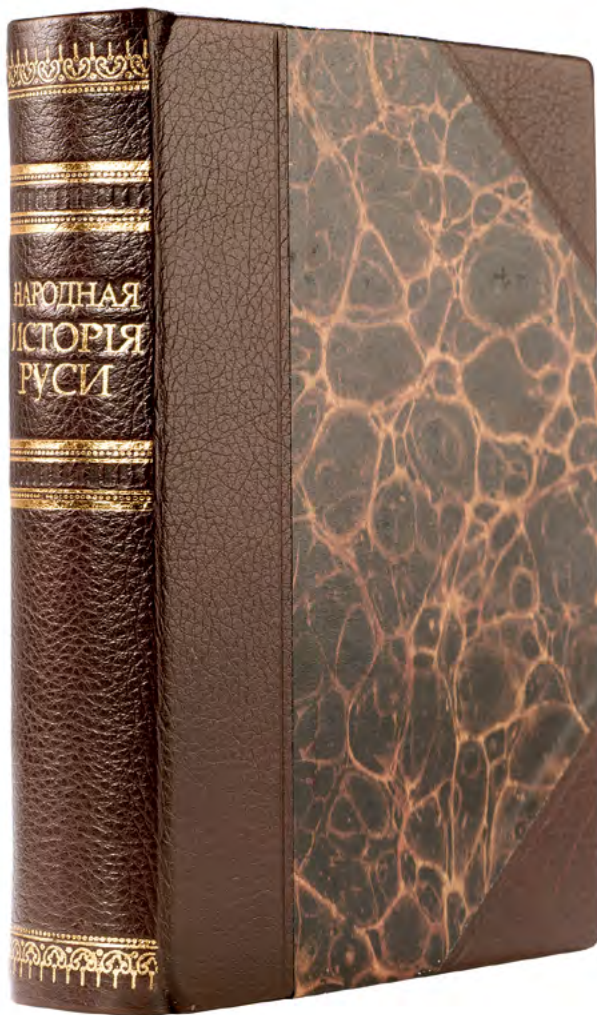
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естімейт **1 800 — 2 000**
Стартова ціна — 1 000

Д. Яворницький протягом десяти років вивчав місцевості колишніх вольностей запорозьких козаків, і представив результати своїх досліджень в історико-топографічному нарисі. У книзі вказано межі запорозьких вольностей, перераховано річки, пороги, острови, броди, ліси тощо. Складним завданням було зібрати назви островів, оскільки багато зі старих на час роботи над книгою зникли, а натомість з'явилися нові.

ЯВОРНИЦЬКИЙ (Еварницький) Дмитро Іванович (1855–1940)

Український історик, археолог, етнограф, фольклорист, лексикограф, письменник, один з найзначніших дослідників історії українського козацтва, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (1914) і Всеукраїнської академії наук (1929). Засновник і керівник кафедри українознавства Катеринославського університету. На становлення Д. Яворницького як науковця вплинули викладачі Харківського університету О. Потебня та М. Сумцов. З 1902 р. очолював Катеринославський обласний музей ім. О. М. Поля. Саме під його керівництвом музей перетворився на один з провідних в Україні.

100. **Ф. ИВ. Р. [РИПЕЦКИЙ Ф. И.]**
ИЛЛЮСТРОВАННАЯ НАРОДНАЯ ИСТОРИЯ РУСИ:
ОТЪ НАЧАЛА ДО НАЙНОВѢЙШИХЪ ВРЕМЕНЪ.

Львѡвъ: Изданіе С. А. Дуды; Типографія Ставропигійского института, 1890. — 560 с.: илл. — 16,7 × 11 × 3,4 см.

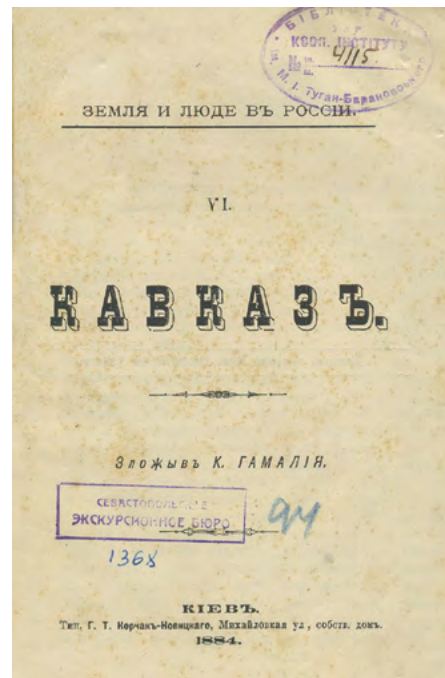
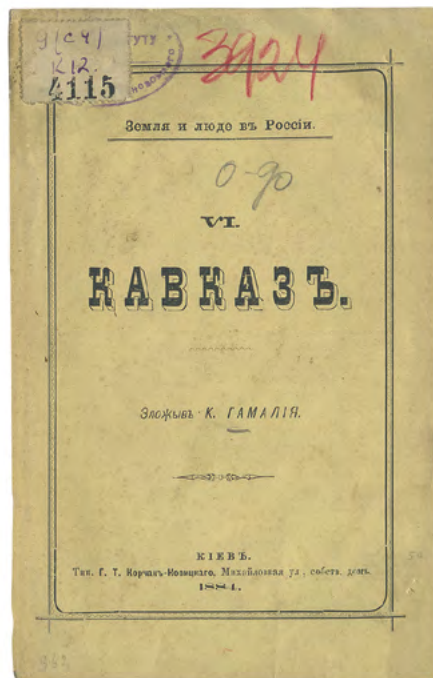
В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзац, каптал, ляссе. Тонований обріз. Сліди реставрації.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **500 — 600**
 Стартова ціна — 300

Багато ілюстроване видання, що містить велику кількість історичних портретів. Для більш зручного перегляду та кращого запам'ятовування книгу поділено на три частини: 862–1340 рр. — «княжий» період, коли на землях Галицької Русі володарювали князі з роду Рюрика; 1340–1772 рр. — «польський» період, коли влада належала польським королям; 1772–1890 рр. — «австрійський» період, коли там панували австрійські монархи.

101. **ГАМАЛІЯ К. М.**
ЗЕМЛЯ И ЛЮДЕ В РОССІИ. VI: КАВКАЗЪ.

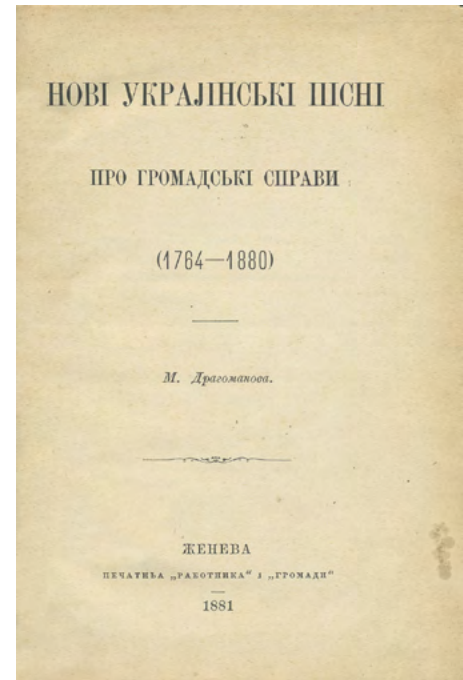
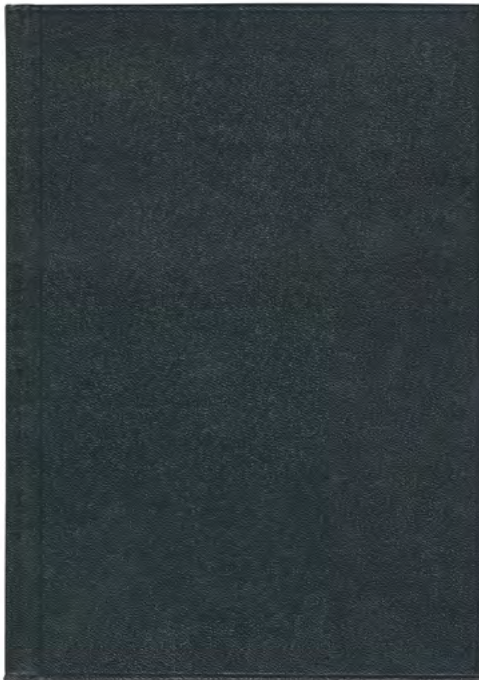
Кієвъ: Тип. Г. Т. Корчакъ-Новицкаго, 1884. — 40 с. — 18,7 × 12 × 0,2 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Інвентарні позначки та печатки нині неіснуючих Кооперативного інституту ім. Туган-Барановського та Севастопольського екскурсійного бюро. Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.
Прижиттєве видання автора.

Естимейт **300 — 350**
 Стартова ціна — 150

Відомий український письменник і бібліограф М. Комаров (1844–1913), високо оцінивши дослідження К. Гамалії, писав: «...Географічні розмови Гамалії є доказом, що українська мова є дуже здобна до викладу наукових речей... Читаючи його книги немов бачиш перед собою чудово красиві картини природи... і тамтешніх людей...». Книгу написано українською мовою, але російською транслітерацією.

102. **ДРАГОМАНОВ М.
НОВІ УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ
ПРО ГРОМАДСЬКІ СПРАВИ (1764–1880).**

Женева: Печатня «Работника» і «Громади», 1881. — [4], 132 с. — 20,5 × 14,3 × 1,2 см.

В індивідуальній палітурі. Збережено оригінальну обкладинку.
Незначні забруднення.

**Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 350

В дослідженні М. Драгоманова через українські народні пісні постає сама історія нашої держави 1764–1880 рр. Український пісенний фольклор дає уявлення про життя народу та його внутрішньо-суспільні стосунки, про сприйняття тогочасної політичної ситуації. Наприкінці книги подано статтю про попередні подібні дослідження XVIII–XIX ст. Цю унікальну фольклористично-історіографічну монографію вперше було видано 1881 року у вільних від російської цензури умовах — в Женеві, друге видання побачило світ у Києві за часів Української Народної Республіки (1918). На жаль, обидва наклади було практично знищено більшовиками.

ДРАГОМАНОВ Михайло Петрович
(використовував псевдоніми: *Толмачев, Українець, М. Кузьмичевський,
П. Кузьмичевський, Кирило Василенко, Волинець, М. Галицький, М. Гордієнко,
П. Петрик, Чудак, М. Т-ов та ін.; 1841–1895*)

Український публіцист, історик, філософ, економіст, літературознавець, фольклорист, громадський діяч. Один з організаторів Старої громади у Києві. Доцент Київського університету. Після звільнення з університету через «політичну неблагонадійність» емігрував до Женеви, де очолював осередок української політичної еміграції. Професор Вищої школи у Софії.

103. [БОРОВИКОВСКИЙ А.]
**ЖЕНСКАЯ ДОЛЯ ПО МАЛОРОССИЙСКИМЪ ПѢСНЯМЪ.
 ОЧЕРКЪ ИЗЪ МАЛОРОССИЙСКОЙ ПОЭЗИИ.**

СПб.: Типографія А. С. Суворина, 1879. — 64 с. — 22 × 14,5 × 0,8 см.

В індивідуальній складеній (коленкор, «мармуровий» папір) палітурі. Шрифтове тиснення золотом на корінці. Потертості корінця та кутиків палітури. Пожовтіння паперу. Суперекслібрис «Ю. Я.». На титулі чорнильні штампи: «Московскій Книжний Магазинъ въ Кіевѣ», «Библіотека Ю. А. Яворскаго».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **900 — 1 000**
 Стартова ціна — 400

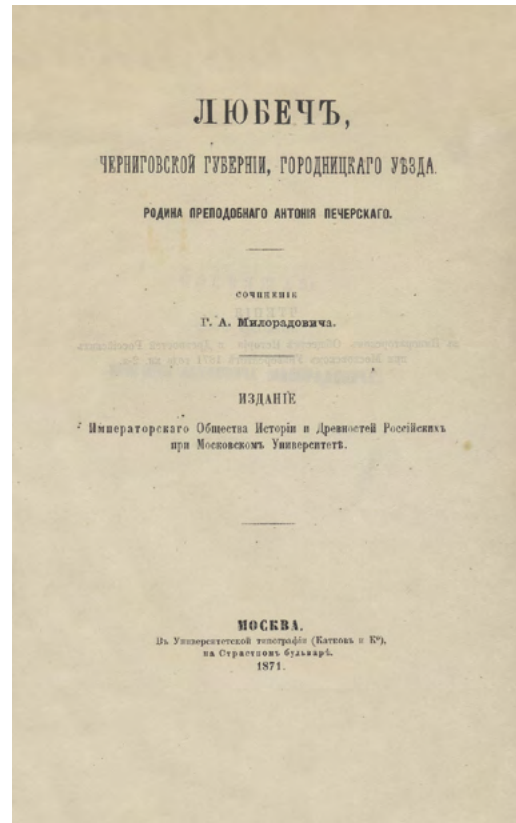
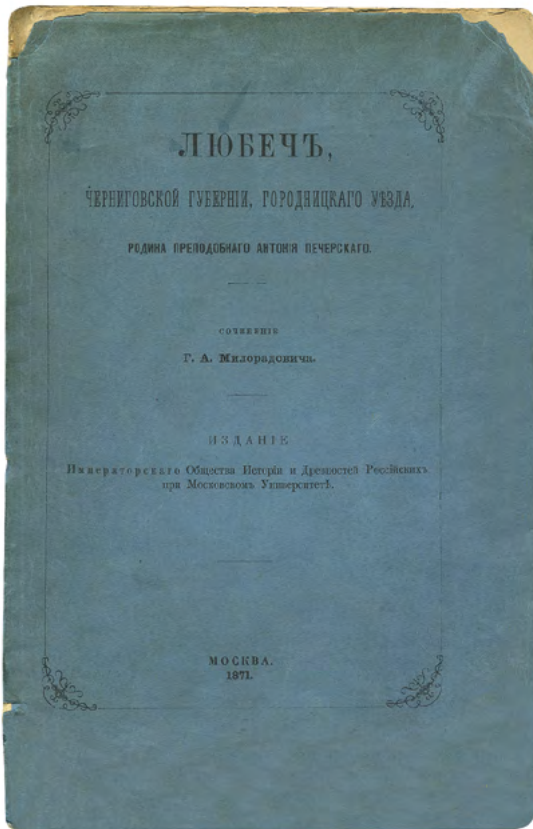
В середині XIX століття проблема становища жінки в українському суспільстві стала усвідомлюватися громадськістю та знайшла відображення у творах Тараса Шевченка, Марка Вовчка, Івана Франка, Лесі Українки, Ольги Кобилянської. Першим до теми жіноцтва в українській народній пісні звернувся Олександр Боровиковський, син відомого українського поета й фольклориста Левка Боровиковського. У двадцятирічному віці він опублікував нарис «Женская доля по малороссийским песням», в передмові до якого пише: «Меня всегда поражали украинские песни, и даже больше чем музыкой — поэзией своего содержания... Украинские песни — это те сказочные слезы. Что каждая слеза — жемчужина...». Дослідження складається з трьох розділів, які відповідають найважливішим періодам жіночого життя, — «Кохання», «Заміжжя», «Мати і діти». Нарис опубліковано російською мовою, а тексти пісень подано українською. Про можливість їх перекладу автор пише так: «Едва ли в какомнибудь языке есть столько нежных слов для выражения любви, как в малорусском. Переводить украинские песни даже на такой близкий язык, как великорусский, нет никакой возможности».

БОРОВИКОВСЬКИЙ Олександр Львович (1844–1905)

Юрист, спеціаліст з цивільного права, поет і фольклорист. Брав участь у численних судових процесах, захищаючи найнижчі верстви населення. Співпрацював з журналом «Отечественные записки», де друкувалися його поетичні твори. Окремими збірками його вірші не видавалися. На жаль, літературна спадщина О. Боровиковського сьогодні є майже невідомою.

Провенанс: на титулі чорнильний штамп «Бібліотека Ю. А. Яворскаго».

Яворський Юліян Андрійович (1873–1937) — відомий галицький літературознавець і фольклорист, дослідник давньої української літератури, поет, історик, суспільний діяч.

104. **МИЛОРАДОВИЧ Г. А.
ЛЮБЕЧЪ, ЧЕРНИГОВСКОЙ ГУБЕРНІИ, ГОРОДНИЦКАГО УѢЗДА.
РОДИНА ПРЕПОДОБНАГО АНТОНІЯ ПЕЧЕРСКАГО.**

Москва: Изд. Императорскаго Общества Исторіи и Древностей Россійскихъ, 1871. — [6] с., 160 с. — 27,3 × 17,3 × 0,7 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Потертості та незначні забруднення. Частково втрачено корінець. Деякі аркуші не розрізані. Необрізаний екземпляр.

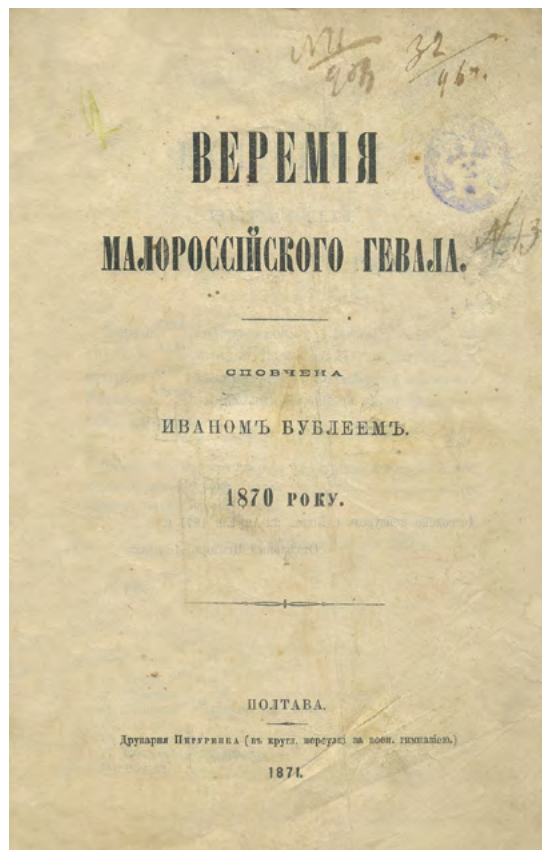
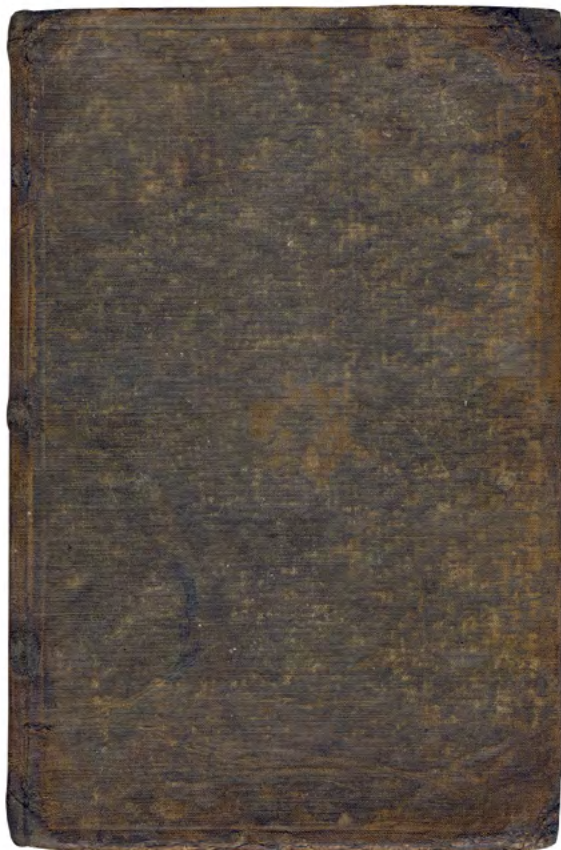
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **800 — 900**
Стартова ціна — 400

Історичне дослідження про місто Любеч (нині селище міського типу). Перша згадка про нього зустрічається у «Повісті минулих літ»: 882 року київський князь Олег захопив місто й настановив тут свого посадника. У книзі йдеться про історію Любеча, його святі місця, торгівлю, населення та ін., а також вміщено хронологічний перелік найважливіших подій з історії міста. Окремий розділ в додатках присвячено основоположнику чернецтва на Русі і засновнику Києво-Печерського монастиря пр. Антонію Печерському, який народився саме в Любечі.

МИЛОРАДОВИЧ Григорій Олександрович (1839–1905)

Український громадський діяч, історик і генеалог. Також генерал-лейтенант Російської імператорської армії. Організатор і перший голова Чернігівської губернської вченої архівної комісії. Автор багатьох праць з історії Лівобережної України, української генеалогії, геральдики, історичної бібліографії.

105. [БУБЛІЙ І. Г.]
ВЕРЕМІЯ МАЛОРОССІЙСКОГО ГЕВАЛА. /
СПОВЧЕНА ИВАНОМЪ БУБЛЕЕМЪ. 1870 РОКУ.

Полтава: Друкарня Пигуренка, 1871. — 412 с. — 22,5 × 14,5 × 2,5 см.

В індивідуальній тканинній палітурі. Потертості палітури. Фоксинг. Плями на папері від залиття. На титулі круглий чорнильний штамп та написи чорнилом: «№ 13», [«³²/₄₆»], [«№ ¹¹/₉₀₃»].

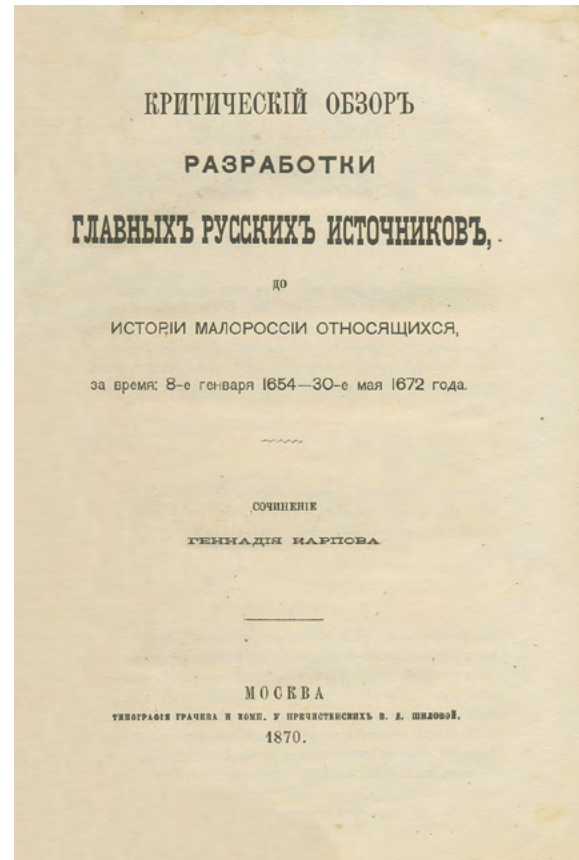
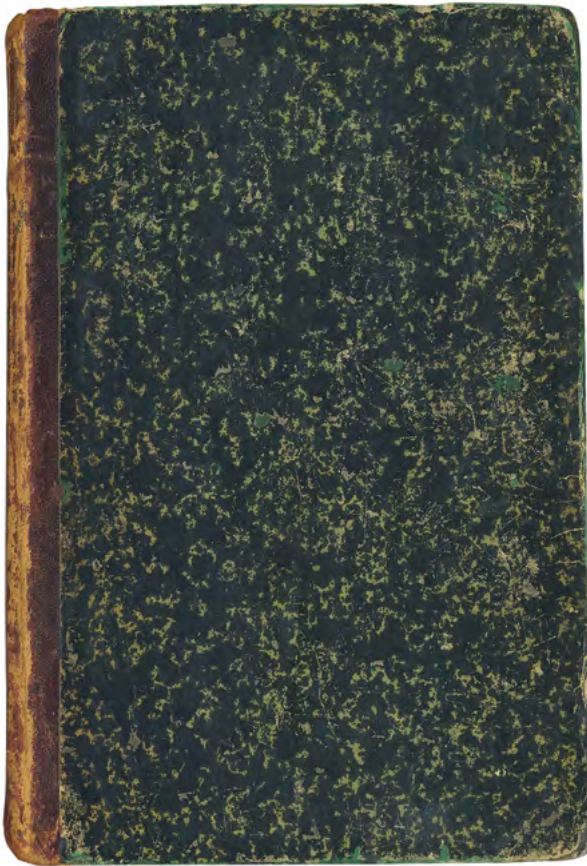
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.
Прижиттєве видання автора.

Естимейт **1 600 — 1 800**
 Стартова ціна — 1 100

«Веремія малоросійського гевала» — поема-бурлеск, в якій використано багато народних пісень, прислів'їв, обрядів. Автор реалістично змалював образи представників сільської влади і духовництва. Твір є цінним джерелом лексичного і фольклорного матеріалу 2-ї половини XIX століття.

БУБЛІЙ (Бублей) Іван Герасимович (р. н. невід. — 1875)

Український поет-аматор. Автор збірки віршів «Бандура малоросійського гевала» (1870) та поеми «Веремія малоросійського гевала» (1871).

106. **КАРПОВ Г.
КРИТИЧЕСКІЙ ОБЗОРЪ РАЗРАБОТКИ ГЛАВНЫХЪ
РУССКИХЪ ИСТОЧНИКОВЪ, ДО ИСТОРИИ МАЛОРОССІИ
ОТНОСЯЩИХСЯ, ЗА ВРЕМЯ: 8-Е ГЕНВАРЯ 1654 — 30-Е МАЯ 1672 ГОДА.**

Москва: Типографія Грачева и Комп., 1870. — [1] л., 184 с. — 20,5 × 13,5 × 1,7 см.

В індивідуальній палітурі. Незначні потертості та забруднення. Фоксинг.
Наявні печатки та позначки нині неіснуючої бібліотеки. Власницькі позначки.

***Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.
Прижиттєве видання автора.***

Естимейт **1 600 — 1 800**
Стартова ціна — 900

Г. Карпов працював переважно над дослідженням процесу утворення та устрою російської держави, проте згодом він звернувся до питання об'єднання Малої Русі і Великої Русі. Стан джерел, необхідних для вивчення цієї теми, та помилки деяких попередніх істориків вимагали ретельних попередніх критичних досліджень, результатом яких стала докторська дисертація «Критический обзор разработки главных русских источников, к истории Малороссии относящихся...» Вчений докладно описує історичні джерела XVII ст., проводить педантичний аналіз їх використання в сучасній автору історіографії, вказує на фальсифікації, помилки, неточності, неповноту наведених відомостей, помилкові трактування колег. Часто автор не лише спростовує вигадки, але й вказує причини їх навмисного розповсюдження.

КАРПОВ Геннадій Федорович (1839–1890)

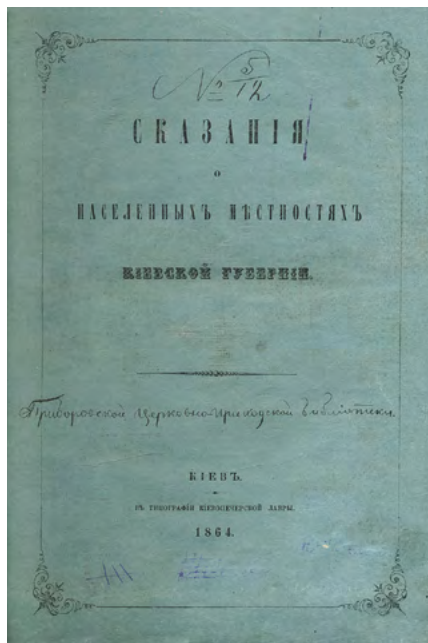
Російський історик, фахівець з історії України XV–XVII століть, професор.

Кон. Ф. Майерова.

Рисованъ П. Смирновъ

Лит. К. П. Ч. Лавры.

107. [ПОХИЛЕВИЧЪ Л.]
**СКАЗАНИЯ О НАСЕЛЕННЫХЪ МѢСТНОСТЯХЪ КІЕВСКОЙ ГУБЕРНІИ
 ИЛИ СТАТИСТИЧЕСКІЯ, ИСТОРИЧЕСКІЯ И ЦЕРКОВНЫЯ ЗАМѢТКИ
 О ВСѢХЪ ДЕРЕВНЯХЪ, СЕЛАХЪ, МѢСТЕЧКАХЪ И ГОРОДАХЪ,
 ВЪ ПРЕДѢЛАХЪ ГУБЕРНІИ НАХОДЯЩИХСЯ.**

К.: Тип. Киево-Печерской Лавры, 1864. — [1] л., [1] л. илл., VI с., 764 с. — 26 × 19 × 4 см.

В індивідуальній складеній (папір, шкіра) палітурі. Потертості корінця та оправи. Фоксинг. На форзаці, обкладинці та титулі чорнильні написи: «№ 5/12». На обкладинці позначки і напис чорнилами: «Приборовской Церковно-Приходской бібліотеки».

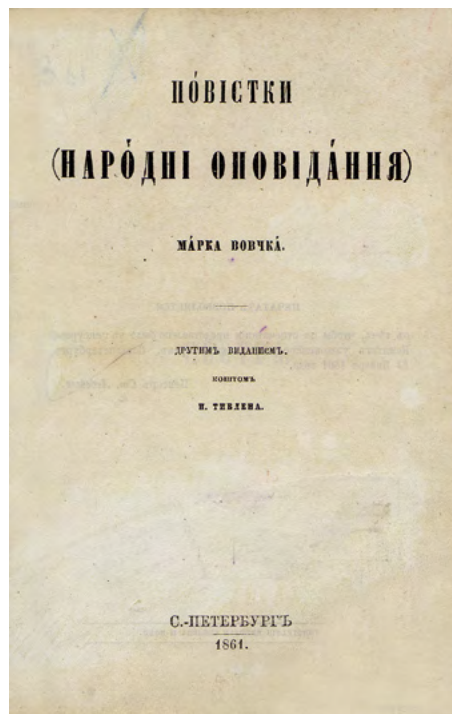
**Книга має наукову, історико-культурну цінність
 і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.
 Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **6 500 — 7 000**
 Стартова ціна — 4 500

Книга містить цінні статистичні, історичні і церковні дані про міста, містечка і села Київської губернії (сучасних Київської, Черкаської, частин Житомирської та Вінницької областей), зібрані й упорядковані Л. Похилевичем. Видання було віддруковане накладом 1 050 примірників, і невдовзі стало рідкісним.

ПОХИЛЕВИЧ Лаврентій Іванович (1816–1893)

Відомий український історик-краєзнавець. Походив із родини священика. Його твори містять детальні географо-топографічні, статистично-економічні, побутові, історичні відомості тощо.

108. **МАРКО ВОВЧОК.**
ПОВІСТКИ (НАРОДНІ ОПОВІДА́ННЯ).

СПб.: Тип. Николая Тиблена и комп., 1861. — Вид. 2. — 158 с., 22 с. — 20,5 × 13,5 × 1,6 см.

В індивідуальній палітурі («мармуровий» папір, шкіра). Тиснення золотом на корінці. Незначні потертості та забруднення. На авантитулі напис графітовим олівцем: «Книга дана для прочтѣння крестьянину подѣ названіемъ псалтырь». На с. 158 чорнильний напис «11258». Суперекслібрис «А. Ш.».

Книга має історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

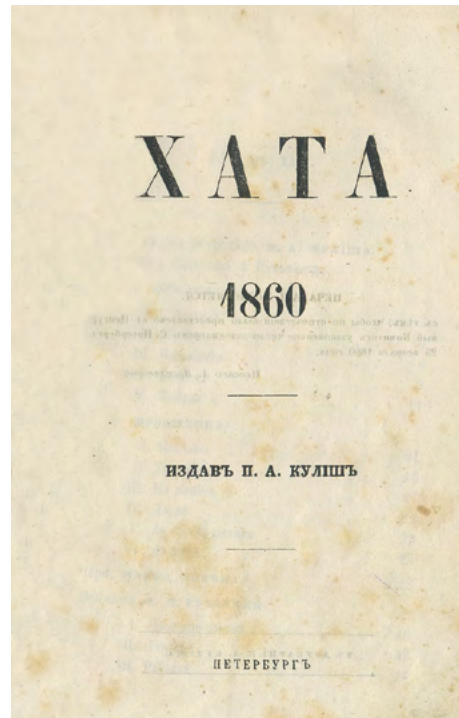
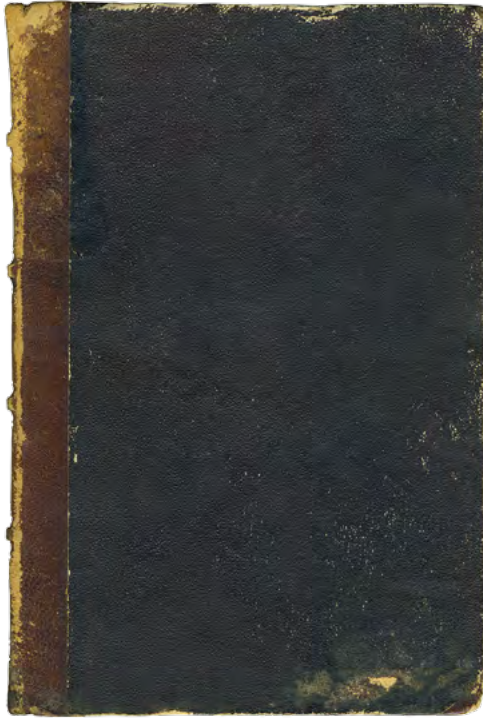
Естимейт **1 300 — 1 400**
Стартова ціна — 1 000

У 1857 р. з друкарні П. Куліша у Санкт-Петербурзі вийшов перший том збірки «Народні оповідання», до якого увійшли 11 творів Марка Вовчка: «Сестра», «Козачка», «Чумак», «Одарка», «Сон», «Панська Воля», «Викуп», «Свекруха», «Знай, Ляше!», «Максим Гримач», «Данило Гурч». У 1861 р. у типографії М. Тиблена було здійснено друге видання цього тому під назвою «Повістки», де було змінено деякі назви (зокрема, «Панська Воля» на «Горпина», а «Знай, Ляше!» на «Отець Андрій».

МАРКО ВОВЧОК

(справжнє ім'я Марія Олександрівна Вілінська, за першим чоловіком — Маркович, за другим — Лобач-Жученко; 1833–1907)

Письменник і перекладач, класик української прози. Писала українською, російською та французькою мовами. Збагатила українську літературу жанрами соціально-проблемного та баладного оповідання, соціальної та психологічної повісті, соціально-побутової казки тощо. У своїх творах засуджувала кріпацтво, описувала історичне минуле України. Перша збірка українських оповідань письменниці побачила світ у 1857 р. Невдовзі її твори почали публікуватися у Франції, Англії, Німеччині, Італії та ін.

109. **ХАТА.**
1860: [АЛЬМАНАХ]. / ИЗДАВЪ П. А. КУЛІШЪ.

Петербургъ: Въ друкарні П. А. Куліша, 1860. — XXII, [2], 216 с. — 21 × 13,5 × 1,2 см.

В індивідуальній складеній (папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Потертості корінця та оправы. Фоксинг. Суперекслібрис «А. Ф.». На форзаці чорнильний напис: «Сергия Василевича [підпис]» На авантитулі підпис чорнилом.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Перше видання (25 лютого 1860 року). Бібліографічна рідкість.

Наявність цього видання в бібліотеках, музеях

і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естимейт **5 500 — 6 000**
 Стартова ціна — 3 000

Видання «Хата» спершу замислювалося як «Южно-русский журнал словесности, истории, этнографии и сельского хозяйства». Але міністерство народної освіти «не визнало можливим ходатайствовать» про дозвіл на друк журналу, тож П. Куліш приступив до підготовки альманаху під тією ж назвою, який було видано 1860 року в Санкт-Петербурзі.

Збірка складається з поетичних і прозових творів українських письменників. Серед поезій визначне місце займає «Кобзарський гостинець» — прижиттєва публікація десяти поезій Т. Шевченка періоду заслання. Також у книзі опубліковано перші поетичні спроби Я. Щоголева і П. Кузьменка під назвою «Первоцвіт», приказки Є. Гребінки, твори Марка Вовчка, Ганни Барвінок, М. Номиса та самого П. Куліша. В українському суспільстві альманах дістав численні схвальні відгуки, що підтримало наміри П. Куліша здійснити видання журналу.

КУЛІШ Пантелеймон Олександрович (1819–1897)

Видатний український письменник, фольклорист, етнограф, мовознавець, перекладач, критик, редактор, видавець. Творець «кулішівки» — однієї з перших версій українського фонетичного правопису. Автор першого україномовного історичного роману «Чорна рада», співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з І. Пулюєм та І. Нечуєм-Левицьким). І. Франко назвав П. Куліша «перворядною зіркою» в українському письменстві, «одним із корифеїв нашої літератури». Під впливом М. Максимовича (якому він допомагав у дослідницькій роботі), П. Куліш захопився українською історією та етнографією. Як співробітник Київської археографічної комісії, багато подорожував Правобережною Україною, вивчав історичні документи й пам'ятки минулих епох, знайомився з фольклором і народним життям. Саме до цього періоду належать його балади, повість «Михайло Чарнишенко...» та епопея «Україна», видані 1843 р. у Києві. Коли до літератури увійшло ім'я П. Куліша, з'явилися підстави про окрему романтичну течію в українській літературі.

Бібліографія: Смирнов-Сокольський М. П. Моя библиотека: библиографические описания. — № 1844.

110. ПѢСНЬ О ПОЛКУ ИГОРЕВѢ, ПЕРЕВЕДЕННАЯ НА УКРАИНСКОЕ НАРѢЧІЕ МИХАЙЛОМЪ МАКСИМОВИЧЕМЪ.

Кієвъ: Въ Университетской Типографіи, 1857. — VIII с., 48 с. — 17 × 11 × 0,6 см.

В індивідуальній складеній (коленкор, «мармуровий» папір) палітурі. Збережено оригінальну видавничу обкладинку. Незначні потертості палітури. Фоксинг. На обкладинці та титулі чорнильні штампи «Книжный магазинъ Гинтера и Малецкаго» та напис чорнилом «О. Саенко».

Видання має наукову, історико-культурну цінність та становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Перший повний український поетичний переклад твору, здійснений видатним вченим Михайлом Максимовичем (1857).

Естимейт **1 300 — 1 500**
Стартова ціна — 500

«Слово о полку Ігоревім» — героїчна поема кінця XII ст., одна з найвідоміших пам'яток давньоруської літератури. В основі сюжету — сказання про невдалий похід руських князів під проводом новгород-сіверського князя Ігоря Святославича на половців у 1185 році. «Слово» було створене невдовзі після описуваної події (часто датується тим же 1185 роком, рідше 1–2 роками пізніше). Поему пронизують мотиви слов'янської народної поезії з елементами язичницької міфології. Важко переоцінити красу художньої мови та літературну значущість твору. «Слово о полку Ігоревім» — одне з найбільших досягнень середньовічного епосу.

Вперше «Слово о полку Ігоревім» було надруковано 1800 р. в Москві збирачем пам'яток давнини графом О. Мусіним-Пушкіним з рукопису, придбаного ним у Ярославі, на початку 1790-х рр. На жаль, рукописний збірник з текстом поеми, а також майже весь наклад першого друкованого видання загинув під час московської пожежі 1812 р.

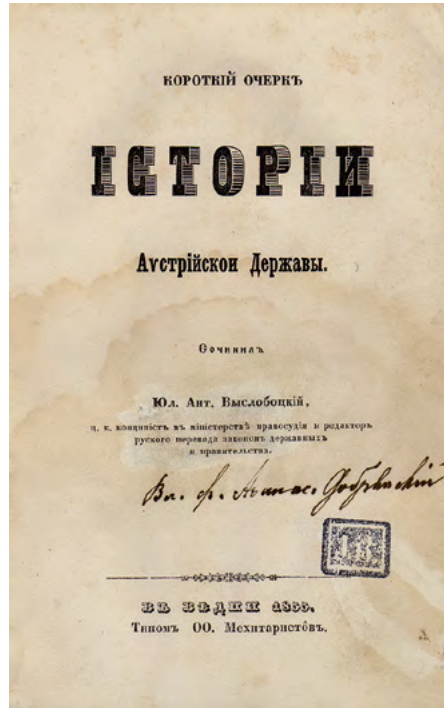
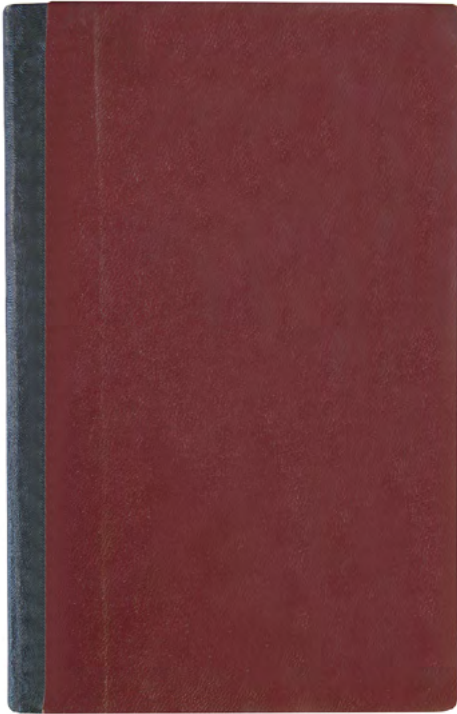
Поширенню «Слова» серед українських читачів великою мірою сприяв видатний вчений М. Максимович, який доклав чималих зусиль у справі вивчення славетної пам'ятки. У 1837 р. він вперше в Україні видав староруський текст поеми зі своїм прозовим перекладом і примітками, а 1857 року опублікував поетичну версію під назвою «Песнь о полку Игореве, переведенная на украинское наречие...». Досліджуючи староруську народну словесність, вчений дійшов висновку, що «Слово о полку Ігоревім» своєю мовою, поетичною образністю і символікою споріднюється з українськими народними піснями. М. Максимович заохотив О. Пушкіна до вивчення видатного твору, а Т. Шевченка — до перекладу його українською мовою.

МАКСИМОВИЧ Михайло Олександрович (1804–1873)

Видатний історик, філолог і етнограф, перший ректор Київського університету Св. Володимира, за свою енциклопедичну освіченість отримав від сучасників ймення «український Ломоносов». Основоположник національної фольклористики, підготував і видав збірки «Українські народні пісні» (1834), «Збірник українських пісень» (1849). Опублікував ряд монографій з історії Київської Русі, зокрема, «Откуда пошла Русская земля» (1837), «История древней русской словесности» (1839), «Начала русской филологии» (1847).

Провенанс: На обкладинці та титулі напис чорнилом «О. Саенко».

Саенко Олександр Ферапонтович (1899–1985) — український живописець й майстер декоративного мистецтва. Народний художник УРСР (1975). Учень видатних українських художників В. Кричевського та М. Бойчука. Налічав до плеяди бойчукістів. У творчому доробку митця понад 500 творів у галузях живопису, графіки, монументального та монументально-декоративного мистецтва, а також у техніці інкрустації солом'яною. 1999 року за ухвалою ЮНЕСКО ім'я О. Саенка було внесено до списку видатних діячів культури світу.

111. ВИСЛОБОЦКІЙ Ю. А. КОРОТКІЙ ОЧЕРКЪ ІСТОРІИ АУСТРІЙСКОИ ДЕРЖАВЫ.

Въ Вѣднѣ: Типомъ ОО. Мехитаристѣвъ, 1855. — [10] с., 237 с., [3] с., фронтиспис. — 18 × 11,5 × 1,7 см.

В індивідуальній складеній палітурі. Мармурові форзаци та обріз книги. На с. 60 помилкова нумерація «39». Відсутній аркуш 1 другого рахунку. Незначні потертості, забруднення та залиття сторінок. Власницький напис чорнилами на титулі «Вл. ф. А[...] Добр[оволь]скій». На звороті фронтиспису екслібрис Лисих-Киснієвських. Власницький штамп «J. V.» на титулі та с. 16. Печатка «Із книг Петра Лисого» на с. 17, 19. Нерозбірливі чорнильні штампи на деяких сторінках. Наліпка на посттитулі «Ferd. Stecher v. Sebenitz.».

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **900 — 1 000**
Стартова ціна — 400

Дослідження історії Австрії від найдавніших часів до 1854 року, що складається з 4-х розділів:

- I. Давня історія Австрії до часів Бабенбергів (1–983 р.)
- II. Від Бабенбергів до Габсбургів (983–1278 р.)
- III. Від Габсбургів до новітніх часів (1273–1741 р.)
- IV. Новітні часи (1741–1854 р.)

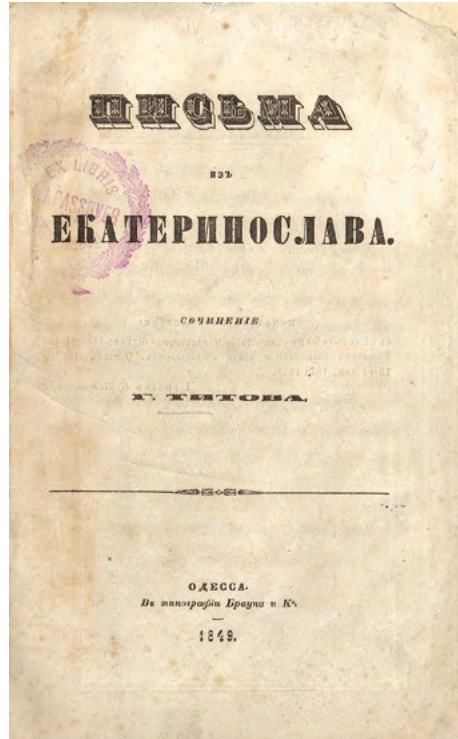
Книгу написано руським діалектом. На фронтисписі видання розміщено портрет австрійського цісаря Франца Йосифа I, виконаний відомим німецьким гравером Едуардом Кречмаром (1806–1858).

ВИСЛОБОЦЬКИЙ Юрій (Юліан-Антоній) Васильович (псевдоніми: *Василь Зборовський, Старий Знайомий, Старий Русин*; 1819–1871)

Журналіст, видавець, перекладач, друкар, письменник, громадський діяч. Директор друкарні Ставропігійського інституту у Львові, учасник Руського Собору 1848 р. Видавець та редактор українських періодичних видань «Вістник для русинів Австрійської держави». Вперше в історії української преси організував випуск додатків до газети — «Отечественный сборник...», «Домова школка», «Сіонь, церков, школа». Разом з Я. Головацьким перекладав на українську мову тексти законів. Сприяв поширенню української мови в письменстві, боровся проти впровадження латинського шрифту для українських видань, виступав за єдність східної і західної гілок українського народу.

Провенанс: екслібрис Лисих-Киснієвських на звороті фронтиспису. Печатка «Із книг Петра Лисого» на с. 17, 19. Власницький штамп «J. V.» на титулі та с. 16. Власницький напис чорнилами на титулі «Вл. ф. А[...] Добр[оволь]скій». Наліпка на посттитулі «Ferd. Stecher v. Sebenitz.».

Фердинанд Штехер фон Зебеніц — перший лікар єврейського шпиталю у Львові, відкритого у 1804 р.

112. ТИТОВЪ Г. ПИСЬМА ИЗЪ ЕКАТЕРИНОСЛАВА.

Одесса: Въ типографіи Брауна и К°, 1849. — 168 с. — 20,5 × 14 × 0,6 см.

В індивідуальному складеному футлярі (шкіра, «мармуровий» папір). Шрифтове тиснення золотом на корінці футляру. Потертості корінця та кутиків сторінок. Пожовтіння паперу. На титулі та с. 3 чорнильні штампи: «EX LIBRIS A. J. PASSOVER JURISCONSULTI».

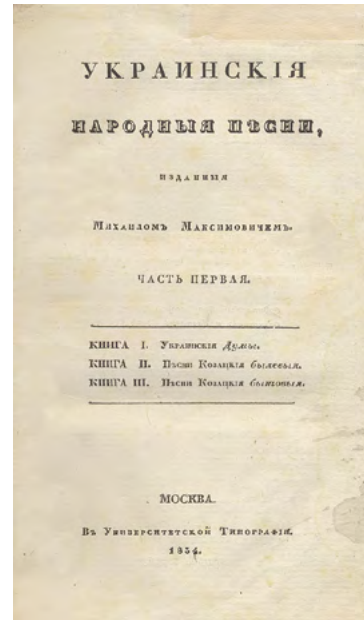
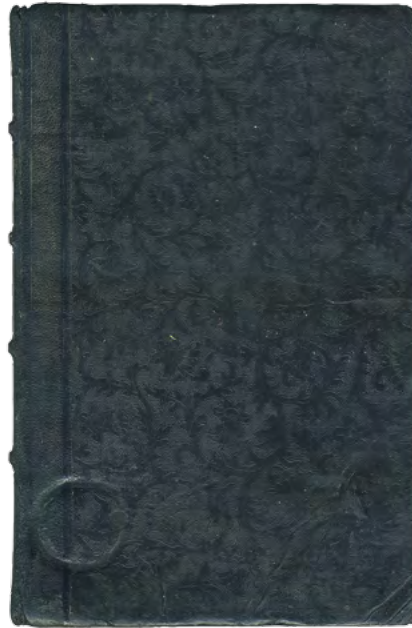
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **1 500 — 1 700**
Стартова ціна — 700

«Письма из Екатеринослава» — цінне джерело знань з історії Катеринославської губернії, одне з перших видань, що знайомить з місцевими пам'ятками та містить детальні описи дніпровських порогів. Автор ділиться власними враженнями від міст губернії (Катеринослав, Маріуполь, Таганрог), згадує історію Запорозької Січі тощо. Видання розраховане на широке коло читачів.

Провенанс: на титулі та с. 3 чорнильні штампи: «EX LIBRIS A. J. PASSOVER JURISCONSULTI».

Пассовер Олександр Якович (1840–1910) — відомий український адвокат. Блискучий оратор, з різнобічною ерудицією та видатною здатністю до аналізу найскладніших справ.

113. [МАКСИМОВИЧ М.]
**УКРАИНСКІЯ НАРОДНЫЯ ПѢСНИ,
 ИЗДАННЫЯ МИХАИЛОМЪ МАКСИМОВИЧЕМЪ.**

Москва: Въ Университетской Типографіи, 1834. — Частина перша [і єдина]. — Кн. I–III. — XII,
 180 с. — 22 × 14 × 1,2 см.

В індивідуальній складеній (папір, шкіра) палітурі. Шрифтове тиснення золотом на корінці. Незначні потертості корінця та оправы. Незначні забруднення сторінок I–X. На форзаці написи олівцем.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естимейт **2 000 — 2 200**
 Стартова ціна — 1 300

Книга «Украинские народные песни, изданные Михаилом Максимовичем» вийшла 1834 року в Москві. Звертає на себе увагу відхід у назві від слів «малороссийские» чи «южнорусские». У своїй першій збірці М. Максимович запозичив термін «малоросійський» з титульного аркуша «Енеїди» І. Котляревського, але надалі віддав перевагу прикметникові «український». У передмові до видання пояснюється, що збірка є першою частиною майбутнього багатотомника українських пісень, для якого у автора накопичилося близько двох з половиною тисяч пісень. Окремим додатком мали стати тлумачний словник і граматики української мови. На жаль, здійснитися цьому задумові не судилося, і світ побачив тільки один том, що містить твори історичної козацької народної поезії. Матеріал згруповано в трьох розділах, в кожному з яких представлено певну жанрово-тематичну групу: українські думи, пісні козацькі «былевые», пісні козацькі побутові.

МАКСИМОВИЧ Михайло Олександрович (1804–1873)

Видатний історик, філолог і етнограф, перший ректор Київського університету Св. Володимира, за свою енциклопедичну освіченість отримав від сучасників ймення «український Ломоносов». Основоположник національної фольклористики, підготував і видав збірки «Українські народні пісні» (1834), «Збірник українських пісень» (1849). Опублікував ряд монографій з історії Київської Русі, зокрема, «Откуда пошла Русская земля» (1837), «История древней русской словесности» (1839), «Начала русской филологии» (1847).

М. Максимович належав до найближчого кола друзів і знайомих Т. Шевченка. Особиста бібліотека Кобзаря, згідно зі списком, складеним Д. Каменецьким, налічувала понад півтори сотні книжок, серед яких дві збірки українських народних пісень, видані М. Максимовичем (1834, 1849). Обидві мали дарчі авторські написи. Про значення кропіткої праці Максимовича для представників української інтелігенції свідчить історія знайомства П. Куліша з одним із його видань: «Випадково в крамниці Куліш купив збірник українських історичних пісень М. Максимовича, видання 1834р., книжка захопила його. Він носився з нею, скрізь декламував з неї думи народні і вивчив її всю напам'ять».

Бібліографія: Смирнов-Сокольський М. П. Моя библиотека: библиографические описания. — № 3839.

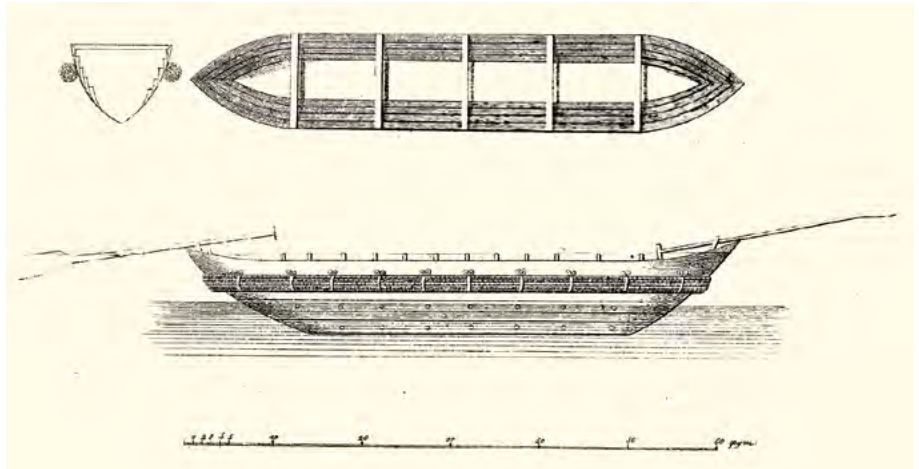
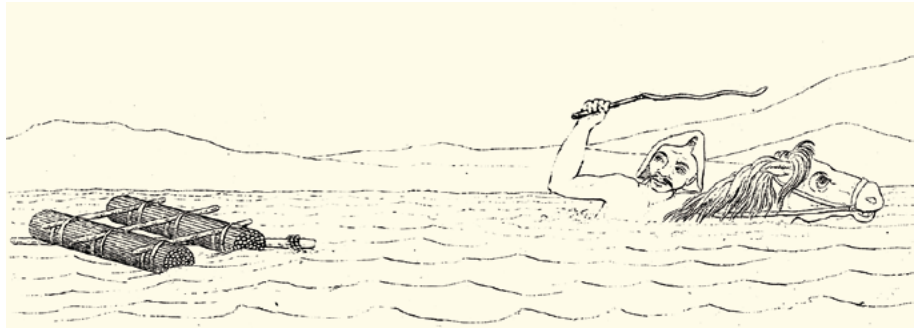
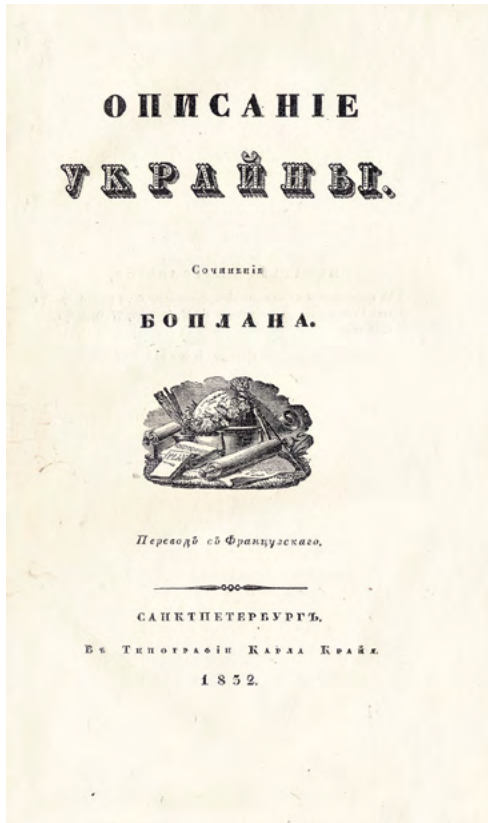
114. **БОПЛАН Г.
ОПИСАНІЕ УКРАИНЫ. /
ПЕР. СЪ ФР. [Ф. УСТРЯЛОВА].**

СПб.: Въ Типографіи Карла Крайя, 1832. — XX, 180 с., [6] л. илл., №№ 1-7. — 23 × 14,5 × 1,8 см.

В індивідуальній складеній палітурі (шкіра, «мармуровий» папір, каптал, ляссе). Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Потертості корінця та кутиків палітури. Суперекслібрис «П. Я.» Аркуш з ілюстрацією № 7 відновлено.

***Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.
Наявність цього видання в бібліотеках, музеях
і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.***

Естимейт **8 000 — 9 000**
Стартова ціна — 6 000

«Опис України» французького військового інженера і відомого картографа Г. де Боплана — одне з найважливіших історичних джерел, що розповідає про Україну XVII століття. Книга містить характеристику економіки України, а також унікальні свідчення про природу, побут і звичаї українського народу (особливо козацтва), морські походи запорожців, класову боротьбу та козацькі рухи, взаємини українського народу з росіянами, татарами, поляками. Праця Г. де Боплана відкрила західному читачеві Україну як самостійну державу в розпал визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького, здобула широку популярність в Європі і впродовж тривалого часу була важливим джерелом інформації про нашу країну та її народ.

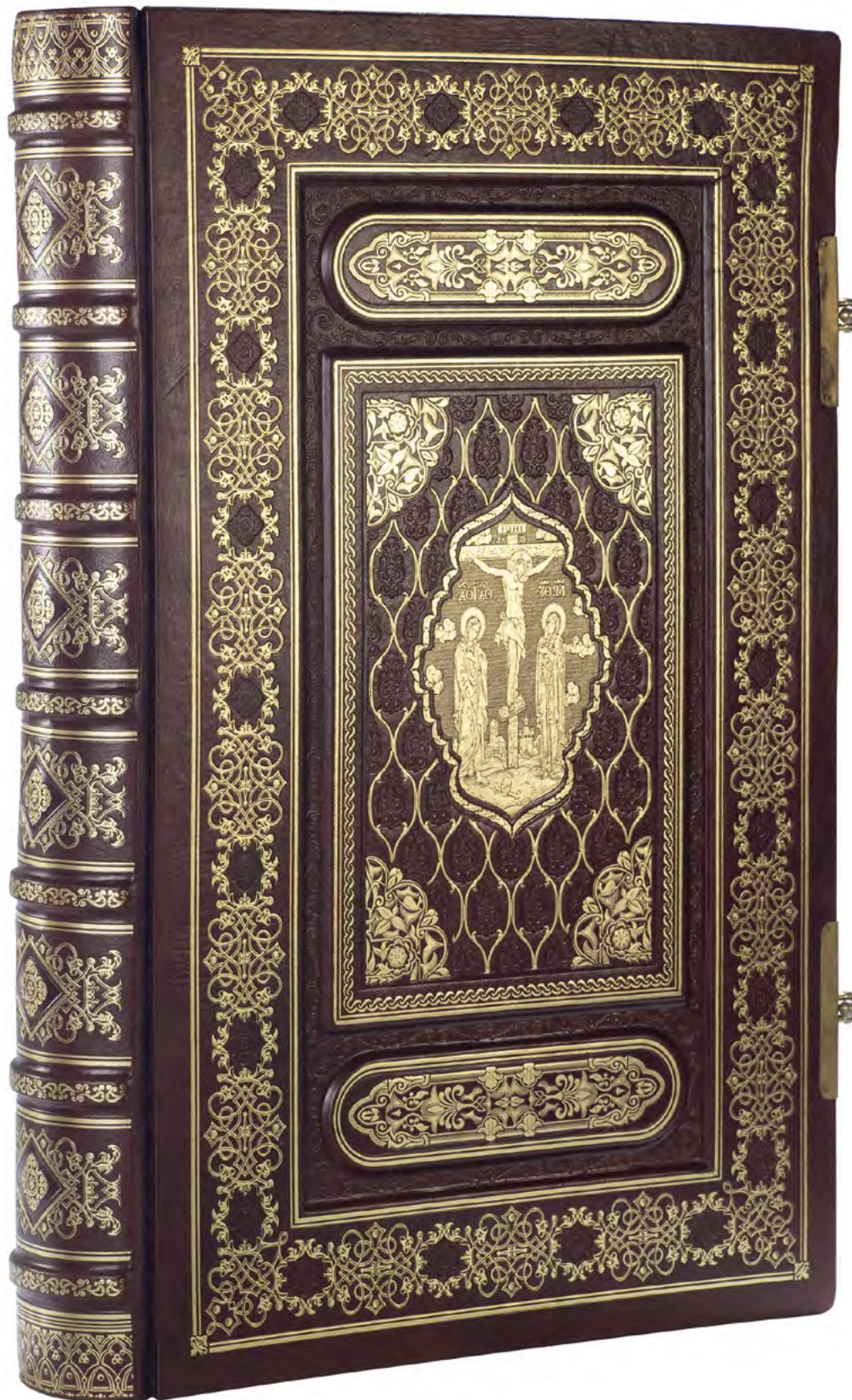
Перше видання дослідження Боплана, що мало назву «Опис країн Королівства Польського від кордонів Московії до меж Трансильванії», було здійснено 1651 року. Друге видання, виправлене і доповнене, вийшло під назвою «Опис України як однієї з провінцій королівства Польського...» у 1660 р. Дослідження було перекладено англійською, німецькою, польською, російською мовами.

Гійом Левассер де БОПЛАН (бл. 1600 — бл. 1673)

Видатний французький військовий картограф та інженер. У 1620–1630-х рр. був запрошений польським королем Сигізмундом III на посаду старшого капітана артилерії та військового інженера. У 1637–1638 рр. брав участь у поході Конєцпольського на Павлюка й Острянина. На території сучасної України будував замки (наприклад, за однією з версій, саме за його проектом в 1635–1640-х роках був побудований Підгорецький замок) і фортеці (такі як Бар, Броди). Боплан виконав перший варіант генеральної карти України, на яку нанесено назви 275 населених пунктів, 80 річок, 4 островів, 13 порогів, 4 лісів, 2 морів. Вона увійшла до рукописного атласу Ф. Гетканта, а 1648 року карту віддрукував славетний голландський гравер Гондіус.

Топонім **Україна** або **Вкраїна** (лат. *Vkraina*) вперше згадується в Київському літописі 1187 року. З XIX століття — назва території обабіч Дніпра, між Доном і Сяном та Прип'яттю і Чорним морем, заселеної переважно українцями. Це значення зберігалося також у XV–XVI ст. (і навіть пізніше). Документи свідчать про «Україну подільську», «Україну брацлавську», «Україну київську». «Diariusz sejmowy» (Щоденник сейму) 1585 року називає Поділля «Ukraina Podolska». З розвитком Козаччини в XVI ст. слово «Україна» стає географічною назвою козацької території, яка охоплювала широкі простори Наддніпрянщини. Особливого політичного значення термін набуває внаслідок Хмельниччини. Саме слово «Україна» вживав в офіційних актах і приватних листах екзильний гетьман П. Орлик, який у договорі з Кримом 1711 року титулюється як «dux Ucrainae». Не дивно, що це поняття тоді стало відомим і популярним в Західній Європі (завдяки також другому виданню «Description d'Ukraine» Г. де Боплана 1661 року).

Бібліографія: Обольянинов Н. Каталог русских иллюстрированных изданий. — Т. I. — № 243;
Бурцев А. Е. Русские книжные редкости: библиографический список редких книг. — № 1869.

115. **ЄВАНГЕЛІЄ = ЄВАГЄЛІЄ, СИРЪЧЪ:
БЛАГОВЪСТІЕ БОГОДУХНОВЕННЫХЪ ЄВАНГЕЛІСТОВЪ. /
БЛАГОСЛОВЕНІЕМЪ КЪПРІАНА СТЕЦКАГЪ.**

*Почаевъ: [Тип. Успенского монастыря], 1780. — [1]–[7], 1–228, 228–257, 1–18, 18–40 л. —
Формат книги — 2° (in folio).*

Гравюри: віньетка на титулі (мідерит), чотири сторінкових зображення євангелістів (мідерити), 8 ілюстрацій в тексті (дереворити), заставки, кінцівки, ініціали. Виливні прикраси. Гравери: Йосиф Гочемський, Адам Гочемський. Друк двома фарбами. Сторінки у подвійних складаних рамках. Кустоди. Фоліація літерна, розміщена у правому верхньому куті без крапки. Мова — церковнослов'янська. Оправа книги: шкіра, орнаментальне тиснення золотом, блінтове тиснення. Кольорові форзаці. Каптал. Металеві застіжки. Фрагментарна реставрація кутів аркушів. Примірник повний. На форзаці штамп червоного кольору: «EXLIBRIS [Ющ...ка].»

Титульний аркуш оздоблено віньеткою-мідеритом. Високу мистецьку цінність мають гравюри видатних українських художників доби бароко Іосифа та Адама Гочемських. Чотири сторінкові гравюри із зображенням святих Євангелістів підписані автором. У книзі вміщено 8 сюжетних ілюстрацій — дереворитів на євангельські теми із підписами художників. Видання щедро оздоблене орнаментальними бароковими заставками, кінцівками, ініціалами, виливними прикрасами.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність, займає чільне місце в історії вітчизняного книгодрукування і становить колекційний інтерес.

Естимейт **2 500 — 3 000**
Стартова ціна — 1 800

Євангеліє — одна з найголовніших священно-богослужбових книг християнства. Чотири перші книги Нового Заповіту — Євангелія, написані свв. апостолами Матвієм, Марком, Лукою, Іоанном. В них міститься опис земного життя Ісуса Христа, Його вчення, чудес, проповідей, Воскресіння з мертвих. Вперше в Україні Євангеліє було надруковане у 1636 р. на замовлення Львівського Успенського братства відомим львівським друкарем Михайлом Сльозкою з дозволу польського короля Владислава IV та з благословення митрополита Петра Могили. Багато оздоблене сюжетними ілюстраціями, воно стало зразком для наступних видань Святого Письма в Україні. В друкарні Києво-Печерської Лаври Євангеліє було вперше видано 1697 року, а в Почаєві — 1759 року.

Почаївська друкарня — видавничий заклад при монастирі у Почаєві на Волині (тепер у Тернопільській обл.), важливий осередок українського культурного життя у XVIII — на початку XIX ст. З 1618 року в Почаєві діяла мандрівна друкарня К.-Т. Ставровецького. Близько 1730 року було засновано друкарню при монастирі василіан заходами луцького греко-католицького єпископа Феодосія Лубенецького-Рудницького та ігумена Гедеона Козубського.

Бібліографія:

Запаско Я., Ісаєвич Я. Пам'ятки книжкового мистецтва: каталог стародруків, виданих на Україні: 1574–1800. Кн. 2., ч. 2: 1765–1800. — № 3008;

Головацкий Я. Ф. Дополнение к «Очерку славяно-русской библиографии» В. М. Ундольского, содержащее книги и статьи, пропущенные в первом выпуске хронологического указателя славяно-русских книг церковной печати с 1491-го по 1864 год, в особенности же перечень галицко-русских изданий церковной печати. — № 147;

Максименко Ф. П. Кириличні стародруки українських друкарень, що зберігаються у львівських збірках (1574–1800). — № 567.

116. **ОБ'ЯВА.**

«Податкові інспектори місця Полтави и Полтавського повіту прохають платників подходнього налогу звернути свою увагу на необхідність яко мога скорійше подати установленні законом заяви про доходи за 1917 рік».

Полтава: Друк. А. Л. Ганф, [1917–1918].

Папір, друк. Розмір: 22 × 35,4 см.

Естимейт **500 — 550**

Стартова ціна — 300

Пожовтіння паперу. На звороті напис чорнилом «34», на лицьовому боці напис «36».

Документ складається з двох аркушів — російською та українською мовами. В об'яві вказано, що особи, які не подадуть заяви про доходи, будуть змушені сплатити пеню у розмірі до 500 карбованців. Важливе значення для міського бюджету мав додатковий до державного прибутковий податок. Він встановлювався у розмірі 10 % для Києва й Одеси та 8 % для інших міст.

Карбованці: 1917 року Центральна Рада постановила випустити українські грошові знаки вартістю 100 карбованців. Перші українські паперові гроші були випущені як кредитові білети. 1 крб. містив 17,427 частки чистого золота і поділявся на 2 гривні.

=== **ОБЪЯВЛЕНІЕ.** ===

ПОДАТНЫЕ ИНСПЕКТОРЫ

города Полтавы и Полтавскаго уѣзда

просятъ

**ПЛАТЕЛЬЩИКОВЪ
ПОДОХОДНАГО НАЛОГА**

обратитъ свое вниманіе на необходимость какъ можно скорѣе подать установленныя закономъ заявленія о доходѣ за 1917 годъ.

Лица, не подавшія такихъ заявленій, будутъ подвергнуты денежному взысканію до 500 рублей.

Полтава, Тип. А. Л. Ганфъ.

36
35
=== **О Б ' Я В А.** ===

ПОДАТКОВІ ИНСПЕКТОРИ

місяця Полтави и Полтавського повіту

прохають

**П Л А Т Н И К І В
ПОДОХОДНЬОГО НАЛОГУ**

звернути свою увагу на необхідність якомога скорійше подати установленні закономъ заяви про доходи за 1917 рік.

Особи, які не подадуть такихъ заяв, будутъ примушені платити пеню до 500 карбованців.

Полтава, Друкарня А. Л. Ганф.

117. ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Ніжен: Друк. М. Горбовіцер, [1918].

Папір, друк. Розмір: 64,5 × 44,5 см.

Естимейт 4 000 — 5 000
Стартова ціна — 2 500

Пожовтіння паперу. Сліди згинів. У верхній частині аркуша чорнильний напис «392».

Четвертий Універсал Української Центральної ради — державно-правовий акт, проголошений 9 (22) січня 1918 року в Києві, згідно якого Українська Народна Республіка стала «самостійною, ні від кого незалежною, вільною суверенною державою українського народу». Прийняття IV Універсалу було інспіровано об'єктивними обставинами: наступом більшовицьких військ на Лівобережній Україні; крахом сподівань лідерів Української революції щодо можливості відродження федеративної Росії, складовою частиною якої мала стати автономна УНР; новим етапом мирних переговорів у Брест-Литовську між делегацією УНР та країнами Четвертного Союзу, які першою умовою підписання мирного договору з УНР називали саме проголошення самостійності України.

У цьому документі сформульовано зовнішньополітичну доктрину Центральної Ради, скеровану на побудову мирних і добросусідських відносин з сусідніми державами — Росією, Польщею, Австро-Угорщиною, Румунією, Туреччиною. Джерелом влади проголошено народ України, виконавчим органом — Раду народних міністрів, якій було доручено довести переговори з Центральними державами до підписання миру. Усіх громадян УНР Четвертий універсал закликав до боротьби з більшовиками.

392

ЧЕТВЕРТИЙ УНИВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Народе України!

Твоєю силою, волею, словом стала на землі Українській Вільна Народна Республіка. Справдилась кошичина давня мрія батьків Твоїх, борців за юність і права трудових. Але в тяжку годину відродилась воля України. Чотири роки люті війни знесилили наш Край і людність, фабрики товарів не виробляють, заводи спливають, залізничні розбиті, гроші в цій палящій, хліба зменшилися, наступав голод. По краю розлодилися криві грабників і злодії, особливо коли посуху до фронту військ, спалили криваву річку, замогилі і руїну на нашій Землі. Через все це не могла відбуватися вибори в Українській Установчій Зборі в призначений нам попереднім Універсалом час і сі Збори, призначені на інший день, не могли відбутися, щоб прийняти з наших рук нашу тимчасову найвищу революційну владу над Україною, установити лад в Народній Республіці нашій і організувати нове Правительство. А тим часом, Петроградське Правительство Народних Комисарів, щоб повернути під свою владу Вільну Українську Республіку оволоділо війну України, і насиле на нашу землю свої війська-кресновардівці, бойовики,—які грабують хліб наших селян і без всякої платні вивозять його в Росію, не жалючи навіть зерня, готового до нас, вбивають невинних людей, і сіють скрізь беззаконня, злодійство, безчестя.

Ми, Українська Центральна Рада, зробили все, щоб не допустити цієї братовбивчої війни двох сусідніх народів, але Петроградське Правительство не пішло нам на зустріч, і веде далі криваву боротьбу з нашим Народом і Республікою; крім того, те саме Петроградське Правительство Народних Комисарів починає затягати мир і хліба на нову війну, називаючи її до того ще союзною. Знов помістився кров, знов нещасний трудовий народ повинен класти своє життя.

Ми, Українська Центральна Рада, обрана з'їздами селян, робітників і солдатів України, має те прискити ніяк не можемо, ніяких війн підтримувати ні будемо, бо Український Народ хоче миру, і мир демократичний повинний бути як найшвидше. Але для того, щоб ні Російське правительство, ні яке інше не ставили Україні на перешкоди установити той бажаний мир, для того, щоб вести свою боротьбу за трудові роботи, до скріплення революційної волі зброї наш Українська Центральна Рада, сповіщаємо всіх громадян України, однак Українська Народна Республіка стає самостійною, а від кого незалежне Вільне Українське Державо Українського Народу. Во всіма сусідніми державами як то: Росія, Польща, Австрія, Румунія, Туреччина та інші, ми хочемо жити в мирі і дружбі, але ні слова з них не може втручатися в життя Самостійної Української Республіки,—власть у ній буде належати тільки Народові України, німен якого поки зберуться Українській Установчій Зборі будем радити ми, Українська Центральна Рада, представники робочого народу селян, робітників і солдатів та наш виконавчий орган, який однин матиме назву «Рада Народних Міністрів».

Насамперед приписуємо Правительству Республіки нашій Раді Народних Міністрів від свого дня вести розпочати нею вже переговори про мир з Центральними Державами цілком самостійно і довести їх до кінця, не вважаючи ні на які перешкоди з боку якої-небудь інших частин бувшої Російської Імперії і установити мир, щоб наш Край розпочав своє господарське життя в спокою і згоді.

До так званих більшовиків, та інших напалників, що нищать та руйнують наш Край, приписуємо Українській Народній Республіці твердо і рішуче зватися до боротьби з ними, а всіх громадян нашій Республіці закликаємо не жалючи життя боронити добробут і свободу. Наша Народна Українська Державна повинна бути вичищена од напалників з Петрограду насильників, які забирають права Української Республіки.

Незмірно тяжка війна, розпочата буржуазними правительствами, тяжко змучила наш Народ, вже знищила наш Край, розбила господарство. Тепер тому мусить бути кінець, з тим, як армія буде демобілізуватися, приписуємо одлучати де-яких; після підтвердження мирних переговорів розпустити армію зовсім. Потім, замість постійної армії, звести народно миліцію, щоб військ наших служило скорочено робочого народу, а не бажанням пануючих верств.

Порядковані військ і демобілізовані місцевості мають бути відновлені за допомогою і захолом нашого Державного Скорби. Коли воєни наші повернуться до дому, народні ради, волости, повітові та городські думи мають бути перенесені в час, який буде доречним, щоб і воєни наші мали в них голос, а тим часом, аби встановити на місцях таку владу, до якої б мали добіра і яка б опиралась на всі революційно-демократичні верстви народу, Правительство повинно завадити до співробітництва ради селянських, робітничих і солдатських депутатів, вибраних з місцевої людности.

В справі земельній комісії, вибрана на останній сесії нашій, ~~успішно~~ закон про передачу землі трудовому народові без викупу, прийнявши за основу виснаження власности соціалізація землі, згідно з нашою постановою на восьмій сесії. Закон сей буде розглянено за кілька днів в повній Центральній Раді.

Рада Народних Міністрів живе всіх заходів, щоб передала землі в руки трудових ще до початку весняних работ через земельні комітети неодмінно відбулась.

Ліси, води і всі багатства підземні як добро Українського трудового народу, переводити в порядкування Української Народної Республіки.

Війна також відбрала на себе всі трудові робочі сили нашої країни. Більшість заводів, фабрик, майстерень виробляли тільки те що було потрібно для війни, і народ зостався зовсім без товарів. Тепер війні кінець. Отже приписуємо Раді Народних Міністрів негайно приступити до переведення всіх заводів і фабрик на мирний стан, на вироблення продуктів, потрібних насамперед трудовим масам.

Та сажа війна напалнула сотні тисяч безробітних, а також і інвалідів. В Самостійній Народній Республіці Україні не повинен терпіти ні один трудовий чоловік. Правительство Республіки має підняти промисловість Держави, має розпочати творчу роботу в усіх галузях, да всі безробітні могли б найти працю і прикласти свою силу і—жити всіх заходів до забезпечення склічених та потерпілих від війни.

За старого ладу торгові та різні посередники нажили з блиск пригноблених класів величезні капітали. Одній Українській Народній Республіці бере в свої руки найважливішу галузь торгівлі і весь дохід з неї повертати на користь народу. За товарами, які будуть порозвезені з за кордон і вивозитися за кордон, буде доглядати сама Державна влада, щоб не було такої дорожноти, яку терплять найбільшні класи через спекулянтів. Правительству Республіки на виконання сього приписуємо зробіти і представити на затвердження закон про це, а також про монополію залізв, шукри, тютюну і інших продуктів і товарів з яких найбільше бралися прибутки з робочих класів на користь нетрудових.

Так само приписуємо встановити державно-народний контроль над банками, які кредитом, позичками нетрудовим масам доломали виснажити класи трудові. Одній позичкою помч банків має даватися гонимим чином на підтримку трудового населення та розвиток народного господарства Української Народної Республіки, а не на спекуляцію та різні банкові експлоатації і виганки.

На ґрунті беззаконня, неспкою в житті та недоволі продуктів росте невдоволення серед де-якої частин людности. Тим невдоволенням користуються різні темні сили і підбивають неслідчих людей до старих порядків. Сі темні сили хочуть знову повернути всі вільні народи під єдине царське ярмо Росії. Рада Народних Міністрів повинна рішуче боротися з усіма контр-революційними силами. А всякого, хто кликатиме до повстання проти Самостійної Української Народної Республіки, до повертання старого ладу, того карати, як за державну зраду.

Всі демократичні свободи, проголошені третім Універсалом, Українська Народна Республіка підтверджує. Та—скріма проголосує у Самостійній Народній Українській Республіці всі наші користуються правом національно-персональної автономії, прозваним за ними законом 9-го січня.

Всього, чого з вичисленого в сім Універсалі не встигнемо зробіти ми, Центральна Рада, в найблизших тижнях, те повно довршатиме, справлять і до останнього порядку приведуть Українській Установчій Зборі. Ми наказуємо всім громадянам нашим провадити вибори до них як найшвидше, вжити всіх заходів, щоб підрахонок голосів закінчено як найскоріше, щоб за кілька тижнів збиралась сі наш Установчій Зборі—найвищий господарь і в порядках Землі нашої—і закрили свободу, лад і добробут конституції Незалежної Української Народної Республіки на добро всього трудового народу—тепер і на будучину.

Сього найвищому нашому органу належатиме рішити про федеративний зв'язок народними республіками бувшої Російської держави.

До того часу всіх громадян Самостійної Української Народної Республіки кличемо исполнити спати на сторожі добуті волі та праці нашого Народу і всіма силами боронити свою долю від всіх ворогів селянсько-робітничої Самостійної Республіки Української.

Українська Центральна Рада.

118. **РУКОПИСНИЙ ДОКУМЕНТ. [ДОЗВІЛ НА ВСТУП ДО ШЛЮБУ].**
«Крестьянамъ моимъ: жителямъ города Конотопа: вдовцу Андрею Герасимову Сибѣлю и дѣвицѣ Параскевіи Григоріевой Нестеренковой, дозволяю въ ступить въ бракъ, буди непредставится особо препятствующихъ причинъ. — 7 февраля 1857 года. Помѣщик, Коллежскій ассессор [Николай] Бѣлозерскій».

[Конотоп], 1857.

Папір, чорнило, перо. Розмір: 17,6 × 11 см, розмір аркуша: 17,6 × 22 см.

Естимейт **400 — 600**
 Стартова ціна — 200

Незначне забруднення та пожовтіння паперу. Штемпель праворуч у верхньому куті. Воскова печатка ліворуч поблизу нижнього кута. Рукописний лист — дозвіл від 7 лютого 1857 року, затверджений поміщиком Білозерським, — вірогідніше за все, Миколою Даниловичем.

БІЛОЗЕРСЬКИЙ Микола Данилович (1800–1879)

Поміщик з Чернігівщини. Борзнянський повітовий суддя (1824–1841). У січні 1847 р. на весіллі П. Куліша й О. Білозерської на хуторі Мотронівка познайомився з Т. Шевченком, який був «боярином» нареченого. Впродовж часу свого гостювання у молодих, Шевченко часом бував на хуторі Миколи Даниловича під Борзною. М. Білозерський особисто знав М. Гоголя, і зберіг з ним дружні стосунки до кінця життя письменника.

Згода на шлюб свого часу була одним із способів державного регулювання. На початку XVIII ст. зросла кількість примусових шлюбів, які уклалися з ініціативи батьків і поміщиків без урахування бажання дітей або кріпаків, котрі через страх не мали можливості чинити опір. Петро I реформував шлюбні відносини указом від 12 квітня 1722 р., за яким «батьки й поміщики мали поклястися у тому, що одружують своїх дітей і селян без примусу». 1724 року примусові шлюби остаточно було оголошено недійсними під загрозою стягнення великих штрафів із батьків та поміщиків. Крім того, суворо наказувалося фіксувати інформацію про шлюби в метричних книгах. У зв'язку з юридичним закріпленням кріпацтва, поміщики свавільно втручалися в сімейне життя селян. Передусім вони дбали про те, щоб не допустити втеч кріпачок, тож заохочували шлюби між селянами власних маєтків. Вінчати їх парафіяльні священники могли лише маючи письмовий дозвіл поміщика.

1857 г.
№ А. 16 1

Крестившимся моим: имите-
лям Города Конотопе: вдовцу
Андрею Герасимову Сидору и
дъвицу Тераскину Григоріевоу
Честерекиной, дозволяю вступи-
тить в брак, буди не предета-
вится особо препятствующих
приказ. - Февраля 1872 года.

Секретарь, Кол-
лежский Ассесор
Александръ Степа-
новичъ

119. ПЕРШІ УКРАЇНСЬКІ ПОШТОВІ МАРКИ.

Російські поштові марки, адаптовані для використання на території Української Народної Республіки.

Поштові марки Української Народної Республіки та Гетьманської Держави з символами та алегоріями. 1918 р.

Поштові марки Західноукраїнської Народної Республіки. 1919 р.

Поштові марки Директорії Української Народної Республіки. 1920 р.

Поштові марки Української Соціалістичної Радянської Республіки. 1923 р.

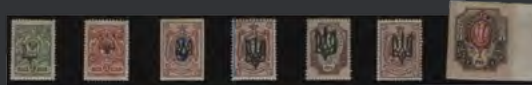
Марки викладено на аркуш паспарту за хронологією з текстівками.

Розмір аркуша: 71 × 80 см.

Естимейт **600 — 700**

Стартова ціна — 250

Перша серія марок Української Народної Республіки (5 купюр з номіналом 10–50 шагів) вийшла в обіг у липні 1918 року. Місяцем раніше в Києві було видано 6 гербових марок із номіналами від 40 шагів до 10 карбованців. Ескізи перших українських марок виконали видатні українські художники Георгій Нарбут і Антін Середа. Частина першої серії («шагівки») друкували на картоні з написом на звороті: «Ходить нарівні з дзвінкою монетою». Марки-гроші вживалися з квітня 1918 р. до березня 1919 р. замість монет, які вийшли з обігу. У червні 1923 р. більшовицька влада видрукувала в Берліні 4 поштові марки (єдині українською мовою) з написом «Пошта УСРР» із доплатою в карбованцях на допомогу голодуючим. Власні марки в Україні почали друкуватися лише з 1992 року.

Російські поштові марки адаптовані для використання на території Української Народної Республіки

Символи та алегорії 1918 р.
Поштові марки УНР та Гетьманської Держави
Марки номіналами 30, 40 та 50 цятів були розроблені художником Т. Нарбутом, номіналами 10 та 20 цятів були розроблені художником А. Сергасю

Поштова марка Гетьманської Держави та Директорії УНР
Високономінальний поштовий випуск 1919 р.
Малюнок марки створено художником П. Обочинено

Поштові марки ЗУНР 1919 р.
Австрійські марки українськомовні петитивами із надписом ЗУНР та зображенням трикутні

Поштові марки
Української Соціалістичної Радянської Республіки
Допомога голодуючим 1923 р. Поштовий благодійний випуск.
Малюнки марок виконали художники А. Магаричевич та Б. Перей-Копицька

120. НАГЛЯДНЫЙ ПЛАНЪ Г. КІЕВА.

К.: Изданіе А. Г. Максимова; Типо-Литографія И. И. Чоколова, [1913–1914].

Розмір відбитка: 68 × 92 см.

Естимейт 1 000 — 1 200

Стартова ціна — 400

З позначенням трамвайних ліній, алфавітним покажчиком вулиць і нумерацією будинків. Сліди згинів, пожовтіння паперу. Масштаб: в англійському дюймі 150 сажнів.

«Наглядный планъ г. Кіева» — детальна багатоколірна схема центральної частини Києва з позначенням визначних архітектурних пам'яток. Її було видано з нагоди гучної події міського життя 1913 року — Всеросійської виставки, що проходила протягом кількох місяців у районі сучасного НСК «Олімпійський». Це був останній мирний рік, що передував світовій війні та революційним подіям. Недарма, порівнюючи пізніші економічні показники з дореволюційними, за основу завжди брали саме 1913-й. Він запам'ятався киянам також святкуванням 300-річчя царювання династії Романових, відкриттям пам'ятника Столипіну тощо.

ЧОКОЛОВ Іван Іванович (1845–1932)

Відомий київський книговидавець. Випускав географічні атласи та нотні збірки для всієї Російської імперії, а також видав зібрання творів І. Нечуя-Левицького (попри заборону друкування книжок українською мовою). Упорядник поетичних збірок популярних українських поетів.

ТРИХАНОВЪ ОСТРОВЪ
АЛЕНСЬЕВЪ ОСТРОВЪ

НАБЕРЕЖНОЕ

ЦАРСКАЯ ПЛОЩАДЬ

ОБОРОДА

ВЫСТАВОЧНАЯ
ТЕРРИТОРИЯ 1913 г.

БОТАНИЧЕСКАЯ
ОАЗА

СОЛОМЕНКА

ПРОТАСОВЪ
ЯРЬ

КАДЕТСКАЯ РОЩА

121. **TYPUS GENERALIS UKRAINÆ SIVE PALATINATUUM PODOLIÆ, KIOVIENSIS ET BRACZLAVIENSIS TERRAS NOVA DELINEATIONE EXHIBENS. = ГЕНЕРАЛЬНА КАРТА УКРАЇНИ АБО ПОДІЛЬСЬКЕ, КИЇВСЬКЕ ТА БРАЦЛАВСЬКЕ ВОЄВОДСТВА НАНОВО НАКРЕСЛЕНІ.**

[Амстердам — Оксфорд]: Jan Janssonius, Johannes van Waesbergen, Mosses Pitt, [1680–1683].

Розмір відбитка: 42 × 54 см.

Папір, мідерит, багатоколірне ручне тонування аквареллю. Художній картуш.

Сліди згинів. Незначне пожовтіння паперу. Мова: латинська.

Карта є рідкісною, має наукову, художню, історико-культурну цінність та становить колекційний інтерес.

Естимейт **2 000 — 2 500**

Стартова ціна — 1 000

Заголовок карти вміщено у фігурному картуші з гербом Речі Посполитої з чотирма постатями козаків обабіч. Внизу аркуша примітка з іменами автора й видавців. На карті зображено територію від Лоева на півночі до Чорного моря на півдні, від Львова на заході до впадіння р. Оскіл у Сіверський Донець на сході. На карті вказано сторони світу, а також позначено рисунками Пагорби Дніпра та розлогі заліснені території Київщини. Представлений зразок є переопрацюванням голландським картографом Яном Янсоном Генеральної карти України Г. де Боплана 1648 року. У 1680-х р. спадкоємець Янсона Йоганнес ван Весберген, спільно з лондонським видавцем Мозесом Піттом, перевидав карту, додавши на форму картографічну сітку, змінивши картографічне зображення Полісся тощо. У цьому варіанті карта друкувалася протягом 1680–1683 рр.

ЯНСОН Ян (Янсоніус Ян; 1588–1664)

Видатний голландський картограф. Свої перші карти видав у 1616 році. Володів книжковими магазинами у Франкфурті-на-Майні, Данцігу, Стокгольмі та інших європейських містах. Працював над власним географічним атласом. У 1638 році вийшов тритомний атлас, присвячений Італії, згодом інші атласи й карти європейських країн і міст. Після смерті автора його карти й атласи повторно видали в 1660 році. Справу Яна Янсона продовжили його спадкоємці.

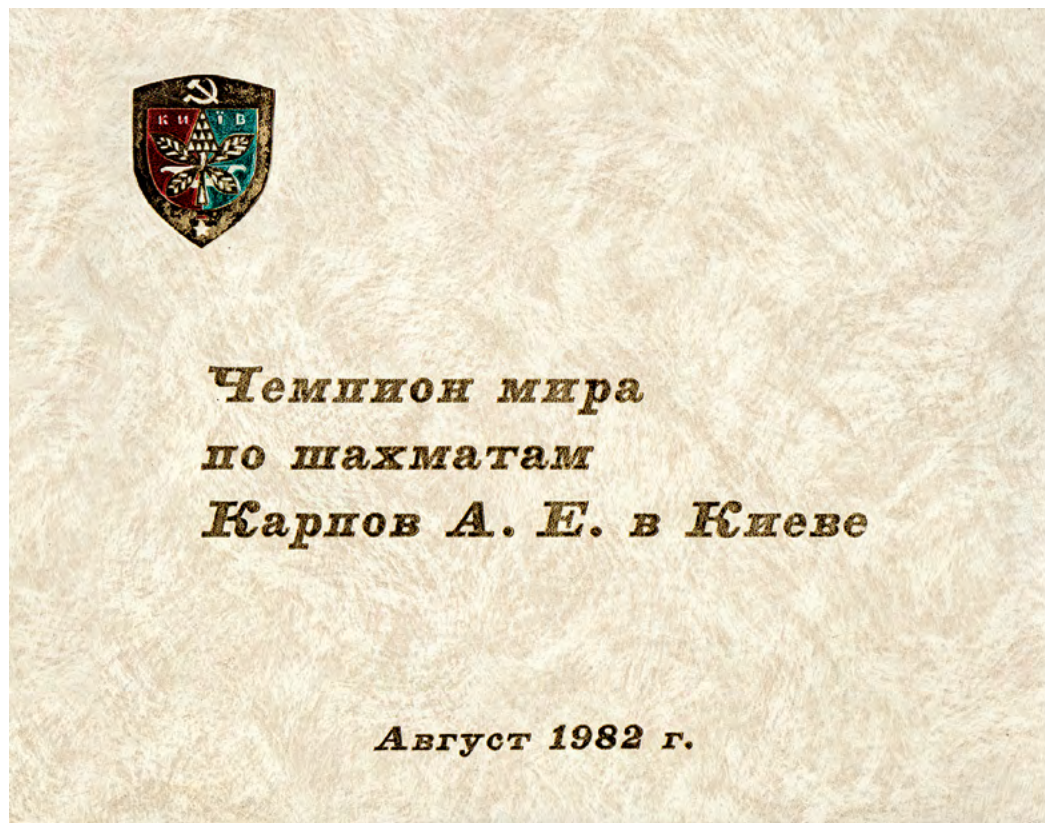
Гійом Левассер де БОПЛАН (бл. 1600 — бл. 1673)

Видатний французький військовий картограф та інженер. У 1620–1630-х рр. був запрошений польським королем Сигізмундом III на посаду старшого капітана артилерії та військового інженера. У 1637–1638 рр. брав участь у поході Конєцпольського на Павлюка й Остриянина. На території сучасної України будував замки (за однією з версій, саме за його проектом в 1635–1640-х роках був побудований Підгорецький замок) і фортеці (Бар, Броди). Боплан виконав перший варіант Генеральної карти України, на яку нанесено назви 275 населених пунктів, 80 річок, 4 островів, 13 порогів, 4 лісів, 2 морів. Вона увійшла до рукописного атласу Ф. Гетканта, а 1648 року карту віддрукував славетний голландський гравер В. Гондіус.

Топонім **Україна** або **Вкраїна** (лат. *Vkraina*) вперше згадується в Київському літописі 1187 року. З XIX століття — назва території обабіч Дніпра, між Доном і Сяном та Прип'яттю і Чорним морем, заселеної переважно українцями. Це значення зберігалося також у XV–XVI ст. (і навіть пізніше). Документи свідчать про «Україну подільську», «Україну брацлавську», «Україну київську». «Diariusz sejmowy» (Щоденник сейму) 1585 року називає Поділля «Ukraina Podolska». З розвитком Козаччини в XVI ст. слово «Україна» стає географічною назвою козацької території, яка охоплювала широкі простори Наддніпрянщини. Особливого політичного значення термін набуває внаслідок Хмельниччини. Саме слово «Україна» вживав в офіційних актах і приватних листах екзильний гетьман П. Орлик, який у договорі з Кримом 1711 року титулується як «dux Ucrainae». Не дивно, що це поняття тоді стало відомим і популярним в Західній Європі (завдяки також другому виданню «Description d'Ukraine» Г. де Боплана 1661 року).

Бібліографія: Вавричин М., Дашкевич Я., Кришталович У. Україна на стародавніх картах: Середина XVII — друга половина XVIII ст.: Атлас репродукцій. — К.: ДНВП «Картографія», 2009. — С. 76–77.

122. [АЛЬБОМ]. ЧЕМПИОН МИРА ПО ШАХМАТАМ КАРПОВ А. Е. В КИЕВЕ.

[Київ]: б/в, 1982. — [1] арк., 13 арк.: фото. — 22,7 × 30 × 2,5 см.

Оригінальна палітура з тисненням золотом.
Незначні забруднення.

Естимейт **400 — 600**
Стартова ціна — 300

Альбом було випущено на згадку про перебування чемпіона світу з шахів А. Карпова у Києві 23–24 серпня 1982 року. Він складається з 13 рідкісних кольорових фотокарток на окремих аркушах. На світлинах відображено відвідування А. Карповим відомих місць столиці — Володимирської гірки, Площі Жовтневої революції (нині Майдан Незалежності), Києво-Печерської Лаври, Музею історичних коштовностей України тощо.

КАРПОВ Анатолій Євгенович (1951 р. н.)

Радянський і російський шахіст, дванадцятий чемпіон світу з шахів, міжнародний гросмейстер, заслужений майстер спорту СРСР. Триразовий чемпіон світу з шахів серед чоловіків, триразовий чемпіон світу ФІДЕ, дворазовий чемпіон світу у складі збірної СРСР, шестиразовий переможець шахових олімпіад у складі збірної СРСР, триразовий чемпіон СРСР, чемпіон РРФСР. Володар дев'яти шахових «Оскарів».

123. ЛИСТІВКА.

**СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!
23 ТРАВНЯ. ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ.
ПІМСТИШ СМЕРТЬ ВЕЛИКИХ ЛИЦАРІВ.**

Б. м.: Друк. ОУН ім. сотника Перемоги, 1951.

Папір, друк. Розмір: 18,6 × 13,5 см.

Незначне пожовтіння паперу та надрив поблизу нижнього правого кута. Художник [Ніл Хасевич]. На звороті — заклик до українських юнаків і дівчат ставати в ряди борців за визволення України — до ОУН під керівництвом Степана Бандери. 23 травня відзначають день пам'яті борців за волю України.

Естимейт **300 — 450**

Стартова ціна — 150

ХАСЕВИЧ Ніл Антонович

(псевдоніми: Бей-Зот, Левко, Рибалка, 333, Старий, Джміль; 1905–1952)

Видатний український художник-графік, суспільний і політичний діяч. Член Української головної визвольної ради (з 1949). Ілюстратор багатьох видань ОУН і УПА. Підпільна творчість Н. Хасевича розпочалась у 1943 році, коли він вступив до УПА. Художник оформлював антирадянські листівки-афіші, летючки, бофони (квитки на бойовий фонд) і видання УПА, створював ілюстрації, логотипи, карикатури, меморіальні портрети загиблих провідників, виготовляв печатки, штампи та кліше, проектував хрести-ордени, медалі та відзнаки УПА й ОУН. Також Н. Хасевич виконав серію дереворитів «Волинь в боротьбі», ряд цікавих портретів та ескізів з життя повстанців. За особливий внесок у справу визвольного руху Ніла Хасевича було нагороджено Срібним Хрестом Заслуги та медаллю «За боротьбу в особливо важких умовах».

Прочитай і підкинь другому!

УКРАЇНСЬКІ
ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Пам'ятайте, що Ваша Батьківщина — Україна стоїть у важкій і жорстокій російсько-більшовицькій неволі.

Пам'ятайте, що Большевицька Москва впродовж 80-річного панування над Україною три рази зорганізувала масовий голод, внаслідок якого загинуло понад 10 мільйонів українців; впродовж цих же років Москва знищила понад кількост видатних українських, письменників, поетів і політично-громадських діячів сотні тисяч українських патріотів, які боролись за волю України!

Пам'ятайте, що тільки Українська Самостійна Держава дасть українському народові вільне, заможне і щасливе життя.

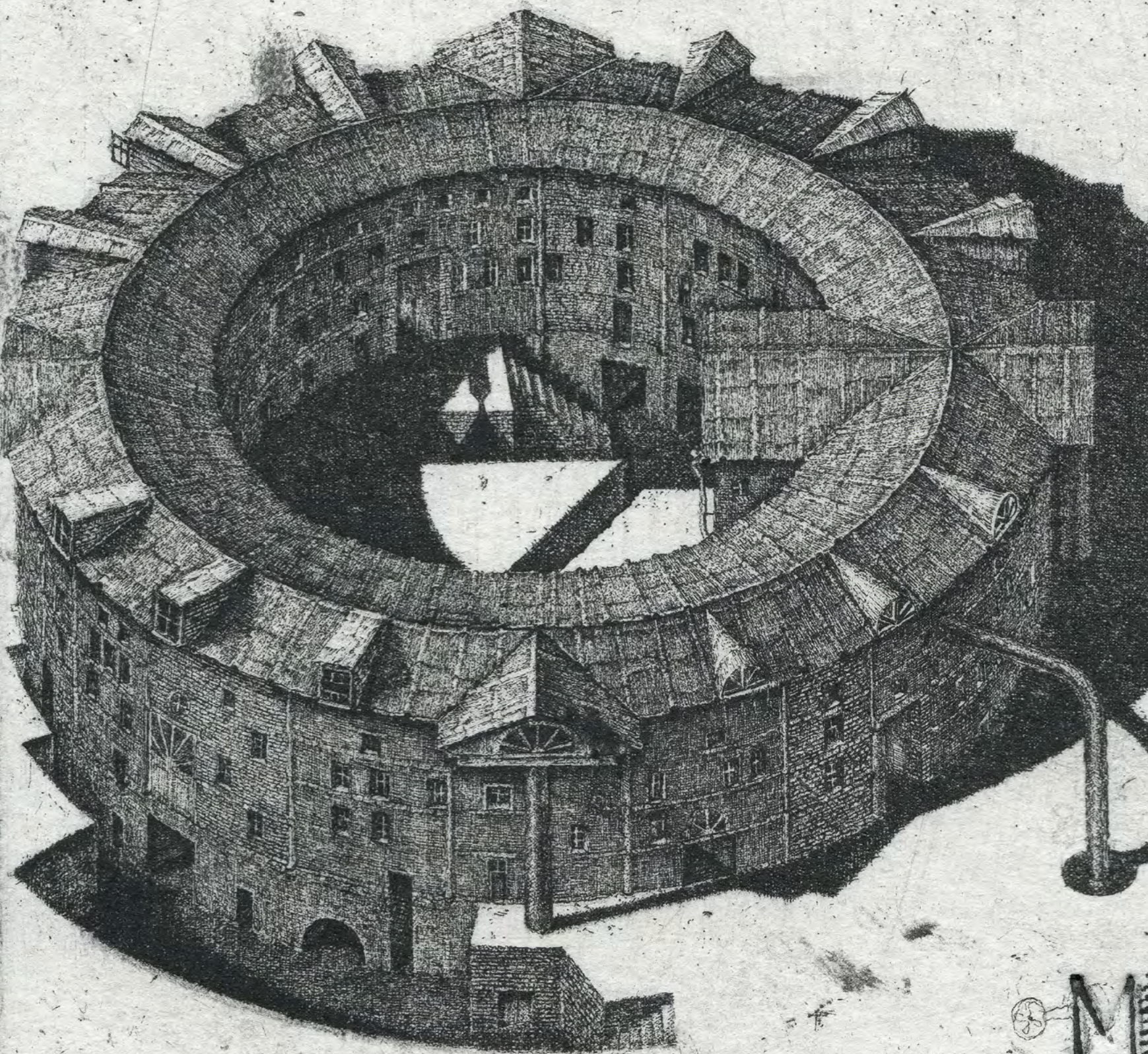
Пам'ятайте, що Ваш священний обов'язок — стати в ряди борців за визволення України, — в ряди Організації Українських Націоналістів під керівництвом Степана Бандери.

(із журналу „Молодий Революціонер“ ч. 5.)

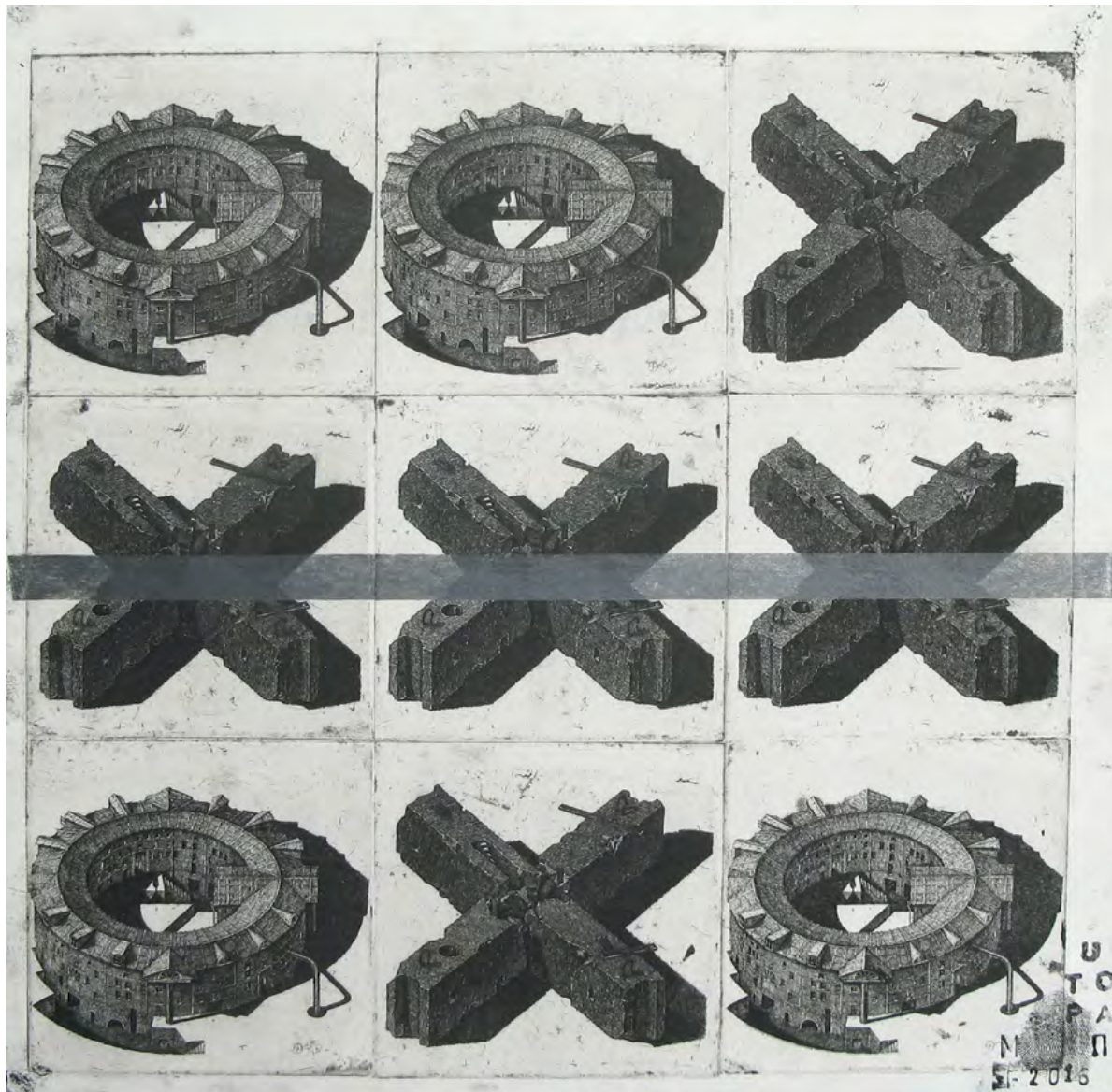
ХАЙ ЖИВЕ МОГУТНЯ І СЛАВНА УКРАЇНСЬКА
САМОСТІЙНА СОБОРНА ДЕРЖАВА!
ХАЙ ЖИВЕ БОРОТЬБА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛО-
ДИ ПРОТИ ПОНЕВОЛЮВАЧІВ УКРАЇНИ!
ХАЙ ЖИВЕ ПРОВІДНИК ОУН СТЕПАН БАН-
ДЕРА!
СМЕРТЬ СТАЛІНУ І ВСІМ ДУШИТЕЛЯМ УК-
РАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ

Надруковано в друкарні ОУН ім. сотника Перемогі
в м. червні 1951 року

M

124. **МАКОВ П.**
ХРЕСТИКИ-НУЛИКИ. 2016 р.

Багаторазове інтагліо, авторська техніка.

Розмір аркуша: 34 × 32,9 см.

У правому нижньому куті відбиток пальця автора, ініціали, дата і назва серії.

Естимейт **1 200 — 1 500**

Стартова ціна — 800

МАКОВ Павло Миколайович (нар. 1958)

Видатний український графік, майстер офорту. Працює у складній авторській техніці, що поєднує інтагліо з багатьох офортних дошок, шовкографію, рисунок, колаж тощо. Народився в Ленінграді. Навчався у Ленінградському інституті живопису, скульптури і архітектури ім. І. Ю. Рєпіна (1977–1978). Закінчив Кримське художнє училище ім. М. С. Самокиша (1979), Харківський художньо-промисловий інститут, факультет графіки (1984). З 1988 р. взяв участь у більш ніж 70 художніх виставках в Україні та за кордоном. Член НСХУ (1988). Член Королівського товариства живописців і графіків Великобританії (1994). Член-кореспондент Академії мистецтв України (2006). Відзначений багатьма престижними міжнародними преміями, серед яких гран-прі I Всесоюзної бієнале графіки (1990, Калінінград), спеціальний приз Трієнале-94 (Осака, Японія), Срібний приз «Ibizagraphic'94» (Ібіца, Іспанія), гран-прі Міжнародної виставки графіки та плакату «4 Блок» (Харків, 1994), приз Угорської Асоціації художників «Майстер графіки» (2001) та ін. Персональні виставки проходили в багатьох країнах світу. Твори зберігаються у Музеї Вікторії і Альберта (Лондон), Галереї мистецтв Коркоран (Вашингтон), Музеї Метрополітен (Нью-Йорк), Державній Третьяковській галереї, Державному музеї образотворчих мистецтв ім. О. С. Пушкіна (Москва), Національному художньому музеї України та інших музейних і приватних зібраннях світу.

**125. БЕДЗІР П.
ІЗ СЕРІЇ «З ЖИТТЯ ДЕРЕВ». 1987 р.**

Монотипія.

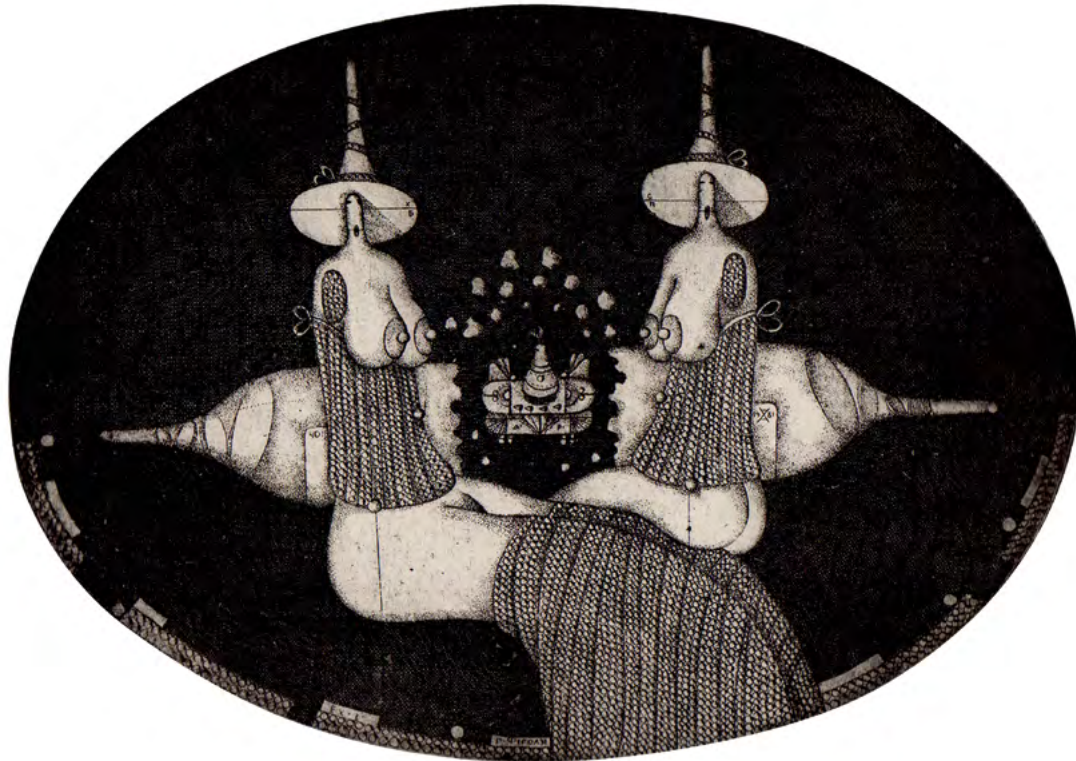
Розмір аркуша: 60,5 × 46,3 см, розмір відбитка: 56,5 × 43,3 см.

У правому верхньому куті авторський підпис і дата.

Естимейт **800 — 1 200**
Стартова ціна — 300

БЕДЗІР Павло Юрійович (1926–2002)

Видатний український художник-графік, культова фігура закарпатського образотворчого мистецтва. Народився в с. Калини на Закарпатті. Закінчив Ужгородське державне художньо-промислове училище (1946). Педагоги з фаху — А. Ерделі, А. Коцка, Ф. Манайло, Е. Контратович. З 1956 р. брав участь в обласних, республіканських та всесоюзних виставках. Член НСХУ (1968). Лауреат обласної премії ім. Й. Бокшая та А. Ерделі (1996). Твори зберігаються у музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

126. АКСІНІН О.

СКІЛЛА І ХАРІБДА. EX LIBRIS P. ФІГОЛЯ. Д. Н. 40 [РОКІВ]. 1981 р.

Офорт, друга версія дошки.

Розмір аркуша: 15 × 20,2 см, розмір відбитка: 9,6 × 13,2 см.

Монограма і дата праворуч.

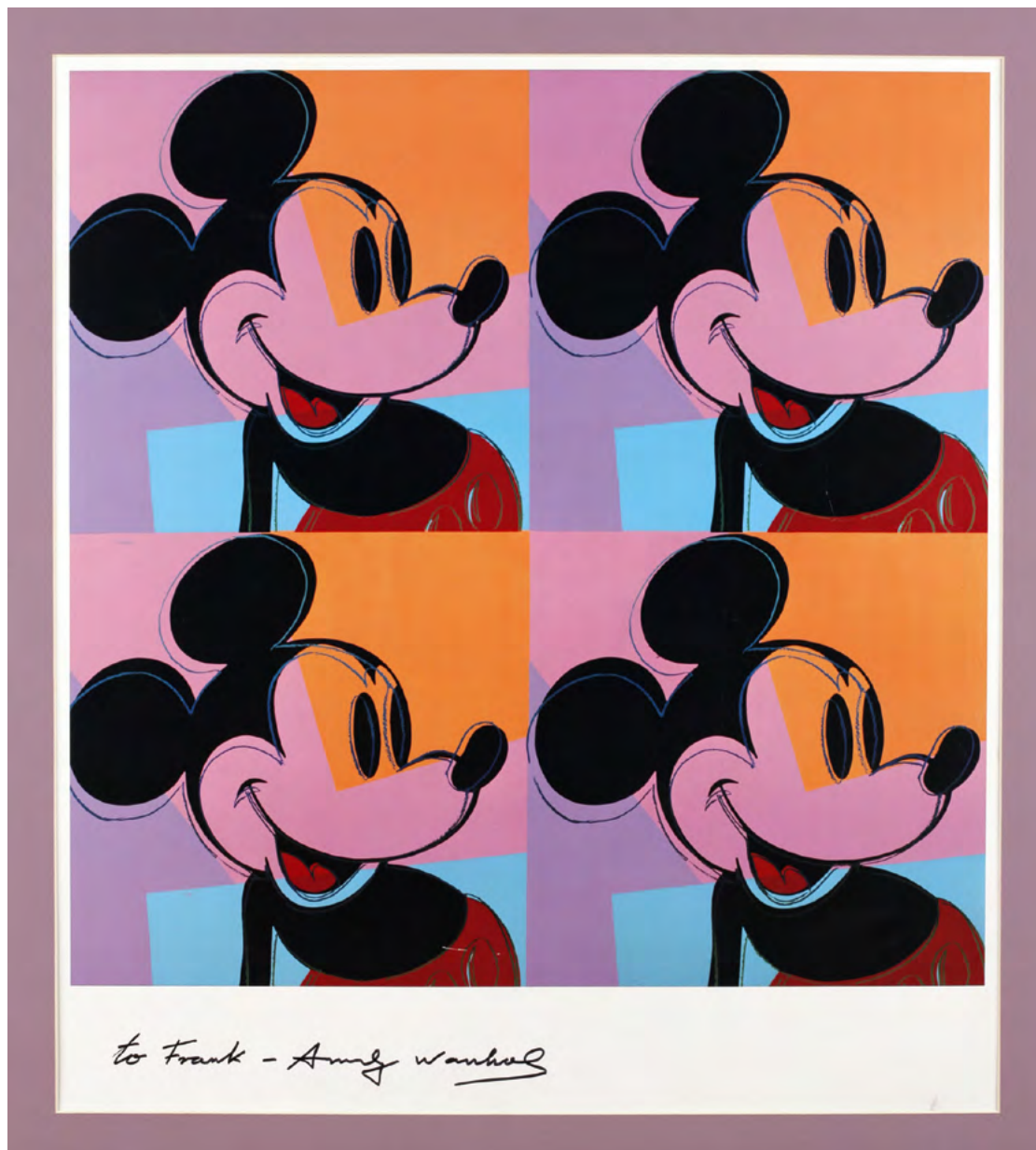
У нижній частині аркуша праворуч назва й дата графітним олівцем.

Естимейт **400 — 600**
Стартова ціна — 200

АКСІНІН Олександр (1949–1985)

Відомий український художник-графік, один із найяскравіших представників львівського нонконформізму. За унікальний графічний талант його називали «львівським Дюрером», за бездоганні конструкції — «Піранезі ХХ століття», мистецтвознавець Д. Шелест вважав його кращим графіком ХХ сторіччя. Народився у Львові. Закінчив Український поліграфічний інститут ім. І. Федорова (1972). Один із найяскравіших представників львівського нонконформізму. З 1974 р. брав участь у виставках. У 1980-х рр. влаштував декілька квартирних виставок у Ленінграді. Отримав Почесні золоті медалі на виставках «Малі форми графіки» у Лодзі (Польща, 1979, 1985). За своє недовге життя створив понад 500 робіт, насамперед у техніці офорту. Твори зберігаються у Львівській національній галереї мистецтв, Естонському художньому музеї, у численних приватних зібраннях.

Представлений офорт створено на честь 40-річчя від дня народження Р. Фіголя. Друга версія дошки містить напис внизу: «EX L. P. Фіголя».

127. **ВОРГОЛ Е.**
МІККІ МАУС. 1980-і рр.

Шовкографія.

Розмір аркуша: 63 × 57 см, розмір відбитка: 50,5 × 50,5 см.

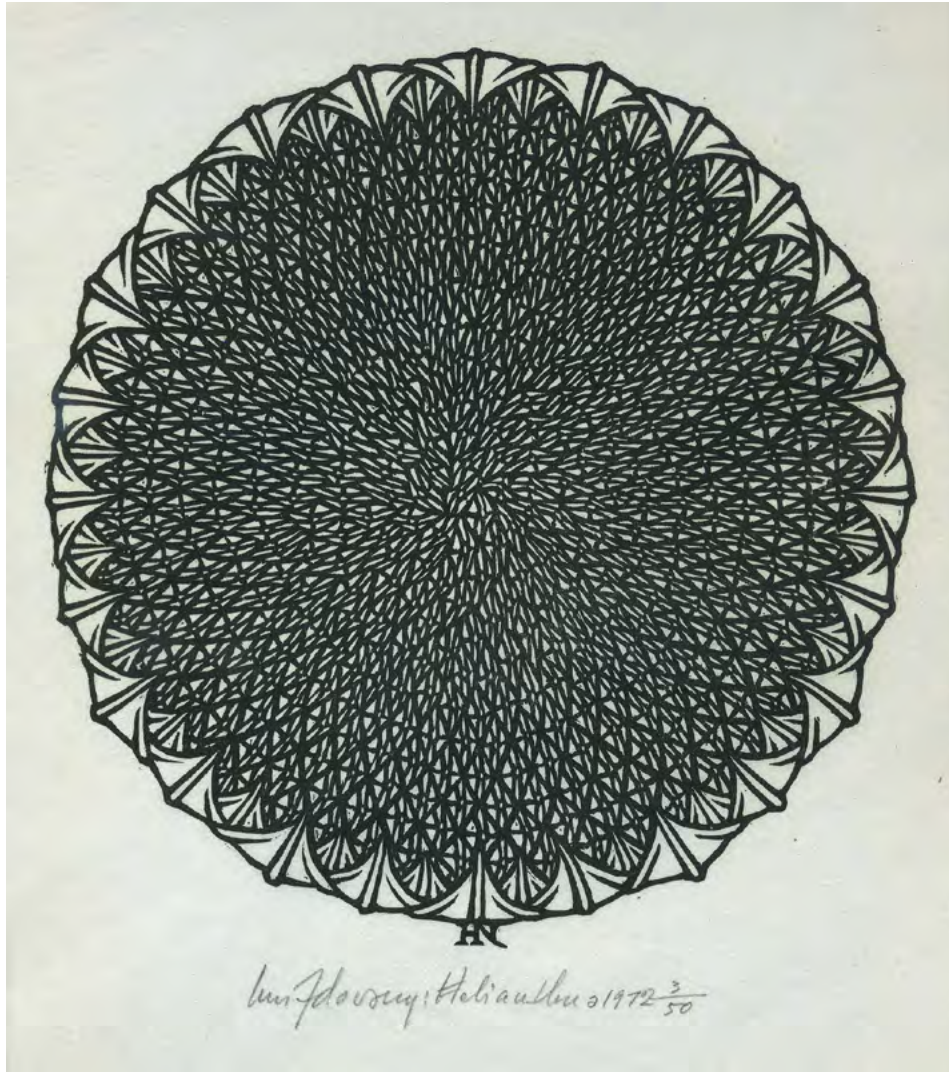
У нижній частині аркуша ліворуч дарчий напис «to Franck — Andy Warhol».

Естимейт **2 000 — 3 000**

Стартова ціна — 1 000

ВОРГОЛ Енді (справжнє ім'я: Андрій Варгола; 1928–1987)

Видатний американський художник українського походження, продюсер, дизайнер, письменник, колекціонер, видавець журналів, кінорежисер. Одна з ключових фігур в історії поп-арту. Народився у Піттсбурзі (США). Закінчив Технологічний інститут Карнегі, де вивчав комерційне мистецтво (1949). Того ж року переїхав до Нью-Йорку, працював художником-ілюстратором у періодичних виданнях, зокрема, у «Vogue» та «Harper's Bazaar», оформлював вітрини й плакати. Перша велика виставка робіт художника відбулася 1952 року. У 1956 р. отримав почесний приз «Клубу художніх редакторів». З 1960-х рр. співпрацював як художник і фотограф з зірками естради та кіно — Мерілін Монро, Елізабет Тейлор, Джимом Моррісоном, Елвісом Преслі та ін. В ті ж роки почав працювати у техніці шовкографії. У 1963 р. придбав будівлю у Мангеттені й переніс туди свою майстерню, яка отримала назву «Фабрика». У 1969 р. розпочав видавництво власного журналу «Інтерв'ю». 2010 року оборот від продажу робіт Воргола перевищив \$ 300 млн, що становило 17 % усього об'єму ринку сучасного мистецтва. Твори Е. Воргола зберігаються у численних зібраннях по всьому світу.

**128. ГНІЗДОВСЬКИЙ Я.
HELIANTHUS. = СОНЯШНИК. 1972 р.**

Ксилографія, 3/50.

Розмір аркуша: 24,6 × 21 см, розмір відбитка: 17 × 17 см.

У нижній частині аркуша авторський підпис графітним олівцем.

Естимейт **1 500 — 1 800**

Стартова ціна — 600

ГНІЗДОВСЬКИЙ Яків Якович (1915–1985)

Видатний український і американський художник, графік, кераміст, мистецтвознавець. Працював з олійними фарбами, темперою, різноманітними твердими барвниками, гравірував на дерев'яних і металевих дошках, займався скульптурою малих форм. Його творча спадщина складає сотні картин і понад 300 гравюр (ксилографії, офорти, ліногравюри). Свого часу дві його роботи — «Зимовий пейзаж» і «Соняшник» — прикрашали кабінет президента США Джона Кеннеді у Білому домі. Твори Я. Гніздовського зберігаються у численних музейних і приватних збірках світу, зокрема в Бібліотеці Конгресу (Вашингтон), Музеї витончених мистецтв (Бостон), Музеї мистецтв Філадельфії, колекції Нельсона Рокфеллера. У 1990-х рр. вдова художника Стефанія Гніздовська передала в дарунок музеям у Києві, Львові, Тернополі, Івано-Франківську й Чернівцях низку робіт майстра. Кілька зразків його графіки зберігаються в Борщівському обласному краєзнавчому музеї. Свого часу художник виконав екслібрис Harvard College Ukrainian Seminar, частина якого стала логотипом Українського наукового інституту Гарвардського університету. В центрі логотипу — стилізоване зображення Староакадемічного корпусу Києво-Могилянської академії після його перебудови у XVIII ст.

Один із відбитків представленої гравюри «Соняшник» свого часу прикрашав кабінет президента США Джона Кеннеді у Білому домі.

Бібліографія: Tahir A. M. Jr. Jacques Hnizdovsky Woodcuts and Etchings. — Gretna: Pelican Publ. Co, 1987. — №127.

129. БОРТЯКОВ В.

БІЙ. 1969 р.

Літографія.

Розмір аркуша: 41 × 27,3 см, розмір відбитка: 32,7 × 24,5 см.

У правому нижньому куті аркуша авторський підпис і дата.

Естимейт **200 — 250**

Стартова ціна — 100

БОРТЯКОВ Валерій Олексійович (1941–2007)

Театральний художник. Закінчив Український поліграфічний інститут ім. І. Федорова (1968). Працював у лабораторії естетики Львівського політехнічного інституту (1966–1968). Оформлював вистави Львівського телебачення. Сценограф Драматичного театру Прикарпатського військового округу (з 1968), Театру ім. М. Заньковецької (з 1971), головний художник Львівського Театру юного глядача (з 1979). З 1972 співпрацював з Польським народним театром при львівському Будинку вчителя, з 1985 року очолив його. Заслужений діяч культури Польщі (1988). Кавалер Срібного Хреста Заслуги (Польща, 1993). Лауреат міжнародної театральної премії ім. В. Клеха (США, 2000).

**130. ДЕРЕГУС М.
[СТАРІ ВЕРБИ]. 1967 р.**

Офорт, м'який лак, акватинта, 8/25.

Розмір аркуша: 16 × 23 см, розмір відбитка: 16,5 × 23,5 см.

У правому нижньому куті аркуша авторський підпис графітним олівцем.

Естимейт **700 — 1 000**
Стартова ціна — 300

ДЕРЕГУС Михайло Гордійович (1904–1997)

Видатний український графік, живописець, педагог. Член-кореспондент Академії мистецтв СРСР (1958). Народний художник СРСР (1963). Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка (1969). Академік Академії мистецтв України (1996). Народився у с. Веселе (нині Харківська область). Закінчив Харківський художній інститут (1930). З 1932 р. — активний учасник виставок на батьківщині та закордоном. Провів персональні виставки у Харкові (1932), Москві (1940) та Празі (1959). Викладав у Харківському художньому інституті, з 1962 р. — керівник графічної майстерні Академії мистецтв СРСР у Києві. Працював переважно у галузях станкової та книжкової графіки, автор ілюстрацій до творів М. Вовчка, М. Гоголя, І. Котляревського, Л. Толстого, Л. Українки, Т. Шевченка та ін. Твори зберігаються у Національному художньому музеї України та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

**131. ШЕЙНІС Ю.
ВЕРШИНИ. 1965 р.**

Ліногравюра.

Розмір аркуша: 41,2 × 52,1 см, розмір відбитка: 26,3 × 39,9 см.

Монограма і дата праворуч внизу. У нижній частині аркуша назва (ліворуч)
і авторський підпис (праворуч) графітним олівцем.

Естимейт **250 — 300**
Стартова ціна — 100

ШЕЙНІС Юлій Петрович (1935–2012)

Яскравий представник українського «неофіційного мистецтва». Народився у Києві. Закінчив Київський державний художній інститут (1961). Педагоги з фаху — О. Пашенко, С. Подерв'янський, Л. Чичкан. Член НСХУ (1967). Учасник «Виставки дев'яти» у Республіканському Будинку художника (Київ, 1985). Працював у галузях станкової та книжкової графіки. Твори зберігаються у Державній Третьяковській галереї, Державному Російському музеї (Санкт-Петербург), Національному художньому музеї України, у приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

132. **ЛЕВИЦЬКИЙ Л.**
ПЛЯЖ. 1960-і рр.

Ліногравюра.

Розмір аркуша: 18,2 × 17,1 см, розмір відбитка: 15,6 × 15,5 см.

У правому нижньому куті аркуша авторський підпис.

Естимейт **400 — 600**
Стартова ціна — 200

ЛЕВИЦЬКИЙ Леопольд Іванович (1906–1973)

Видатний український графік, живописець, скульптор. Народився у с. Бурдяківці (Австро-Угорщина, нині Тернопільська область). У 1925 р. вступив до Академії витончених мистецтв у Кракові, з якої його було виключено 1932 року за експонування революційної графіки. Ініціатор і активний член прогресивної художньої організації «Краківська група» (1932–1937). У 1944 р. оселився у Львові. Працював у галузях графіки, живопису, скульптури. Виконав ілюстрації до творів І. Франка, І. Ольбрехта та інших. Брав участь у численних виставках в Україні та за кордоном. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1970). Перша персональна виставка відбулася після смерті художника (1974). Художньо-меморіальні музеї Л. Левицького було відкрито у Львові (1984) та с. Бурдяківці (1996). Твори зберігаються у Національному художньому музеї України, Музеї сучасного мистецтва України, Національному музеї у Львові ім. А. Шептицького та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

133. ДЕРЕГУС М.**СОЛОХА (ІЗ ЦИКЛУ ІЛЮСТРАЦІЙ ДО ТВОРІВ М. ГОГОЛЯ). [1947] р.**

Офорт.

Розмір аркуша: 37 × 21,2 см, розмір відбитка: 36,3 × 20,5 см.

У лівому нижньому куті назва графітним олівцем, у правому нижньому куті авторський підпис графітним олівцем.

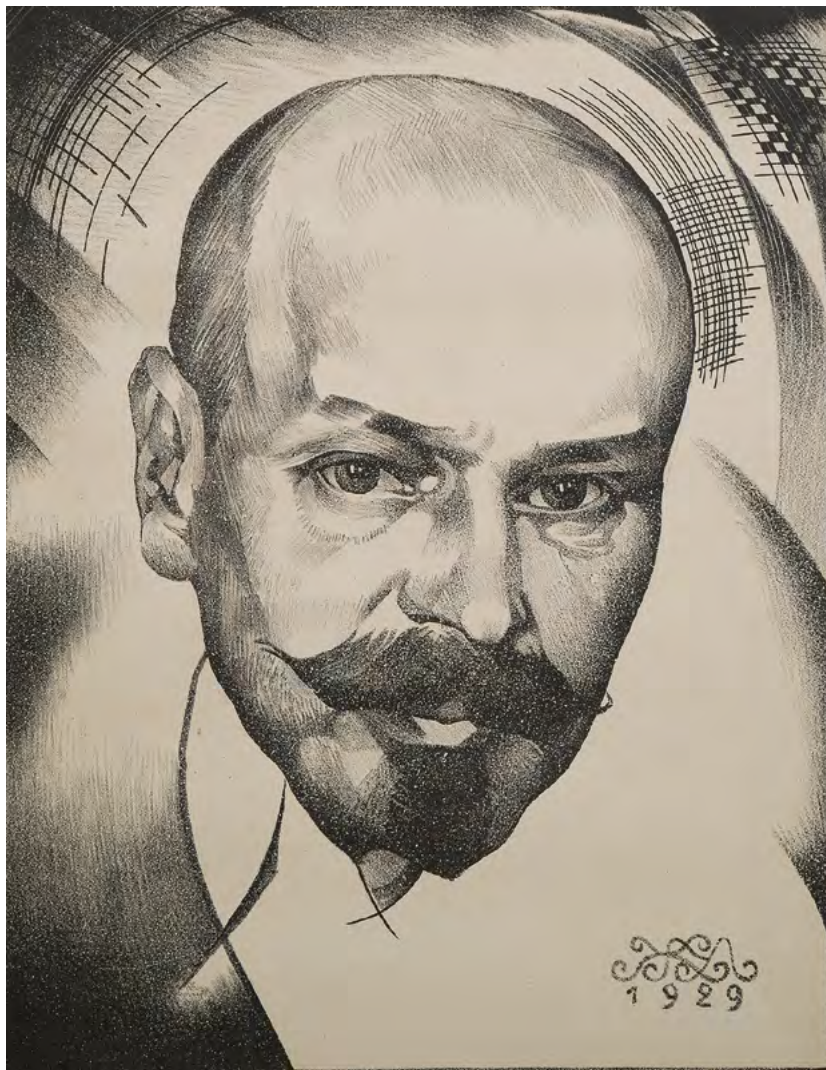
На звороті внизу авторський підпис графітним олівцем.

Естимейт **900 — 1 200**
Стартова ціна — 400**ДЕРЕГУС Михайло Гордійович (1904–1997)**

Видатний український графік, живописець, педагог. Член-кореспондент Академії мистецтв СРСР (1958). Народний художник СРСР (1963). Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка (1969). Академік Академії мистецтв України (1996). Народився у с. Веселе (нині Харківська область). Закінчив Харківський художній інститут (1930). З 1932 р. — активний учасник виставок на батьківщині та закордоном. Провів персональні виставки у Харкові (1932), Москві (1940) та Празі (1959). Викладав у Харківському художньому інституті, з 1962 р. — керівник графічної майстерні Академії мистецтв СРСР у Києві. Працював переважно у галузях станкової та книжкової графіки, автор ілюстрацій до творів М. Вовчка, М. Гоголя, І. Котляревського, Л. Толстого, Л. Українки, Т. Шевченка та ін. Твори зберігаються у Національному художньому музеї України та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

Представлена графічна робота належить до повоєнного періоду творчості митця та зображує один із найяскравіших і найхарактерніших персонажів «Ночі перед Різдвом» Миколи Гоголя.

134. ЖУК М.

ПОРТРЕТ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО. 1929 р.

Літографія.

Розмір аркуша: 28,5 × 23 см, розмір відбитка: 26 × 21 см.

Монограма і дата праворуч внизу.

Естимейт **800 — 1 200**

Стартова ціна — 400

ЖУК Михайло Іванович (1883–1964)

Український художник, графік, фотограф, поет і прозаїк. Народився в Каховці. Навчався у Київській рисувальній школі М. Мурашка (1896–1899), стажувався у Московському училищі живопису, скульптури і архітектури в майстерні К. Коровіна та В. Серова (1899–1900). Закінчив Краківську академію витончених мистецтв, де навчався у С. Виспянського та Ю. Мехоффера (1904). З 1903 р. брав участь у художніх виставках в Польщі. Перша персональна виставка відбулася 1904 року в Києві. Член Асоціації революційного мистецтва України, Асоціації художників Червоної України. Був художнім керівником Дмитрівського та Дульовського порцелянових заводів, виконував проекти для декорування посуду. Один із засновників Української академії мистецтва в Києві. Ретроспективні виставки творів пройшли в Одесі (1977, 2006) та Києві (2011). Займався літературною діяльністю, випустив низку поетичних збірок. Твори зберігаються в Одеському художньому музеї та багатьох інших музейних і приватних зібраннях.

**135. БОГАЄВСЬКИЙ К.
ПЕЙЗАЖ. 1922 р.**

Автолітографія.

Розмір аркуша: 41 × 61,5 см, розмір відбитка: 35 × 47 см.

У лівому нижньому куті аркуша монограма автора.

Естимейт **800 — 1 000**
Стартова ціна — 300

БОГАЄВСЬКИЙ Костянтин Федорович (1872–1943)

Видатний художник-пейзажист. Заслужений діяч мистецтв РРФСР (1933). У 1891 році вступив до Імператорської Санкт-Петербурзької Академії мистецтв, де навчався в пейзажній майстерні А. Куїнджі. Закінчивши Академію у 1897 р., повернувся до Криму, кілька років прожив у Бахчисараї. Притаманний митцеві потяг до світу фантастики, прагнення до декоративності стилю привернули до нього увагу представників об'єднання «Мир искусства», і 1910 року він став учасником виставок товариства. К. Богаєвський мав власну бібліотеку, екслібрис для якої створив у 1930 р. графік М. Піскар'єв (1892–1959). У 1923 р. Держвидавком було випущено альбом автолітографій К. Богаєвського, який мав величезний успіх. 1930-і роки стали для митця періодом великого творчого піднесення й нових пошуків. Щоб краще зрозуміти тогочасну дійсність, митець відвідував промислові центри країни — Донбас, Маріуполь, Баку тощо. Близько 13 монументальних краєвидів написано художником на тему «Дніпробуд». В роки Другої світової війни залишився в Феодосії, де й загинув у лютому 1943 року під час бомбардування окупованого міста радянськими військами.